

Escola Universitària Politécnica de Mataró

Centre adscrit a:



UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA

Grau en Mitjans Audiovisuals

GUIÓ DE LLARGMETRATGE A L'ESTIL DE QUENTIN TARANTINO

Memòria

SERGI RAMÓN CORTÉS
PONENT: MADDALENA FEDELE

PRIMAVERA 2016



TecnoCampus
Mataró-Maresme

Dedicatòria

M'agradaria dedicar aquest treball a la meva mare, ja que sempre està present, tant als bons moments com en els dolents.

Agraïments

Sense el suport dels meus amics i família no hauria estat possible fer aquest treball, així que una part d'aquest projecte també els pertany a ells.

M'agradaria dedicar aquest treball també a totes aquelles persones que m'han assessorat amb l'objectiu de fer realitat aquest projecte.

Resum

Aquest projecte consisteix en escriure el guió d'un llargmetratge a l'estil de Quentin Tarantino. El que fa especial aquest guió, titulat *Hermanas Vega*, és el fet que està ambientat a Catalunya. Per arribar a elaborar aquest projecte, s'ha fet un treball previ on s'han estudiat les teories de guió existents, i s'ha analitzat la filmografia del director, amb l'objectiu d'extreure les característiques principals de la seva obra, i, dotar així, el guió amb l'essència de Tarantino.

Resumen

Este proyecto consiste en escribir el guión de un largometraje al estilo de Quentin Tarantino. Lo que hace especial este guión, titulado *Hermanas Vega*, es el hecho que está ambientado en Cataluña. Para llegar a elaborar este proyecto, se ha hecho un trabajo previo donde se han estudiado las teorías de guión existentes, y se ha analizado la filmografía del director, con el objetivo de extraer las características principales de su obra, y, de este modo, dotar el guión con la esencia de Tarantino.

Abstract

This project is about writing a Quentin Tarantino's style film script. What is special about this script, entitled *Vega Sisters*, is the fact that it is set in Catalonia. A previous research on existing script theories has been carried out to prepare this project. In addition, all Tarantino's films have been analyzed, trying to find out the main features of his productions. Thus, *Vega Sisters* holds Tarantino's essence.

Índex.

Índex de figures.....	III
Índex de taules.....	V
Glossari de termes.....	VII
1. Introducció.....	1
2. Marc Teòric.....	3
2.1. Teòries del guió.....	3
2.1.1. Etapes del guió.....	3
2.1.2. Classificació del guió.....	6
2.1.3. Estructura del guió.....	8
2.1.4. Personatges.....	13
2.1.5. Diàlegs.....	17
2.2. Estil de l'autor.....	18
2.2.1. Biografia de l'autor.....	18
2.2.2. Filmografia.....	24
2.2.3. Característiques de la seva obra.....	25
3. Objectius i abast.....	33
3.1. Objectius.....	33
3.2. Abast.....	33
4. Metodologia.....	35
4.1. Documentació prèvia.....	35
4.2. Guió.....	38
5. Anàlisi de referents.....	39
5.1. Anàlisi pel·lícules.....	39
5.1.1. My Best Friend's Birthday.....	41
5.1.2. Reservoir Dogs.....	45
5.1.3. Pulp Fiction.....	61
5.1.4. Jackie Brown.....	77
5.1.5. Kill Bill: Volume 1.....	91
5.1.5.2. Kill Bill: Volume 2.....	93
5.1.6. Grindhouse: Death Proof.....	117
5.1.7. Inglourious Basterds.....	131

5.1.8. Django Unchained.....	147
5.1.9. The Hateful Eight.....	165
5.2. Estereotips dels personatges de la filmografia de Tarantino.....	181
6. Desenvolupament.....	185
6.1. Idea.....	185
6.2. Storyline.....	186
6.3. Sinopsi.....	187
6.4. Tractament.....	191
6.5. Bíblia de personatges.....	197
6.5.1. Vicky Vega.....	198
6.5.2. Vero Vega.....	201
6.5.3. Dani Domínguez.....	204
6.5.4. Joel Naranjo.....	206
6.5.5. Josep Maria Riells.....	208
6.6. Tractament de l'espai.....	210
6.7. Tractament del temps.....	211
6.8. Banda sonora.....	213
6.9. Relació amb els treballs de Quentin Tarantino.....	214
7. Conclusions.....	219
8. Possibles ampliacions.....	221
9. Bibliografia.....	223

Índex de figures.

Fig. 2.1.3.1. Estructura ternària de guió bàsica.....	9
Fig. 2.1.4.1. Imatge promocional Star Wars: Episode IV – A new hope.....	16
Fig. 2.2.1.1. Quentin Tarantino.....	18
Fig. 2.2.1.2. Gunsmoke.....	19
Fig. 2.2.1.3. True Romance.....	20
Fig. 2.2.1.4. Natural Born Killers.....	21
Fig. 2.2.3.1. Vestuari dels personatges.....	26
Fig. 2.2.3.2. Fetitxisme.....	27
Fig. 2.2.3.3. Sobredosi Mia a Pulp Fiction.....	28
Fig. 2.2.3.4. Ús del pla contrapicat.....	30
Fig. 4.1.1. Fitxa d’anàlisi utilitzada en l’anàlisi de referents.....	37
Fig. 5.1.1.1. My Best Friend’s Birthday.....	41
Fig. 5.1.2.1. Reservoir Dogs.....	45
Fig. 5.1.2.3.1. Sr. Naranja.....	52
Fig. 5.1.2.3.2. Sr. Blanco.....	53
Fig. 5.1.2.3.3. Sr. Rosa.....	54
Fig. 5.1.2.3.4. Sr. Rubio.....	55
Fig. 5.1.2.3.5. Eddie Cabot.....	56
Fig. 5.1.3.1. Pulp Fiction.....	61

Fig. 5.1.3.3.1. Vincent Vega.....	67
Fig. 5.1.3.3.2. Jules Winnfield.....	68
Fig. 5.1.3.3.3. Butch Coolidge.....	69
Fig. 5.1.3.3.4. Mia Wallace.....	70
Fig. 5.1.3.3.5. Marsellus Wallace.....	71
Fig. 5.1.4.1. Jackie Brown.....	77
Fig. 5.1.4.3.1. Jackie Brown (personatge).....	82
Fig. 5.1.4.3.2. Ordell Robbie.....	83
Fig. 5.1.4.3.3. Max Cherry.....	84
Fig. 5.1.4.3.4. Melanie Ralston.....	85
Fig. 5.1.4.3.5. Louis Gara.....	86
Fig. 5.1.4.3.6. Ray Nicolette.....	87
Fig. 5.1.5.1. Kill Bill: Vol. 1.....	91
Fig. 5.1.5.2.1. Kill Bill: Vol. 2.....	93
Fig. 5.1.5.5.1. Beatrix Kiddo / La Núvia.....	100
Fig. 5.1.5.5.2. Bill.....	102
Fig. 5.1.5.5.3. O-Ren Ishii.....	103
Fig. 5.1.5.5.4. Budd.....	104
Fig. 5.1.5.5.5. Elle Driver.....	105
Fig. 5.1.5.5.6. Pai Mei.....	106
Fig. 5.1.5.5.7. B.B.....	107

Fig. 5.1.6.1. Death Proof.....	117
Fig. 5.1.6.3.1. Especialista Mike.....	122
Fig. 5.1.6.3.2. Jungle Julia.....	123
Fig. 5.1.6.3.3. Arlene.....	124
Fig. 5.1.6.3.4. Zoë Bell.....	125
Fig. 5.1.6.3.5. Kim Mathis.....	126
Fig. 5.1.6.3.6. Abernathy Ross.....	127
Fig. 5.1.7.1. Inglourious Basterds.....	131
Fig. 5.1.7.3.1. Hans Landa.....	137
Fig. 5.1.7.3.2. Shosanna Dreyfus.....	138
Fig. 5.1.7.3.3. Aldo Raine i els “bastards”.....	140
Fig. 5.1.7.3.4. Fredrick Zoller.....	141
Fig. 5.1.8.1. Django Unchained.....	147
Fig. 5.1.8.3.1. Django.....	153
Fig. 5.1.8.3.2. King Schultz.....	155
Fig. 5.1.8.3.3. Calvin Candie.....	156
Fig. 5.1.8.3.4. Broomhilda Von Shaft.....	157
Fig. 5.1.8.3.5. Stephen.....	158
Fig. 5.1.9.1. The Hateful Eight.....	165
Fig. 5.1.9.3.1. Marquis Warren.....	171
Fig. 5.1.9.3.2. John Ruth.....	172

Fig. 5.1.9.3.3. Daisy Domergue.....	173
Fig. 5.1.9.3.4. Chris Mannix.....	174
Fig. 5.1.9.3.5. Pete Hicox.....	175
Fig. 5.1.9.3.6. Grouch Douglass.....	176
Fig. 5.1.9.3.7. Marco.....	177
Fig. 6.5.1.1. Vicky Vega.....	200
Fig. 6.5.2.1. Vero Vega.....	203
Fig. 6.5.3.1. Dani Domínguez.....	205
Fig. 6.5.4.1. Joel Naranjo.....	207
Fig. 6.5.5.1. Josep Maria Riells.....	209

Índex de taules.

Taula 2.1.1.1. Resum etapes de guió.....	6
Taula 6.3.1. Esquema de la trama.....	189 - 190

Glossari de termes.

abc Sistema de referència estacionari

c Velocitat de la llum

CD Compact Disc

ESUP Escola Superior Politècnica

TFG Treball Final de Grau

1. Introducció.

L'objectiu d'aquest TFG és elaborar un guió de llargmetratge d'idea pròpia, i ambientat a Catalunya, a l'estil del director de cinema Quentin Tarantino. El motiu pel qual s'ha decidit fer aquest projecte és la voluntat de l'autor d'aquest treball d'escriure un guió. L'interès del treball rau en el tractament del guió, titulat *Hermanas Vega*, i l'anàlisi que s'ha realitzat de la filmografia del cineasta, d'on s'extreu les característiques de l'obra de Tarantino i els estereotips principals dels seus personatges.

En el marc teòric, s'ha estudiat les teories de guió existents, definint les etapes que es desenvolupen en l'elaboració de guió, citant exemples de la classificació per gèneres, i definint l'estructura del guió. En aquest capítol, també s'ha estudiat el paper dels personatges i els diàlegs en el guió. Posteriorment, s'ha escrit una breu biografia de Quentin Tarantino, i s'ha analitzat la seva filmografia, amb l'objectiu d'utilitzar aquest treball com a base del guió.

Per a realitzar aquesta tasca prèvia al desenvolupament, s'ha fet recerques a llibres i Internet. I, pel que fa a les anàlisis, aquestes s'han fet amb la informació que s'ha extret del visionat dels films.

Pel que fa al desenvolupament, finalment no s'ha aconseguit elaborat el guió sencer, tot i així, s'ha escrit i presentat algunes de les escenes que componen el guió. També s'ha presentat el procés d'elaboració del guió, on s'observa les etapes que s'ha seguit per escriure el guió: la idea, l' storyline, la sinopsi, el tractament, la Bíblia de personatges, el tractament de l'espai i el temps, la banda sonora, i la relació entre el guió d'*Hermanas Vega* i el treball de l'autor estudiat, Quentin Tarantino.

Centrant-se en el guió d'*Hermanas Vega*, el possible llargmetratge tracta la venjança d'una assassina en sèrie, en contra els mossos d'esquadra per haver-la separat de la seva germana.

2. Marc Teòric.

2.1. Teories del guió.

2.1.1. Etapes del guió.

Per a estudiar les teories de guió, en primer lloc cal definir la paraula guió. Així doncs, es decideix utilitzar la definició del diccionari de la Reial Acadèmia Espanyola (RAE), ja que aquesta institució és la responsable de la regulació de la llengua castellana. Un guió és, segons la RAE, un text en el qual s'exposa, amb els detalls necessaris per a la seva realització, el contingut d'un film o d'un programa de ràdio o de televisió.

L'elaboració d'un guió consta de diferents etapes per a convertir la idea inicial en un producte concret. El nombre d'etapes difereix en número en les fonts consultades. Sabent que l'objectiu final d'aquest treball és escriure un guió literari cinematogràfic, s'opta per escriure el guió seguint les 6 etapes amb les quals el "Proyecto Media", impulsat pel Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya, divideix els passos per a escriure un guió (1), ja que es tracta d'un estament oficial de l'Estat espanyol.

La primera etapa és la idea de projecte. Tot guió sorgeix sempre d'una idea. És el punt més abstracte del procés, ja que és una breu descripció de la història que es vol mostrar. Hi ha diferents fonts per a arribar a tenir-ne una. Les 5 més comuns són:

- L'experiència pròpia. La dificultat que comporta aquest tipus d'idea és aconseguir dotar-la de tractament dramàtic, ja que en cas contrari, el resultat pot ser massa monòton.
- Fets que s'ha escoltat o vist. Qualsevol anècdota o fet que ocorre al voltant pot ser un punt de partida important per a una futura història.
- Fets històrics o les notícies. Partint d'un succés real es pot crear una pel·lícula de ficció. Dos clars exemples són *Saving Private Ryan* (1998, Steven Spielberg), on el tret de sortida és el desembarcament de Normandia, i *World Trade Center* (2006, Oliver Stone), una història inspirada en l'atemptat de l'11 de setembre de 2001.

- Adaptacions. Segons la definició de la RAE “Modificar una obra científica, literal, musical, etc., per a difondre-la a un públic diferent del que anava destinat o donar-li una forma diferent de l’original”.

Alguns exemples són la novel·la *Harry Potter and The Philosopher Stone* (1997, J.K.Rowling) o el videojoc *Resident Evil* (1996, Shinji Mikami) que han estat adaptats al cinema amb un alt grau de fidelització respecte als seus originals. Les adaptacions també es poden fer ambientant la pel·lícula en una època diferent, com és el cas d'*Apocalypse Now* (1979, Francis Ford Coppola), respecte al llibre original *Heart of Darkness* (1899, Joseph Conrad). El principal problema amb aquest tipus d'idea és el fet que l'obra original estarà subjecta a la legislació de propietat intel·lectual i drets d'autor i s'ha de negociar per a aconseguir els copyrights.

- Imaginació. Situacions imaginades, com el típic “Què passaria si...?”, poden servir com a punt de partida per a un film cinematogràfic.

Un cop definida la idea, el segon pas a l'hora de fer un guió és escriure l'storyline (o síntesi de la història). Amb una extensió màxima de 3 línies, és un resum esquemàtic captant el tema de l'obra. L'objectiu principal d'aquesta fase és vendre el producte, ja que, en la majoria de casos, és la part que els productors llegeixen abans d'implicar-se en el projecte.

La següent etapa és elaborar la sinopsi del projecte. Aquesta ha de tenir diferenciats el plantejament, el nus i el desenllaç, i, ha d'aparèixer un primer esbós dels personatges principals. L'objectiu d'aquest punt és saber, de manera clara i concisa, els esdeveniments principals als quals el personatge principal ha de fer front.

Definida la sinopsi, el següent pas és escriure l'argument del projecte. En aquest punt, es desenvolupa més detalladament la fase anterior. És a dir, l'argument és un resum del projecte on hi consta la trama principal i les trames secundàries, una descripció de l'objectiu i les motivacions dels personatges principals, el conflicte que el protagonista ha de superar i les característiques del personatge principal i els secundaris (és en aquesta fase quan s'elabora la Bíblia de personatges). Tot i que aquesta fase ha de ser concisa, és important incloure els punts claus de la història com el final o els girs inesperats (demostrar al possible comprador que el projecte pot ser un èxit). Aquesta quarta etapa,

serveix també per a definir l'ordre narratiu de la història, doncs, canviant d'ordre algunes escenes es pot fer ús de recursos com el flashback o el flashforward.

La cinquena etapa a l'hora d'elaborar un guió és el primer tractament. En aquesta fase es divideix l'argument en escenes, explicant què ocorre en cada una, així com la seva localització en l'espai i el temps. A més, els personatges que hi apareixen, comencen a estar definits (en el camp de les relacions i comportament). En aquesta etapa es pot incloure el diàleg rellevant. Destacar que aquesta fase va ser creada en l'època de transició del cinema mut al cinema sonor per a ajudar als guionistes a entendre les escenes, ja que no estaven habituats al so.

La darrera etapa en l'elaboració d'un guió literari cinematogràfic és el guió literari. Amb les escenes ja definides (amb l'acció dins l'espai - temps), en aquesta etapa, i, mitjançant acotacions explicatives i diàleg, es caracteritzen els personatges per com actuen i parlen (es mostra la seva personalitat, els seus problemes, etc.). Un cop finalitzada aquesta part, ja es té el guió tal com es coneix.

Existeixen certs convencionalismes en aquesta sisena fase. Alguns d'ells són:

- Utilitzar tipografia Courier New a mida 12. En paper estàndard (DIN-A4), utilitzant aquesta tipografia, 1 pàgina equival a 1 minut de metratge. Aquesta equivalència és útil per a calcular la durada del projecte.
- Per a enumerar escenes, s'indica pel següent ordre: Número d'escena. INT/EXT (interior o exterior). Localització – DIA/NIT (dia o nit). Aquesta enumeració facilita la distinció entre escenes i el lloc on s'ha de rodar cada una.
- Per a una visualització més clara, els diàlegs estan centrats i pel nom del personatge que ha de citar el diàleg s'utilitza majúscules. En cas que el personatge hagi de fer una acció durant el diàleg, aquesta s'anota entre parèntesis en el moment precís del diàleg en la qual s'ha de fer (abans, durant o després).

Les etapes d'escriptura de guió no acaben aquí. Per a rodar el producte és necessària una setena etapa, el guió tècnic. És la planificació tècnica del guió literari, és a dir, adaptar el guió literari amb les indicacions tècniques necessàries per a gravar les escenes. En són exemples tècnics els moviments de càmera, el tipus de pla, les transicions, la decoració, la il·luminació o els temes relacionats amb l'àudio (efectes de so i música).

Una darrera etapa, utilitzada sobretot en les pel·lícules d'animació és l'story board, on mitjançant vinyetes es representa l'acció i l'estructura que ha de seguir el film. Serveix per a veure visualment el guió literari. En l'story board els diàlegs s'afegeixen dins la imatge, mentre les acotacions explicatives es troben sota la imatge.

A continuació, un resum de les etapes d'elaboració d'un guió cinematogràfic. Amb asterisc, les etapes posteriors al guió literari.

RESUM ETAPES DE GUIÓ	
Idea	Breu descripció de la història
Sinopsi	Donar forma a la idea. Saber, clara i concisament, els esdeveniments principals
Argument	Desenvolupament esquemàtic i complet de la sinopsi
Primer tractament	Fragmentació en escenes de la història amb espai i temps definit
Guió literari	Successió d'escenes dialogades i acotacions explicatives. És el guió tal com es coneix
*Guió tècnic	Planificació prèvia al rodatge. Dotar d'indicacions tècniques el guió literari
* Story board	Representació gràfica del guió literari.

Taula. 2.1.1.1. Resum etapes de guió

2.1.2. Classificació de guió.

Els guions es classifiquen en cinc categories diferenciades pel mitjà a través del qual s'emetrà el producte final. Així doncs, existeixen el guió cinematogràfic, el guió multimèdia interactiu, el guió publicitari, el guió radiofònic i el guió televisiu. Com l'objectiu d'aquest TFG és escriure un guió literari cinematogràfic, en aquest apartat, s'estudia en exclusiva la classificació dels guions cinematogràfics.

El guió cinematogràfic es classifica mitjançant el gènere, és a dir, per temàtica. Les pel·lícules d'un mateix gènere tenen un seguit de característiques en comú (els estereotips dels personatges, l'ambientació, ...) que permeten enquadrar-les dins un o més gèneres. La divisió per gèneres és un element important en la distribució i promoció dels films, ja que atrau un tipus de públic determinat i permet crear expectatives de rendiment comercial.

Tot i així, existeixen diferents divisions, ja que, depenent del punt de vista, així com les tendències socioculturals i els vaivens de la moda, es pot enquadrar una pel·lícula dins un gènere o un altre. Utilitzant la classificació del "Proyecto Media", impulsat pel Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya (2), s'observa 12 gèneres principals, doncs, hi ha gèneres

que són subdivisions d'un altre gènere, ja que tenen característiques en comú amb el gènere principal però, altres en què difereixen.

- Animació. Clars exemples d'aquest gènere són *Disney's Pinocchio* (1940, Ben Sharpsteen i Hamilton Luske), *The Nightmare Before Christmas* (1993, Henry Selick) i *Princess Mononoke* (1997, Hayao Miyazaki).
- Aventures. Dins aquest gènere, hi trobem films com *Indiana Jones: Raiders of the Lost Ark* (1981, Steven Spielberg), *The Mummy* (1999, Stephen Sommers) i *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson).
- Ciència-ficció. Clars exemples d'aquest gènere són *Star Wars. Episode IV: A New Hope* (1977, George Lucas), *Alien* (1979, Ridley Scott) i *Blade Runner* (1982, Ridley Scott).
- Cinema còmic. En són films que pertanyen a aquest gènere *Safety Last!* (1923, Fred Neymeyer), *Modern Times* (1936, Charles Chaplin) i *The Great Dictator* (1940, Charles Chaplin).
- Cinema negre o cinema policíac. Exemples d'aquest gènere en són *The Public Enemy* (1931, William Wellman), *Scarface* (1932, Howard Hawks) i *The Maltese Falcon* (1941, John Huston).
- Comèdia. Exemples clars en són *Arsenic and Old Lace* (1944, Frank Capra), *Some Like It Hot* (1959, Billy Wilder) i *The Apartment* (1960, Billy Wilder).
- Documental. El film principal d'aquest gènere és *Nanook of the North* (1922, Robert J. Flaherty).
- Històric. Exemples d'aquest gènere en són *El acorazado Potemkin* (1925, Sergei Eisenstein), *Gandhi* (1982, Richard Attenborough) i *The Pianist* (2002, Roman Polanski).
- Melodrama. En són exemples *Gone With the Wind* (1939, Victor Fleming), *Doctor Zhivago* (1965, David Lean) i *The Godfather* (1972, Francis Ford Coppola).
- Musical. Exemples d'aquest gènere en són *The Wizard of Oz* (1939, Victor Fleming), *An American in Paris* (1951, Vicente Minnelli) i *West Side Story* (1961, Robert Wise i Jerome Robbins).
- Terror. Exemples clars d'aquest gènere són *Nosferatu* (1922, F.W. Murnau), *Dracula* (1931, Tod Browning) i *The Exorcist* (1973, William Friedkin).

- Western o cinema de l'Oest. En són exemples d'aquest gènere els films *Stagecoach* (1939, John Ford), *Rio Bravo* (1959, Howard Hawks) i *Il buono, il brutto, il cattivo* (1966, Sergio Leone).

2.1.3. Estructura del guió.

En un llargmetratge hi apareixen una trama principal i les trames secundàries. La trama principal és la més important de la història. Es basa en la unitat de tema, acció i to. Les trames secundàries són paral·leles a la principal (són complementàries) i serveixen per a donar-li "relleu". Tenen dues funcions principals, fer avançar la trama i donar dimensió al personatge, permetent-li una transformació. Per norma general, una de les trames secundàries tracta l'apartat romàntic de la pel·lícula.

Segons els autors, existeixen diferents classificacions per a estructurar un guió. Seguint els apunts de l'assignatura de Guionatge Audiovisual impartida per la docent Maria Bosch Pou (3), existeixen dos paradigmes que serveixen per a entendre l'estructura clàssica del guió. L'estructura ternària i punts de gir ideada per Syd Field (4) i l'estructura mítica de Christopher Vogler (5).

L'estructura ternària de Syd Field (4) divideix el guió en tres grans actes. L'acte I (el plantejament), l'acte II (el nus, desenvolupament, confrontació) i l'acte III (el desenllaç, conclusió o resolució). El plantejament serveix com a presentació dels personatges i la vida que porten, en el desenvolupament, s'explica l'esdeveniment i les seves conseqüències, mentre que en la resolució, els personatges lluiten per contrarestar i superar l'esdeveniment.

Per a canviar d'acte, s'utilitza els punts de gir. Aquests, són ruptures inesperades en la història del protagonista que ajuden a mantenir l'interès de l'espectador en el film, doncs, donen un rumb diferent de l'acció obligant al personatge principal a comprometre's amb la nova direcció presa, elevant el risc i situant un nou escenari davant d'ell. El segon punt de gir és el més important dels dos, ja que empeny la història al seu acte final.



Fig. 2.1.3.1. Estructura ternària de guió bàsica¹

El plantejament és la presentació del film. La seva funció és principalment informativa, on s'ha de donar resposta a tres preguntes bàsiques: “Quina és la premissa?”, “Qui és el protagonista i com és?” i “Quina és la situació?”. És en aquest primer acte, quan es presenta l'anomenat codi genèric, és a dir, quan es presenten les coordenades estètiques i dramàtiques de l'obra, així com el to del film i el gènere al qual pertany.

En aquest primer nus d'acció, el protagonista es troba en el seu món ordinari (i normalment tranquil), on segueix la seva rutina diària abans d'involucrar-se en l'argument que més endavant el precipitarà al canvi i a la lluita per recuperar l'equilibri.

El plantejament presenta dos punts clau que inicien la història que s'explicarà, el detonant i ruptura de l'equilibri i el primer punt de gir.

El detonant i conseqüent ruptura de l'equilibri és una crisi que desestabilitza la vida del protagonista i l'impulsa a resoldre un problema cada cop major fins a la seva resolució final. Aquest detonant, ha de ser el suficientment important com per canviar radicalment l'equilibri de forces existent en la vida del protagonista (ja sigui positivament o negativament) i l'obligui a moure's per a recuperar l'ordre inicial.

El primer punt de gir apareix al final del primer acte i dona pas al segon acte. És un fet que intensifica la línia d'acció i fa que augmenti el risc i la dificultat que separa el protagonista de la seva meta.

¹ Disponible als apunts de l'assignatura de Guionatge Audiovisual “Tema 5: El guió seqüencial”

El segon acte té com a objectiu iniciar el desenvolupament i complicar el camí entre el protagonista i el seu objectiu. L'impuls que el detonant ha aportat, condueix les escenes cap al clímax. En aquest acte, el personatge defineix el seu objectiu i emprèn les accions per arribar a aconseguir-lo, superant els diferents obstacles o nusos d'acció (esdeveniments que fan avançar l'obra) que se li presenten: les barreres, les complicacions i els revés.

Les barreres fan progressar la història, doncs, obliga al personatge a prendre una decisió, a partir la qual, l'acció continua. La complicació avança quelcom que succeirà després, no provoca una resposta immediata, ja que la reacció de l'acció arribarà més endavant. El revés és el punt d'acció més potent, ja que condueix a un gir de 180° en la direcció de la història, canviant el curs de l'acció.

Aquest acte presenta la fase de la lluita més extensa de la història, equivalent al nus del relat i al desenvolupament del conflicte. En aquest acte, també evolucionen les relacions entre personatges. La dificultat a l'hora d'elaborar el segon acte rau en la necessitat d'incloure informacions necessàries per al desenvolupament de l'acte, ocasionant el perill d'entorpir l'acció i trencar el ritme i tensió de l'acció. Per aquest motiu, es fa ús dels nusos d'acció, el midpoint i el segon punt de gir.

El midpoint impulsa el ritme de l'acció renovant l'interès de l'espectador per la història. Se situa al mig del segon acte per a facilitar la seva estructuració. El segon punt de gir és un esdeveniment inesperat que canvia l'acció i desemboca en el clímax. Apareix al final de l'acte i té una doble funció. D'una banda, s'anuncia que el conflicte iniciarà la seva resolució, però d'altra banda, el protagonista té poques possibilitats d'assolir el seu objectiu.

A continuació, es dona pas al tercer acte. En aquest, la resolució s'agreuja per al protagonista, portant el protagonista al clímax de l'obra. El clímax és el punt culminant de la tensió dramàtica, el de major intensitat per al protagonista, on s'enfronta amb la seva elecció, on es planteja la solució al conflicte, avisant que el final és pròxim. Un cop satisfet l'objectiu, només queda concloure l'acció mitjançant un epíleg (és l'ajustament de l'estructura dramàtica en què es planteja una nova situació), un desenllaç (moment en què es resolen els conflictes plantejats al llarg del relat) i un final (que pot ser obert o tancat).

Un final tancat és aquell en el qual tots els interrogants del film han estat resolts, mentre que un final obert és aquell en el qual hi ha interrogants sense resoldre, obrint la possibilitat a segones parts.

Destacar que l'estructura en tres actes no s'aplica solament a la totalitat d'un film, doncs, en cadascun dels actes es pot establir la mateixa estructura amb un principi, un desenllaç i un final.

Destacar que cada acte té una extensió diferent, sent el segon acte el més extens dels tres i el tercer el que mostra un ritme més ràpid. Així doncs, en una pel·lícula de 120 minuts, normalment l'extensió presentada és la següent: el plantejament ocupa 30 pàgines, el nus 60 i la resolució 30 però amb un ritme més àlgid.

Tal com apunta Christopher Vogler (5), l'estructura mítica neix de la idea que totes les històries estan compostes per elements estructurals que es troben en els mites universals, els contes de fades, les pel·lícules i els somnis i es coneix com a viatge de l'heroi. La premissa d'aquesta idea és que l'heroi (el personatge protagonista) abandona el seu món quotidià en la recerca d'un objectiu per un camí estrany i ple d'obstacles. L'autor resumeix qualsevol trama en dotze etapes principals.

- El món ordinari. La primera etapa mostra la vida quotidiana del protagonista.
- Crida de l'aventura. Un fet inesperat sobta la vida del protagonista, plantejant riscos en el seu futur. És l'arrencada del guió, iniciant l'aventura i establint les regles del joc definint l'objectiu que mourà al futur heroi.
- Rebuig de la crida. Alertat pel perill que l'aventura pot produir, l'heroi refusa embarcar-s'hi.
- El mentor. Encoratja el protagonista. L'ajuda amb la seva experiència i els seus mètodes, però, arribada l'hora final, no pot substituir el deixeble, ha de ser aquest el que faci el viatge.
- Travessia del primer llindar. El protagonista accepta el repte i comença el seu viatge. Ja no hi ha marxa enrere. En aquesta etapa es troba el primer punt de gir i l'inici del segon acte.
- Aliats, enemics, proves. Ajuden a l'heroi a conèixer les regles del nou món en el qual s'ha endinsat. Cadascú amb el seu rol, els aliats ajudaran al protagonista

aconseguir l'objectiu, mentre que els enemics intentaran evitar que l'objectiu es pugui complir.

- Aproximació a la caverna. En aquesta etapa el protagonista inicia els preparatius per a l'entrada a la caverna, és a dir, l'últim pas per a aconseguir complir l'objectiu (o això creu l'heroi).
- L'odissea. L'heroi fa front al seu malson més temut. És un descens als inferns, on el protagonista haurà de fer una batalla amb la mort.
- La recompensa. Un cop superada la fase anterior, l'heroi aconsegueix una recompensa (pot ser un tresor, un elixir o una persona d'especial importància per a la missió). En aquesta etapa s'inclou el segon punt de gir i el final del segon acte.
- El camí de tornada. A punt d'assaborir l'èxit de la missió, l'heroi encara ha de sortir del món hostil. Es desfermen les forces del mal contra ell amb la intenció d'arrabassar-li el trofeu i a no deixar-lo escapar amb vida.
- La resurrecció o prova final. L'heroi s'enfronta de nou amb la mort en una darrera prova. Els enemics llancen una darrera ofensiva abans de sucumbir definitivament. És el clímax del guió. La conversió del protagonista en heroi arriba a la seva plenitud.
- Tornada amb l'elixir. El protagonista torna al seu món convertit en heroi amb algun elixir o tresor vital per a la seva comunitat.

2.1.4. Personatges.

Seguint el model de Hollywood que s'explica en els apunts de l'assignatura de Guionatge Audiovisual (3), existeix un seguit de normes en les quals s'estableix que els personatges han d'estar adaptats a la història i ser diferents els uns amb els altres. A més, han de ser coherents entre el que són, el que fan i el que esdevé alhora que són susceptibles d'oposicions. Els personatges han de mostrar-se progressivament a l'espectador evolucionant en un context, on tenen les seves pròpies necessitats així com un punt de vista i comportament propi. Per últim, es ressalta la importància de tenir únicament un personatge central.

Un cop definides les normes, cal dividir els personatges pel tipus. En aquest cas, existeixen quatre categories: els protagonistes, els principals, els secundaris i l'antagonista.

Els personatges protagonistes destaquen per ser els personatges centrals de la història (els més importants), ja que són els que desenvolupen el conflicte i la trama principal de l'obra (han d'estar plenament definits). L'espectador ha d'identificar-se amb ell, viure la seva història, sentir empatia. Una característica clau dels protagonistes és que, mentre es desenvolupa la trama, evolucionen en tots els sentits, tant en la història com en la seva personalitat.

Els personatges principals són importants per a l'obra però no són essencials (poden ser substituïts sense que la narració variï substancialment). A vegades, adopten un paper de confident del protagonista, i, gràcies a la interrelació entre ells, es mostra aspectes del caràcter del protagonista que d'altra manera no s'exposarien de forma explícita.

Els personatges secundaris són importants dins la narració, ja que tenen funcions dramàtiques i ajuden (o dificulten) el camí de l'heroi cap al seu objectiu. Normalment enriqueixen la trama principal per contrast, doncs, se solen mostrar més "humans", és a dir, ambigus, amb contradiccions, imprevisibles..., es tracta doncs, de personatges els quals la seva existència, en la majoria de casos, es deu a la necessitat de crear complexitat en la trama central.

L'antagonista és l'adversari del protagonista, és el personatge que s'oposa a què l'heroi assolixi el seu objectiu. No necessàriament ha de ser humà (pot ser una addicció del

protagonista, un animal, un fenomen meteorològic, una malaltia, la societat, etc.). En cas de ser un ésser humà, sol ser dotat de característiques menyspreables per a crear rebuig en l'espectador.

Durant el transcurs de la història, els personatges poden patir canvis en la seva forma de ser. Aquest fet es mostra a través dels arcs de transformació dels personatges. Segons Antonio Sánchez-Escalonilla (3) existeixen 5 classes d'arcs de transformació.

- Personatge pla. Interiorment no pateix cap canvi.
- Transformació radical. Varien de manera absoluta la tendència vital dominant d'un personatge, comportant una alteració profunda de la seva personalitat.
- Arc moderat. Afecten parcialment els personatges, sense acabar de transformar-lo completament.
- Arc traumàtic o temperamental. Els personatges han passat una crisi tan traumàtica que es veuen obligats a experimentar un canvi radical de personalitat.
- Transformació circular. El personatge travessa una crisi de tal magnitud que, després de fer un canvi de personalitat radical, torna al seu estat previ.

Segons Christopher Vogler (5) els personatges que apareixen en els contes de fades, les llegendes i els mites tenen una sèrie de relacions que es repeteixen, és a dir, els personatges d'aquestes històries tenen uns arquetips definits.

L'heroi (o heroïna). És el personatge protagonista de la història. Ha de tenir un objectiu basat en un impuls primari amb el qual tothom es pugui identificar (amor, protecció dels éssers estimats, la por a la mort...), és doncs, un protagonista que aspirarà a aconseguir un objectiu i pel qual el públic sentirà empatia. En són exemples els personatges de Frodo a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i Luke Skywalker a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

Hi ha casos en els quals l'heroi, segons la percepció de la societat, es troba fora la llei, però l'espectador sent empatia cap a ell, ja que se sent identificat amb aquests sers diferents. En aquests casos, reben el nom d'antiheroi. Clars exemples són els personatges interpretats per l'actor James Dean als films *East of Eden* (1955, Elia Kazan) i *Rebel without a Cause* (1955, Nicholas Ray).

El mentor. És la figura que guia l'heroi pel camí de l'aventura. Acostuma a ser algú més vell, amb més experiència que l'heroi, a qui mostra unes pautes d'actuació que ell desconeixia i que canvien la rutina del seu món. Pot acompanyar a l'heroi una part de l'aventura, però l'acte heroic climàtic l'ha de realitzar l'heroi sense la seva ajuda. Exemples clars són Gandalf a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i Obi-Wan Kenobi a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

L'herald. És el responsable de fer la crida a l'aventura al protagonista, convèncer l'heroi a traspassar el primer llinar. No ha de ser necessàriament una persona. Gandalf a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i R2-D2 a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas) són clars exemples d'heralds.

Els aliats. Són els amics i companys de viatge de l'heroi. Poden conèixer a l'heroi abans de començar l'aventura o durant el trajecte. En són exemples els personatges Aragorn a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i Han Solo a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

L'entabanador. Personatge que aporta un toc còmic en diferents situacions de la història per a alleugerar la tensió a la pel·lícula, és per tant, el responsable d'alleugerir l'ambient quan cal. Dos clars exemples són els germans Merry i Pippin a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i C3PO a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

El guardià del llinar. L'objectiu d'aquest personatge és dificultar a l'heroi el següent pas a l'aventura. Es pot mostrar en dues formes diferents, fent dubtar al protagonista o sent guàrdies que tractin d'impedir el seu pas. L'aranya Shelob (Ella – L'aranya) a *The Lord of the Rings: The Two Towers* (2002, Peter Jackson) i els stormtroopers a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas) en són clars exemples.

La figura canviant. És un personatge imprevisible, no se sap mai per on sortirà, hi ha cops que ajuda a l'heroi i altres en què dificulta la seva travessia (pot ser positiu o negatiu). En són exemples Boromir a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i la princesa Leia a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

L'ombra. És l'antagonista de l'obra. Té una importància crucial, ja que ha d'estar tan motivat com l'heroi per evitar que assoleixi els seus objectius. Ha de fer la vida difícil al protagonista. No és obligatori que sigui humà, pot ser un tauró com a *Jaws* (1975, Steven Spielberg) o una addicció del protagonista. Els seus aliats són els opositors. Dos clars exemples són Sauron a *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* (2001, Peter Jackson) i Darth Vader a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas).

Aquestes categories són flexibles, és a dir, hi ha pel·lícules en les que no apareixen totes les categories així com hi ha personatges que es poden enquadrar en més d'una categoria. Un cas seria el personatge de Han Solo a *Star Wars: Episode IV – A New Hope* (1977, George Lucas), el qual és presentat com a aliats, entabanador i figura canviant.



Fig. 2.1.4.1. Imatge promocional Star Wars: Episode IV – A new hope²

² Disponible a: <http://www.starwars.com/films/star-wars-episode-iv-a-new-hope>

2.1.5. Diàlegs.

Tal com es destaca en l'assignatura de Guionatge Audiovisual impartida per la docent Maria Bosch Pou (3), els diàlegs són de gran importància en les pel·lícules i sorgeixen dels personatges. Els diàlegs han de reflectir els sentiments, les motivacions i l'educació dels personatges i han de resultar veraçs i coherents en tot moment (dos personatges diferents no poden expressar-se de la mateixa forma), és a dir, han de respondre a les característiques dels personatges.

Com s'ha mencionat prèviament, han de ser veraçs, és a dir, han de ser com el llenguatge a la vida real, breus (contenint la informació precisa) i no han de tenir excessius adjectius ni figures retòriques. Dependran de la caracterització i situació del personatge.

Així doncs, els diàlegs han de fer avançar la història, revelar conflictes i l'estat emocional dels personatges, comunicar fets i informació al públic, establir relacions entre personatges, comentar l'acció, dotar de credibilitat al personatge que parla, contribuir a la caracterització i, moltes vegades, anticipar la trama.

Hi ha vegades que els diàlegs no són necessaris i el silenci és la millor opció, ja que en el cinema, l'aspecte visual és molt important.

Com ja s'ha explicat, els diàlegs serveixen perquè els personatges conversin entre ells, però a vegades els personatges no han de parlar amb altres. Per aquest motiu, existeix alternatives al diàleg. Exemples clars són el soliloqui (reflexió solitària en veu alta del personatge amb si mateix on se suposa que els altres personatges no escolten ni responen), el monòleg (discurs d'un personatge sense adreçar-se a ningú, però hi ha persones que escolten i poden respondre), el cor (usat sobretot en el gènere musical, és un conjunt vocal on a través del cant el poble expressa la seva opinió sobre els esdeveniments dramàtics que ocorren) i la narració (el relat personalitzat dels esdeveniments que engloba alhora acció, moviment i pas del temps).

2.2. Estil de l'autor.

Per a escriure aquest capítol, s'ha fet ús de diferents fonts. Així doncs, per a completar la biografia de l'autor i la seva filmografia s'ha utilitzat la informació que apareix en el llibre *Quentin Tarantino: The Pocket Essential Guide* (6) (2004, D.K. Holm), i s'ha complementat la informació amb la biografia de l'autor que apareix a la pàgina web www.biography.com (7), així com la informació que apareix a www.imdb.com (8) i www.filmaffinity.com (9).

Pel que fa a les característiques de la seva obra, aquestes s'han extret de les diverses visualitzacions que s'han fet dels seus films. Així doncs, s'ha apuntat els trets que es repeten en els treballs de Tarantino, i, posteriorment, s'han definit, explicant-los i aportant exemples escrits.

2.2.1. Biografia de l'autor.



Fig. 2.2.1.1. Quentin Tarantino³

Quentin Jerome Tarantino va néixer el 27 de març de 1963 a la ciutat de Knoxville (Tennessee), Estats Units. Fill de Connie McHugh, mare soltera, no va arribar a conèixer el seu pare, Tony Tarantino, ja que es va desentendre de les seves responsabilitats i la seva mare va decidir criar-lo ella sola. El nom de Quentin, és un homenatge a Quint Asper, el personatge interpretat per l'actor Burt Reynolds a la sèrie del gènere western *Gunsmoke* (1955, Norman Macdonnell i John Meston).

³ Disponible a: http://letras.unmsm.edu.pe/ceups/?page_id=1629

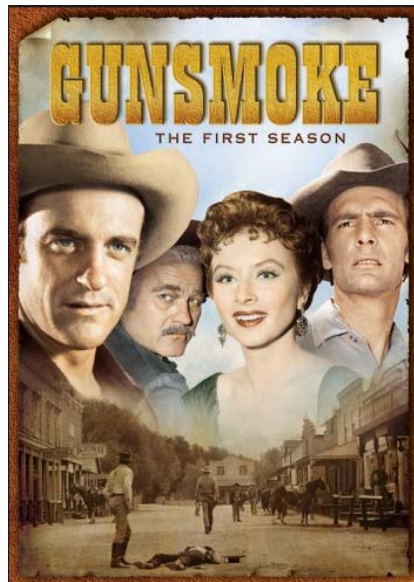


Fig. 2.2.1.2. Gunsmoke⁴

En 1966, un cop finalitzats els seus estudis, Connie va decidir anar a viure, juntament amb el seu fill, a Los Ángeles (Califòrnia), més concretament a South Bay, al sud-est de la ciutat. Sent un nen força solitari, des de petit, Tarantino va mostrar un gran interès en els còmics, així com en les pel·lícules, mostrant fascinació per a qualsevol gènere, ja fos films d'arts marçials, cinema negre, gènere western, gènere “zombi” o Nouvelle Vague. La seva fascinació pel cinema el va permetre tenir un gran coneixement de la cultura cinematogràfica.

Una altra característica del futur cineasta era la seva imaginació i creativitat, doncs, amb 14 anys va escriure un dels seus primers guions, anomenat *Captain Peachfuzz And The Anchovy Bandit*, guió basat en el film *Smokey and the Bandit* (1977, Hal Needham), on el protagonista era un lladre que robava pizzes d'una pizzeria.

Amb 16 anys, va abandonar l'escola i va aconseguir feina com a acomodador en el teatre “Pussycat Theatre” de Torrance, un cinema destinat al públic adult. Aquesta feina però, va acabar de forma abrupta, ja que va ser acomiadat perquè havia mentit en la seva edat real.

Amb 17 anys, el futur cineasta es va apuntar a l'escola d'actors James Best (enfocada a la interpretació televisiva) on va estudiar durant 3 anys, i, l'any 1984 va començar a treballar en el guió de *My Best Friend's Birthday*, ja que el seu company de classe Craig Hamann estava convençut que podria ser una gran obra.

⁴ Disponible a: <https://www.amazon.com/Gunsmoke-Season-1-James-Arness/dp/B000PHX5KU>

L'any 1985, Quentin Tarantino va començar a treballar al videoclub "Video Archive" (Manhattan Beach, Califòrnia). Gràcies a aquesta nova feina va expandir els seus coneixements en el món cinematogràfic, i va conèixer a Roger Avary, amb qui programarien cicles de cinema en el videoclub dedicat a cinema no comercial, és a dir, autors desconeguts o poc exhibits als Estats Units. Entre aquests cicles hi destacaven directors com Jean-Luc Godard o Akira Kurosawa.

Un any més tard, el 1986, Tarantino va començar a rodar la seva primera obra com a director, la comèdia parcialment perduda, *My Best Friend's Birthday* (1987), sent una idea original de Craig Hamann. La pel·lícula tracta la història d'un home (interpretat pel mateix Tarantino) que contracta una prostituta com a regal d'aniversari per al seu millor amic. En aquesta obra, Hamann interpreta al personatge que compleix l'aniversari i Tarantino interpreta al protagonista, Clarence. Aquest primer treball de Tarantino va ser la base de la posterior pel·lícula *True Romance* (1993, Tony Scott).

L'any 1987, va començar a escriure el futur film *True Romance*, i, un any més tard, *Natural Born Killers* (1994, Oliver Stone) i la futura obra mestra *Reservoir Dogs* (1992, Quentin Tarantino). Dos anys més tard, 1989, va deixar el seu treball a Video Archives i es va posar en contacte amb la productora CineTel, a qui els agradava els seus antics guions i el van contractar per a ajudar amb el guió de *Past Midnight* (1991, Jan Eliasberg).



Fig. 2.2.1.3. True Romance⁵

⁵ Disponible a: <http://www.imdb.com/title/tt0108399/>

Al mateix temps que ajudava en el guió de *Past Midnight*, Robert Kurzman (artista en efectes especials) va demanar ajuda a Quentin Tarantino per a escriure el guió d'una idea que tenia pensada portar a cinema. Es tractava de la futura *From Dusk till Dawn* (1996, Robert Rodríguez). Es diu que Tarantino i Kurzman van pactar que el primer escriuria el guió a canvi que Kurzman l'ajudés en els efectes especials necessaris per a *Reservoir Dogs*.

Mitjançant un amic en comú, Tarantino va conèixer al productor Lawrence Bender, qui havia llegit *True Romance*, i li va explicar la idea per a *Reservoir Dogs*, un film que tractaria un robatori sense veure's en cap moment el robatori. Aquest fet va intrigar a Bender, qui va donar consells a Tarantino de com escriure el guió.

Un cop escrit el guió, Tarantino va presentar-li a Bender el treball, qui, fascinat, va buscar potencials inversors, fent-li arribar a l'actor Harvey Keitel. Keitel, juntament amb altres productors, es va encarregar de buscar el finançament i el càsting apropiats per al film.

El 1992, es va estrenar al festival de Sundance, *Reservoir Dogs*. La productora Miramax va comprar els drets a la companyia "A Band Apart" (creada l'any anterior per Quentin Tarantino i Lawrence Bender) i els va distribuir mundialment, convertint l'obra de Tarantino en un èxit. Aquest fet, va permetre al cineasta vendre els guions en què havia estat treballant *True Romance* i *Natural Born Killers*.

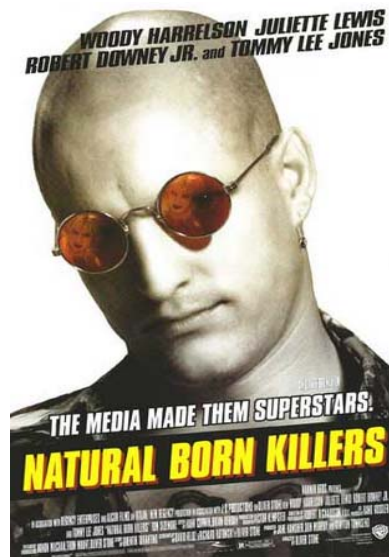


Fig. 2.2.1.4. Natural Born Killers⁶

⁶ Disponible a: https://eu.movieposter.com/poster/A70-4788/Natural_Born_Killers.html

Dos anys més tard, Tarantino presentaria la seva segona pel·lícula, *Pulp Fiction* (1994, Quentin Tarantino), sota una gran expectativa generada per la seva obra predecessora. Gràcies a aquest film, Tarantino va aconseguir establir-se com un director d'elit. Amb *Pulp Fiction*, Tarantino va obtenir la Palma d'Or al festival de Cannes i diverses nominacions als premis Oscar de l'any 1994 entre les que destaquen a la millor pel·lícula o al millor director, tot i que finalment només va aconseguir l'Oscar al millor guió original juntament amb Roger Avary.

L'any 1995, va col·laborar com a actor i guionista en l'obra dirigida per Robert Rodríguez *From Dusk till Dawn* (com ja s'ha mencionat, ideada anys abans per Robert Kurtzman), així com el film, dividit en quatre episodis escrits per quatre directors diferents, *Four Rooms* (1995, Allison Anders, Alexandre Rockwell, Robert Rodríguez, Quentin Tarantino).

Dos anys més tard, el 1997, Quentin Tarantino presentaria el seu tercer llargmetratge, *Jackie Brown*, obra del gènere blaxploitation (gènere cinematogràfic de gran èxit als anys 70 als Estats Units, on la comunitat afroamericana és la protagonista), basada en la novel·la *Rum Punch* (1992, Elmore Leonard).

El següent projecte del cineasta va ser *Kill Bill*. En un principi, havia de ser una única pel·lícula, però a causa de la seva durada, el projecte es va dividir en dues parts, *Kill Bill: Volume 1* (2003, Quentin Tarantino) i *Kill Bill: Volume 2* (2004, Quentin Tarantino). La trama dels dos films tracta la venjança de la protagonista, interpretada per la musa de Quentin Tarantino, Uma Thurman, envers l'esquadró al qual pertanyia i que en el passat havia intentat matar-la.

L'any 2006, la companyia A Band Apart va tancar, i, un any més tard, Quentin Tarantino va presentar *Death Proof* (2007, Quentin Tarantino), segona part de "Grindhouse", projecte conjunt de Tarantino i Robert Rodríguez que va ser filmat com a homenatge als films de sèrie B que en la dècada de la seva màxima esplendor es projectava, normalment, en dobles sessions.

Dos anys més tard, el 2009, va estrenar el film *Inglourious Basterds* (2009, Quentin Tarantino), obra per la qual va tornar a ser nominat als premis Oscar en les categories de millor director i millor guió original, quinze anys més tard de la seva darrera nominació gràcies al film *Pulp Fiction*.

A l'any 2012, Tarantino va presentar *Django Unchained* (2012, Quentin Tarantino), com a tribut al film *Django* (1966, Sergio Corbucci). Aquest projecte narra la recerca de la seva esposa per part d'un esclau afroamericà, tres anys abans de la Guerra de Secessió americana. Amb aquest film, el cineasta va guanyar per segon cop l'Óscar al millor guió original.

El darrer treball presentat per Quentin Tarantino, és *The Hateful Eight* (2015, Quentin Tarantino), film del gènere western ambientat als anys posteriors a la Guerra de Secessió.

2.2.2. Filmografia.

Com a director, la filmografia de Quentin Tarantino presenta els següents treballs.

- *My Best Friend's Birthday* (1987)
- *Reservoir Dogs* (1992)
- *Pulp Fiction* (1994)
- *Jackie Brown* (1997)
- *Kill Bill: Volume 1* (2003)
- *Kill Bill: Volume 2* (2004)
- *Death Proof* (2007)
- *Inglourious Basterds* (2009)
- *Django Unchained* (2012)
- *The Hateful Eight* (2015)

La filmografia de Quentin Tarantino es completa amb altres pel·lícules on ha contribuït com a guionista. En són exemples clars *True Romance* (1993, Ridley Scott), *Natural Born Killers* (1994, Oliver Stone), i l'episodi "L'home de Hollywood" del film *Four Rooms* (1995, Allison Anders, Alexandre Rockwell, Robert Rodríguez, Quentin Tarantino).

El cineasta, ha contribuït com a guionista, i director, en els capítols "Grave Danger: Part 1" i "Grave Danger: Part 2", de la sèrie *C.S.I.* (2000, Anthony E. Zuiker) estrenats l'any 2005. Tarantino, apareix en els crèdits de la sèrie *From Dusk Till Dawn: The Series* (2014, Robert Rodríguez) com a guionista de la majoria de capítols.

Una altra faceta de Quentin Tarantino és la d'actor. Apareix en la majoria dels seus films, a excepció de la saga de *Kill Bill*, sigui actuant o fent de narrador. Els seus papers més rellevants són en els films del seu amic Robert Rodríguez, apareixent en la pel·lícula *Desperado* (1995, Robert Rodríguez), i, tenint un rol principal en el film *From Dusk Till Dawn* (1996, Robert Rodríguez), interpretant el personatge de Richard Gecko.

2.2.3. Característiques de la seva obra.

Les obres de Quentin Tarantino són identificables gràcies a les diferents característiques que doten la seva filmografia d'un estil personal. Un cop visualitzats els seus films, s'ha extret i definit les principals característiques que defineixen l'estil de l'autor.

La primera característica que ve a la ment, després de visualitzar qualsevol film de l'autor, és l'ús de la violència i l'abundància de sang. Exceptuant *Kill Bill: Volume 1*, *Inglourious Basterds* i *Django Unchained*, les escenes de violència no són gratuïtes, és a dir, estan inserides amb relació al que s'està veient. Al primer volum de *Kill Bill*, l'autor augmenta la considerablement la mostra de sang en la lluita de Beatrix Kiddo amb l'exèrcit personal d'O-Ren Ishii. Als altres dos treballs mencionats, *Inglourious Basterds* i *Django Unchained*, hi ha escenes de violència que sembla inserides amb l'única intenció de mostrar la violència i sang característiques de la seva obra.

Un fet que destaca en la filmografia del cineasta és que els personatges que hi apareixen tenen les característiques d'antiheroi. Aquests personatges no busquen respectar la llei, sinó que es mouen en funció del seu propi interès. En alguns dels seus films, i, per a reforçar el paper d'antiheroi, Tarantino, dona característiques reprovables, a ulls de l'audiència, als seus personatges. Els casos més clars serien *Death Proof*, on el protagonista mata perquè és un assassí en sèrie, i *The Hateful Eight*, on els vuit personatges principals inspiren desconfiança.

Una altra característica dels personatges presents en la filmografia de Quentin Tarantino és el vocabulari dels personatges, doncs, aquests són malparlats i utilitzen un llenguatge vulgar, amb abundància d'insults o parlant de temes normalment tabú en el cinema. En són clars exemples el personatge del Sr. Marrón, amb el seu primer diàleg a *Reservoir Dogs*, Buck a *Kill Bill: Volume 1*, i, Jules Winnfield a *Pulp Fiction*.

Seguint amb el vocabulari, els films de l'autor destaquen per fer ús de llargs diàlegs. Tarantino utilitza els diàlegs com a recurs per a aportar un dramatisme que reforça la tensió del film, i, obliga a l'espectador a estar pendent del que diuen els personatges per a entendre millor les relacions entre ells.

Un altre element clau en la filmografia del cineasta és el vestuari dels personatges. Tots els personatges vesteixen seguint les seves característiques socials (els únics personatges que vesteixen elegant són els que pertanyen a la classe social alta. Aquest fet s'observa clarament a l'estrena del film “L'orgull de la nació” a *Inglourious Basterds*). Tot i així, el director reutilitza un mateix vestuari en diferents films, com és el cas de l'uniforme negre amb camisa blanca que utilitzen els gàngsters de *Reservoir Dogs*, Jules i Vincent a *Pulp Fiction* i Budd i els 88 maníacs a la saga de *Kill Bill*.



Fig. 2.2.3.1. Vestuari dels personatges⁷

Els personatges femenins que apareixen a les pel·lícules de l'autor tenen una gran fortalesa i determinació, tenint un paper important en el transcurs de 4 dels seus films: *Jackie Brown*, els dos volums de *Kill Bill* i *Death Proof*. Aquest fet mostra una evolució en les obres de Tarantino, ja que a *Reservoir Dogs* les dones tenen un paper pràcticament irrellevant, i, a *Pulp Fiction* el personatge de Mia destaca per aportar un component d'amor a la pel·lícula. Tot i que als films posteriors a *Death Proof* la importància dels personatges femenins ha baixat, sense arribar a l'extrem del seu primer llargmetratge de fama internacional, el cineasta americà ha mostrat no tenir problemes a l'hora de reservar el paper principal per a un personatge femení.

⁷ Collage de diferents fotogrames dels films de Quentin Tarantino (d'esquerra a dreta, i de dalt a baix): *Kill Bill: Volume 1*. *Kill Bill: Volume 2*. *Reservoir Dogs*. *Pulp Fiction*.

Relacionat amb els personatges femenins, Quentin Tarantino ha mostrat el seu fetixisme amb els peus nus de les actrius. En diferents escenes dels seus films, el director aprofita per a filmar els peus dels personatges femenins que hi apareixen. Així doncs, es pot apreciar els peus de Mia Wallace a *Pulp Fiction*, els de Melanie a *Jackie Brown*, els de La Núvia a la saga *Kill Bill* i els de Jungle Julia a *Death Proof*. Aquest fet també es pot apreciar en els films en què el cineasta ha actuat, sent el cas més famós l'escena del ball de Salma Hayek en el film *From Dusk Till Dawn*, on l'actriu col·loca el seu peu a la boca del personatge interpretat per Quentin Tarantino.

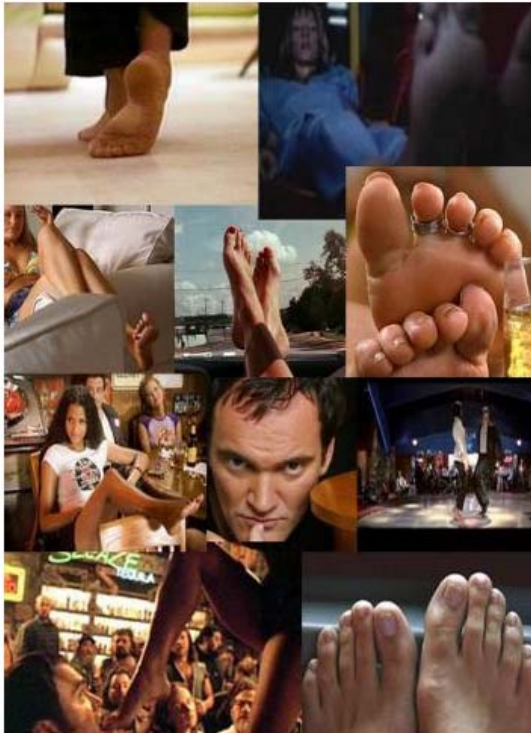


Fig. 2.2.3.2. Fetixisme⁸

Una altra característica de la filmografia del cineasta és el fet que molts dels actors que hi apareixen, repeteixen en altres films, sent els casos més clars els de Samuel L. Jackson (participant en 6 de les seves obres), Zoë Bell (6 pel·lícules) i Tim Roth (en 4 obres). A més, el fet que el nom de Quentin Tarantino s'associï amb l'èxit, permet veure actors reconeguts en les seves obres, tals com Harvey Keitel, Micahel Madsen, Uma Thurman, Kurt Russell, Cristoph Waltz o Bruce Willis. Altres actors, com John Travolta, han rel·lançat la seva carrera gràcies a la seva actuació en films de Tarantino, en aquest cas, *Pulp Fiction*.

⁸ Collage diversos fotogrames dels films de Quentin Tarantino (d'esquerra a dreta, i de dalt a baix): *Pulp Fiction*. *Kill Bill: Volume 1*. *Jackie Brown*. *Death Proof*. *Jackie Brown*. *Death Proof*. Imatge Quentin Tarantino. *Pulp Fiction*. *From Dusk Till Dawn*. *Death Proof*.

Hi ha temes recurrents en els seus films. La venjança és un element que l'autor utilitza perquè l'acció tingui sentit, sent l'element principal que mou a La Núvia a *Kill Bill* (per a venjar-se dels seus excompanys per haver intentat matar-la), als "bastards" a *Inglourious Basterds* (volen matar als nazis pels seus crims contra els jueus) i a Django al film *Django Unchained* (per a recuperar a Broomhilda, es venja dels seus antics capatassos).

Un altre tema recurrent és la droga. El cas més clar de la seva presència és a *Pulp Fiction*, on Vincent Vega en compra, i Mia Wallace està a punt de morir per una sobredosi, però també es menciona el consum de drogues a *My Best Friend's Birthday* (Clarence també pateix una sobredosi), *Reservoir Dogs* (el Sr. Rosa), *Jackie Brown* (el motiu pel qual la policia l'envia a presó) o a *Death Proof* (el primer grup de noies reconeix voler-ne).



Fig. 2.2.3.3. Sobredosi Mia a *Pulp Fiction*⁹

Les obres cinematogràfiques de Quentin Tarantino es troben totes en un mateix món, és a dir, les seves pel·lícules estan connectades entre elles. Així doncs, els personatges de Vic Vega (*Reservoir Dogs*) i Vincent Vega (*Pulp Fiction*) són germans tot i aparèixer a diferents pel·lícules, el personatge de Pete Hicox (*The Hateful Eight*) és l'avantpassat d'Archie Hicox (*Inglourious Basterds*) o la tomba de Paula Schultz, possible dona de King Schultz (*Django Unchained*) apareix a *Kill Bill: Volume 2*.

A més, dins aquest món correlacionat, el cineasta fa que els seus personatges comprin al mateix restaurant (les hamburgueses del restaurant Big Kahuna les mengen el Sr. Rubio a *Reservoir Dogs* i Jules a *Pulp Fiction*), o fumin la marca Red Apple de cigarretes (sigui al segle XIX a *Django Unchained*, al segle XX a *Reservoir Dogs*, o al segle XXI a *Kill Bill*).

⁹ Disponible a: <http://www.manerasdevivir.com/foro/viewtopic.php?t=14863476&start=740>

Les obres de Tarantino són homenatges a diferents gèneres cinematogràfics, els quals la seva època d'esplendor és anterior a l'estrena dels films d'aquest gènere de Tarantino. Així doncs, la saga de *Kill Bill* és un tribut al cinema d'arts marcial, *Death Proof* a les road movies del cinema de "sèrie b", *Jackie Brown* al blaxploitation i *Django Unchained* a l'spaghetti western.

A més a més del tribut als gèneres cinematogràfics, Tarantino aprofita els seus films per a fer referències al cinema i, a l'art en general. Dins la filmografia del cineasta es parla de films i música entre d'altres. En són exemples el diàleg inicial del Sr. Marrón a *Reservoir Dogs*, on es parla de Madonna, les discussions sobre Elvis a *My Best Friend's Birthday* o el mateix model de cotxe que el film de *Vanishing Point* que es menciona a *Death Proof*.

Una altra característica en el treball del cineasta, és el fet que totes les seves pel·lícules tenen una escena en un establiment de venda de begudes, ja sigui un bar, un restaurant una cafeteria o una merceria.

Pel que fa a l'aspecte tècnic, destacar que Tarantino mostra des de diferents perspectives un mateix fet. D'aquesta manera, el cineasta fa un tribut a un dels seus ídols, el director japonès Akira Kurosawa. Un exemple clar és a *Kill Bill: Volume 2*, on es veu a Elle Driver anar a recollir la catana de Budd donant prioritat a Elle, i, a continuació, es mostra l'arribada d'Elle a la caravana de Budd des del punt de vista de La Núvia. Un altre cas clar és a *Pulp Fiction*, on l'atracament al bar es mostra primer des del punt de vista dels atracadors, i, després, des del punt de vista de Jules.

Una altra característica tècnica dels films de l'autor, és el fet que al cineasta li agrada jugar amb l'estructura narrativa de les seves obres. Tarantino desordena l'ordre cronològic dels seus films, per a amagar fets i no desvelar-los fins més tard, de tal manera que "primer apareguin les respostes i després les preguntes". En són clars exemples *Reservoir Dogs*, *Pulp Fiction* i la saga *Kill Bill*.

Els treballs que integren la filmografia de Tarantino destaquen per tenir títols compostos per dues paraules, a excepció del film amateur *My Best Friend's Birthday*, i de *The Hateful Eight*, on el director juga amb el número 8. Una altra característica de la seva obra és la llarga durada dels seus films. Excloent *My Best Friend's Birthday*, tots els seus treballs tenen una durada major a l'hora i mitja.

Pel que fa a l'ús de plans, Tarantino fa ús de plans zenitals per a mostrar l'escena des d'un angle atípic (*Django Unchained*), així com plans seqüència per a presentar un personatge (*Jackie Brown*) o per a mostrar l'entrada d'un personatge a un establiment (el cas d'O-Ren Ishii a la "Casa de fulles blaves" al primer volum de la saga *Kill Bill*). Tot i així, el pla més característic del cineasta és el pla contrapicat. Tarantino l'utilitza normalment des de l'interior del maleter o el motor d'un cotxe, tot i així, hi ha casos en què ho fa des d'una altra perspectiva, sent el cas més clar el de *Inglourious Basterds*, on el pla contrapicat és mostrat des del punt de vista del personatge de Hans Landa. Aquest mateix pla, l'ha utilitzat Robert Rodríguez a *From Dusk Till Dawn* en homenatge al seu company.



Fig. 2.2.3.4. Ús del pla contrapicat¹⁰

Per a estructurar alguns dels seus films, Tarantino divideix les seves pel·lícules en capítols precedits d'un rètol informatiu. Aquest fet s'observa clarament a *The Hateful Eight*, *Reservoir Dogs*, *Pulp Fiction* i la saga de *Kill Bill*, tenint especial rellevància en aquests dos últims films, ja que, com que no mostra els films en ordre cronològic, els capítols ajuden a l'espectador a ordenar la trama posteriorment.

¹⁰ Disponible a: <http://9gag.com/gag/22347/quentin-tarantino-s-angle>

Una altra característica del cineasta és el fet que combina l'ús de color amb l'ús del blanc i negre. A *Kill Bill*, Tarantino utilitza el blanc i negre a l'inici del segon volum perquè La Núvia expliqui un resum de com ha arribat a on és, i, en el capítol de l'assaig de boda entre Beatrix Kiddo i Tommy Plympton per a reforçar la idea que La Núvia s'està fent passar per una altra persona i no és ella en realitat. A *Death Proof*, l'autor utilitza el blanc i negre per a mostrar la realitat des del punt de vista d'Especialista Mike, quan coneix al segon grup de noies.

Una darrera característica de la filmografia de Quentin Tarantino és la banda sonora que apareix en els seus films. Estudiada prèviament per l'autor, amb la banda sonora reforça l'actitud dels seus personatges, crea ambients, i fins i tot, associa cançons amb escenes de la seva obra. En són clars exemples d'aquest últim punt, la cançó "*Stuck in the Middle with You*" associada amb l'escena de la tortura del Sr. Rubio a *Reservoir Dogs*, i, "*Girl, You'll Be a Woman Soon*", associada amb la pel·lícula de *Pulp Fiction*.

3. Objectius i abast.

3.1. Objectius.

L'objectiu final d'aquest projecte és crear un guió cinematogràfic a l'estil de Quentin Tarantino ambientat a Catalunya. Per a arribar a aquesta meta s'ha d'anar complint uns objectius previs per tal que el guió estigui a l'altura de l'esperat.

Així doncs, els objectius previs són:

1. Estudiar les teories de guió existents.
2. Fer una anàlisi personal de la filmografia de Quentin Tarantino per a extreure les característiques principals de la seva obra i els estereotips dels seus personatges.
3. Treballar el procés d'elaboració d'un guió.

Un cop assolits aquests objectius, s'aplicaran amb la finalitat de complir l'objectiu marcat inicialment:

- Escriure un guió cinematogràfic a l'estil de Quentin Tarantino ambientat a Catalunya.

3.2. Abast.

Aquest TFG és el mitjà per a aconseguir, en un futur pròxim, filmar el llargmetratge. Un cop filmat el llargmetratge, l'abast final del treball és presentar el film a festivals de cinema.

4. Metodologia.

4.1. Documentació prèvia.

El que fa especial el guió, és el fet que no existeix una única teoria que contingui tots els punts claus per a escriure un bon guió, sinó el fet que les diverses teories existents, tenen diferents interpretacions depenent de la persona. Partint d'aquesta base, s'ha utilitzat diverses fonts amb l'objectiu de fer un marc teòric el més complet possible.

Per a aconseguir la definició més encertada del terme guió, s'ha optat per utilitzar la definició que en fa la Reial Acadèmia de la Llengua Espanyola. Un cop definit el terme, s'ha procedit a detallar les etapes del guió. Per a fer-ho, s'ha emprat els apunts que apareixen en la pàgina web del Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya corresponents al cinema, i impulsats pel "Proyecto Media" (1).

Donat que existeixen diferents categories per a classificar el guió, s'ha fet ús dels apunts impulsats pel "Proyecto Media" a la pàgina web del Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya (2), per a dividir els guions en els diferents gèneres existents.

Pel que fa als apartats d'estructura de guió, personatges, i diàlegs, s'ha emprat els apunts de l'assignatura universitària de Guionatge Audiovisual (3), i dels apunts de l'assignatura universitària de Ficció Seriada, impartides a l'EUPMt, ja que aquests temes han estat estudiats en aquestes dues assignatures. Per a complementar la informació, s'ha consultat els llibres *Screenplay: The Foundations of Screenwriting* (4) (1979, Syd Field) i *El viaje del escritor* (5) (2002, Christopher Vogler), els quals es troben a Internet en versió PDF.

Per a escriure la biografia de Quentin Tarantino, s'ha consultat la versió electrònica del llibre *Quentin Tarantino: The Pocket Essential Guide* (6) (2004, D.K. Holm), en especial el capítol 1, el qual se centra en la vida de l'autor abans del seu primer gran èxit. A més, per a complementar la informació d'aquest apartat, s'ha emprat la informació que apareix en la pàgina web especialitzada en biografies www.biography.com (7).

A continuació, s'ha procedit a fer l'anàlisi de referents, és a dir, s'ha analitzat les pel·lícules de Quentin Tarantino. Per a fer les anàlisis, s'ha decidit aplicar una tècnica d'anàlisi basada en materials concrets, és a dir, s'ha utilitzat una fitxa d'anàlisi basada en els apunts extrets del llibre *Cómo analizar un film* (10) (1991, Francesco Casetti & Federico di Chio). Mitjançant la fitxa d'anàlisi, s'ha analitzat la narració, els personatges, el temps i l'espai, i la BSO de les obres del cineasta, dintre dels codis cinematogràfics.

Per a poder analitzar correctament els films, s'ha visionat les obres de Tarantino 3 cops cada una, de manera que en el primer visionat s'ha extret el resum de la trama, i posteriorment s'ha definit en ordre cronològic, en el segon s'ha extret les característiques dels personatges, i s'ha definit el seu rol en l'obra, i, en el tercer, s'ha definit el tractament de l'espai, el temps i la banda sonora de cada film. A més, per completar aquest apartat, s'ha fet diverses recerques per Internet, amb l'objectiu d'aconseguir unes anàlisis més completes. Pel que fa a les fitxes tècniques, s'ha utilitzat la informació que apareix en les pàgines web especialitzades, www.imdb.com (8) i www.filmaffinity.com (9).

Per a concloure aquest apartat, s'ha utilitzat la informació recollida en les anàlisis prèvies, per definir els personatges que apareixen en els films de Tarantino dins els estereotips que utilitza el cineasta, amb l'objectiu de justificar els personatges que apareixen a *Hermanas Vega*.

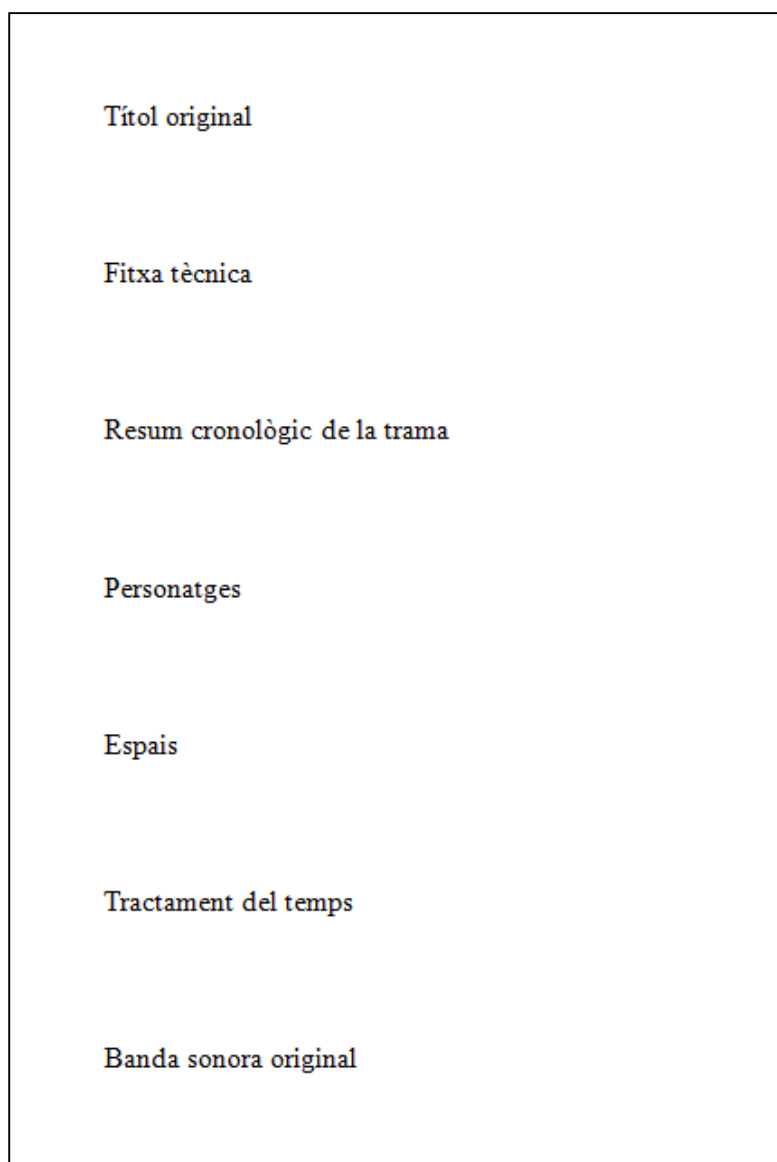


Fig. 4.1.1. Fitxa d'anàlisi utilitzada en l'anàlisi de referents¹¹

¹¹ Fitxa d'anàlisi basada en la informació extreta del llibre *Cómo analizar un film* (1991, F. Casetti & F. di Chio)

4.2. Guió.

Per a fer el guió, s'ha seguit l'ordre de les etapes amb les quals el “Proyecto Media”, impulsat pel Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya (1), divideix els passos per a escriure un guió. Així doncs, en primer lloc, s'ha fet una pluja d'idees per desenvolupar la trama del guió. Entre les idees a les quals s'ha arribat no hi havia l'opció finalment escollida, tal com s'explica en l'apartat 6.2.1. “Idea”.

S'ha tornat a replantejar aquesta etapa amb l'objectiu de desenvolupar una bona idea de guió, i s'ha decidit buscar una idea senzilla i fàcil de seguir com a punt principal, i, d'aquesta manera, s'ha decidit que el guió tractaria una venjança. Un cop formulada la idea, s'ha escrit l' storyline i la sinopsi bàsica del guió, començant a definir els personatges principals. També s'ha decidit titular el guió amb el nom d' *Hermanas Vega*.

Amb les tres primeres etapes ja escrites, s'ha desenvolupat el tractament i la bíblia de personatges, així com el tractament d'espais i temps, i banda sonora. A continuació, s'ha definit la relació entre el guió d'*Hermanas Vega* i els treballs de Quentin Tarantino. Veient que no hi havia temps material per completar el guió sencer, s'ha decidit escriure únicament les escenes que es tenia mentalment més clares. Les escenes que s'han escrit han estat les 1 - 8, la 12 i les 15 - 17, de l'esquema que es proporciona a l'apartat 6.3 de la memòria, “Sinopsi”. Per elaborar aquesta part, s'ha fet ús del software professional Celtx.

5. Anàlisi de referents.

5.1. Anàlisi pel·lícules.

En aquest apartat, es procedeix a l'anàlisi dels referents, és a dir, l'anàlisi de la filmografia de Quentin Tarantino. Per a analitzar els films de l'autor s'utilitzen dues metodologies diferents, una per al primer film, *My Best Friend's Birthday*, i una altra per a la resta d'obres del cineasta. El motiu d'emprar dues anàlisis diferents és el fet que el primer treball de l'autor no es troba complet, ja que es va perdre en un incendi.

Així doncs, per a analitzar la pel·lícula *My Best Friend's Birthday*, es divideix l'anàlisi en tres parts. La primera d'elles és la fitxa tècnica, la segona és un resum cronològic de la trama "supervivent" a l'incendi, i la darrera és un recull de característiques que s'observen en aquest film i es repeteixen a la resta de treballs de Quentin Tarantino.

Pel que fa als altres títols que completen la filmografia de l'autor, des del 1992 amb el film *Reservoir Dogs*, fins a *The Hateful Eight*, estrenada l'any 2015, s'ha utilitzat una fitxa d'anàlisi basada en els apunts del llibre *Cómo analizar un film* (10), on s'ha analitzat la narració, els personatges, el temps i l'espai, i la BSO dintre dels codis cinematogràfics. Així, doncs, les anàlisis contenen una fitxa tècnica, un resum cronològic de la trama, una anàlisi dels personatges que apareixen en els films, una anàlisi de les localitzacions, una altra del temps i una anàlisi de les bandes sonores.

Pel que fa a l'anàlisi dels personatges, destacar que, en primer lloc, s'analitza el paper dels personatges femenins. A continuació, es divideix els personatges en protagonista, personatges principals i secundaris, i, dins aquesta divisió s'analitza les característiques físiques, socials, psicològiques i de background de cada personatge.

Un cop fet l'anàlisi de cada pel·lícula, es detalla els estereotips dels personatges de la filmografia de Tarantino, per a poder justificar els personatges que apareixen en el guió que es vol escriure. El motiu pel qual es decideix analitzar el paper dels personatges femenins dels treballs de Tarantino és que aquests tindran un paper fonamental en el guió que es vol escriure en el capítol 6 del treball, "Desenvolupament".

5.1.1. My Best Friend's Birthday

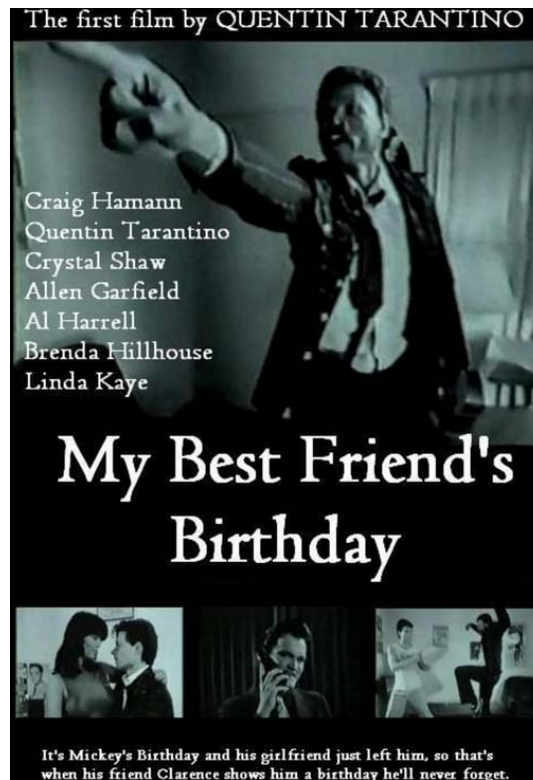


Fig. 5.1.1.1. My Best Friend's Birthday¹²

5.1.1.1. Fitxa Tècnica

Títol original: My Best Friend's Birthday

Any d'estrena: 1987

Duració: Inicialment 69 minuts, però va haver-hi un incendi al lloc on es guardava i només es van poder salvar 36 minuts.

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino i Craig Hamann

Producció: Craig Hamann, Quentin Tarantino i Rand Vossler

Companyia Productora: Novacaine Films

Gènere: Comèdia

¹² Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film928903.html>

5.1.1.2. Resum cronològic de la trama

El protagonista del film, Clarence Pool (interpretat per Quentin Tarantino), treballa a la ràdio i mentre està fent una entrevista al seu convidat, Lennie Otis, un company de feina li ofereix droga. En consumir-la, pateix una sobredosi i cau a terra. Quan el company arriba a on està Clarence, Lennie, amb el micròfon obert, revela que Clarence s'ha començat a trobar malament després de prendre les drogues.

D'altra banda, Mickey, amic de Clarence, torna a casa i es troba la seva exparella a dins. Il·lusionat, pensa que ella ha vingut perquè és el seu aniversari, però en realitat ha vingut a recuperar un casset que s'havia deixat a casa de Mickey. Per a més sorpresa, ella ha vingut amb la seva nova parella, fet que el deixa encara més trist.

Amb la intenció d'alegrar a Mickey, Clarence contracta a Misty, una acompanyant, perquè es presenti a casa del seu amic com a regal. Ella arriba a casa de Mickey i el sorprèn dutxant-se, així que decideix esperar-lo al sofà. Alhora, Clarence està comprant un pastís per al seu amic mentre manté una conversa sobre música amb el pastisser.

Mentre Misty espera a Mickey, arriba Clifford, el "cap" de la noia, i intenta endur-se-la a la força. En aquest instant, apareix Mickey i es baralla amb Clifford en un combat d'arts marcial en el que surt victoriós Clifford. Alhora, Clarence parla per telèfon amb Cecil, la seva xicota, explicant-li que es trobaran posteriorment a casa seva amb Mickey i la seva futura parella (Misty).

Posteriorment, Clarence i Misty arriben a casa de Clarence i es dirigeixen al dormitori. Més tard, arriba Cecil i es dirigeix al lavabo, ja que escolta l'aigua caient. Creient que és Clarence qui està al lavabo, hi entra i descobreix que és Mickey qui s'està dutxant, sobtada, surt de l'habitació i en arribar a la porta del dormitori veu les ombres de Misty i Clarence, i ho mal interpreta creient que estan junts, així que decideix marxar.

A continuació, Clarence i Misty estan parlant del seu passat (el motiu pel qual ella decideix ser acompanyant, on treballaven tots dos abans...) i acaben fent-se un petó, donant a entendre que s'han enamorat.

5.1.1.3. Relació amb els posteriors treballs del cineasta

En aquest primer treball, s'observen diferents aspectes que es repeteixen en els posteriors projectes de l'autor. La primera referència és el llenguatge que utilitzen els personatges. Aquest és vulgar i hi abunden els insults, fet que es repeteix en la filmografia de Quentin Tarantino, on els seus personatges destaquen per ser malparlats. Un altre aspecte que es repeteix en la filmografia de l'autor és l'ús del blanc i negre, tot i que en aquest film només s'utilitza aquesta tècnica, a la saga de *Kill Bill* i a *Death Proof*, combina l'ús del color amb l'ús del blanc i negre.

A l'inici del film, Clarence Pool consumeix droga i pateix una sobredosi. Aquest fet es repeteix a *Pulp Fiction*, quan Mia confon la droga que Vincent Vega duu a la jaqueta i en prendre-la pateix una sobredosi. Una altra similitud entre *My Best Friend's Birthday* i *Pulp Fiction* és la semblança física entre els personatges de Clifford i Jules, doncs, ambdós vesteixen un vestuari del mateix estil i color, així com un pentinat semblant.

La discussió entre el personatge interpretat per Tarantino i el pastisser sobre música, recorda al monòleg inicial de *Reservoir Dogs*, on el personatge del Sr. Marrón (interpretat pel mateix Tarantino) dóna la seva visió de la cançó "Like A Virgin" de Madonna, doncs, a *My Best Friend's Birthday*, el personatge de Clarence dóna arguments pels quals ell creu que Elvis és el millor cantant, és a dir, en els dos films, es dóna una interpretació pròpia de diferents cantants o cançó en concret.

En aquest film, Tarantino fa un homenatge al cinema d'arts marcial (gènere al qual el cineasta sempre ha mostrat fascinació), fet que es repetirà posteriorment a *Kill Bill*. La pel·lícula de *Kill Bill* també pren com a referència d'aquest primer treball de l'autor la traïció, doncs, Mickey és traït per la seva exparella, ja que ell pensa que ha tornat per a disculpar-se però en realitat només vol un casset, mentre que a *Kill Bill*, el personatge de La Núvia vol venjar-se dels seus antics companys d'esquadró.

Una altra referència a posteriors treballs de Tarantino és el fet que Clarence treballa a la ràdio igual que el personatge de Jungle Julie a *Death Proof*. Com a anècdota, destacar que el personatge interpretat pel cineasta diu que té un fetitxe amb els peus, fet que es pot apreciar en els diferents treballs de Tarantino, on se sol observar els peus despullats de les actrius que apareixen.

5.1.2. Reservoir Dogs

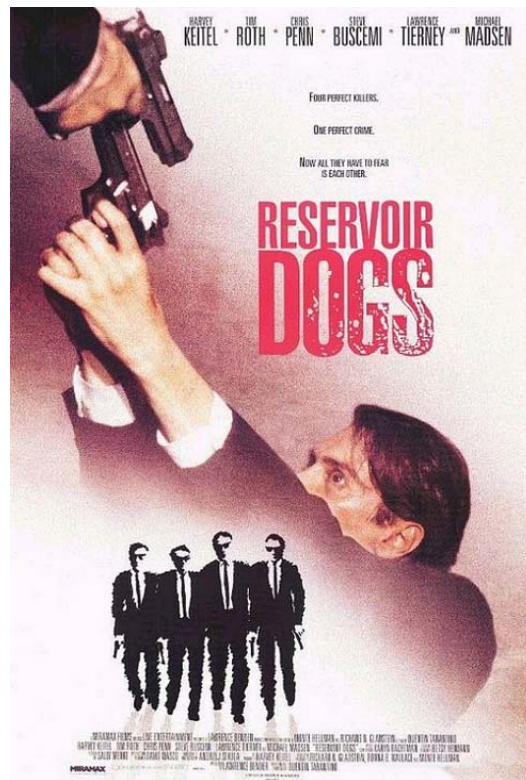


Fig. 5.1.2.1. Reservoir Dogs¹³

5.1.2.1. Fitxa tècnica

Títol original: Reservoir Dogs

Any d'estrena: 1992

Duració: 99 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Lawrence Bender

Companya productora: Live Entertainment / Dog Eat Dog Productions Inc.

Gènere: Suspens. Film de gàngsters.

¹³ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film137887.html>

5.1.2.2. Resum cronològic de la trama

El gàngster Joe Cabot, juntament amb el seu fill Eddie “l’amable” Cabot, planeja un robatori de diamants. Per a fer-ho, contracta un grup de 5 homes desconeguts entre ells. Un dels gàngsters a qui contracta és el “Señor Blanco”, un vell gàngster amb qui Joe ja havia treballat prèviament.

D’altra banda, el policia Freddy Newandyke és entrenat pel seu cap, Holdaway, per a poder infiltrar-se en l’equip de Joe Cabot i poder desbaratar el robatori que vol fer. Holdaway ensenya al seu alumne a enganyar per tal de passar desapercebut i que no sospitin d’ell (recordant detalls clau en les històries que expliqui). Després d’assajar la història fins a saber els detalls amb exactitud, explica la seva història a Joe, Eddie i el “Sr. Blanco”, als quals convenç i aconsegueix el treball. Un cop aconseguit el seu objectiu, Freddy es reuneix amb Holdaway i confirma que Joe Cabot l’ha contractat i que ha conegut a un altre dels gàngsters, un tal “Sr. Blanco”, i que el seu nom en clau és “Señor Naranja”.

Posteriorment, Vic Vega, que tindrà l’al·lies de “Señor Rubio”, es presenta al despatx de Joe demanant-li feina, ja que acaba de sortir de presó i el seu oficial de custòdia l’està pressionant perquè aconsegueixi feina. En aquest moment, arriba Eddie i, juntament amb el seu pare, acorden que Vic els ajudi en el robatori, ja que sempre que els ha ajudat han sortit ben parats. Així doncs, el robatori serà a càrrec de 6 gàngster en lloc dels 5 inicials.

Un cop reunits els 6 gàngsters. Joe els explica el pla i els associa a cadascú un nom en clau per tal de mantenir l’anonimat entre ells, ja que així, en cas de ser capturats per la policia, no delataran als seus companys. Els noms són “Señor Blanco”, “Señor Naranja”, “Señor Rubio”, “Señor Rosa”, “Señor Marrón” i “Señor Azul”.

El dia del robatori, abans de fer el treball, tot el grup, incloent-hi Joe i Eddie, es troben en una cafeteria esmorzant i discutint diferents temes (el significat de la cançó *Like A Virgin*, el nom d’una noia, música...). A l’hora de pagar, Joe convida als altres a canvi que ells paguin la propina de la cambrera. En aquest moment, el “Sr. Rosa” es nega a pagar-la però finalment accedeix a pagar, ja que l’han convidat. Finalment, tots marxen disposats a fer l’atracament.

Fora de pantalla, ocorre l'atracament, el qual surt malament perquè la policia els estava esperant i el "Sr. Rubio" ha començat un tiroteig amb la policia.

A l'hora de fugir, el "Sr. Rosa" escapa amb la bossa dels diamants i els amaga abans de reunir-se en el magatzem que utilitzen com a lloc de trobada. El "Sr. Azul" mor. El "Sr. Rubio" escapa matant alguns policies i agafant com a ostatge un d'ells. El "Sr. Marrón", el "Sr. Blanco" i el "Sr. Naranja" escapen amb el cotxe d'escapada, però el "Sr. Marrón" mor per un tret al cap, i el "Sr. Blanco" mata als policies que els estan perseguint. Tot seguit, el "Sr. Blanco" i el "Sr. Naranja" escapen a peu fins a trobar una dona en el seu cotxe, a qui roben el cotxe, però ella dispara al ventre al "Sr. Naranja", i ell la mata.

De camí al lloc de trobada, el "Sr. Blanco" dona conversa al malferit "Sr. Naranja" perquè no perdi el coneixement. Al magatzem, el "Sr. Naranja" demana al "Sr. Blanco" que el porti a l'hospital i que no dirà als altres que l'ha ajudat a anar-hi, però Larry s'hi nega i prefereix esperar que arribi Joe, ja que en ser el cap, ell sabrà què fer. A continuació, arriba el "Sr. Rosa" al magatzem i explica al "Sr. Blanco" que ha aconseguit escapar amb el botí però l'ha amagat, i, afirma que l'atrac ha sortit malament, ja que hi ha un delator entre ells. El "Sr. Blanco" per la seva banda, creu que la culpa és del "Sr. Rubio" per haver començat el tiroteig.

El "Sr. Blanco" revela al "Sr. Rosa" haver donat dades personals al "Sr. Naranja" i que té la intenció de portar-lo a l'hospital. Tot seguit, comencen a barallar-se fins que arriba el "Sr. Rubio", a qui el "Sr. Blanco" esbronca, ja que, segons ell, el pla ha sortit malament perquè el "Sr. Rubio" ha començat el tiroteig. Just quan tots dos estan a punt de barallar-se, el "Sr. Rosa" els interromp i calma.

Un cop calmats, el "Sr. Rubio" diu als seus companys que han d'esperar a Eddie en el magatzem, ja que vindrà aviat, i els mostra un ostatge que ha agafat de camí, un policia. Mentre Eddie està de camí al magatzem, el "Sr. Rosa" i el "Sr. Blanco" interroguen al policia amb l'objectiu que reveli qui és el traïdor.

Tot seguit, Eddie arriba al magatzem i, un cop els altres revelen que la policia estava esperant-los, que el "Sr. Rosa" ha amagat els diamants i que el "Sr. Naranja" està malferit, decideix que ell, el "Sr. Rosa" i el "Sr. Blanco" aniran a buscar ell botí, mentre el "Sr. Rubio" vigila el policia i cuida del "Sr. Naranja".

En aquest moment, el “Sr. Rubio” tortura al policia, tallant-li una orella i ruixant-lo de gasolina. Just quan està a punt de cremar-lo viu, el “Sr. Naranja” l’assassina revelant ser un policia encobert. El “Sr. Naranja” es presenta al policia, que s’anomena Marvin Nash, com a policia encobert. Marvin reconeix saber qui és, ja que els havien presentat en el passat. Marvin Nash declara a Freddy que espera que la policia arribi aviat, però el “Sr. Naranja” revela que la policia està a prop però que no els pot ajudar, doncs, estan esperant que arribi Joe Cabot per a poder detenir-lo.

A continuació, els tres gàngsters que han anat a buscar els diamants tornen i, en veure que el “Sr. Rubio” és mort, pregunten què ha passat, i, el “Sr. Naranja” declara que el “Sr. Rubio” havia torturat a l’ostatge i que volia matar-los a tots quan arribessin per a quedar-se amb el botí. Seguidament, Eddie mata a Marvin i declara que és impossible que el “Sr. Rubio” els hagués traït, ja que havia passat 4 anys a la presó sense delatar al seu pare i que era amic de la família.

En aquest moment, arriba Joe i revela que el “Sr. Naranja” és en realitat un policia i que el pla no ha sortit com esperaven per culpa seva, ja que era l’únic del grup en qui no confiava plenament. El “Sr. Blanco”, creient que el “Sr. Naranja” és de fiar, es nega a creure la versió de Joe i es rebel·la contra els seus companys.

Amb la discussió, Joe i Eddie apunten amb les seves pistoles al “Sr. Naranja” i al “Sr. Blanco” amb la intenció de matar-los, i ambdós responen de la mateixa manera. Hi ha un tiroteig, morint Joe i Eddie i quedant ferits el “Sr. Blanco” i el “Sr. Naranja”. El “Sr. Rosa”, veient el que ha succeït, agafa els diamants i escapa. El “Sr. Naranja”, ferit mortalment, revela al “Sr. Blanco” que els altres tenien raó i que és un policia encobert. Arriben cotxes de patrulla davant el magatzem, escoltant-se trets (segurament perquè els policies han matat al “Sr. Rosa”), i, seguidament, la policia entra al magatzem i el “Sr. Blanco” mata al “Sr. Naranja”. Tot seguit, la policia mata al “Sr. Blanco”.

5.1.2.3. Personatges

Aquest primer llargmetratge de l'autor, *Reservoir Dogs*, destaca pel fet que els personatges principals i secundaris són masculins. Igual que en la majoria de films dels anys 80' i 90', Tarantino atorga el paper principal als personatges masculins, i, reserva el paper de personatge dèbil i que “perjudica” al grup protagonista als personatges femenins.

Així doncs, mentre en la majoria de films dels 80' i 90', els personatges femenins aporten el punt romàntic a les històries, i, fent endarrerir als protagonistes en el seu afany d'aconseguir el seu objectiu principal, a *Reservoir Dogs*, l'únic personatge femení que hi apareix és la dona que dispara al “Sr. Naranja”, després que ell i el “Sr. Blanco” intentin robar-li el cotxe. Tarantino doncs, es limita a atorgar a l'únic personatge femení de *Reservoir Dogs* el paper de personatge perjudicial per als protagonistes.

Donada la importància del conjunt, no hi ha cap personatge que es pugui definir plenament com a protagonista. Tot i aquest fet, es podria declarar al personatge de Freddy Newandyke (el “Sr. Naranja”) com el protagonista del film, ja que és el que evita que el robatori surti com s'havia planejat, i, divideix el grup, ja que el “Sr. Blanco” prefereix confiar en la seva paraula en lloc de la dels altres. Pel que fa als personatges principals de l'obra, s'hi troben el “Sr. Blanco”, el “Sr. Rosa”, el “Sr. Rubio” i Eddie Cabot. Per altra banda, el rol dels personatges Joe Cabot, Holdaway, Marvin Nash, “Sr. Marrón” i “Sr. Azul” els categoritza com a personatges secundaris de *Reservoir Dogs*.

Destacar que els gàngsters, és a dir, el “Sr. Naranja.”, el “Sr. Blanco”, el “Sr. Rosa”, el “Sr. Rubio”, el “Sr. Marrón” i el “Sr. Azul” vesteixen tots de la mateixa manera, jaqueta, pantalons i sabates negres, camisa blanca i corbata de color obscur. Aquest mateix vestuari es repeteix en altres films de l'autor com *Pulp Fiction*, i la saga de *Kill Bill*.

El personatge de Freddy Newandyke, interpretat per l'actor Tim Roth, és un home d'uns 30 anys (és el més jove del grup), d'ulls blaus i cabell fosc. Destaca per ser de complexió prima i d'estatura baixa, doncs, és el personatge més prim i baix que apareix en el film.

Freddy Newandyke és un policia encobert que rep el sobrenom de "Sr. Naranja", i destaca per ser fanfarró i utilitzar una actitud arrogant, tal com es demostra en l'escena en què apareix al bar amb el seu cap, Holdaway, en la qual farda que ha aconseguit enganyar a Joe Cabot per a entrar dins el seu equip. El que destaca d'aquest personatge és el fet que és un bon mentider, fet que el permet ser dos personatges en un, doncs, en ser un policia encobert adopta una nova personalitat interpretant el paper de "Sr. Naranja".

Com a "Sr. Naranja" destaca pel fet d'intentar agradar a tots, fet que es mostra en l'escena inicial del film, en la qual delata al "Sr. Rosa" de ser el que no ha donat propina a la cambrera, amb la intenció de fer-se passar per lleial al cap (visionat més d'un cop el film, aquest fet es pot interpretar al contrari, que el personatge del "Sr. Naranja" és deslleial, ja que delata als companys a la mínima oportunitat). Quan es troba en grup, el "Sr. Naranja" es mostra segur d'ell mateix i amb la voluntat de destacar.

La relació del "Sr. Naranja" amb el "Sr. Blanco" l'ajuda a passar desapercebut com a policia, ja que empatitza amb ell des d'un inici, permetent-lo descobrir dades personals d'ell tals com el seu nom o el seu estat natal. Aquest fet mostra la intel·ligència d'aquest personatge, doncs, gràcies a la seva "actuació" aconsegueix tenir proves per a una futura detenció dels gàngsters. Té una relació que recorda a la de "pare - fill" amb el "Sr. Blanco", i és per aquest fet, pel qual acaba declarant al seu company que és policia, doncs, no vol defraudar a Larry, ja que ell ha confiat en la seva paraula en tot moment.

El personatge interpretat per Tim Roth és també un mentider que peca de supèrbia. El fet de ser un policia encobert l'obliga a ser un mentider per tal de no ser descobert, però aquest fet és alhora la seva perdició, doncs, pensant que no serà descobert, i que els altres el creuran, declara que el "Sr. Rubio" volia matar-los a tots desconeixent la relació entre el "Sr. Rubio" i els Cabot.

Pel que fa al seu passat, Freddy Newandyke és policia de la ciutat de Los Angeles des de força temps abans de la trama, ja que el Marvin Nash declara que els van presentar 5 mesos abans.

Així doncs, Freddy Newandyke és un personatge fals, que fa el possible per a aconseguir el seu objectiu (enviar a presó a Joe Cabot), utilitzant qualsevol mètode, destacant les mentides. Com a “Sr. Naranja”, les històries que explica del seu passat són totes mentides, i les explica amb la intenció de destacar i ser alabat davant els altres. A més, és capaç de fer accions deshonestes, tals com robar i matar, que, no són pròpies d'un policia com ell.



Fig. 5.1.2.3.1. Sr. Naranja¹⁴

Pel que fa als personatges principals, el personatge de més importància és Larry Dimmick, també conegut com a “Sr. Blanco”, i interpretat per Harvey Keitel. Larry és un lladre de l'estat de Wisconsin de vora 50 anys, d'ulls i cabell negre, de complexió i estatura mitjana.

Larry Dimmick és un personatge fidel que prioritza el grup per sobre d'ell mateix, fet que el fa enfrontar-se i desconfiar del “Sr. Rubio”, doncs, la forma d'actuar de Vic Vega (disparar primer, preguntar després), xoca amb la manera de fer del “Sr. Blanco”, el qual prefereix que l'equip no pateixi baixes. Tot i així, no té cap problema en matar policies mentre escapa, ja que són els que intenten evitar que puguin escapar, són “l'enemic”.

És un personatge honest que confia plenament en els altres, fet que el porta a la perdició al confiar erròniament en el “Sr. Naranja”, amb qui adopta una relació de “pare - fill” donada la diferència d'edat, i, el fet que Larry vol ensenyar l'ofici al seu company. El fet de ser un personatge honest però, no evita que tingui el seu propi honor, doncs, en assabentar-se que Freddy és en realitat un policia, i, per tant, l'ha mentit, el seu orgull l'obliga a matar al traïdor.

¹⁴ Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Mr._Orange

Una altra característica d'aquest personatge és la seva lleialtat. El "Sr. Blanco" és un personatge lleial, doncs, accedeix a entrar a la banda perquè ja havia treballat prèviament amb Joe, amb el qual manté una relació de respecte i confiança mútua. A més, la seva confiança en el "Sr. Naranja", fa que es cregui en tot moment les seves mentides.

Pel que fa al seu passat, destacar que ha actuat com a lladre professional en nombroses ocasions, doncs, la seva relació amb Joe, dóna a entendre que han treballat junts en diverses ocasions. En una conversa amb Joe, declara que tenia una sòcia, anomenada Alabama, però que ella va deixar-ho. Com a curiositat, destacar que en el seu darrer treball es va veure implicat en un fet semblant al del film, hi havia un policia entre els integrants del grup, però, a diferència d'aquest cop, ho van descobrir abans d'actuar i Larry va decidir abandonar el cop.



Fig. 5.1.2.3.2. Sr. Blanco¹⁵

Un altre personatge de gran importància en el film és el "Sr. Rosa". El personatge interpretat per Steve Buscemi és un gàngster covard, desconfiat i egoista, doncs, a diferència del "Sr. Blanco", pensa primer en ell que en els altres. Aquest fet s'observa clarament en l'escena final, on, mentre els altres s'apunten amb les armes, ell prefereix amagar-se per a protegir-se, i, posteriorment, agafar els diamants i fugir.

Un altre exemple que el "Sr. Rosa" és un personatge egoista és el fet que no vol deixar propina a la cambrera (escena inicial), ja que creu que elles han de treballar per a aconseguir els seus propis diners. Un darrer exemple d'aquesta mentalitat es mostra que quan torna al magatzem declara que no sabia si reunir-se amb els altres o marxar amb el botí, i, tot i que torna al magatzem, decideix amagar els diamants prèviament per a evitar

¹⁵ Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Mr._White

que la policia els pugui recuperar. A més, és el primer a declarar que creu que hi ha un policia encobert dins el grup.

Tal com ell mateix afirma, és un molt professional en els treballs, doncs, tot i que el cop ha sortit malament, intenta no perdre els nervis i esbrinar qui ha estat el traïdor. A més, no vol donar ni rebre dades personals, ja que s'havia preestablert aquesta norma abans d'iniciar el robatori.

El “Sr. Rosa” és un home d'entre 30 i 40 anys de complexió i estatura mitjana. Té els ulls blaus i el cabell fosc, també porta perilla del mateix color. El fet que sigui contrari a donar propines a les cambres es deu al fet que en el passat ell treballava pel salari mínim i la gent no tenia l'obligació de donar-li retribucions extres. Afegir també, que és un lladre amb experiència prèvia.



Fig. 5.1.2.3.3. Sr. Rosa¹⁶

Vic Vega, personatge que també es coneix com a “Sr. Rubio”, i, interpretat per Michael Madsen, és un home d'entre 30 i 40 anys. Té els ulls marrons i el cabell fosc. De complexió mitjana, és d'estatura alta, doncs, és, juntament amb el “Sr. Marrón”, el gàngster més alt del grup.

Vic Vega actua de forma calmada i tranquil·la. Tot i així, és un personatge violent que gaudeix assassinant, doncs, és el que obre foc durant l'atracament abans que els policies facin cap moviment, tal com declaren el “Sr. Blanco” i el “Sr. Rosa”. A més, és un sàdic capaç de raptar un policia amb la intenció de torturar-lo fins a la mort. Gaudeix amb la tortura, ballant al so de la música mentre tortura i veu agonitzar a Marvin Nash.

¹⁶ Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Mr._Pink

Ha treballat en diverses ocasions pels Cabot, tenint una bona relació amb Eddie. És lleial a Joe i la seva família, doncs, ha estat 4 anys a presó sense delatar-los, i, un cop ha sortit de presó, els demana feina a ells, sabent que tenen un deute moral amb ell. Tot i així, la seva forma d'actuar (disparar primer, preguntar després), no l'identifica com un personatge lleial, doncs, a diferència del "Sr. Blanco", les possibles baixes del grup no l'afecten.

El personatge interpretat per Michael Madsen és, doncs, una persona sàdica i violenta, la qual no té miraments en el camí d'aconseguir el seu objectiu i gaudeix "embrutant-se les mans", sigui matant o torturant.



Fig. 5.1.2.3.4. Sr. Rubio¹⁷

Chris Penn interpreta a Eddie Cabot, fill de Joe Cabot, el qual és un home de vora 30 anys, d'ulls blaus i cabell ros. D'estatura mitjana, és de complexitat gran en comparació amb els altres personatges que apareixen en el film. Pel que fa al seu vestuari, el dia del robatori vesteix xandall, i, destaca per portar un collar i anells d'or.

És un gàngster que destaca per treballar sempre com a mà dreta del seu pare, és a dir, és el segon a comandament. Eddie, doncs, és un personatge que actua amb un gran respecte pel seu pare i amb la intenció d'aconseguir el seu reconeixement en tot moment. Actua pensant en el millor per a la seva família, i, és bastant consentit per Joe Cabot.

Sota el sobrenom de "Eddie l'amable", és un home de família rica (per accions il·legals), que confia en el seu pare i que es creu més intel·ligent del que en realitat és. Pel que fa al seu background, destacar que ha ajudat el seu pare des d'una jove edat, ja que coneix a Vic

¹⁷ Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Mr._Blonde

Vega (amb qui té una gran amistat) i Larry Dimmick d'altres treballs en què han col·laborat amb el seu pare.



Fig. 5.1.2.3.5. Eddie Cabot¹⁸

Joe Cabot és un home de vora 70 anys, calb, d'estatura mitjana i de complexitat gran. És un gàngster que ha actuat en nombrosos atraments i té relació amb els altres gàngsters de l'equip, a excepció del "Sr. Naranja", amb qui no havia treballat prèviament però té bones referències d'ell. Gaudeix d'una alta posició en la societat, segurament, gràcies als seus negocis il·legals, fet que s'evidencia pel fet que gaudeix d'un gran i elegant despatx, i la resta de personatges, incloent-hi la policia, li té un gran respecte. És el cap de la banda, doncs, és qui planeja el cop i organitza a l'equip.

El personatge interpretat per Lawrence Tierney és un home lleial, el qual no perdona la traïció, ja que, per una banda, ajuda a Vic Vega en aconseguir-li un millor futur per haver-lo ajudat en el passat i no haver-lo delatat mentre estava a presó, però en canvi, té la intenció d'assassinar al "Sr. Naranja" en assabentar-se de qui és en realitat.

El "Sr. Marrón", interpretat pel director del film, Quentin Tarantino, és un home de 30 anys, té els ulls i cabell marrons, de complexitat mitjana i estatura alta. Té un paper poc rellevant en el film, i és el personatge que havia de ser el xofer en l'atracament. Està en el grup, ja que en el passat ha treballat per a Joe Cabot. El seu punt més destacat en el film és el diàleg inicial en el qual dona la seva opinió de la cançó "*Like A Virgin*" de la cantant Madonna.

¹⁸ Disponible a:

<http://www.nydailynews.com/entertainment/reservoir-dogs-gallery-1.89294?pmSlide=1.101645>

Edward Bunker interpreta al “Sr. Azul”, un personatge menor de vora 50 anys, ulls clars, cabell llarg i gris i que porta bigoti. Només apareix en l’escena inicial i al repartiment de noms en clau, i mor fora de pantalla sense que cap dels altres gàngsters sàpiga el seu destí fins que Joe Cabot els hi diu. En el passat ha treballat per a Joe, per aquest motiu es troba en el grup.

El detectiu Holdaway, interpretat per Randy Brooks, és un policia que ensenya a Freddy Newandyke a infiltrar-se en l’organització de Joe Cabot. És un home de vora 40 anys, afroamericà, d’ulls i cabell negre i perilla amb canes. És qui ensenya a Freddy la història amb la qual aconsegueix guanyar-se la confiança de Joe i Eddie Cabot i el “Sr. Blanco”. Freddy el manté informat i possiblement és un dels caps en el cas contra Joe Cabot. Pel que fa al seu passat, fa temps que està dins el cos de policia de Los Angeles.

A diferència del detectiu Holdaway, Marvin Nash, interpretat per Kirk Baltz, és un jove policia que porta només 8 mesos en el cos de policia de Los Angeles, i que 5 mesos abans de l’atracament va ser presentat a Freddy Newandyke. Mentre és torturat pel “Sr. Rubio” declara que té un fill petit a casa. Marvin Nash és un home de complexitat i estatura mitjana que en tot moment apareix lligat. És de pell blanca, té el cabell i els ulls marrons. El “Sr. Rubio” el rapta mentre escapa la policia amb l’objectiu de torturar-lo i saber qui és el policia encobert, tot i que ell declara no saber-ho, més endavant revela saber que Freddy és en realitat el policia. El “Sr. Rubio” li talla l’orella dreta i el ruixa de gasolina.

5.1.2.4. Espais

La pel·lícula està ambientada en la ciutat de Los Angeles (EUA) i destaca per fer ús de poques localitzacions. La majoria del film, de fet, la part posterior al robatori, ocorre en un mateix espai, el magatzem que serveix als gàngsters com a lloc de trobada.

El magatzem consta de dues cambres, la principal i el lavabo. És un local que sembla abandonat, ja que està força nuu, i, la majoria del mobiliari que té es troba tapat. Destaca per tenir una taula amb una cadena de ràdio i una cadira (on el “Sr. Rubio” tortura a Marvin Nash) i una rampa de fusta, a la base de la qual hi ha una gran bassa de sang donat el vessament del “Sr. Naranja” durant el transcurs dels minuts.

Al costat de la base de la rampa, s'hi troba el lavabo, al qual només hi entren el “Sr. Blanco” i el “Sr. Rosa” per a discutir el motiu pel qual l'atracament ha sortit malament, arribant a la conclusió que el “Sr. Rubio” ha estat el culpable, ja que ja començat els trets.

Una altra localització és la cafeteria. Aquest, és un punt concurrent en la filmografia de l'autor, doncs, en un moment o altre, en la majoria dels films de Quentin Tarantino els personatges en freqüenten alguna. Apareixen tres cafeteries en el film de *Reservoir Dogs*. La més emblemàtica és la primera que apareix, on els gàngsters tenen la conversació sobre la cançó “*Like A Virgin*”, i es comença a mostrar com són alguns dels personatges. La segona cafeteria que apareix mostra a Freddy Newandyke dient-li al seu cap, Holdaway, que ha aconseguit entrar en l'equip de Joe Calbot. La tercera, és el lloc on Freddy es troba amb Joe, Eddie i el “Sr. Blanco” i els explica la història que Holdaway l'hi ha ensenyat per a tenir exemples del seu passat.

Una altra localització principal del film són els cotxes. Apareixen varis durant el film, sent els principals, el cotxe amb el qual el “Sr. Blanco” transporta al “Sr. Naranja” al magatzem, i, que pertanyia a la dona a qui Freddy mata, i, el cotxe del “Sr. Rubio”, on té com a ostatge a Marvin Nash.

Una altra localització que s'aprecia és el despatx de Joe Calbot. En ell, s'observa com Joe convenç primer al “Sr. Blanco” i, després, al “Sr. Rubio” per a participar en el robatori. En totes dues escenes, s'aprecia que Joe coneixia prèviament als dos gàngsters que contracta per a fer el robatori.

Altres localitzacions que apareixen a *Reservoir Dogs*, però que tenen un paper minoritari són els llocs on Freddy practica amb Holdaway (una terrassa d'un edifici i un descampat), el lavabo de l'estació on ocorre la història inventada pel policia encobert, els carrers de la ciutat de Los Angeles i el pis del “Sr. Naranja”.

5.1.2.5. Tractament del temps

Pel que fa al temps extern, la pel·lícula està ambientada entre finals dels anys 80 i inicis dels 90. Respecte al temps intern, la conversa del significat de la cançó “*Like A Virgin*”, el robatori i les conseqüències d’aquest, ocorren al mateix dia. La preparació de Freddy per a infiltrar-se com a gàngster té lloc mesos abans del robatori, mentre que la preparació del robatori (contractar els gàngsters i distribució de rols) és posterior a la preparació de Freddy com a policia infiltrat.

El que fa especial aquest film però, és l’estructura narrativa, doncs, no segueix un ordre cronològic en la línia temporal. El cas més clar és que la trama tracta un robatori sense mostrar-se en cap moment l’acte en si, però en canvi, es mostra parts de la preparació (tant dels gàngsters com de Freddy per a fer-se passar com a gàngster) i la conseqüència del robatori.

Els fets posteriors al robatori es mostren en ordre cronològic, però, per tal de proporcionar informació que serveixi per a comprendre el que està succeint, es fa ús de flashbacks. Aquests flashbacks però, no es mostren en ordre cronològic, doncs, a la part final del film es mostra el flashback del “Sr. Naranja”, però les escenes del seu passat, cronològicament, són anteriors als altres flashbacks presentats.

Tarantino desordena la pel·lícula amb la intenció que l’espectador no sàpiga des de l’inici els fets, és a dir, juga amb l’espectador fent que es creï les seves pròpies expectatives a mesura que avança la trama. Així doncs, els personatges saben més que l’espectador des de l’inici del film fins a la mort del “Sr. Rubio”. En revelar-se el passat del “Sr. Naranja”, l’espectador sap més que els personatges, ja que sap qui és el traïdor però els altres personatges no ho saben i, alhora, l’espectador coneix la relació del “Sr. Rubio” amb Eddie. Finalment, quan Joe i Eddie es disposen a matar al “Sr. Naranja”, i el “Sr. Blanco” s’interposa dient que el “Sr. Naranja” no és el traïdor, l’espectador sap que el que està equivocant és en realitat el “Sr. Blanco”.

5.1.2.6. Banda sonora original

La banda sonora del film consta de cançons dels anys 60, 70 i 80. La música que apareix en el film no és creada expressament per a *Reservoir Dogs*, sinó que són cançons d'anys anteriors al film.

La cançó més representativa del film és *Stuck in the Middle with You*, del grup Stealers Wheel, la qual sona a través de la fictícia emissora de ràdio K-Billy (la mateixa emissora on treballa el personatge de Clarence en el film anterior de Tarantino) mentre el “Sr. Rubio” tortura al policia Marvin Nash, i que, inevitablement s'associa a aquest film i, més concretament, a l'escena de “l'orella”.

Altres cançons que integren la banda sonora d'aquest llargmetratge són *Little Green Bag*, de George Baker, cançó que acompanya els crèdits inicials del film, i, *Hooked On A Feeling*, de Blue Swede, cançó que s'escolta quan el “Sr. Blanco”, Eddie Cabot, el “Sr. Rosa” i el “Sr. Naranja” van al magatzem per a decidir els noms en clau de cada un d'ells i idear l'atrancament.

5.1.3. Pulp Fiction

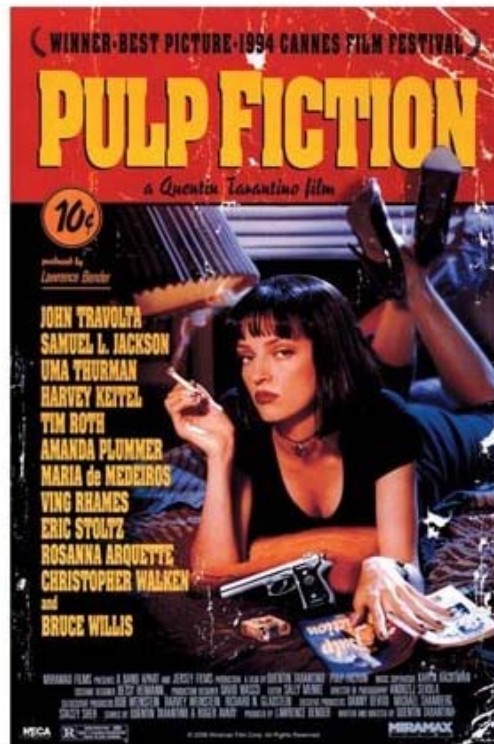


Fig. 5.1.3.1. Pulp Fiction¹⁹

5.1.3.1. Fitxa tècnica

Títol original: Pulp Fiction

Any d'estrena: 1994

Duració: 153 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino, Roger Avary

Producció: Lawrence Bender

Companyia productora: Miramax Films

Gènere: Cinema negre.

¹⁹ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film160882.html>

5.1.3.2. Resum cronològic de la trama

L'any 1972, un nen de 5 anys, Butch Coolidge, rep la visita del capità Koons, un veterà de la guerra de Vietnam, mentre mira la televisió a casa seva. El capità, que va combatre a Hanoi amb el pare de Butch, explica la història del rellotge familiar dels Coolidge a Butch, ja que el pare del noi li va demanar que li donés al seu fill abans de morir.

A inicis dels anys 90, els sicaris/gàngsters Vincent Vega i Jules Winnfield van en cotxe al pis de Brett, un ex col·laborador del seu cap, el gàngster Marsellus Wallace, per a recuperar un maletí que pertany al seu cap. Mentre viatgen, Vincent, que recentment ha estat a Europa, resalta els beneficis que la ciutat d'Amsterdam dona a la gent que pren drogues, doncs, aquestes no són 100% il·legals allà. Quan deixen el cotxe, els dos sicaris parlen de la dona del seu cap, Mia, ja que Marsellus ha demanat a Vega que cuidi de la seva dona, a qui ell no coneix, mentre el cap està fora de la ciutat.

Un cop arriben al pis de Brett, hi troben 3 joves, Brett, Marvin i Roger, als quals agafen per sorpresa mentre esmorzen. Jules intimida als joves per a saber on està el maletí que busquen, i, després que ells responguin, Vincent el troba i obre per a corroborar que és el que busquen (no s'aprecia el que és, una llum de color ataronjat es reflecteix a la cara de Vincent). Mentre Brett s'intenta excusar per haver fallat al senyor Wallace, Jules mata a Roger, i, a continuació, pronuncia un passatge de la Bíblia abans de disparar, juntament amb Vincent, a Brett fins a la mort.

Mentre els sicaris maten a Brett, un quart home, que es troba amagat al lavabo, surt del seu amagatall i dispara als sicaris però falla tots els trets. Tot seguit, Winnfield i Vega el maten. Els dos sicaris marxen acompanyats de Marvin, l'únic supervivent i amic de Jules, amb el cotxe de Winnfield, on Jules declara voler deixar el negoci després del "miracle" que acaba de succeir (cap bala els ha tocat), Vincent pregunta a Marvin què creu ell que ha passat i, per accident, mata al noi tacant de sang tot el cotxe. Jules truca a Jimmie, un amic seu, per a poder amagar-se a casa seva i així evitar a la policia.

A casa de Jimmie, Jules i l'amfitrió discuteixen pel fet d'haver portat el cadàver a casa seva, ja que si la seva dona arriba, li demanarà el divorci immediatament. Així doncs, Winnfield decideix trucar a Marsellus perquè els ajudi, i el cap decideix enviar al Senyor Lobo per a solucionar el problema.

El Senyor Lobo arriba a casa de Jimmie i organitza la neteja del cotxe per a tenir-ho tot solucionat el més ràpid possible. Un cop netejada tota la sang, els sicaris i el Senyor Lobo es dirigeixen a un desballestament per a desfer-se del cotxe i el cadàver (que han amagat al maleter). Un cop el problema està solucionat, Jules i Vincent es dirigeixen a una cafeteria a esmorzar.

Una parella d'atracadors, Pumpkin i Honey Bunny, estan esmorzant a una cafeteria. Mentre parlen entre ells, el noi declara voler deixar d'atracar les tendes en què estan actuant, per a començar a atracar establiments com bars, restaurants o cafeteries, així que decideixen atracar el local en el qual estan esmorzant.

Mentre Winnfield i Vega esmorzen, discuteixen el “miracle” que han presenciat abans i sobre la intenció de Jules de deixar la feina de sicari. Enmig de la conversa, Vincent va al lavabo, i, tot seguit, Pumpkin i Honey Bunny comencen l'atracament. Pumpkin, s'encara amb Jules perquè no vol obrir el maletí, però en última instància, Jules obre el maletí, distraient a Pumpkin i l'amenaça de mort. Una histèrica Honey Bunny amenaça alhora a Jules, però ell aconsegueix calmar-la.

Vincent, que ja ha sortit del lavabo, dóna suport al seu company, però Jules, encara afectat pel “miracle”, decideix deixar amb vida als dos atracadors i els deixa escapar amb el seu botí (les carteres dels clients de la cafeteria). A continuació, Jules i Vincent marxen del local a portar el maletí al seu cap.

En el bar de Marsellus, el senyor Wallace suborna el boxejador Butch perquè es deixi perdre en el seu següent combat, i així poder guanyar en les apostes. A continuació, Jules i Vincent entren al bar, i Vincent s'encara amb Butch abans d'anar a saludar al seu cap.

A la tarda, Vincent visita a Lance, venedor de droga i amic seu, per a comprar heroïna (droga). En pren una mica i en guarda la resta a l'abric. Tot i els efectes de la droga, va a casa de Marsellus a recollir a Mia. Després de recollir-la, es dirigeixen a un restaurant ambientat en els anys 50, anomenat “Jack Rabbit Slim's” per a sopar. Mentre sopen, Vincent i Mia conversen i, a continuació, participen en un concurs de ball al restaurant, doncs, Mia vol guanyar el trofeu.

De nou a casa de Mia, amb el trofeu en la seva possessió (ja que l'han robat, tal com s'escolta a la ràdio més endavant), Vincent es dirigeix al lavabo, ja que té sentiments

envers la noia, mentre ella, que vesteix amb la jaqueta del seu acompanyant, balla al menjador. Mia, remenant per la jaqueta de Vincent, troba la droga que ell ha comprat abans i se la pren pensant que serà cocaïna, però en realitat és heroïna (una droga més forta), fet que provoca a la noia una sobredosi. En sortir del lavabo, Vincent, en veure l'estat de Mia, entra en pànic i decideix portar la noia a casa de Lance perquè l'ajudi.

Tot i les retinències de Lance i la seva dona, Vincent porta l'esposa de Marsellus Wallace a casa del traficant, on decideixen injectar-li adrenalina al cor perquè la noia recuperi el coneixement. Just quan Vincent injecta l'agulla a Mia, ella desperta. Després de tornar la noia a casa seva, Vincent Vega i Mia Wallace acorden no comentar a Marsellus el que ha succeït.

La nit següent, Butch desperta, després de somiar en el rellotge familiar, en els vestidors abans del combat que ha arreglat prèviament amb Marsellus. El boxejador però, no s'ha deixat perdre i ha guanyat el combat, matant al seu adversari, així que decideix fugir del local amb un taxi per a evitar les represàlies de Marsellus. Butch arriba a un motel, on l'espera la seva xicota, Fabienne, amb les seves pertinences, ja que el boxejador sabia que si guanyava el combat, haurien d'escapar. L'endemà al matí, Butch s'adona que Fabienne s'ha descuidat el rellotge del seu pare a casa i decideix tornar per a recuperar-lo.

Al pis de Butch, el boxejador recupera el rellotge i mata a Vincent amb la seva pròpia arma, doncs, segurament, el seu cap l'havia enviat allà perquè s'encarregués de Coolidge per haver-lo estafat. De tornada al motel, Butch troba a Marsellus, a qui atropella, però té un accident i queda malferit. Al despertar de l'accident, el gàngster dispara a Butch i inicia una persecució que acaba a la tenda d'antiguitats de Maynard, on tots dos es barallen fins que el dependent els deixa inconscients.

Butch i Marsellus es desperten lligats i emmordassats a una cadira al soterrani de la tenda sota l'atenta mirada de Maynard, mentre espera l'arribada de Zed, un policia amic seu. Quan Zed arriba, porten Marsellus a la sala adjacent amb la intenció de violar-lo i deixen a "el tarado" (esclau sexual dels violadors que vesteix un uniforme sadomasoquista) vigilant a Butch perquè no escapi. Tot i així, el boxejador aconsegueix deslligar-se i deixar inconscient al seu guarda i escapar.

Abans de sortir de la tenda però, Butch decideix tornar per a rescatar a Marsellus, agafa una espasa de la tenda, baixa i veu que Zed està violant a Marsellus. Butch mata a

Maynard, i, seguidament, el senyor Wallace agafa l'arma del mort i dispara l'entrecreixa del policia. Marsellus i Butch fan les paus (el gàngster obliga a Butch a no parlar amb ningú del que ha passat ni tornar a la ciutat mai més), i el boxejador marxa amb la motocicleta de Zed cap al motel a retrobar-se amb Fabienne. Un cop reunits, tots dos marxen de la ciutat.

5.1.3.3. Personatges

A diferència del treball anterior de l'autor, en aquest film creix el nombre de personatges femenins, així com la seva importància en la trama. Tot i així, el seu rol és pràcticament el mateix, doncs, els dos personatges femenins principals, Fabienne i Mia Wallace, perjudiquen el camí dels als personatges masculins amb els quals passen més temps en pantalla, Butch i Vincent Vega respectivament, i, els aporten un component romàntic.

Així doncs, Fabienne endarrereix a Butch en la seva fugida de la ciutat, en oblidar-se a casa l'objecte més apreciat del boxejador, el rellotge de la família Collidge, obligant-lo a tornar per ell. Pel que fa a Mia, en tenir la sobredosi, i, posar en perill la seva vida, alhora, posa en perill la vida de Vincent, ja que ell és l'encarregat de cuidar d'ella en absència de Marsellus Wallace.

En definitiva, pel que fa al paper dels personatges femenins a *Pulp Fiction*, es pot classificar aquesta pel·lícula dins els estàndards dels films americans dels anys 80 i 90, on, els personatges masculins són els que gaudeixen d'un major protagonisme. Tot i així, destacar que, a diferència d'aquests films, el personatge de Mia no és presentat com un personatge dèbil, sinó com un personatge complex i independent, doncs, encarna el paper de "femme fatale".

El fet que la trama se centri en tres històries diferents, cadascuna amb un personatge protagonista, dificulta el fet de trobar un personatge protagonista del film. Així doncs, el protagonista del capítol "Vincent Vega i l'esposa de Marsellus Wallace" és Vincent Vega, Butch Coolidge és el personatge principal de "El rellotge d'or", mentre que Jules Winnfield protagonitza el tercer capítol, "La situació amb Bonnie". Tot i així, s'escull Vincent Vega com a personatge protagonista de *Pulp Fiction*, ja que és l'únic en aparèixer físicament en els tres capítols i tenir certa importància en cadascun d'ells.

Vincent Vega, interpretat per John Travolta, és un home d'entre 30 i 40 anys, de complexió i estatura mitjana, ulls blaus i llarg cabell negre. És un home elegant, i vesteix amb camisa blanca i esmòquing negre. Porta una arracada a l'orella dreta. És un sicari / gàngster que treballa a les ordres de Marsellus Wallace, i l'uneix una gran amistat amb Jules Winnfield, donat que sempre treballen junts.

És un home tranquil que destaca per la fredor i naturalitat amb què fa les seves accions. Aquest fet s'observa clarament quan mata per accident a Marvin, doncs, Vincent no se sobressalta i continua actuant com ho estava fent abans de disparar-lo. El fet de ser una persona tranquil·la, fa que no toleri que la gent el cridi, tal com es mostra quan coneix al Sr. Lobo. Una altra característica de Vega, és el fet que no té problemes en matar a la gent, doncs, és la seva feina, i no té remordiments per assassinar a aquelles persones a qui el seu cap li demani que mati.

Pel que fa al seu passat, treballa des de fa força temps per Marsellus (en cas contrari, el cap no li demanaria que cuidés de Mia el dia que ell és fora), i el seu company en els treballs, normalment és Jules. Els darrers 3 anys ha estat a Europa, destacant París i Amsterdam, ciutats que l'han sorprès, la primera pel nom de les hamburgueses del McDonald's, i la segona per la legalitat de les drogues. A Vincent li agrada les drogues, i normalment les compra al seu amic Lance. Durant el transcurs del capítol "Vincent Vega i l'esposa de Marsellus Wallace", Vincent desenvolupa sentiments envers Mia.

Una anècdota d'aquest personatge és que quan va al lavabo ocorren accions perjudicials per a ell, doncs, en ordre cronològic de capítols, mentre Vincent està al lavabo Mia pateix la sobredosi, posteriorment, ocorre l'atracament a la cafeteria i, finalment, Butch el mata.



5.1.3.3.1. Vincent Vega²⁰

²⁰ Disponible a: http://es.doblaje.wikia.com/wiki/Archivo:Vincent_Vega_Pulp_Fiction.gif

Un cop definit el personatge protagonista, es procedeix a definir els personatges principals i secundaris de *Pulp Fiction*. En la primera categoria, s'hi troben Jules Winnfield, Mia Wallace, Butch Collidge i Marsellus Wallace, mentre que en la segona hi destaquen Pumpkin, Honey Bunny, Fabienne, Sr. Lobo, Maynard, Zed i Lance.

Jules Winnfield, interpretat per Samuel L. Jackson, és un sicari / gàngster afroamericà d'aproximadament 40 anys. Té els ulls marrons, i el cabell negre. Porta patilles i bigoti. És d'estatura alta i complexió mitjana, i, vesteix amb camisa blanca i esmòquing negre.

És un home a qui li agrada matar, i, també li agrada sentir-se superior a les seves víctimes, intimidant-les i humiliant-les, sent un clar exemple la situació amb Brett, on es menja el seu menjar. Alhora, és un home tranquil, fet que es mostra a la cafeteria, on no perd la calma en cap moment, tot i que l'estan atacant. És també, un home mal parlat, al qual no el desagrada fer ús d'insults mentre parla.

Jules és també un home religiós, el qual sempre recita un paratge de la Bíblia abans "d'acabar" amb les seves víctimes. També creu en els miracles, tal com es mostra en el film, on, després de sortir viu de casa de Brett, declara voler deixar la vida que porta, ja que Déu ha permès el miracle que acaben de presenciar, cap bala els ha donat.

Pel que fa al seu passat, Jules fa força temps que treballa per a Marsellus, fet que s'observa clarament quan el truca per telèfon des de casa de Jimmie, on no té manies en insultar el seu cap, sense por a les represàlies. Té una gran amistat amb Vincent, segurament perquè han treballat junts en un gran nombre d'ocasions.



Fig. 5.1.3.3.2. Jules Winnfield²¹

²¹ Disponible a: <http://truthbygrace.org/pulp-fiction-and-ezekiel-2517/>

Butch Coolidge, interpretat per Bruce Willis, és un home d'aproximadament 40 anys, d'ulls blaus i calb. És un boxejador d'estatura i complexió mitjana.

Butch, destaca per ser una persona que pensa en ell i la seva família, doncs, té una gran admiració pel rellotge familiar, arriscant fins i tot, la seva vida per a recuperar-lo. És un personatge intel·ligent, doncs, tot i acceptar diners de Marsellus per a deixar-se perdre, aposta a favor seu, per a així, guanyar els diners de l'aposta, i els diners que li donen per deixar-se perdre. Sabent que aquest fet podria ocasionar-li la mort, per les represàlies de Marsellus, decideix marxar de la ciutat el més ràpid possible.

Destaca també per ser una persona lleial i amb consciència, doncs, tot i tenir l'oportunitat d'escapar de la tenda de Maynard, decideix tornar per a salvar a Marsellus, ja que el fet que Marsellus hagi acabat allà, es culpa seva i el fet que l'hagi estafat, i, d'aquesta manera, aconsegueix "estar en paus" amb ell.

Pel que fa al seu passat, de petit, no va arribar a conèixer al seu pare, ja que estava presoner al Vietnam. I, és un amic de la família, el capità Koons, qui li dona a Butch el rellotge familiar de la família Coolidge.



Fig. 5.1.3.3.3. Butch Coolidge²²

Mia Wallace (Uma Thurman), és la dona del gàngster Marsellus Wallace. És una dona jove, de vora 25 anys, d'ulls blaus i cabell curt de color negre. Porta els llavis pintats de color vermell. És d'estatura alta i complexió prima. Vesteix elegant, destacant, en el seu vestuari, la camisa blanca que porta al restaurant Jack Rabbit Slim's, al qual va amb Vincent.

²² Disponible a: <https://www.tumblr.com/search/butch%20coolidge>

És una dona controladora, a qui li agrada “portar les regnes”, és a dir, li agrada que es faci el que ella vol, i com ella vol. És també una dona presumida, i “juga” amb Vincent, fent que se senti atret per ella. Li agrada les drogues, i més concretament, la cocaïna. Segueix l'estereotip de femme fatale, doncs, no se sap per on sortirà, i les seves accions fiquen en perill la vida de Vincent Vega, el qual sembla tenir sentiments enfrontats per ella.

Pertany a la classe social alta, gràcies als negocis il·legals, del seu marit. Aquest fet, es mostra clarament per la gran i moderna casa en la qual viuen. En el passat va ser actriu per a una sèrie de televisió, la qual no va tenir gaire èxit. La sèrie se centrava en un grup de noies que assassinava, i ella era una experta en ganivets, i explica acudits. El grup que ella descriu de la sèrie, és el grup que apareix en la saga de *Kill Bill*.



Fig. 5.1.3.3.4. Mia Wallace²³

Marsellus Wallace, interpretat per Ving Rhames, és un gàngster afroamericà d'entre 40 i 50 anys. És un home calb, d'ulls foscos, alt i de complexió gran, que porta una arracada a cada orella, i vesteix elegant. Té una tireta a la nuca. Pertany a la classe social alta, donat als seus negocis il·legals, doncs, té una gran i moderna casa, així com un bar, del qual és propietari.

Està casat amb Mia Wallace, una dona més jove que ell, i, és molt protectora amb ella, no permet que ningú li faci res, i menys sense el seu consentiment. És també una persona que no tolera que ningú l'enganyi, però no té inconvenients en ser un trampós, fet que es mostra quan “compra” a Butch, perquè es deixi perdre, i així poder guanyar en les apostes. Aquest fet, també mostra que Marsellus és una persona interessada amb els diners.

²³ Disponible a: <http://payposter.com/poster/mia-wallace-overdose-10-mia-wallace-uma-thurman-in-332705>

Té un gran respecte per a la gent del seu voltant, sobretot a les persones que fa temps que treballa per a ell, permetent, fins i tot, que el parlin sense respecte (quan Jules el truca per telèfon), a canvi però, no tolera que la gent amb qui no té confiança, li faltin el respecte. Tampoc permet que es parli malament d'ell en públic, doncs, diu a Butch que el deixa marxar, però si diu alguna cosa del que ha succeït a la tenda de Maynard, es prepara per a les conseqüències. Marsellus, és també una persona sàdica i venjativa, fet que es mostra quan Butch l'allibera i planeja venjar-se de Zed, per haver-lo violat.

Pel que fa al seu passat, s'hi dedica, des de fa força temps a activitats il·legals, gràcies a les quals ha aconseguit la seva fortuna. Gràcies al seu passat i la seva posició, és el cap de gàngsters, pel qual treballen, entre d'altres, Vincent i Jules, i, és respectat per la gent, ja que els personatges de *Pulp Fiction*, quan parlen de Marsellus, parlen amb respecte, fet que mostra la seva influència en la societat.



Fig. 5.1.3.3.5 Marsellus Wallace²⁴

Els altres personatges que apareixen en el film, tenen un paper secundari. Un d'ells, és l'atractor anomenat Pumpkin, o Ringo, tal com l'anomena Jules, personatge interpretat per Tim Roth. És un home d'aproximadament 30 anys, de complexió prima i d'estatura baixa, d'ulls blaus i el cabell ros. Vesteix informal.

És un home covard, doncs, en veure que un client de la cafeteria, Jules, oposa resistència (quan Vincent torna per a ajudar a Jules, ja en són dos), pateix per la seva vida, ja que no s'ho espera, i decideix fer cas a Jules per tal de no sortir malferit.

²⁴ Disponible a: <http://cinema-paradictos.webnode.es/news/pulp-fiction/>

Pel que fa al passat, ha atracat en diverses tendes on venen licor, i no li agrada el fet que els propietaris siguin gent estrangera, ja que com que no parlen anglès, no l'entenen bé quan els vol robar. En els seus robatoris, sempre actua amb la seva parella, Yolanda, o Honey Bunny.

Yolanda, o Honey Bunny (Amanda Plummer), és la companya de Pumpkin, i és una atracadora a qui no agrada matar, però, si li agrada assaltar establiments per a aconseguir diners. És una persona impacient, i s'altera amb facilitat, tal com es mostra quan Jules desarma a la seva parella, i ella perd la paciència, i, neguitosa, amenaça en disparar al gàngster.

És una dona de vora 30 anys, més jove que la seva parella. És rossa, d'ulls clars, estatura mitjana i complexió prima. Vesteix informal. En el passat, ha atracat en els mateixos establiments que la seva parella, Pumpkin, fet que ella gaudeix, ja que es guanya diners fàcilment.

Tots dos, Pumpkin i Honey Bunny, provenen de barris baixos, i pertanyen a la classe obrera.

Fabienne (Maria de Medeiros), és la parella de Butch, i la causant de la major part del capítol "El reloj de oro", en descuidar-se el rellotge familiar a casa. És una dona francesa, d'aproximadament 40 anys, d'estatura mitjana i complexió prima. Té els ulls blaus, i el cabell curt de color negre. Destaca per ser bastant innocent, doncs, en veure a Butch quan torna, ella pregunta de qui és la moto amb què ha tornat la seva parella, i, després de la curta resposta del seu company, ella hi resta importància.

Winston Wolfe, millor conegut com a Sr. Lobo (Harvey Keitel), és un home que pertany a la classe social alta, de vora 60 anys, el qual és d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls foscos, i el cabell negre. Porta bigoti.

És un home de confiança de Marsellus, i és especialista en "solucionar problemes". És bastant prepotent, ja que menciona ser el millor en la seva feina. És controlador, i li agrada prendre el control de les situacions, dirigint als altres en el que han de fer. En el passat, ha treballat en diverses ocasions per a Marsellus, doncs, quan Marsellus menciona que l'avisarà, Jules es tranquil·litza al saber que el Sr. Lobo els ajudarà.

Zed i Maynard (Peter Greene i Duane Whitaker). Són dos violadors, els quals utilitzen la tenda de Maynard per a fer els seus actes, tenen fins i tot, un esclau sexual. Zed, és el líder dels dos, i és un policia ros, d'ulls verds i estatura mitjana i complexió prima, mentre que Maynard és un home de cabell i barba negra, i ulls clars. Maynard és un dependent d'una tenda d'antiguitats, d'estatura mitjana i complexió gran. Tots dos, destaquen per ser uns sàdics sexuals i assassins que utilitzen la tenda per a perpetuar els seus crims, doncs, Maynard declara que ningú pot matar a la seva tenda, a excepció d'ell i Zed. Aquest fet mostra que, en el passat, han portat a força gent a la seva sala de tortura.

Un altre personatge secundari, és Lance, interpretat per Eric Stoltz, un home d'aproximadament 40 anys, ros, amb cabell llarg i perilla. És d'estatura mitjana i complexió prima. Vesteix informal, amb una camiseta i una bata. És un venedor de drogues local, amic de Vincent. És una persona que li agrada estar tot el dia sense fer res, doncs, en tot moment, apareix sempre amb la mateixa roba. Tot i així, és intel·ligent, ja que té diversos llibres de medicina, i coneix una mica de la matèria.

5.1.3.4. Espais

Pulp Fiction ocorre a la ciutat nord-americana de Los Angeles i la seva àrea metropolitana. De l'àrea metropolitana, hi apareix la casa de Jimmie, la qual es troba a Toluca Lake, i consta d'un garatge, on els sicaris Vincent i Jules netegen el Chevy Nova de Jules (ja que està brut de sang) una cuina, un dormitori i un petit lavabo, a part del pati posterior, on Jimmie i el Señor Lobo obliguen a dutxar-se a Jimmie i Vincent perquè passin desapercebuts.

Vora casa de Jimmie s'hi troba el desballestament de cotxes "Joe el Monstruo", i la cafeteria Hawthorne Grill, la qual volen atracar la parella Pumpkin i Honey Bunny. Aquesta localització però, no és l'únic establiment on es pot menjar que apareix en el film, doncs, es mostra el bar que regenta Marsellus, així com el restaurant, ambientat als anys 50, Jack Rabbit Slim's, on Vincent i Mia sopen i ballen.

Un dels espais més representatius d'aquesta obra és la tenda d'antiguitats de Maynard, en la qual ven diferents tipus d'armes, i, al seu soterrani, té dues sales en les quals el propietari i el seu amic, Zed, abusen sexualment de les seves víctimes, i, destaquen per estar preparades per a aquests crims.

Una altra localització clau en el film, és la casa de Marsellus i Mia Wallace, la qual és gran i moderna, amb un ampli menjador, i consta d'una sala amb monitors des d'on es pot vigilar totes les cambres de la casa. Aquesta, no és l'única casa que hi apareix, doncs, es mostra el gran bloc d'apartaments on viu Brett, així com el petit bloc, i pis, on viu Butch, i, la seva casa d'infantesa, la qual es troba a la ciutat d'Alhambra, als afores de Los Angeles.

Butch també s'allotja en una petita habitació del River Glen Motel, juntament amb la seva parella Fabienne, de qui Butch utilitza el seu cotxe Honda per a tornar a casa a recuperar el rellotge familiar. Una altra residència familiar que apareix a la pel·lícula és la desorganitzada casa de Lance, el traficant a qui Vincent compra la droga.

5.1.3.5. Tractament del temps

Aquest film té lloc a principis dels anys 90, tot i que el flashback de Butch data de l'any 1972. Respecte al temps intern, *Pulp Fiction* té una durada de 4 dies, ocorrent la història de Jules i Vincent al matí del primer dia, la trama de Vincent i Mia al vespre del segon dia, el combat de Butch el tercer dia, i, la història de Butch i Marsellus al matí del quart dia.

Pulp Fiction narra tres històries diferents amb diversos punts en comú que les uneix totes tres. Per a estructurar la pel·lícula, Quentin Tarantino fa ús de capítols, apareixent en el film 3 rètols amb el nom dels capítols, els quals són “Vincent Vega i l'esposa de Marsellus Wallace”, història que se centra en Vincent i Mia, “El Rellotge d'or”, que se centra en Butch i Marsellus, i “La situació amb Bonnie”, trama que se centra en Jules i Vincent.

Tal com ocorre a *Reservoir Dogs*, el que fa especial aquest film és l'estructura narrativa, doncs, la trama no és presentada en ordre cronològic, i, no és fins al final que es pot ordenar tot el film. Així doncs, el film comença amb Pumpkin i Honey Bunny al bar preparant-se per a atracar-lo. A continuació, una fossa a negra canvia l'escena i mostra a Jules i Vincent anant a casa de Brett per a recuperar el maletí del seu cap i matar al jove. En aquest punt, es presenta el primer dels 3 capítols, “Vincent Vega i l'esposa de Marsellus Wallace”, on la trama del capítol gira al voltant de Vincent i com soluciona el problema de la sobredosi de Mia.

Una nova fossa a negra, dona peu a mostrar un jove Butch rebent el rellotge familiar, per a, tot seguit, mostrar-se la història del quart dia, el retorn de Butch a casa per a recuperar el rellotge i l'enfrontament amb Marsellus primer, i, amb Zed i Maynard després, per a finalment tornar amb Fabienne i marxar.

El tercer capítol, “La situació amb Bonnie”, recull la trama anterior de Jules i Vincent, els quals, després de solucionar els problemes que els ocorre després de recollir el maletí, acaben al bar que Pumpkin i Honey Bunny decideixen robar, relacionant l'escena inicial amb la resta del film.

5.1.3.6. Banda sonora original

Quentin Tarantino fa ús de la banda sonora per a reforçar les imatges que s'estan veient del film. La música del film doncs, serveix per a crear ambient, sent exemples clars quan els personatges entren als diferents establiments, com al bar de Marsellus, la tenda de Maynard, o el bar – restaurant Jack Rabbit Slim's, on la música és del gènere rock and roll, ja que el bar està ambientat en els anys 50 i 60.

La banda sonora del film també serveix per a reforçar els sentiments i emocions dels personatges. Així doncs, després que Vincent es drogui, la música és més psicodèlica, mentre que la música té un cal·liu més romàntic, quan Vincent entra a casa del seu cap.

Les cançons més reconegudes del film però, són *Misirlou* de Dick Dale, cançó amb ritme que acompanya els crèdits de la pel·lícula, *You Never Can Tell* de Chuck Berry, la qual és la cançó que sona quan Mia i Vincent participen en el concurs de ball, i, *Girl, you'll be a woman soon*, d'Urge Overkill, cançó que s'escolta mentre Mia balla a casa seva, mentre Vincent està al lavabo.

5.1.4. Jackie Brown



Fig. 5.1.4.1. Jackie Brown²⁵

5.1.4.1. Fitxa tècnica

Títol original: Jackie Brown

Any d'estrena: 1997

Duració: 154 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino (novel·la d'Elmore Leonard)

Producció: Lawrence Bender

Companya productora: A Band Apart / Miramax Films / Lawrence Bender Productions

Gènere: Blaxploitation. Drama.

²⁵ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film895044.html>

5.1.4.2. Resum cronològic de la trama

El traficant d'armes Ordell Robbie demana una fiança al fiançador Max Cherry per a treure de presó un dels seus col·laboradors, Beaumont Livingston. Creient que el vendrà a la policia per a poder sortir abans de presó, Ordell es presenta a casa de Beaumont i el mata. A continuació, demana al exconvicte i amic seu, Louis Gara que sigui el seu col·laborador en el seu pròxim treball.

L'endemà, l'auxiliar de vol Jackie Brown és detinguda a l'aeroport per l'inspector de policia Mark Dargus i l'agent de la ATF Ray Nicolette, per entrar al país amb una quantitat de diners major a la permesa. Mentre la interroguen, descobreixen que entre els diners, Jackie duia un paquet de drogues, així que l'envien a presó.

Després de presenciar el judici de Jackie, Ordell demana a Max que tregui de presó a la noia (ja que és una de les seves col·laboradores, i és l'encarregada de portar a Ordell els diners que ell té amagats a Mèxic), i, tot i els dubtes inicials, el fiançador accepta fer-ho. En treure la noia de la presó, ella reconeix que els policies l'estaven esperant, ja que Beaumont els havia dit que ella treballava per Ordell.

Un cop a casa, Jackie rep la visita d'Ordell, qui arriba amb la intenció de matar-la, ja que creu que l'ha delatat, però ella, que ja s'esperava que Ordell la visitaria, el rep amb una pistola i aconsegueix persuadir al seu company i fa un pacte amb ell en el qual s'assegura el seu futur en cas d'anar a presó.

De nou a comissaria, Jackie declara conèixer a Ordell i els seus negocis i demana un tracte amb la policia, ella els ajuda a detenir al traficant a canvi d'immunitat. Juntament amb els agents Dargus i Nicolette, acorda un pla en el qual portarà una part dels diners en un primer viatge, i, en un segon viatge, portarà una quantitat major perquè puguin detenir a Ordell quan es presenti a recollir els diners.

Més tard, la protagonista es reuneix amb Ordell i li explica la seva reunió amb la policia, i acorden un pla conjunt en el qual ella portarà tots els diners en el segon viatge en lloc de només una part, ja que, segons Jackie, la policia no sospitarà pensant que transporta només la part acordada amb ells.

Alhora, Jackie s'associa amb Max per a enganyar a Ordell i quedar-se ells dos amb el botí. D'altra banda, Melanie, una de les amants d'Ordell, demana ajuda a Louis (que avisa a Ordell dels plans de la noia, ja que ells dos són col·laboradors) per a robar ells els diners i quedar-se'ls, ja que està molesta amb Ordell per haver-la deixat fora del pla tot i que ella volia participar.

El dia de la primera entrega, "la de prova", Ordell envia una de les seves noies, Sheronda, a trobar-se amb Jackie perquè facin l'intercanvi (Jackie dóna una bossa amb els diners a la noia, i aquesta dóna una bossa buida a Jackie per a intentar sorprendre a la policia) dins el centre comercial Del Amo. Tot i això, Sheronda dóna la bossa a una tercera noia, Simone, també contractada per Ordell, perquè ella surti amb els diners. La policia no s'adona d'aquest darrer moviment, però Max sí, i alerta a Jackie, qui, enfurismada perquè el traficant ha utilitzat dues persones diferents sense comentar-li, va a casa d'Ordell a recriminar aquest fet. Tots dos fan les paus i ideen el pla per a la segona i definitiva entrega.

Al vespre, i, després de reunir-se amb Ray Nicolette per a informar-lo, Jackie rep una trucada d'Ordell, en la qual el traficant afegeix un canvi al tracte inicial, en lloc de presentar-se Simone a l'intercanvi, hi anirà Melanie.

El dia de l'entrega, Jackie, tal com havia avançat, aconsegueix entrar als EUA amb tots els diners sense que l'agent de la ATF s'adoni. Tot seguit, es dirigeix al centre comercial tal com havia acordat amb els policies, Ordell i Max. Dins el centre comercial, fa l'intercanvi amb Melanie dins els emprovadors d'una tenda de roba, però en la bossa que dóna, hi fica una quantitat petita de diners, deixant la major part en una segona bossa. A continuació, es dirigeix al restaurant on havia de reunir-se amb Sheronda i alerta a Nicolette i els seus companys que Melanie li ha robat els diners mentre estava en un emprovador.

A l'hora de l'entrega, Louis, mentre espera que surti Melanie del emprovador, veu a Max esperant a prop però hi resta importància, ja que Melanie surt al mateix moment. Mentre estan al pàrquing buscant el cotxe, Louis mata a la noia perquè ella es burla d'ell. Per la seva banda, Max, tal com havia acordat amb Jackie, entra a l'emprovador i agafa la segona bossa, la que conté els diners.

Louis es troba amb Ordell i l'informa que ha matat a Melanie, ja que no parava de molestar-lo. Tot seguit, Ordell mira dins la bossa i troba a faltar la major part dels diners (que es troben a la bossa que ha agafat Max), així que pensa que Louis i Melanie s'han associat per a robar-lo, el seu company es nega i declara haver vist a Max dins el centre comercial. Llavors, Ordell arriba a la conclusió que Jackie Brown és qui té els diners. Decebut amb el seu col·laborador, Ordell mata a Louis.

A comissaria de nou, la policia creu que Jackie els ha mentit per a quedar-se ella els diners, però, com que tenen proves, no la poden detenir. D'altra banda, Max, es reuneix amb Ordell per a defensar l'acció de Jackie i l'informa que ella es troba al seu despatx amb els diners. Així doncs, Ordell, juntament amb Max, es dirigeix al despatx per a recuperar els seus diners. Quan el traficant entra, Jackie adverteix a Nicolette, que esperava dins el local amagat, que Ordell ha entrat armat, i l'agent el mata.

Tres dies més tard, Jackie, es presenta al despatx de Max per a acomiadar-se d'ell, ja que ella marxa cap a Madrid amb els diners. Max, per la seva banda, es queda per continuar amb la seva feina.

5.1.4.3. Personatges

A diferència dels treballs anteriors de l'autor, el paper protagonista d'aquest film recau en un personatge femení. Aquest fet, marca una evolució en la filmografia de Tarantino, mostrant no tenir problemes en trencar els estereotips de l'època, i donar el paper protagonista a un personatge no masculí, en aquest cas a l'actriu Pam Grier, qui interpreta el paper de Jackie Brown.

A més de Jackie Brown, en el film, hi apareix un altre personatge femení que, tot i no tenir un paper tan important com el de Jackie, gaudeix de certa importància en el film. Aquest personatge és Melanie, qui, tot i viure a l'ombra d'un personatge masculí, Ordell, mostra tenir una forta personalitat.

El personatge protagonista del film és Jackie Brown, mentre que el paper de personatges principals recau en Ordell Robbie, Max Cherry, Melanie Ralston, Ray Nicolette i Louis Gara. Pel que fa als personatges secundaris, aquests són Mark Dargus, Wisnton, Beaumont Livingston, Sheronda i Simone.

Jackie Brown, interpretada per Pam Grier, és una dona afroamericana de 44 anys. Té els ulls foscos, i el cabell llarg i moreno. És d'estatura i complexió mitjana. És una dona presumida, ja que porta maquillatge, i elegant, doncs, quan no vesteix la vestimenta de feina, una jaqueta i uns pantalons blaus amb un mocador de color taronja al coll, mostra tenir gust per la roba cara, tal com es mostra el dia de l'entrega, quan decideix comprar-se roba en una tenda elegant. No és una persona que destaquï per la seva posició social.

Treballa d'auxiliar de vol en una petita companyia aèria mexicana, on té un sou baix. L'any 1985 va ser detinguda per portar drogues al pilot de l'avió, i, en sortir de presó, les companyies aèries de renom, no la van acceptar, i per aquest motiu, va decidir treballar per a la petita companyia mexicana. Transporta els diners d'Ordell, de Mèxic a Los Angeles, gràcies als viatges que té amb el seu ofici.

És una dona intel·ligent, ja que és ella la que organitza el pla per a fer arribar els diners al país sense que la policia s'assabenti. També és una dona de caràcter fort, i independent, doncs, li agrada aconseguir els seus objectius gràcies a la seva feina. Jackie Brown destaca per ser una persona desconfiada i manipuladora, doncs, quan torna a casa seva, en sortir de la presó, ja espera la visita d'Ordell, i aconsegueix persuadir-lo de la idea que ell tenia d'ella. Un altre exemple que Jackie és una persona manipuladora, és el pla, en el qual aconsegueix confondre a les altres persones, per a acabar sent ella qui s'emporta els diners.

Jackie, doncs, mostra ser una persona segura de si mateixa, capaç de “jugar a més d'una banda”, i que gràcies a la seva intel·ligència, aconsegueix guanyar-se la confiança de les persones que la rodegen per a poder actuar tal com ella vol. Aquest fet, permet a la noia sortir de la seva rutina, i canviar la seva monòtona vida, per un futur sense preocupacions.



Fig. 5.1.4.3.1. Jackie Brown (personatge)²⁶

²⁶ Disponible a: <http://www.sensacine.com/peliculas/pelicula-16876/>

Ordell Robbie (Samuel L. Jackson), és un home afroamericà que treballa com a traficant d'armes. Té aproximadament 50 anys, i destaca per tenir els ulls negres, i el cabell llarg i fosc, i tenir "barba de chivo". És d'estatura alta i complexió mitjana, i gaudeix d'una bona posició social, gràcies als beneficis que el seu ofici li repercuteixen. Vesteix amb roba informal, porta anells als dits, i, gairebé en tot moment, vesteix amb una boina.

En el passat, ha estat a presó, on va conèixer a Louis Gara, i fa temps que està en el negoci del tràfic d'armes. Els diners que ha aconseguit de manera il·legal, els té amagats a "Cabo San Lucas", Mèxic. Té diversos pisos en l'àrea metropolitana de Los Angeles, per a poder amagar-se en cas que la policia l'estigui buscant, i, a cada pis, viuen noies properes a ell.

És un home arrogant, i es té en una gran estima a ell mateix. Li agrada tenir una posició destacada, i adora estar en la posició de líder, doncs, li agrada ser qui mana als altres, i no es deixa trepitjar. És també, una persona tramposa, a qui li agrada sortir guanyant sempre, i odia que els altres intentin prendre-li el pèl, fet que s'observa quan s'adona que Jackie no li ha donat tots els diners després de l'intercanvi.

Ordell, és una persona arrogant, qui aprofita el respecte que els altres li tenen per a menysprear als altres, mostrant ser una persona racista i mal parlada. És un home que té poca paciència, i s'enfada amb rapidesa. Tot i així, és un personatge intel·ligent i astut, doncs, utilitza a altres persones perquè facin els treballs difícils, i aconseguir ell els beneficis, tal com s'observa en la seva relació amb Beaumont Livingston i Jackie Brown.

A l'hora de treballar, és un home professional, el qual no tolera els errors, i, fins i tot, utilitza guants per a matar, i així no deixar empremtes dactilars. Ordell, declara que després d'aconseguir portar els diners des de Mèxic, té la intenció de retirar-se.



Fig. 5.1.4.3.2. Ordell Robbie²⁷

²⁷ Disponible a: <http://screenrant.com/samuel-l-jackson-movies-hairstyles/>

Robert Forster interpreta a Max Cherry, propietari de l'establiment fiances Cherry. Max, és un home de 56 anys, d'ulls clars, i cabell curt i de color gris, amb inicis de canes. Vesteix amb roba elegant. És un home treballador, sense destacar en la posició social.

És un home tranquil, que destaca per actuar amb calma en tot moment, sense alterar-se. Una altra característica de Max és el fet que és una persona lleial i honesta, doncs, confia en les persones properes a ell i fa el que li demanen, sent un clar exemple la seva relació amb Jackie.

Max és responsable, i li agrada actuar dins els límits legals. Per aquest motiu, desconfia d'Ordell, doncs, en descobrir que Beaumont ha mort l'endemà que ell el tregui de presó (ja que Ordell ha pagat la fiança de Beaumont), pensa que ha estat el traficant qui ha assassinat al noi. Després que Ordell es presenti de nou a la seva oficina, per a pagar la fiança de Jackie, Max sospita de les intencions d'Ordell, i decideix protegir a la noia.

Max s'enamora a primera vista de Jackie, i fa tot el que ella li demana. Aquest fet, l'enfronta amb si mateix, ja que algun dels favors que demana Jackie es troben fora dels límits legals, sent un clar exemple, el pla de l'intercanvi, on Max creu que Jackie s'està equivocant en intentar enganyar a la policia i a Ordell. Un altre exemple que Max està enamorat de Jackie, és el fet que compra un disc del grup preferit de la noia, the Delphonics, i, sempre que està en el cotxe, escolta la cançó *Didn't I (Blow Your Mind This Time)*, ja que Jackie menciona que aquesta cançó és la seva preferida. El seu amor per l'auxiliar de vol, el fa arriscar la seva pròpia vida, ja que decideix visitar a Ordell sense reforços, per a persuadir-lo de la idea que la noia l'ha enganyat.



Fig. 5.1.4.3.3. Max Cherry²⁸

²⁸ Disponible a: <https://es.pinterest.com/pin/228557749809177664/>

Melanie (o Mel) Ralston, interpretada per Bridget Fonda, és una dona d'aproximadament 30 anys, de cabell llarg i ros, i ulls blaus. És de complexió prima i estatura mitjana. Viu a un dels pisos d'Ordell, a qui odia i infravalora. Vesteix amb roba informal, i la majoria de les ocasions, apareix sense samarreta. Destaca per tenir bastants anells als dits, tant als de les mans com als dels peus. Gaudeix d'una bona posició social gràcies a Ordell, a qui coneix des de fa força temps. Va conèixer a Louis 6 anys abans. En el passat, ha viatjat al Japó.

És una dona sense aspiracions, a qui li agrada la seva vida, i estar estirada al sofà veient la televisió mentre pren drogues. Li agrada jugar amb els homes, aprofitant el seu cos, fet que s'observa en el film quan intenta lligar amb Louis. A Melanie, li agrada menysprear als altres, doncs, es burla de Louis per la seva mala orientació. Aquest fet però, provoca la seva mort.

Melanie, és una dona independent, a qui no li agrada seguir les ordres dels altres, i li agrada actuar pel seu compte. També és una persona rancuniosa, ja que en assabentar-se que Ordell no vol que ella participi en l'intercanvi, intentar convèncer a Louis perquè l'ajudi a robar ells dos els diners.



Fig. 5.1.4.3.4. Melanie Ralston²⁹

Louis Gara (Robert De Niro), és un home d'entre 50 i 60 anys, de complexió i estatura mitjana, d'ulls foscos i cabell i bigoti gris amb canes. Destaca per tenir tatuatges als braços. Vesteix de manera informal. Pertany als barris baixos, és de classe social baixa. Viu a casa de Simone Hopkins, ja que Ordell, li ha demanat que es quedi a viure allà.

²⁹ Disponible a: <http://giphy.com/search/bridget-fonda>

És un delinqüent que ha estat unes quantes vegades a presó. Coneix a Ordell, ja que van ser companys de cel·la 20 anys enrere. Quatre dies abans de començar el film, ha sortit de presó, on s'hi ha estat 4 anys per haver atracat un banc. Abans es drogava amb més freqüència, però mostra falta de pràctica quan Mel li ofereix.

Tal com menciona Ordell, Louis ha canviat molt en el temps, empitjorant en les seves habilitats. És un home que no destaca per la seva intel·ligència, i, igual que Melanie, li agrada estar estirat en el sofà, veient la televisió. Louis, és un home impulsiu i violent, i s'enfada amb facilitat. Una altra característica d'aquest personatge és la impaciència, doncs, mata a Melanie per estar molestant-lo, per culpa la seva mala orientació.

El personatge interpretat per Robert De Niro, és reservat quan hi ha gent amb qui no té confiança a prop, doncs, a casa d'Ordell i Melanie, Louis no parla gaire, ja que Melanie (amb qui no té confiança) està a prop. En canvi però, quan està amb persones de la seva confiança, com Ordell, Louis parla molt, canviant de tema amb facilitat. Un exemple clar d'aquest cas, és quan es reuneix amb Ordell, després de marxar del centre comercial i matar a Melanie.



Fig. 5.1.4.3.5. Louis Gara³⁰

Ray Nicolette, interpretat per Michael Keaton, és un agent de la ATF (agència americana de control d'alcohol, tabac, armes de foc i explosius) d'entre 40 i 50 anys, de complexió i estatura mitjana, ulls clars i cabell curt i fosc. Vesteix amb roba informal, ja que ha de passar desapercebut entre la gent per a poder investigar millor.

³⁰ Disponible a: <https://es.pinterest.com/pin/417427459181862661/>

És un home que gaudeix fent la seva feina, i despreocupat, doncs, en el seu intent d'enganyar a Ordell, hi dóna més importància a les armes que no pas als diners, i no s'assabenta que Jackie entra amb més diners dels estipulats inicialment. Li agrada que tot surti tal com s'havia planejat, enfadant-se amb Jackie per haver anat a comprar-se roba just abans de fer el pla.

En l'interrogatori inicial a Jackie, estereotipa el paper de policia bo, doncs, no utilitza un to agressiu, i, presenta els arguments que poden servir a la noia per a evitar entrar a presó, en cas de delatar a Ordell. El fet que encara confii en Jackie després que ella vagi a presó, mostra a Ray com un home honest, i que confia en les altres persones. Una darrera característica d'aquest personatge és el fet que té un posat de superioritat en tot moment.



Fig. 5.1.4.3.6. Ray Nicolette³¹

Pel que fa als personatges secundaris, el que té un paper més destacat és l'agent de policia de la ciutat de Los Angeles, Mark Dargus (Michael Biehn). Dargus, és un home d'entre 40 i 50 anys, de complexió i estatura mitjana, ulls foscos i cabell i bigoti marró. Vesteix amb camisa, i ajuda a Ray Nicolette en el cas contra Ordell Robbie. En l'interrogatori inicial a Jackie, quan, juntament amb Nicolette, la detenen a l'aeroport, estereotipa el paper de policia dolent, és a dir, és qui es presenta de manera més agressiva durant l'interrogatori, ja que és ell qui pressiona a Jackie, advertint-la que anirà a presó en cas de no col·laborar.

³¹ Disponible a: http://es.doblaje.wikia.com/wiki/Jackie_Brown

Winston, interpretat per Tom Lister Jr., és un home afroamericà d'aproximadament 40 anys. Destaca per ser d'estatura alta, i de complexió forta, doncs, evidencia una bona forma física. Treballa per a Max a "fiances Cherry", i es mostra lleial al seu cap, per qui té un gran respecte i afecte. Té una gran habilitat en trobar persones que s'amaguen, fet que el fa molt útil en el seu lloc de treball.

Beaumont Livingston (Chris Tucker) és un home afroamericà nascut a l'estat de Kentucky d'aproximadament 30 anys. Té el cabell curt de color negre, i porta perilla del mateix color. És d'estatura mitjana i complexió prima. Vesteix amb roba esportiva, i prové dels barris baixos.

Abans de l'inici del film, Beaumont col·laborava per a Ordell, sent un dels homes que li duia les armes, però és enviat a presó, per conduir borrarxo i possessió d'armes. Tal com menciona Ordell, Beaumont és una persona de mentalitat fràgil, el qual, segurament, no aguantaria la totalitat de condemna a presó, i intentaria fer un tracte amb la policia. Aquest fet succeeix en el film, declarant Livingston en contra d'Ordell i Jackie Brown. Aquest fet mostra que és home egoista i covard, el qual només pensa en ell mateix, restant importància al que pugui succeir als altres.

Sheronda, interpretada per Lisa Gay Hamilton, és una noia afroamericana de vora 20 anys, provinent de l'estat de Geòrgia, d'estatura baixa i complexió prima. Té el cabell llarg i fosc, i els ulls marrons. Vesteix amb roba bruta i "deixada", i destaca per ser de classe social baixa, mostrant-se com una noia innocent (Ordell l'enganya dient-li que viu a Hollywood i la tracta amb menyspreu), i amb problemes de parla i de psicomotricitat, doncs, camina amb lentitud i dificultat. La casa on viu és propietat d'Ordell Robbie.

Un darrer personatge amb cert pes en l'obra, és Simone Hopkins (Hattie Winston). És una dona afroamericana, d'ulls negres i de cabell curt i fosc. És d'estatura mitjana, i complexió gran. En el passat havia estat lladre professional, i, igual que Melanie i Sheronda, viu en una de les cases propietat d'Ordell. Simone, és una dona d'aproximadament 50 anys, que destaca per ser extravertida, i li agrada imitar al grup musical "The Supremes". És també, una persona egoista, doncs, en tenir una part dels diners d'Ordell en la seva propietat, decideix trair-lo, i escapar amb els diners.

5.1.4.4. Espais

Igual que a *Pulp Fiction*, la trama de *Jackie Brown* ocorre a la ciutat de Los Angeles i la seva àrea metropolitana. Així doncs, a la ciutat de Los Angeles es presenta l'aeroport, així com el seu pàrquing, la comissaria de policia on interroguen a Jackie, primer al despatx de Dargus i després a la sala d'interrogatoris, la presó per a dones on la jutgessa envia a Jackie i els jutjats.

De l'àrea metropolitana de Los Angeles es presenta diverses ciutats com ara Hermosa Beach, on Ordell té l'apartament on viu Melanie, Hollywood, on viu Beaumont i Ordell el mata, Compton, on s'hi troba la casa de Simone, i està vivint Louis, Hawthorne, localitat on viu Jackie i hi ha el bar Cokatoe Inn., lloc on Jackie es reuneix amb Ordell per a plantejar-li el seu pla per primer cop.

Altres ciutats que apareixen en el film són Carson, on es troba l'empresa de Max, i, la ciutat de Torrance, on es troba el centre comercial Del Amo. Al centre comercial, s'hi fa l'intercanvi, i destaca per tenir diverses tendes, entre elles la tenda de roba Billingsley (als emprovadors és on es fa l'intercanvi), i restaurants.

5.1.4.5. Tractament del temps

La trama de *Jackie Brown* té lloc a l'estiu del 1998, doncs, abans d'enviar Jackie a presó, la jutgessa declara que encara falta 6 setmanes pel 14 d'agost. Respecte al temps intern de l'obra, aquest és de vora un mes entre l'inici, quan Ordell s'assabenta que Beaumont serà enviat a presó i el final, quan Jackie marxa del despatx de Max després d'acomiar-se d'ell.

Així doncs, la primera setmana, Ordell s'assabenta que Beaumont ha estat atrapat per la policia i decideix pagar-li la fiança per a matar-lo, i, Jackie Brown és detinguda a l'aeroport i enviada a presó després de trobar drogues a la seva bossa. La segona setmana, Max paga la fiança de Jackie per a treure-la de presó i Jackie comença a preparar el pla per estafar a Orell, i poder quedar-se amb els diners.

La preparació al pla, així com la prova i l'entrega final, ocorre en un termini menor a les dues setmanes, acabant tot amb la mort de Ordell a mans de l'agent Nicolette, i, tres dies més tard, Jackie marxa del país amb els diners del seu antic soci.

El film segueix un ordre cronològic en tot moment, exceptuant el dia de l'entrega, en el qual es mostra el mateix acte, l'intercanvi, des del punt de vista de cadascú dels implicats, en primer lloc Jackie, seguidament el punt de vista de Louis i Mel, i, per últim, el de Max.

5.1.4.6. Banda sonora original

La banda sonora que compon *Jackie Brown*, destaca per utilitzar la música que caracteritza el gènere blaxploitation, doncs, les cançons que s'escolten a la pel·lícula, són de grups i artistes dels anys 70, època daurada del gènere.

La música de *Jackie Brown* destaca per ser, en la gran majoria, música que els mateixos protagonistes escolten per la ràdio o mitjançant àlbums propis, sent el cas més significatiu la cançó *Didn't I (Blow Your Mind This Time)*, del grup the Delphonics. El primer cop que s'escolta aquesta cançó al film, l'escolten Jackie i Max, qui reconeix no haver-la escoltat mai. En respondre la noia que a ella li agrada, Max es compra l'àlbum, i, sempre que està al cotxe, escolta la cançó. Aquest fet és clau en el llargmetratge, ja que ell està enamorat d'ella, i, es compra l'àlbum per ella. A la part final del film, quan Ordell condueix el cotxe de Max, el conductor obliga a Max a treure la cançó, mostrant el rebuig que ell sent cap a Jackie.

5.1.5. Kill Bill: Volume 1

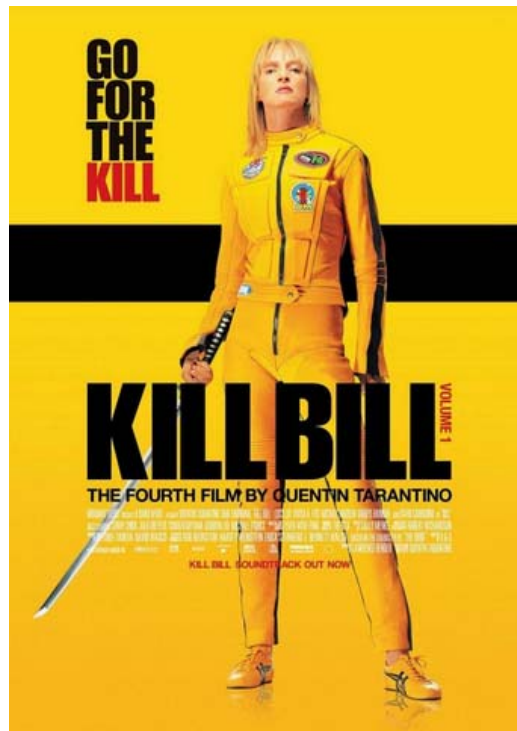


Fig. 5.1.5.1. Kill Bill Vol. 1³²

5.1.5.1. Fitxa tècnica

Títol original: Kill Bill: Vol. 1

Any d'estrena: 2003

Duració: 110 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Lawrence Bender

Companyia productora: A Band Apart / Miramax Films

Gènere: Acció. Arts Marcials. Venjança.

³² Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film524439.html>

5.1.5.2. Kill Bill: Volume 2

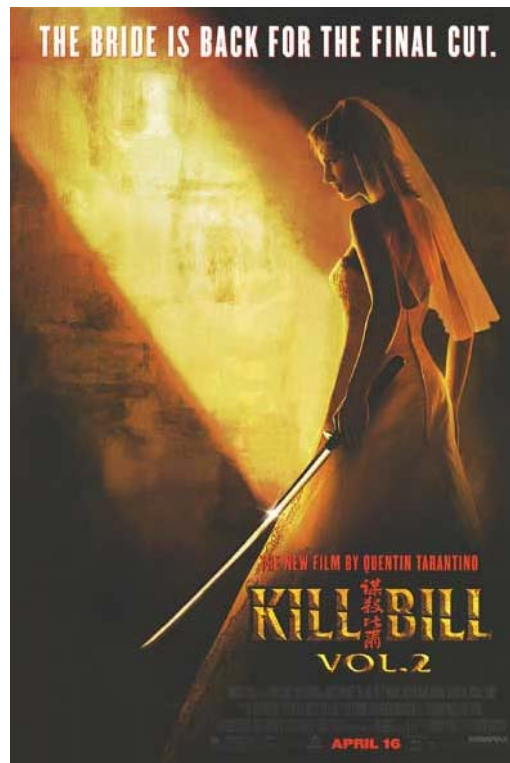


Fig. 5.1.5.2.1. Kill Bill: Vol. 2³³

5.1.5.3. Fitxa tècnica

Títol original: Kill Bill: Vol. 2

Any d'estrena: 2004

Duració: 137 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Lawrence Bender

Companyia productora: A Band Apart / Miramax Films

Gènere: Acció. Arts Marcials. Venjança.

³³ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film968175.html>

5.1.5.4. Resum cronològic de la trama

Ja que tant *Kill Bill: Volume 1* com *Kill Bill: Volume 2* segueixen la mateixa trama, l'anàlisi dels dos films s'ha fet conjunt.

Fent ús de l'estil "anime", es mostra la mort dels pares de la futura assassina d'elit O-Ren Ishii, per part del cap de la Yakuza, Matsumoto, i els seus homes, quan ella tenia 9 anys. Dos anys més tard, la noia aconsegueix venjar la mort dels seus pares matant al responsable de la seva mort.

El cap de l'esquadró d'assassins, "l'esquadró de l'escurçó mortal", Bill, explica una història sobre un dels seus mestres, el sacerdot Pai Mei, a La Núvia (també coneguda com a Beatrix Kiddo), la seva amant i una de les components de l'esquadró. L'endemà, Bill aconsegueix que Pai Mei accepti a Beatrix com a deixeble.

En presentar-se davant el mestre, La Núvia lluita amb ell per a mostrar les seves habilitats, però perd fàcilment, i, Pai Mei decideix ser el seu mentor. Durant aproximadament 1 any, Beatrix progressa sota l'atenta mirada del mestre fins a dominar el Kung Fu. Fins i tot, Pai Mei ensenya la seva tècnica més forta, la tècnica dels "5 punts de pressió que fa explotar el cor", a La Núvia, tècnica que no havia ensenyat mai a ningú. Un temps més tard, Pai Mei accepta com a deixeble a una de les altres components de l'esquadró, Elle, amb qui té una mala relació, doncs, li arrenca l'ull dret per insultar-lo. Com a venjança, Elle mata al mestre.

Enmig d'una missió, Beatrix s'adona que està embarassada, així que decideix deixar la seva vida com a assassina per a cuidar del seu futur fill, sense avisar ni al pare de la criatura, Bill, ni a la resta de companys de l'esquadró per por a les represàlies. Kiddo estableix la seva residència a El Paso, Mèxic, on coneix a un home, Tommy, amb qui planeja casar-se.

Els components de l'esquadró de l'escurçó mortal: Bill, Elle Driver, Budd, O-Ren Ishii i Vernita Green es presenten a l'assaig de casament entre Beatrix Kiddo, i Tommy Plympton, i assassinen a tots els presents per a venjar-se de La Núvia, ja que va deixar l'esquadró. Abans que Bill mati a una malferida Beatrix, la noia comunica a Bill que està embarassada d'ell, tot i així, Bill la dispara al cap, deixant-la en coma per 4 anys.

Després de la matança, arriba la policia a la capella i troba els 9 cadàvers. En apropar-se a veure de més a prop a La Núvia, el xèrif s'adona que Beatrix encara està viva.

A l'hospital, mentre La Núvia està en coma, Elle Driver fa una visita a la noia amb la intenció d'assassinar-la, però Bill la truca i la persuadeix de fer-ho, ja que prefereix matar-la quan estigui conscient. El temps que ha estat en coma, Buck, un infermer de l'hospital, ha violat i permès que altres persones violin a La Núvia.

4 anys més tard de rebre el tret al cap, La Núvia desperta del coma i arriba Buck amb un client perquè violi a la noia, pensant que encara està en coma. Beatrix mata al seu assaltant, i, a continuació, torna Buck a l'habitació, i La Núvia el mata en recordar el que li ha fet mentre ella estava en coma. La Núvia jura venjar-se de les persones que van matar al seu fill, els components de l'esquadró de l'escurçó mortal. La noia decideix començar per matar a O-Ren Ishii, ja que és la més fàcil de trobar, doncs, és la cap del crim de Tòquio.

Abans però, Beatrix viatja a Okinawa i es presenta en un bar, propietat del forjador d'espases Hattori Hanzo, a qui La Núvia ha anat a buscar amb la intenció que li faci una catana. Tot i que en un inici es nega, ja que s'ha retirat de l'ofici, Hanzo accedeix a fer l'espasa al saber que Beatrix la vol per a venjar-se de Bill, antic deixeble seu.

La Núvia viatja a Tòquio, reconeix a l'assistenta i mà dreta d'O-Ren, Sofie Fatale, i la segueix fins a "la casa de fulles blaves" (un establiment de festes), on es troba la seva antiga companya de "l'esquadró escurçó mortal". Un cop al local, Beatrix agafa com a ostatge a Sofie, i, sota l'atenta mirada d'O-Ren, talla el braç a la noia. Ishii envia el seu exèrcit perquè mati a La Núvia, però ella aconsegueix desfer-se de tots els seus contrincants, incloent-hi Johnny Mo (general de l'exèrcit personal d'O-Ren) i Gogo (guardaespatlles d'Ishii), fins a enfrontar-se en un duel a espasa amb la seva antiga companya, on La Núvia surt victoriosa. Un cop morta, O-Ren, Beatrix interroga a Sofie per a saber on està Bill i la resta de l'esquadró, i, a continuació, deixa la noia a l'hospital, perquè adverteixi a Bill que encara està viva.

Bill visita al seu germà, el també antic component de l'esquadró, Budd, per a alertar-lo que La Núvia busca venjança, i li explica el que ha succeït a Tòquio. Budd però, hi resta importància i prefereix continuar amb la seva vida.

A Pasadena, Califòrnia, La Núvia es presenta a casa de Vernita Green amb la intenció de matar-la. Les dues antigues companyes es barallen fins que arriba la filla de Vernita, Nikki. En aquest moment, totes dues rivals deixen de barallar-se i firmen les paus fins al vespre, però Vernita dispara a traïció a La Núvia, qui aconsegueix esquivar la bala, i llença un ganivet al pit de la seva contrincant, matant-la.

A Arizona, Budd arriba tard a treballar i el seu cap decideix amonestar-lo sense sou la setmana següent. El germà de Bill torna a la caravana on viu, i, sota la casa, espera La Núvia per atacar a Budd. Ell però, ja s'espera que Beatrix l'atacarà i l'espera amb una arma carregada de sal gorda, amb la qual aconsegueix sorprendre a la noia, i, tot seguit, li dóna un tranquil·litzant per a deixar-la inconscient.

A continuació, truca a Elle amb la intenció de vendre-li la catana de La Núvia. Després de fer el tracte amb Elle, Budd, juntament amb un amic, enterra viva a Beatrix en un taüt de fusta. La Núvia però, gràcies a l'aprenentatge de l'entrenament amb Pai Mei, aconsegueix trencar el taüt i sortir de la tomba on estava enterrada.

La Núvia torna de la tomba en direcció a la caravana de Budd, però abans d'arribar, observa que Elle s'hi ha presentat amb una maleta plena de diners per a comprar l'espasa de Beatrix. Entre els diners però, Elle amaga una mamba negra (nom en clau de La Núvia), que, en obrir Budd la maleta, l'ataca i el mata. Tot seguit, Elle comunica per telèfon a Bill que el seu germà ha mort.

Abans de sortir de la caravana però, Beatrix ataca a Elle i comencen una baralla que acaba amb victòria de La Núvia, en arrencar l'ull sa d'Elle, deixant-la cega, en assabentar-se que ella va matar a Pai Mei.

La Núvia es reuneix a Mèxic amb Esteban Vihaio, figura paternal de Bill, per a saber on està Bill, i, Esteban diu a Beatrix on el pot trobar. La Núvia viatja amb cotxe a casa de Bill, però, un cop allà, Beatrix descobreix que la seva filla, B.B., està viva i l'estava esperant juntament amb el seu pare.

Després de retrobar-se, La Núvia s'adona que Bill ha estat tot el temps cuidant a la seva filla, i, després de passar una estona amb ella a la seva habitació (fins que B.B. s'adorm), Beatrix es reuneix al saló amb Bill. Allà, Bill dispara un dard amb "sèrum de la veritat" per a saber el motiu pel qual Beatrix va deixar l'esquadró, i ella li explica que, al assabentar-se

que estava embarassada, va preferir canviar de vida perquè la seva filla tingués una bona vida. Bill, explica a La Núvia que quan ella va desaparèixer, es va voler venjar de les persones que l'havien matat, però, en veure que ella l'havia abandonat per a tenir una altra vida, la va disparar com a venjança.

Bill i Beatrix inicien una baralla a espasa i Bill desarma a la noia. Llavors, ella utilitza la tècnica dels “5 punts de pressió que fa explotar el cor” de Pai Mei, i, després d'acomiar-se de Beatrix, Bill mor. L'endemà al matí, Beatrix i B.B., finalment juntes, estan a un hotel mirant els dibuixos animats.

5.1.5.5. Personatges

Seguint el camí iniciat en el treball anterior, *Jackie Brown*, en els dos títols següents de la seva filmografia, *Kill Bill: Volume 1* i *Kill Bill: Volume 2*, Quentin Tarantino mostra no tenir problemes en reservar el paper protagonista per a un personatge femení. A més, a la saga de *Kill Bill*, Tarantino rodeja al personatge principal, amb altres personatges femenins amb un rol destacat. Juntament amb el següent treball de l'autor, *Death Proof*, la saga de *Kill Bill* destaca per ser el film amb una major presència de personatges femenins.

En aquesta saga, els personatges femenins són mostrats com a personatges forts i independents, els quals es mouen pel seu propi interès. Un exemple clar s'observa a *Kill Bill: Volume 1*, on la protagonista, Beatrix Kiddo segueix el seu propi objectiu, matar a les persones que volien assassinar-la, i, el personatge antagonista del film, O-Ren Ishii, és la cap del crim de Tòquio.

El paper protagonista dels dos films recau en Beatrix Kiddo, mentre que el paper principal recau en Bill, present en els dos volums, a O-Ren Ishii, pel seu paper en el primer volum, i en Budd, Pai Mei i Elle per la seva participació en el segon. S'ha decidit incloure el personatge de B.B. en la categoria de personatge principal, ja que l'objectiu de la protagonista és venjar-se de les persones que ella creu que van matar a B.B. Pel que fa al paper de personatge secundari, pel que fa a *Kill Bill: Volume 1*, aquest recau en Vernita Green, Buck, Hattori Hanzo, Sofie Fatale, Gogo Yubari i Johnny Mo, així com en l'exèrcit personal d'O-Ren. Pel que fa a *Kill Bill: Volume 2*, aquest recau principalment en Tommy i Esteban Vihaió.

Uma Thurman interpreta al personatge protagonista de l'obra, Beatrix Kiddo (nom que es dona a conèixer en el segon volum), també coneguda com a La Núvia, Mamba Negra, Arlene Plympton i Mamá. És una dona de 39 anys, de cabell llarg i ros, i ulls blaus. És d'estatura alta i de complexió prima.

Utilitza diferent vestuari durant la saga, però hi destaquen principalment 4. El vestit de núvia, amb el qual la troba la policia després de la matança, i principal motiu pel qual se l'anomena La Núvia. L'uniforme de color groc amb ratlles negres als costats, amb el qual lluita a la "Casa de fulles blaves", i que es va utilitzar en honor de l'actor Bruce Lee, doncs, és el vestuari del seu personatge a la pel·lícula *Game of Death* (1978, Robert Clouse). El vestuari que consta d'una jaqueta de color marró, camiseta vermella i pantalons texans, vestimenta amb el qual s'enfronta a Vernita, i posteriorment a Budd i Elle. I, la jaqueta negra i vestit blau, vestuari amb el qual es presenta a casa de Bill.

Abans de despertar-se del coma, Beatrix Kiddo treballava per "l'esquadró de l'escurçó mortal", on destacava gràcies als seus coneixements en les arts marcial, sobretot del Kung Fu, com una de les assassines més letals del món. Tenia una relació amorosa amb el cap de l'esquadró, Bill. Veient el potencial de la noia, Bill va decidir enviar a Beatrix amb el seu mentor, Pai Mei, perquè perfeccionés les seves tècniques.

Després de l'entrenament, Beatrix va continuar treballant per a Bill, fins que es va assabentar que estava embarassada d'ell. Per a no ficar la vida de la seva futura filla en perill, va decidir abandonar l'esquadró i amagar-se sense avisar als seus companys. Va decidir anar a viure a El Paso (Texas), on, sota el nom d'Arlene, va conèixer a Tommy Plympton, i va decidir treballar a la seva tenda de discs. Tots dos es van enamorar, i es van comprometre. El dia de l'assaig del casament, els altres components de "l'esquadró de l'escurçó mortal", van descobrir on era Beatrix, i van decidir venjar-se d'ella matant a tots els presents, i deixant a La Núvia en coma per 4 anys.

Domina diversos idiomes, com l'anglès i el japonès, i entén el francès, el cantonès i l'espanyol. Beatrix, mostra ser una persona intel·ligent i pacient, doncs, abans de fer cap moviment per a atacar als seus adversaris, analitza mentalment la situació, sent clars exemples, l'enfrontament amb l'exèrcit personal d'O-Ren Ishii a la "Casa de fulles blaves", i, quan està enterrada a la tomba de Paula Schultz, ja que no perd els nervis i es concentra per a recordar les ensenyances de Pai Mei, i així poder trencar el taüt.

En tota la saga de *Kill Bill*, Beatrix mostra tenir confiança en ella mateixa, i ser una persona a qui li agraden els reptes, doncs, no refusa cap enfrontament, tot i patir un gran desavantatge numèric. Una altra característica d'aquest personatge és que és una persona venjativa, ja que el fil argumental de les dues pel·lícules, tracta la venjança que ella té planejada pel seu antic cap i amant, Bill.

Tal com es mostra en els seus combats, La Núvia destaca per la seva agilitat, força i rapidesa, així com pels reflexos, la coordinació i l'equilibri. Aquestes habilitats, l'havien ajudat a convertir-se, tal com s'ha dit anteriorment, en una de les assassines més letals del món, i l'ajuden en els enfrontaments que es mostren al llarg de la saga de *Kill Bill*.

Tot i que l'arma més representativa de La Núvia és la catana, sobretot pel seu paper a *Kill Bill: Volume 1*, i per l'enfrontament amb Elle a *Kill Bill: Volume 2*, Beatrix no refusa l'ús de la pistola, doncs, utilitza una per a defensar-se quan l'ataquen a l'hotel (quan s'assabenta que està embarassada), i es presenta a casa de Bill amb una altra. Gràcies als seus coneixements de Kung Fu, i les ensenyances de Pai Mei, Beatrix mostra ser bona en el combat cos a cos, doncs, aconsegueix derrotar a Elle arrancant-li l'ull amb les mans, i, aconsegueix matar a Bill amb la tècnica dels "5 punts de pressió que fa explotar el cor".

El seu sobrenom, Mamba Negra, és el títol més gran dins l'esquadró, ja que aquesta serp és la més perillosa. Aquest fet, mostra que Beatrix és la integrant més letal de l'"esquadró de l'escurçó mortal", i les altres integrants, declaren que eren elles qui es mereixia aquest honor tan important.



Fig. 5.1.5.5.1. Beatrix Kiddo / La Núvia³⁴

³⁴ Disponible a: http://killbill.wikia.com/wiki/Beatrix_Kiddo

Bill, també conegut com a Encantador de serps, és interpretat per David Carradine. És un home d'entre 60 i 70 anys, d'ulls foscos, cabell llarg i gris. És d'estatura i complexió mitjana. Pertany a la classe social alta gràcies als seus negocis. Respecte al seu vestuari, destaca per vestir amb un polo blanc, jaqueta negra amb tonalitats marrons, i pantalons negres.

De jove, va ser deixeble del sacerdot Pai Mei, qui li va ensenyar a lluitar i perfeccionar les seves tècniques de combat, i del forjador d'espases Hattori Hanzo, qui guarda una mala relació amb Bill, ja que la seva ruptura no va ser agradable perquè Bill va trair-lo, i, d'ençà que va deixar de ser el seu mentor, Hanzo encara guarda rancor a Bill.

Era el líder de l'“esquadró de l'escurçó mortal”, on tenia una gran relació amb tots els membres, ja que tenia una relació sentimental amb Beatrix Kiddo, és el germà de Budd, i O-Ren Ishii i Sofie Fatale eren les seves protegides. Després que Beatrix decidís deixar l'esquadró, va iniciar una relació amb Elle, qui està enamorada d'ell, tot i que Bill mostra tenir uns sentiments més forts per La Núvia. No s'especifica la seva relació amb Vernita Green, però segurament la seva relació seria similar a la de Bill amb O-Ren i Sofie.

Després que Beatrix deixi el grup, l'esquadró, dirigit per Bill, inicia una recerca per trobar-la, i venjar-se. Després d'assabentar-se que la noia està embarassada d'ell, dispara a La Núvia, deixant-la en coma, i decideix cuidar a la seva filla. Segurament després d'aquest fet, dissol l'esquadró amb l'objectiu de cuidar a B.B., però es manté en contacte amb els antics membres del grup. Amb Elle parla per telèfon, mostrant una relació amorosa entre ells, amb Budd, per alertar-lo de la possible venjança de Beatrix, a O-Ren Ishii, l'ajuda econòmicament perquè aconseguixi el títol de cap del crim de Tòquio, i, visita a Sofie Fatale a l'hospital de Tòquio, després que Beatrix la deixi allà.

És un home per qui el respecte és fonamental, doncs, té una actitud fraternal amb les persones que respecta. Odia que el traixin, i, per aquest motiu dispara a Beatrix, deixant-la en coma, ja que ella va deixar l'esquadró sense avisar. Bill mostra ser una persona obsessiva, doncs, tal com declara, quan Beatrix va desaparèixer, va iniciar la seva recerca fins a trobar-la.

Una altra característica del personatge interpretat per David Carradine és el fet que és sàdic, i li agrada la violència, ja que, a part de dirigir l'esquadró d'assassins, li agrada que les seves víctimes pateixin i supliquin per la seva vida, tal com fa a la capella amb la seva antiga amant.

Tal com el mateix Bill comenta, és un admirador dels còmics i la seva mitologia. Aquest fet, recorda al mateix Tarantino, doncs, en més d'una ocasió, el cineasta ha admès la seva fascinació pels còmics. És un home excèntric, a qui li agrada ser el cap, i dirigir a les altres persones. Un exemple clar que és un personatge excèntric, és el fet que utilitza un sèrum de la veritat per saber els motius pels quals Beatrix va decidir abandonar l'esquadró. Bill, és destre en l'ús de les espases, tot i així, també utilitza altres armes, com el combat a cos.

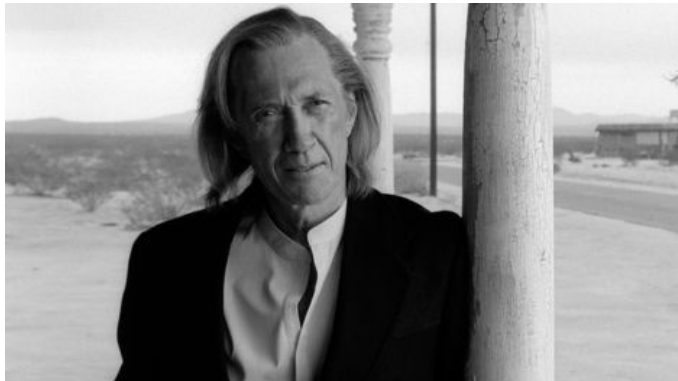


Fig. 5.1.5.5.2. Bill³⁵

O-Ren Ishii, també coneguda amb el nom de Mocassí (Lucy Liu), és una dona de trets japonesos de 29 anys, d'estatura mitjana i complexió prima. Té els ulls de color negre i el cabell llarg i fosc, i el duu recollit. Pertany a la classe social alta, ja que és la cap del crim de la ciutat de Tòquio. Vesteix tres indumentàries diferents en l'obra, a la capella d'El Paso, vesteix amb un jersei de coll alt de color negre, mentre que al Japó, apareix primer vestint un quimono negre, i després vestint un quimono blanc.

O-Ren, va néixer en una base militar americana a Tòquio, i el seu pare és d'origen xinès – americà, i la seva mare és japonesa. Va tenir una infància difícil, ja que quan tenia 9 anys, van assassinar als seus pares en presència seva, però, dos anys més tard, va aconseguir venjar-se. A l'edat de 20 anys, ja era reconeguda com una de les majors assassines del món, i, poc temps més tard, va entrar a formar part de l'“esquadró de l'escurçó mortal”, participant en la matança de la capella a l'edat de 25 anys. Els quatre anys següents, i,

³⁵ Disponible a: <https://es.pinterest.com/pin/527836018798826721/>

gràcies a l'ajuda econòmica i filosòfica de Bill, va aconseguir el títol de cap del crim de Tòquio, sent la persona que dirigeix a la màfia japonesa, la Yakuza. Sofie Fatale és la seva mà dreta, i la persona en qui més confia, i, Gogo Yubari és la seva jove i sàdica guarda espalles. Té un exèrcit personal, el qual rep el nom de "88 maniàtics".

O-Ren és una persona sàdica, i no tolera que ningú parli malament dels seus orígens, tal com es mostra quan accedeix al poder de la màfia japonesa, matant un dels presents, ja que parla despectivament dels pares d'O-Ren Ishii. Una altra característica d'aquest personatge és el fet que gaudeix un gran respecte dels seus subordinats, els quals es juguen, literalment, la vida per ella.

És narcisista i vanitosa, doncs, en la lluita amb Beatrix, enalteix les seves pròpies habilitats, i menysprea les de la seva contrincant. Té un gran domini de les espases, tal com s'observa en el combat a la "Casa de les fulles blaves".



Fig. 5.1.5.5.3. O-Ren Ishii³⁶

Budd, interpretat per Michael Madsen, és un home d'aproximadament 40 anys, d'estatura alta i complexió mitjana. Té els ulls blaus, i el cabell llarg i de color fosc. Té una arracada a l'orella esquerra, i té tatuatges als braços. En la matança de la capella de Two Pines, vesteix amb camisa blanca i esmòquing negre, mentre que, a casa seva i la feina, destaca per vestir amb camisa (en vesteix dues diferents, una blava, i una de diversos colors), una camiseta interior de tirants i de color blanc, pantalons texans i botes de vaquer. Una altra característica del vestuari de Budd és el fet que, a vegades, duu un barret blanc de cowboy.

³⁶ Disponible a: <https://zenandpi.com/2015/04/16/the-great-villain-blogathon-o-ren-ishii/>

És el germà petit de Bill, amb qui manté una bona relació, sent clars exemples el fet que Bill li va regalar una espasa forjada per Hattori Hanzo, i, perquè li va oferir diners per a ajudar-lo econòmicament, però Budd ho refusa. Després que la banda es dissolgués, va decidir viure en una caravana al desert d'Arizona, on va deixar de cuidar-se (la seva forma física empitjora respecte a quan apareix en la capella), i va començar a centrar la seva vida en l'alcohol. Treballa com a porter en un local d'oci nocturn.

El fet de deixar de pertànyer a l'esquadró l'ha perjudicat, doncs, la seva vida ha anat a menys, i tothom el menysprea, fet que s'observa clarament en el local on treballa, on el tracten sense respecte. Un altre exemple d'aquest fet és que Elle, en assabentar-se que Budd ha matat a Beatrix, o això creu ell, s'indigna, ja que creu que algú tan patètic com el germà de Bill no mereix l'honor de matar a una lluitadora tan forta com Beatrix.

Tot i el que pensa la gent d'ell, Budd és una persona intel·ligent, doncs, tot i ser alertat per Bill que La Núvia es vol venjar, ell espera a Beatrix, per a sorprendre-la amb una arma carregada de sal gorda, i, així, deixar-la estabornida. A més, decideix enterrar viva a la noia, ja que creu que d'aquesta manera, Beatrix tindrà una mort més lenta i dolorosa.

Una altra característica de Budd és el fet que creu que tot té una conseqüència, doncs, accepta merèixer morir, pels actes que els integrants de l'esquadró van fer a la capella de El Paso. És també una persona mentidera, ja que enganya al seu germà dient-li que va vendre l'espasa que li va regalar, però en realitat no ho va fer. A més, mostra tenir confiança en ell mateix i ser una persona sentimental, doncs, decideix vendre l'espasa de Beatrix per a aconseguir els diners pel seu compte, però en canvi, no va vendre l'espasa que Bill li va regalar, ja que és un record familiar.



Fig. 5.1.5.5.4. Budd³⁷

³⁷ Disponible a: http://www.andsoitbeginsfilms.com/2015/11/top-52-things-i-love-about-kill-bill_27.html

Daryl Hannah interpreta a Elle Driver, qui té l'àlies de Cròtal de Califòrnia, és una antiga membre de l'“esquadró de l'escurçó mortal” d'aproximadament 40 anys, té els ulls clars i el cabell llarg i ros. És d'estatura alta i de complexió prima. A la capella, vesteix amb roba fosca, mentre que a l'hospital vesteix amb un abric de color clar, i amb uniforme d'infermera. En el capítol 9, “Elle i jo”, quan es presenta a la caravana de Budd, vesteix amb una jaqueta negra, camisa blanca i pantalons foscos. Destaca per portar l'ull dret tapat, doncs, Pai Mei li va arrencar aquest ull.

Després que Beatrix entrenés amb Pai Mei, Elle va visitar al sacerdot per a millorar les seves tècniques de lluita, però, per culpa de la seva actitud, Pai Mei va arrencar l'ull dret a Elle Driver com a càstig. Per a venjar-se, Elle va enverinar el menjar de Pai Mei i el va matar. Era una de les integrants de l'esquadró dirigit per Bill, i rivalitzava amb Beatrix per dos motius, per una banda, totes dues estaven enamorades de Bill, i, d'altra banda, Elle intentava superar a Beatrix com a membre més letal del grup, ja que després de Beatrix, ella era la més letal dels integrants de l'“esquadró de l'escurçó mortal”. Després de la desaparició de La Núvia, Elle passa a ser la parella de Bill.

Elle, doncs, és una persona venjativa i narcisista, qui no tolera que li faltin el respecte, i es té molta estima personal. És també una persona sàdica, a qui li agrada veure patir a les seves víctimes, doncs, utilitza verí per matar a Pai Mei i Budd, i, mentre Beatrix està en coma, intenta matar-la utilitzant aquesta mateixa tècnica. A part d'utilitzar verí, Elle destaca en els combats a espasa, tal com s'observa en el seu enfrontament amb La Núvia. Una altra característica d'aquest personatge és el fet que és una persona traïdora i manipuladora, doncs, després de matar a Budd, truca a Bill, avisant-lo que el seu germà ha mort per culpa d'una Mamba Negra (nom en clau de Beatrix), fent un joc de paraules, on culpa a La Núvia de la mort de Budd.



Fig. 5.1.5.5.5. Elle Driver³⁸

³⁸ Fotograma del film *Kill Bill: Volume 2*

Pai Mei, interpretat per Gordon Liu, és un sacerdot xinès, de qui no es sap l'edat, ja que Bill explica una història seva de l'any 1003, d'estatura mitjana i complexió prima. Té els ulls foscos, i les celles, la barba i el cabell són llargs i de color blanc. Vesteix una túnica blanca, negra i daurada. Viu en un gran monestir, on ensenya als seus deixebles amb entrenaments durs i exigents.

La història que Bill explica de Pai Mei, narra que, l'any 1003, el sacerdot va saludar un monjo Shaolin, però aquest no va correspondre al seu salut, així que Pai Mei va decidir anar al temple del monjo a demanar disculpes, però, com que les van refusar, Pai Mei va assassinar a tots els monjos del temple. Bill va ser deixeble seu, i, posteriorment, ho van ser Beatrix, i Elle. Va arrencar l'ull dret d'Elle per falta-li el respecte, i ella el va matar enverinant el seu menjar. Tal com s'extreu de la història que explica Bill, Pai Mei és un home venjatiu, que no tolera que li faltin el respecte, fet que també s'observa quan arrenca l'ull dret a Elle. És un home molt estricte, i els seus deixebles han de seguir les seves normes.

És mestre en diverses tècniques d'arts marcial, i destaca per tenir les seves habilitats molt desenvolupades, doncs, destaca per la seva agilitat, força, rapidesa i coordinació, així com pels seus reflexos, i l'equilibri. Té una tècnica secreta, que només ensenya a Beatrix, aquesta és la tècnica dels "5 punts de pressió que fa explotar el cor", gràcies a la qual aconsegueix derrotar als seus adversaris utilitzant només una mà.

Li agrada menjar caps de peix, i odia als japonesos, als americans, a les persones blanques, i, sobretot, a les dones. Tot i que Beatrix compleix totes aquestes característiques (ja que parla japonès), aconsegueix guanyar-se el seu respecte.



Fig. 5.1.5.5.6. Pai Mei³⁹

³⁹ Disponible a: <http://www.themoviescene.co.uk/reviews/kill-bill-2/kill-bill-2.html>

B.B. (Perla Haney - Jardine), és la filla de Bill i Beatrix. Té 4 anys, i destaca per tenir els ulls clars i el cabell llarg i ros. És de classe social alta, ja que ha viscut sempre on viu el seu pare. Vesteix una bata de color rosa amb dibuixos. En el film, només se l'anomena B.B., i, segurament, el nom deuen ser les inicials dels seus pares, Beatrix - Bill (B.B.).

Quan Beatrix es va assabentar que estava embarassada de B.B., va decidir deixar la seva vida com a assassina per a cuidar de la seva futura filla. Bill però, en veure que Beatrix va desaparèixer, va decidir anar en la seva recerca. Quan Bill va trobar a Beatrix, la va disparar al cap, deixant-la en coma, i es va fer càrrec de la filla. Quan preguntava al seu pare per saber on estava la seva mare, Bill li responia que la seva mare estava dormint, i, que quan respongués, aniria a buscar-la, i sabia com és, ja que en els seus somnis, apareixia ella.

A causa de la seva edat, és una nena innocent, i té un punt de vista simple de la vida i la mort, fet que es mostra quan parla de la mort del seu peix. Quan apareix per primer cop en escena, està esperant, juntament amb el seu pare, a Beatrix amb una pistola de joguina, ja que estan jugant. Tal com s'observa en aquesta mateixa escena, a B.B. li agrada fer teatre.



Fig. 5.1.5.5.7. B.B.⁴⁰

⁴⁰ Disponible a: <http://www.themarysue.com/quentin-tarantino-talks-possible-return-for-beatrix-kiddo-and-co-in-kill-bill-vol-3/>

Vernita Green, també coneguda com a Jeannie Bell, i com a Cascavell, i, interpretada per Vivica A. Fox, és una dona afroamericana d'aproximadament 40 anys, d'ulls marrons i cabell llarg i fosc. És d'estatura i complexió mitjana. Viu en un barri acomodat de la ciutat de Pasadena, ja que es va casar amb un dentista.

És una antiga membre de “l'esquadró de l'escurçó mortal”, on destacava per la seva habilitat amb les armes blanques. Després de la matança de la capella, Vernita va decidir deixar la vida criminal, i es va casar amb un doctor, el Dr. Bell, per a ocupar el rol de mestressa de casa. Poc temps després, es va quedar embarassada, i va tenir una filla, de nom Nikki, qui té 4 anys quan La Núvia mata a la seva mare.

Vernita destaca per ser una amant de la violència, doncs, tot i haver deixat l'esquadró, no ha oblidat les seves habilitats de lluita. Destaca també per ser un personatge fals, ja que fa baixar la guàrdia a La Núvia, dient que lluitaran més tard, per a, seguidament, disparar-la a traïció. Una altra característica de Vernita Green és el fet que és protectora amb la seva filla, doncs, decideix deixar l'esquadró per a quedar-se embarassada, i, no vol enfrontar-se a Beatrix davant la seva filla.

Buck, interpretat per Michael Bowen, és un home nascut a Texas, d'aproximadament 40 anys, ulls marrons i cabell i perilla rossos. És d'estatura i complexió mitjana. És un treballador de l'hospital on ha estat en coma durant quatre anys La Núvia. És un home a qui agrada fanfarronejar, ja que menciona, en un to despectiu, haver violat i haver permès que altres persones hagin violat a La Núvia, mentre ella estava en coma. És un home excèntric i misogin, el qual menysprea a les dones, doncs, té una camioneta anomenada “coñoneta”. Quan Beatrix es revela, mostra ser també un covard, i demana clemència tot i els crims que ha comès.

Hattori Hanzo (Sonny Chiba) és un home de gairebé 70 anys, d'estatura i complexió mitjana, té els ulls foscos, i el cabell i el bigoti marrons. Viu a Okinawa, on regenta un establiment d'alimentació japonesa.

En el passat, era un forjador d'espases, conegut com el millor del món, però va decidir deixar de crear-ne, ja que se sentia culpable, doncs, les seves armes s'utilitzaven per a matar persones. És un home honorable, i lleial als seus principis, doncs, durant 28 anys, no trenca la seva promesa de forjar espases.

Una de les espases que va forjar, la va rebre Budd, sent un regal de Bill. Va ser un dels mentors de Bill, amb qui no l'uneix una bona amistat, doncs, en declarar Beatrix que vol l'espasa per a venjar-se de Bill, Hanzo accepta fer una darrera espasa perquè la noia es pugui venjar. Hattori Hanzo, doncs, guarda rancor a Bill, segurament perquè la seva ruptura no va ser agradable.

Sofie Fatale (Julie Dreyfus), és una dona d'aproximadament 30 anys. És d'estatura mitjana i complexió prima, té els ulls de color marró, i el cabell llarg i negre. El seu pare és francès i la seva mare japonesa, fet que la permet destacar en els idiomes. Al film, utilitza dos quimonos diferents, un de color gris a la capella d'El Paso, i un negre al Japó.

És una de les noies protegides de Bill, i l'uneix una estreta relació amb O-Ren Ishii, doncs, és la seva mà dreta, advocada i millor amiga. És una dona intel·ligent, ja que sap diferents idiomes, entre els quals destaquen el japonès, el francès o l'anglès. Actua amb tranquil·litat, i, no s'immuta quan hi ha assassinats vora seu, fet que s'observa quan O-Ren mata al cap de la yakuza que es nega a acceptar a Ishii com a nova cap, o, a la capella, on Sofie parla somrient pel telèfon, mentre està ocorrent la matança. A diferència dels altres subordinats d'O-Ren, Sofie no té habilitat en la lluita.

Gogo Yubari, interpretada per Chiaki Kuriyama, és la guardaespalles personal d'O-Ren Ishii. És una noia jove, de 17 anys, d'estatura mitjana i complexió prima, ulls foscos i cabell llarg i moreno. Vesteix amb uniforme escolar, donant la sensació de ser una persona innocent. Res més lluny de la realitat, Gogo destaca per ser una persona sàdica, que gaudeix assassinant, i mata per plaer. Un exemple clar, és quan mata a un home japonès en un bar, quan ell demani a la noia que vagi amb ell. Per lluitar, utilitza una bola de ferro enganxada a una cadena de ferro, la qual fa girar per atacar als seus rivals.

Johnny Mo (Gordon Liu) és el general de l'exèrcit personal d'O-Ren Ishii, els 88 maníacs. És un home d'aproximadament 50 anys, calb, d'ulls negres i d'estatura i complexió mitjana. Vesteix esmòquing negre i porta una màscara d'estil Kato per a lluitar. És hàbil amb l'espasa, i té un gran honor, doncs, tot i les morts ocasionades per Beatrix, ell continua lluitant amb ella, fins a la mort.

Els 88 maníacs, interpretats pels integrants de The Yuen Wo-Ping Fight Team, és l'exèrcit personal d'O-Ren Ishii. Destaquen per vestir esmòquing negre i, en la seva majoria, portar una màscara Kato. Tots són japonesos, i tenen diferents edats, no superant els 40 anys. Són sanguinaris, destres amb l'espasa, i fidels al seu superior, Johnny Mo, i la seva cap, O-Ren Ishii. Són temuts i respectats al Japó, donant a entendre que han actuat en més d'una ocasió per a protegir a O-Ren.

Tommy Plympton, interpretat per Christopher Allen Nelson, és el promès de Beatrix. És un home d'aproximadament 40 anys, de cabell ros, barba rossa i d'ulls blaus. És d'estatura i de complexió mitjana. Vivia a la ciutat de El Paso, treballant en la seva pròpia tenda de discs, quan va conèixer a La Núvia. En assabentar-se que ella està embarassada, i pensant que el fill és seu, demana matrimoni a Beatrix, a qui coneix sota el nom d'Arlene. Decideixen casar-se en una capella, i, mentre estan fent l'assaig, es presenten els components de l'"esquadró de l'escurçó mortal", i maten a tots els presents, a excepció de La Núvia.

Tommy, mostra ser un home alegre, simpàtic i bromista, tal com s'observa quan parla amb el mossèn. És també bastant ingenu, doncs, es creu tot el que li diu la seva promesa, fins i tot, quan ella li presenta a Bill com el seu pare, i, tal com revela Tommy, ella havia admès que el seu pare estava a Austràlia.

Larry Gómez (Larry Bishop), és l'encarregat del bar on treballa Budd. És un home de vora 50 anys, d'estatura i complexió mitjana, que té el cabell i la barba negres, i els ulls blaus. Vesteix amb una samarreta negra, i, amb una jaqueta texana i pantalons texans. Destaca per ser un home arrogant i egoista, el qual només pensa en ell mateix, sigui en els diners o divertint-se amb la droga o amb les dones que treballen en el seu local. És també una persona caòtica i desordenada, doncs, el seu despatx està desordenat.

Esteban Vihaió és un home mexicà d'aproximadament 80 anys, interpretat per Michael Parks. Té els ulls clars, el cabell gris i té perilla de color blanc. És d'estatura i complexió mitjana. Vesteix elegant, i pertany a la classe social alta, doncs, controla el poble on viu, Ciudad Acuña, ja que és el cap d'una banda de crim organitzat a Ciudad Acuña. Esteban és una figura paterna per a Bill, a qui cuidava quan era petit, i admet conèixer-lo molt bé. És un proxeneta i misogin, doncs, tracta amb mà dura a les seves empleades. És mostrat com un home segur d'ell mateix, a qui li agrada ser la persona que ho dirigeix tot.

5.1.5.6. Espais

La saga de *Kill Bill* destaca per la gran quantitat de localitzacions presents en ella. El primer volum se centra en els Estats Units i el Japó, mentre que el segon ocorre als Estats Units, Xina i Mèxic. Tot i així, hi ha una localització que apareix com a eix central en tots dos films, la petita capella de fusta blanca, Two Pines, d'El Paso (Texas), on Beatrix Kiddo havia de casar-se amb Tommy Plympton.

La primera baralla de La Núvia que s'observa a *Kill Bill: Volume 1* ocorre a la casa de Vernita Green, una casa de Pasadena (Califòrnia) que destaca pels seus colors, doncs, per fora és verda, mentre que el saló té les parets blaves i les de la cuina destaquen per tenir color groc.

La ciutat de Los Angeles, igual que a *Reservoir Dogs*, *Pulp Fiction* i *Jackie Brown*, també hi és present en aquesta saga, observant-se l'aeroport de la ciutat, així com l'hospital on Beatrix hi està en coma durant quatre anys i l'infermer Buck aprofita per abusar d'ella diversos cops.

El primer viatge que La Núvia fa fora els Estats Units a *Kill Bill: Volume 1*, és a l'illa d'Okinawa (Japó). A Okinawa, Beatrix visita el bar que regenta el forjador d'espases Hattori Hanzo amb la intenció que li forgi una catana per a poder matar a Bill. A la planta superior del bar, Hanzo guarda les espases que ha fet en el passat i no ha venut. Una altra localització que apareix d'aquesta illa és l'aeroport, doncs, Beatrix viatja des d'aquí a Tòquio.

La localització principal de la capital del Japó és l'establiment anomenat "Casa de fulles blaves", un gran local per a festes que destaca per tenir una gran sala principal i diverses sales adjacents a les dues plantes de l'edifici. A més, té un pati posterior nevat, on La Núvia s'enfronta, i derrota, a O-Ren Ishii després d'haver eliminat el seu exèrcit prèviament. D'aquesta ciutat, també hi apareixen l'hospital, on Beatrix deixa a Sofie Fatale, i els carrers pels quals La Núvia persegueix a O-Ren i els seus homes fins a arribar a la "Casa de fulles blaves".

Pel que fa a *Kill Bill: Volume 2*, Budd viu en una desordenada i atrotinada caravana enmig del desert, a l'àrid estat d'Arizona. Vora casa seva, hi ha un cementiri, on enterra viva a La Núvia, així com el club nocturn on treballa de porter. Mentre Beatrix està enterrada al cementiri, recorda el seu entrenament al monestir on vivia el sacerdot Pai Mei (a Xina).

El darrer capítol de la saga *Kill Bill* té lloc a Mèxic (a excepció del record de Beatrix de quan es va assabentar que estava embarassada, el qual té lloc a un hotel de Los Ángeles), on La Núvia es reuneix amb Esteban Vihaio al seu local a Ciudad Acuña, i, posteriorment als apartaments de “Villa Quatro”, on es troba casa de Bill, la qual destaca per tenir un ampli saló i un petit jardí, a part de l'habitació de B.B., la filla de Bill i Beatrix. També al país mexicà, té lloc l'escena final, on Beatrix i B.B. es troben en una habitació d'hotel mirant la televisió.

5.1.5.7. Tractament del temps

Pel que fa al temps extern, la trama de la saga té lloc al segle XX i al segle XXI, doncs, la història de venjança té lloc aproximadament l'any 2004, 4 anys després de la matança a la capella. A més, al film es mostra el passat d'O-Ren Ishii, així com l'entrenament de Beatrix amb Pai Mei, abans que Beatrix es converteixi en una assassina d'elit.

Centrant-se en el temps intern, tal com s'ha mencionat, l'entrenament de Beatrix amb Pai Mei té una durada d'aproximadament 1 any, i, ocorre mentre La Núvia treballa per a Bill i “l'esquadró de l'escurçó mortal”, ja que és el sacerdot qui perfecciona les tècniques de combat de la noia. Al film, també es fa referència al passat d'O-Ren, més concretament, es mostra la mort dels pares d'ella quan Ishii té 9 anys, així com la seva venjança a l'edat d'11 anys.

Després de ser un membre actiu de l'esquadró, Beatrix s'assabenta que està embarassada durant una missió, i decideix abandonar la banda sense avisar als altres components. Tal com declara Bill, tres mesos més tard, Bill es venja de la noia per haver-los deixat, i té lloc la matança de la capella d'El Paso (Texas).

Després de quatre anys en coma, Beatrix desperta i comença la seva venjança, la qual té una durada de vora 1 any fins que aconsegueix matar finalment al cap de l'esquadró, Bill.

El temps que passa entre que La Núvia es desperta i viatja a Okinawa per a aconseguir la catana de Hattori Hanzo és de menys d'una setmana, i, a casa el forjador d'espases s'hi està 1 mes.

Un cop a Tòquio, el seguiment d'O-Ren i els seus homes, així com l'enfrontament a la "Casa de fulles blaves" i l'acte en què Beatrix deixa a Sofie a l'entrada de l'hospital, té lloc el mateix vespre – nit. Després de tornar als Estats Units, la baralla entre La Núvia i Vernita té lloc un matí, i, la trama de Budd no arriba a les 24 hores, des de la presentació d'aquest personatge, al vespre quan va a treballar, fins a la seva mort l'endemà. Aquest mateix matí és quan La Núvia es baralla amb Elle.

Posteriorment, Beatrix viatja a Mèxic per a descobrir on està Bill, i, un cop ho descobreix, s'hi presenta a la nit. Després que el cap insereixi el sèrum de la veritat a Beatrix, ella declara que 5 anys abans és quan es va assabentar que estava embarassada. Un cop assassinat Bill, el matí següent, Beatrix i la seva filla, B.B. estan finalment reunides.

Pel que fa al temps cronològic, Tarantino estructura la trama en capítols, ja que aquesta és mostrada amb salts temporals i flashbacks. Així doncs, la saga de *Kill Bill* destaca per tenir 10 capítols, 5 en el primer volum, i 5 en el segon. El primer capítol que es presenta, "2", és en realitat el setè capítol, i narra la baralla entre La Núvia i Vernita Green a casa d'aquest segon personatge.

Ordenant els capítols en ordre cronològic, el capítol número 3, "l'origen d'O-Ren", seria el primer, doncs, mostra a O-Ren a l'edat de 9, 11 i 20 anys, abans de convertir-se en la cap del crim organitzat de la ciutat de Tòquio, mentre Beatrix ha estat en coma.

El segon capítol en ordre cronològic és el capítol número 8 "la cruel tutela de Pai Mei", en la qual es mostra, mitjançant un flashback des de dins la tomba on està enterrada viva Beatrix, l'entrenament que La Núvia té a casa del mestre Pai Mei, abans de convertir-se en assassina d'elit. El següent capítol és el 6è, "matança a Two Pines", on s'explica el que va ocórrer en la matança de la capella que deixa a Beatrix quatre anys en coma.

4 anys més tard, té lloc el despertar de Beatrix al capítol 2, “La núvia ensangonada”, i, posteriorment, ocorre la història dels capítols 4, “L’home d’Okinawa”, i 5, “Enfrontament a la Casa de fulles blaves”, on La Núvia aconsegueix que Hattori Hanzo li faci una espasa per a venjar-se de Bill, i, posteriorment s’enfronta, i derrota a O-Ren i el seu exèrcit.

Després d’aconseguir assassinar a Vernita, en el capítol 7, “La solitària tomba de Paula Schultz”, Beatrix visita a Budd, amb la intenció de matar-lo, ell però, aconsegueix derrotar a la noia i enterrar-la viva en una tomba, d’on aconsegueix sortir i torna a la caravana de Budd, on s’enfronta a Elle Driver en el capítol 9, “Elle i jo”, després que Elle hagi matat al germà de Bill.

En el darrer capítol, “cara a cara”, La Núvia es trasllada a Mèxic per a trobar a Bill i matar-lo. A més, en aquest capítol coneix per primer cop amb la seva filla i acaba aconseguint completar la seva venjança personal.

5.1.5.8. Banda sonora original

La banda sonora de la saga de Kill Bill destaca per tenir música de diferents gèneres, ja sigui música country, amb característiques del spaghetti western, oriental o llatina. La música seleccionada per Quentin Tarantino per a acompanyar les imatges a Kill Bill, destaca per reforçar l’ambient en tot moment.

Les diferents melodies que s’escolten a Kill Bill, transmeten la sensació adient, així doncs, a *Kill Bill: Volume 1*, el ritme de la música s’accelera mentre Beatrix viatja a Tòquio i persegueix a O-Ren, mentre que la música és més alegre el moment del duel final, o, melancòlica, un cop O-Ren Ishii mor.

Aquest mateix fet succeeix a *Kill Bill: Volume 2*, doncs, la música transmet patiment mentre Beatrix es troba entrenant per Pai Mei, en canvi, la cançó *L’arena* d’Ennio Morricone, transmet “grandiloqüència” o un sentiment de victòria, quan La Núvia està trencant el taüt on està enterrada, gràcies a l’entrenament amb el sacerdot xinès.

Entre els efectes sonors que s'utilitzen en tots dos volums, destacar el xiulet denotant perill, quan Elle Driver es disposa a assassinar a La Núvia, mentre ella està en coma a l'hospital. Un altre efecte sonor a destacar és el soroll d'alerta que percep Beatrix el primer cop que veu als seus antics companys, quatre anys després de la matança de la capella, doncs, vénen acompanyades d'imatges d'aquell dia.

Respecte a les cançons que completen la banda sonora del film, destacar que quan Bill dispara el tret a Beatrix, s'escolta la lletra que diu *My baby shot me down*, sent una clara referència al que està succeint en imatges. D'altra banda, a la "casa de les fulles blaves", com es tracta d'un establiment de festes japonès, s'escolta música en directe del grup japonès "The 5.6.7.8's". Una altra mostra que la música té correlació amb les imatges que s'observen, és el fet que quan Beatrix visita a Esteban, sona música llatina, doncs, l'establiment d'ell és a Mèxic.

5.1.6. Death Proof



Fig. 5.1.6.1. Death Proof⁴¹

5.1.6.1. Fitxa tècnica

Títol original: Grindhouse: Death Proof

Any d'estrena: 2007

Duració: 114 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Elizabeth Avellán

Companyia productora: Dimension Films / The Weinstein Company

Gènere: Road Movie. Slasher.

⁴¹ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film745914.html>

5.1.6.2. Resum cronològic de la trama

Tres amigues, Jungle Julia, Arlene i Shanna tenen la intenció de passar el cap de setmana a la casa del llac de Shanna per a celebrar l'aniversari de Julia. Mentre condueixen per Austin, s'aturen a un bar, i Julia confessa haver fet una oferta per la ràdio als seus seguidors. Abans d'entrar al bar, Arlene observa un cotxe negre que li dóna males sensacions i sospita que algú les està seguint. L'oferta que Jungle Julia ha fet per la ràdio és que, el primer home que convidi a una beguda a Arlene, l'anomeni Mariposa, i li reciti un fragment d'un poema, ella a canvi, li farà un ball sensual. Un cop surten del bar, es dirigeixen a un altre bar per a reunir-se amb uns amics.

Mentre les noies esperen a Lanna Frank, una amiga que ha de portar drogues, Arlene veu per segon cop el cotxe negre, que pertany a Especialista Mike. Mike, que també es troba dins el bar, entaula amistat amb Pam, una antiga companya de classe de les noies, a qui s'ofereix a tornar a casa més tard.

Quan les noies estan a punt de marxar, Especialista Mike es presenta davant d'elles, compleix l'oferta de Jungle Julia i aconsegueix persuadir a Arlene de la idea que ella té sobre ell (que les està seguint) és errònia. Tot i les retinències de Julia, aconsegueix que Arlene faci el ball per a ell.

A l'hora de marxar, Mike ensenya el seu cotxe "a prova de mort" (cotxe que utilitzen els especialistes a les pel·lícules per a fer les escenes amb cotxes més realistes) a Pam, i, tot i que és recelosa a entrar-hi, finalment accedeix que la porti. Un cop la noia és dins el cotxe, Especialista Mike mostra ser un assassí interessat a matar el grup de noies que estava seguint, i, amb una temerària conducció, mata a Pam.

Un cop morta Pam, Mike segueix a les altres noies, i provoca un accident matant a Shanna, Lanna Frank, Jungle Julia i Arlene. Mentre Especialista Mike es recupera de les ferides de l'accident a l'hospital, la policia sospita que ha estat ell qui ha provocat l'accident, però com que no tenen proves, decideixen no detenir-lo.

14 mesos més tard, Especialista Mike comença a seguir un altre grup de 3 noies, Abernathy, Lee i Kim, a les quals s'afegeix la seva amiga Zoë després de recollir-la a l'aeroport. Mentre les noies s'aturen a un bar a esmorzar, Zoë declara que un dels motius del seu viatge és que vol provar un cotxe Dodge Challenger de 1970 que està en venda

a prop, ja que és el cotxe d'un dels seus films preferits, *Vanishing Point* (1971, Richard C. Sarafian).

Les noies arriben al lloc de venda del cotxe i Zoë, Kim i Abernathy aconsegueixen llogar-lo una estona a canvi que Lee es quedi amb el venedor. Zoë, juntament amb Kim, decideix jugar a “masteler de vaixell” (joc en què una persona es col·loca en el capó del cotxe, lligada per les mans amb cinturons, mentre una segona circula a gran velocitat), sense adonar-se que Mike les està espiant.

Mentre les noies s'estan divertint, Especialista Mike inicia una persecució, xocant diversos cops amb el Challenger de les noies amb la intenció de matar a Zoë. Després d'una de les col·lisions entre els dos cotxes, Zoë cau del cotxe a un matoll. Kim, en venjança, dispara a l'espatlla de Mike, obligant-lo a fugir. Mentre Kim i Abernathy ploren la mort de la seva amiga, Zoë apareix il·lesa. Les tres amigues acorden donar caça a Especialista Mike per a matar-lo.

Mentre Mike s'intenta curar la ferida de l'espatlla, les noies donen amb ell i inicien una persecució a cotxe fins a aconseguir deixar inutilitzable el cotxe de l'Especialista Mike. Mentre Mike demana clemència, les noies el colpegen fins a matar-lo.

5.1.6.3. Personatges

Seguint amb el camí iniciat a *Jackie Brown*, i continuat en la saga *Kill Bill*, els personatges femenins que apareixen a *Death Proof*, gaudeixen d'un rol principal en el film. Juntament amb *Kill Bill*, és el film de Tarantino on hi apareix un major nombre de personatges femenins. A diferència dels tres treballs anteriors, però, en aquest film, el paper protagonista està reservat per a un personatge masculí.

Una altra diferència d'aquest film, respecte als seus predecessors, és el fet que els personatges femenins que apareixen en la primera part de l'obra, són personatges que no tenen un caràcter fort, i no s'adonen del perill al qual estan sotmesos. D'altra banda, els personatges femenins que apareixen en el segon segment, sí que mostren tenir un caràcter similar al dels personatges femenins dels treballs anteriors de l'autor, ja que són personatges de caràcter fort, i independents, els quals decideixen prendre's la justícia per la seva banda.

El personatge protagonista del film és Especialista Mike, qui, tot i ser l'antagonista de la trama, és l'únic personatge que apareix en els dos segments. Dels personatges que apareixen en el primer segment, Arlene i Jungle Julia tenen un paper principal, mentre que els personatges secundaris d'aquesta primera història són Shanna i Pam. Respecte al segon segment, el paper principal és per Zoë Bell, Kim Mathis i Abernathy Ross, mentre que Lee Monthomery té un paper secundari.

Mike McKay, millor conegut com a Especialista Mike (Kurt Russell), és un antic especialista de sèries de televisió de vora 50 anys. És d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls blaus, i el cabell llarg i de color gris. En el segon segment, el cabell el té més llarg i porta barba rasurada. Destaca per tenir una gran cicatriu a la part esquerra de la cara. Vesteix amb una camiseta negra i pantalons foscos, a més, en la primera història destaca per portar una jaqueta platejada, decorada amb diversos adhesius, de diverses marques publicitàries, segurament, la jaqueta és d'un dels films en què ha participat.

Ha treballat en diverses sèries televisives, actuant com a especialista en escenes on eren necessàries actuacions temeràries amb cotxe, on participava gràcies al seu cotxe a prova de mort. El cotxe, és un Chevy Nova SS de l'any 1970 negre, el qual destaca per tenir una gran calavera pintada sobre el capó, i per tenir com a insígnia un ànec platejat.

El seient de pilot està assegurat a prova de mort, mentre que el seient de copilot no ho està, doncs, és el lloc on anava la càmera en les sèries en què Mike participava.

Especialista Mike és un assassí en sèrie que utilitza el seu cotxe per a perpetuar els seus crims. És també un home obsessiu, doncs, mentre segueix al primer grup de noies, mostra tenir diverses fotografies d'elles, mentre que en el segon segment, se'l veu prenent fotografies de les noies que formen el segon grup. Una altra característica d'Especialista Mike, és el fet que és un home sàdic, a qui li agrada que les seves víctimes pateixin, doncs, en la primera història, espanta Pam abans d'assassinar-la, mentre que en el segon segment, persegueix a les noies amb l'objectiu de matar-les.

El fet que només es mostri a Mike seguint grups de noies, fa pensar que sigui una persona misògina. Un altre tret a destacar d'Especialista Mike és el fet que és un covard, doncs, només ataca a les seves víctimes si sap que té les opcions de guanyar, doncs, quan Kim el dispara, ell fuig, i, després, quan les noies li planten cara, ell no contraataca, sinó que torna a fugir, i implora pietat i perdó.

És un home a qui no li importen les aparences, fet que es mostra en el primer segment, quan menja, i, la roba amb què vesteix, doncs, la seva jaqueta és estrident. Especialista Mike destaca per ser una persona intel·ligent que, a través de les paraules, sap guanyar-se a la gent, i canviar la primera impressió que produeix, tal com es mostra en la primera història, on aconsegueix que Arlene deixi de desconfiar en ell pel fet d'haver vist el seu cotxe més d'un cop el mateix dia.



Fig. 5.1.6.3.1. Especialista Mike⁴²

⁴² Disponible a: http://villains.wikia.com/wiki/File:Stuntman_Mike_4.png

Dels personatges que apareixen en el primer segment, Arlene i Jungle Julia tenen un paper principal, mentre que els personatges secundaris d'aquesta primera història són Shanna i Pam. Respecte al segon segment, el paper principal és per Zoë Bell, Kim Mathis i Abernathy Ross, mentre que Lee Monthomery té un paper secundari.

Julia Lucai, també coneguda com a Jungle Julia, i interpretada per Sydney Poitier, és una DJ afroamericana de la ciutat d'Austin (Texas). Té aproximadament 25 anys, els ulls marrons, i el cabell llarg, ondulat i fosc. Vesteix amb una samarreta blanca, un cinturó marró i pantalons texans curts.

Jungle Julia, és una coneguda DJ a la ciutat d'Austin, i té la seva pròpia discogràfica. És la parella del seu director, Christian Simonsen. Coneix a les altres noies del primer segment de *Death Proof*, i té una gran amistat amb Shanna i Arlene. Menysprea a Pam, amb qui té una mala relació.

És una noia alegre, a qui li agrada la festa, l'alcohol, el tabac i les drogues. És una persona presumida i arrogant, ja que li agrada que es parli d'ella, i, destaca per tenir diverses tanques publicitàries a la ciutat d'Austin promocionant el seu programa matinal a la ràdio local. Jungle Julia mostra ser una persona impacient i impertinent, doncs, mentre està assentada en el bar Texas Chili Parlor, demana al propietari que vagi a atendre al seu grup, interrompent als altres clients.

Una altra característica d'aquest personatge és el fet que és innocent, i estereotipa el paper de les noies joves en els films de terror americans, doncs, no s'adona del perill, tot i que aquest és a prop.



Fig. 5.1.6.3.2. Jungle Julia⁴³

⁴³ Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Jungle_Julia

Arlene, també coneguda com a Mariposa (Vanessa Ferlito), és una noia d'aproximadament 25 anys, ulls marrons i cabell llarg i fosc. És d'estatura mitjana i complexió prima. Vesteix una camiseta blanca que té la iconografia del pont de San Francisco, un cinturó marró i uns pantalons curts de color clar.

És de fora la ciutat, i està a Austin, ja que és amiga de Julia Lucai i Shanna, i ha anat a visitar-les. És una noia alegre, a qui li agrada la festa, incloent-hi el tabac, l'alcohol i les drogues. També destaca per ser una persona presumida, i té una actitud prepotent, sobretot amb els nois, i “juga amb ells”, ja que sap que faran el que ella els hi demani. Té un cert punt de vanitat, doncs, pensava que bastants nois intentarien complir l'aposta que Julia havia fet per la ràdio, i l'únic que ho compleix és Mike.

A l'inici, mostra desconfiança envers Especialista Mike, ja que el cotxe que ell condueix, li transmet males sensacions. Tot i així, Mike aconsegueix persuadir-la de la idea que té d'ell. Especialista Mike aprofita la vanitat d'Arlene per aconseguir que faci el ball per a ell, doncs, ridiculitza Arlene davant dels seus amics, sabent que la noia voldrà mostrar-se com una persona de caràcter fort enfront dels seus companys i companyes.

Una altra característica d'aquest personatge, és el fet que és una persona innocent, doncs, tot i sospitar de Mike, es refia de la seva paraula, abaixant la guàrdia, i fent el que ell vol, tal com s'ha explicat en el paràgraf anterior. El personatge d'Arlene, estereotipa a les noies joves que apareixen en els films de terror americans, on no noten la presència de l'antagonista fins que és massa tard.

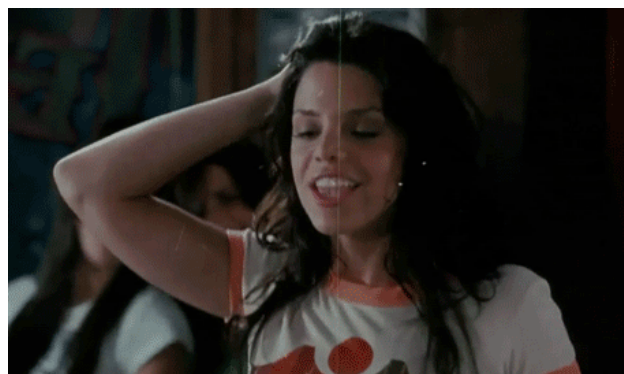


Fig. 5.1.6.3.3. Arlene⁴⁴

⁴⁴ Disponible a: <http://www.thecoli.com/threads/arlenes-vanessa-ferlitos-lap-dance-in-death-proof-appreciation-thread.278556/>

Zoë Bell, que s'interpreta a ella mateixa, i té el sobrenom de “Zoë la gata”, és una noia neozelandesa d'aproximadament 30 anys. Té els ulls blaus, i el cabell curt i ros. És d'estatura mitjana i complexió prima. Porta un pírcing sota el llavi inferior. Vesteix una camiseta de color rosa i pantalons negres.

És amiga de les altres noies del grup, a qui feia temps que no veia. Treballa com a especialista de cinema, i en el passat havia treballat amb Kim i Abernathy. És una noia humil, doncs, tot i que Kim reconeix que Zoë és la millor especialista que coneix, a ella no li agrada que l'afalaguin. Des de petita, igual que Kim, ha estat una gran aficionada als cotxes i a les pel·lícules de gènere road-movie.

La qualitat que millor caracteritza el personatge de Zoë és la valentia, doncs, no dubta ni un instant en provar el joc de “masteler de vaixell”, i, tot i que Especialista Mike intenta que caigui perquè mori, ella aconsegueix sobreviure a les investides de l'home que les segueix. És també un personatge malparlat i venjatiu, doncs, quan surt del matoll on ha caigut, per culpa la persecució inicial a la qual ha estat sotmesa per part d'Especialista Mike, juntament amb Kim i Abernathy, Zoë decideix agafar una barra de ferro per a pegar a Mike per haver intentat assassinar-les.

És doncs, una persona a qui li encanta el risc i el perill, ja que, a part de treballar com a especialista en les pel·lícules, no dubta en perseguir a Especialista Mike amb l'objectiu de fer-li pagar el mal tràngol que tant ella, com les seves amigues han hagut de passar.



Fig. 5.1.6.3.4. Zoë Bell⁴⁵

⁴⁵ Disponible a: <http://www.toddalcott.com/favorite-screenplays-death-proof-part-3.html>

Kim Mathis (Tracie Thoms) és una noia afroamericana d'entre 30 i 40 anys. Té els ulls foscos, i el cabell negre, curt i arrissat. És d'estatura mitjana i complexió prima. Destacar però, que, del segon grup que segueix Especialista Mike, és la noia de major edat i més baixa. Vesteix una samarreta de camuflatge, cinturó marró i pantalons texans. És la més malparlada del grup.

Treballa com a especialista en la mateixa pel·lícula en la que treballen Zoë, Abernathy i Lee. En el passat, ja havia treballat amb Abernathy i Zoë en altres films, i té una gran amistat amb elles. Abernathy i Lee destaquen la seva “qualitat” en prendre parelles a les altres noies. Des de petita, igual que Zoë, ha estat una gran aficionada als cotxes i a les pel·lícules de gènere road-movie.

Actua com a líder del grup, doncs, és qui comença les bromes, sobretot cap a Lee i Abernathy. Tot i així, Zoë té una gran influència sobre ella. El seu cotxe destaca per ser de color groc, amb una gran ratlla central de color negre, recordant el color de l'uniforme de Beatrix Kiddo a *Kill Bill: Volume 1*, així com a la camioneta que La Núvia utilitza en el mateix film. És valenta, i venjativa, doncs, decideix perseguir a Mike, ja que les ha intentat matar.



Fig. 5.1.6.3.5. Kim Mathis⁴⁶

Abernathy Ross, interpretada per Rosario Dawson, és una noia afroamericana d'aproximadament 30 anys, té el cabell llarg i negre, i els ulls foscos. És de mitjana estatura i complexió prima. Vesteix amb una samarreta de color rosa que té un dibuix infantil, pantalons grisos, cinturó negre i botes de vaquer.

⁴⁶ Disponible a: <https://es.pinterest.com/pin/540009811541724742/>

Treballa com a maquilladora en la mateixa pel·lícula en la que treballen Kim, Zoë i Lee. Ja havia treballat amb Kim i Zoë en altres films en el passat. Té una gran afició per la moda, fet que s'observa quan, juntament amb Lee, decideix comprar una revista de moda de preu elevat. Les altres noies es riuen d'ella, ja que està enamorada del director de la pel·lícula, però no vol admetre-ho davant d'ell.

És una noia presumida, i intenta pertànyer “al grup popular”, doncs, vol estar amb Kim i Zoë quan provin el joc, fins i tot, deixant a Lee sola amb el llogater del cotxe. Mostra en tot moment un caràcter valent, i, és també una persona venjativa, doncs, admet la seva intenció de perseguir a Mike per a venjar-se d'haver-les molestat.



Fig. 5.1.6.3.6. Abernathy Ross⁴⁷

Shanna (Jordan Ladd) és una noia de vora 25 anys, rossa, de cabell llarg i d'ulls blaus. És d'estatura baixa i complexió prima. Vesteix amb una camiseta de tons morats i uns pantalons texans curts. Té una casa prop el llac d'Austin, i és el lloc on les noies del primer grup tenen la intenció d'anar al vespre. Coneix a les altres noies que apareixen al primer grup des que eren petites, incloent-hi Arlene, Jungle Julia i Pam.

⁴⁷ Disponible a: <https://www.thehunt.com/the-hunt/4gjyM2-death-proof-skirt-abernathy>

És una noia alegre, a qui li agrada la festa, incloent-hi el tabac, l'alcohol i les drogues. És una noia presumida, i detesta que la gent s'equivoqui dient el seu nom. Aquest personatge estereotipa el comportament de les noies adolescents als films de terror americans, doncs, és presumida, i juga amb els nois que li van darrere, però alhora innocent, ja que no s'alerta pel perill que hi ha a prop seu.

Pam (Rose McGowan), és una noia d'aproximadament 25 anys, de cabell llarg i ros, i ulls marrons. És d'estatura mitjana i complexió prima. Vesteix amb roba "hippie", i té una mentalitat oberta, ja que no li importa parlar amb gent desconeguda, i establir una relació ràpidament, tal com ocorre amb Especialista Mike. Coneix a les altres noies de l'escola, i té una mala relació amb Julia Lucai, des de l'època de col·legi.

Igual que les altres noies del primer grup, encarna el típic comportament de les noies adolescents als films de terror americans, doncs, sap que els nois es fixen en el seu cos, i ho aprofita per a jugar amb ells, i, destaca pel fet de ser bastant innocent, doncs, tot i veure el seient de copilot del cotxe de Mike, decideix pujar al cotxe perquè l'home la porti a casa.

Lee Montgomery, interpretada per Mary Elizabeth Winstead, és una noia d'aproximadament 25 anys, cabell llarg i moreno, i ulls marrons. És d'estatura mitjana i complexió prima. En el passat, ha treballat com a model, però actualment, és actriu. Participa en la pel·lícula que les noies del segon grup estan rodant com a actriu, i interpreta a una animadora. Vesteix amb un uniforme groc, ja que és la roba del seu personatge en el film. És una noia presumida.

És la més jove del segon grup, i les altres noies ho aprofiten per a prendre-li el pèl contínuament, doncs, és una noia innocent i força ingènua. Un exemple clar, és quan les noies li diuen que no es pot preguntar mai a una neozelandesa si és d'Austràlia, ja que els habitants de cada país, s'odien. Un altre exemple, que les noies li prenen el pèl, és el fet que decideixen provar el cotxe que volen llogar, però deixen a Lee amb el venedor. És també maniàtica, i té una gran afició per la moda, afició que comparteix amb Abernathy.

5.1.6.4. Espais

Death Proof, destaca per ser un llargmetratge que narra dues històries diferents, en les quals, l'únic punt en comú és el personatge protagonista, doncs, és l'únic en participar en tots dos segments de l'obra. Així doncs, en tractar-se d'un film amb dues històries diferenciades, cada història ocorre en una ciutat diferent, sent la localització de la primera la ciutat d'Austin (Texas), i la segona, Lebanon i els seus voltants (Tennessee).

A Austin, s'observa el bloc d'apartaments on viu Jungle Julia, així com el cotxe de Shanna, amb el qual les noies van primer al bar Guero's, i, després, al bar Texas Chili Parlor, on Arlene veu per segon cop al dia el cotxe a prova de mort d'Especialista Mike, qui les ha seguit fins a aquest local. D'aquesta ciutat, també hi destaca la carretera que porta a la casa del llac de Shanna, així com l'hospital on és ingressat l'Especialista Mike i la policia sospita d'ell.

Pel que fa a la segona història, la trama té lloc al supermercat "Big A", així com al seu pàrquing, i, el pàrquing de l'aeroport de la ciutat de Lebanon. Fora la ciutat, amb el cotxe de Kim, les noies s'aturen a un bar per a dinar, i, posteriorment van a la casa on un home ven el cotxe Dodge Challenger que Zoë vol provar. Després d'agafar el cotxe per a provar-lo, les noies, i l'Especialista Mike tenen una persecució per la carretera i els camins de terra propers a la ciutat de Lebanon.

5.1.6.5. Tractament del temps

Tot i que en el film no s'especifica, quan Especialista Mike segueix a Arlene, Jungle Julia i Shanna, ocorre a l'agost del 2005, mentre que la segona trama ocorre a l'octubre del 2006, doncs, la revista *Allure* que Abernathy compra al supermercat "Big A" és el fascicle d'octubre del 2006, i, tal com s'especifica a la pel·lícula, el segon segment ocorre 14 mesos després del primer.

Pel que fa al temps intern, totes dues trames tenen una durada menor a un dia, tenint una durada major la primera, doncs, al matí Shanna i Arlene recullen a Jungle Julia a casa seva, i l'Especialista Mike les mata a la matinada següent. Respecte a la trama que segueix a Abernathy, Kim, Lee i Zoë té una durada de matí a tarda, doncs, quan maten a Especialista Mike encara no ha arribat la nit.

Destacar que *Death Proof* és l'únic treball de Quentin Tarantino en el qual el temps cronològic de l'obra és lineal, doncs, no hi apareix cap flashback, i, l'ordre en què es mostra el llargmetratge és el mateix amb què ocorren els fets.

5.1.6.6. Banda sonora original

La majoria de música que apareix a *Death Proof* són cançons pop que serveix per donar ambient, tant al cotxe com al bar. Tot i així, per a reforçar les situacions, Tarantino fa ús de música que denota diferents emocions, ja sigui intriga (quan Arlene veu per segon cop el cotxe d'Especialista Mike), o amor, com la cançó que s'escolta mentre Julia envia un missatge al seu productor, ja que ell no s'ha presentat al bar.

Per a reforçar les imatges de persecució entre el segon grup de noies i Especialista Mike, el ritme de la banda sonora s'accelera, i, el mateix succeeix quan les noies peguen a l'home que les havia molestat prèviament.

La cançó més representativa del film és la cançó *Down In Mexico*, del grup The Coasters, la qual és la que Arlene balla, de manera sensual, a Especialista Mike, després que ell guanyi “el premi” que Jungle Julia ha ofert per la ràdio.

5.1.7. Inglourious Basterds

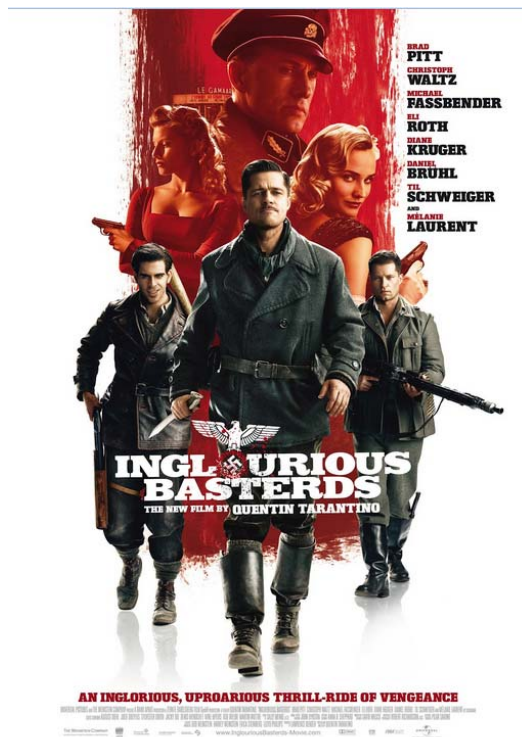


Fig. 5.1.7.1. Inglourious Basterds⁴⁸

5.1.7.1. Fitxa tècnica

Títol original: Inglourious Basterds

Any d'estrena: 2009

Duració: 146 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Lawrence Bender

Companya productora: Universal Pictures / The Weinstein Company / Lawrence Bender Productions / Neunte Babelsberg Film

Gènere: Bèl·lic. Acció.

⁴⁸ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film746997.html>

5.1.7.2. Resum cronològic de la trama

L'any 1941, el coronel alemany Hans Landa interroga al granger francès Perrier LaPadite per a descobrir on són els jueus de la zona, ja que una família, els Dreyfus, va desaparèixer. Finalment, i, a canvi de la seguretat de la seva família durant la guerra, LaPadite revela que es troben en el soterrani de casa seva. Landa ordena els seus homes de disparar al soterrani, matant a 4 dels 5 membres de la família, ja que, Shosanna, la filla de 19 anys, aconsegueix escapar, i, tot i que Landa té la possibilitat de disparar-la, decideix no fer-ho i deixar la noia viva.

D'altra banda, l'any 1944, el tinent de l'exèrcit americà Aldo Raine recluta 8 soldats americans d'origen jueu per a assassinar al màxim de soldats nazis possibles. S'assabenten que un soldat alemany, Hugo Stiglitz, ha assassinat un nombre important d'oficials, així que el rescaten de la presó perquè s'uneixi a ells, i, Stiglitz accepta. Durant una de les seves missions, maten tot un regiment de soldats alemanys excepte un, al qual deixen viu perquè expliqui a Hitler qui són i què fan, a canvi però, li tatuen una esvàstica al front perquè no amagui mai que va ser un soldat nazi.

Al mateix temps, a Paris, Shosanna (sota el nom d'Emmanuelle Mimieux), que treballa en un petit cinema de la seva propietat, coneix al soldat i actor alemany Fredrick Zoller, el qual s'enamora a primera vista d'ella. Tot i els intents d'ell de fer amic amb ella, primer al cinema i posteriorment en una cafeteria, Shosanna el refusa en tot moment. Ja que diverses persones el saluden efusivament, Zoller revela a Shosanna que és un heroi de guerra alemany i que Joseph Goebbels ha fet un film de la seva història, *L'orgull de la nació*. En assabentar-se la noia que el film narra com va matar un gran nombre d'enemics, la noia marxa de la cafeteria.

L'endemà, les autoritats alemanyes porten Emmanuelle a un restaurant a petició de Joseph Goebbels, mà dreta d'Adolf Hitler, ja que Fredrick Zoller vol que la pel·lícula s'estreni en el petit cinema de la noia. Tot seguit, presenten el coronel Landa a Shosanna, ja que, ell serà l'encarregat de la seguretat en l'estrena de la pel·lícula. Tot i que ella el reconeix de seguida, ell no la recorda.

Després d'una visita al cinema d'Emmanuelle, els alemanys decideixen que l'estrena de la pel·lícula es farà al seu cinema. Contrariada per aquesta decisió, la noia decideix,

juntament amb el seu ajudant Marcel, cremar el cinema el dia de l'estrena amb la intenció de matar al màxim nombre de nazis possible.

D'altra banda, l'exèrcit anglès decideix portar a terme la “operació Kino”, una operació en què volen matar a tots els assistents a l'estrena de la pel·lícula de Goebbels. Per a portar l'operació a terme, el tinent Hicox es reuneix en una taverna de França, La Louisiane, amb l'actriu alemanya Bridget von Hammersmark, qui treballa per als britànics, i dos dels “bastards”, Wicki i Stiglitz. Bridget adverteix als seus companys que s'ha canviat el cinema on s'havia de projectar *L'orgull de la nació*, i, que Hitler també hi serà present.

Hicox aixeca les sospites entre els alemanys que es troben a la taverna, en especial de l'oficial de la Gestapo Hellstrom, pel seu accent i forma d'actuar, fet que desencadena un tiroteig que acaba amb la mort de tots els presents exceptuant a von Hammersmark, que és ferida a la cama. Aldo Raine i la resta de “bastards”, porten a l'actriu alemanya a un lloc segur per a curar-li les ferides, i, tot i les baixes, decideixen continuar endavant amb el pla inicial. Alhora, el coronel Landa investiga la matança de la taverna i descobreix que Bridget von Hammersmark hi ha estat present.

El dia de l'estrena, el cinema de Shosanna és replet d'importants personalitats del partit Nazi alemany. Entre ells, s'hi troba el coronel Hans Landa, així com von Hammersmark (amb la cama embenada per culpa la recent ferida), Aldo Raine i dos dels seus homes, Donowitz i Ulmer, fent-se passar per italians. Landa aconsegueix separar l'actriu dels seus companys i la duu al despatx del cinema, on té la seva oficina, i assassina a la noia, ja que està relacionada amb la matança de la taverna i la conspiració en contra de Hitler.

Tot seguit, el coronel fa capturar a Raine i portar-lo, juntament amb un altre “bastard”, Utivich, a una taverna, on demana parlar amb els seus superiors per telèfon amb la intenció de passar-se al bàndol aliat i així poder passar a la història com un dels participants de la “operació Kino”.

Alhora, al cinema, mentre els espectadors estan veient l'obra de Goebbels, Marcel tanca les portes de la sala perquè ningú pugui sortir. Zoller, per la seva banda, surt de la llotja (on està juntament amb Hitler i Goebbels) per a parlar amb Emmanuelle, però aquesta, molesta amb la possibilitat que el soldat alemany pugui truncar els seus plans, el dispara amb la intenció de matar-lo. Malferit, Zoller aconsegueix assassinar a la noia abans de defallir.

En una escena inserida al film de Goebbels per Shosanna, la noia declara que tots els presents seran assassinats per una jueva, i, seguidament, Marcel encén una gran quantitat de pel·lícules de nitrat inflamable, incendiant el cinema. Mentre la gent intenta escapar, Donowitz i Ulmer maten a Hitler i Goebbels i assassinen al màxim nombre d'alemanys possible abans que el cinema exploti per complet.

De camí a línies aliades, Landa allibera a Raine i Utivich, però el tinent a canvi, marca el front del coronel amb una esvàstica perquè en el futur sigui reconegut com un antic partidari del partit Nazi.

5.1.7.3. Personatges

Els personatges femenins que apareixen a *Inglourious Basterds*, tenen dos rols clarament diferenciats. Així doncs, el personatge de Shosanna Dreyfus s'assimila als personatges principals dels treballs de Tarantino, tals com Jackie Brown (*Jackie Brown*), Beatrix Kiddo (saga de *Kill Bill*), o les integrants del segon segment de *Death Proof*, doncs, és una dona de caràcter fort i independent, qui aconsegueix els seus objectius pels seus propis mèrits.

D'altra banda, els altres personatges femenins que gaudeixen d'un rol destacat en la trama del film, Bridget von Hammersmark i Francesca Mondino, són personatges que ajuden als personatges masculins que els acompanyen a aconseguir els seus respectius objectius. Així doncs, von Hammersmark ajuda als integrants de l'operació "Kino" a matar a Hitler, advertint-los dels canvis que hi ha hagut i ajudant-los a entrar al cinema, mentre que Mondino ajuda Joseph Goebbels a comunicar-se amb els personatges francesos, ja que és la seva traductora.

Es podria dir que, en comparació amb els quatre treballs anteriors de l'autor, el paper dels personatges femenins que apareixen a *Inglourious Basterds* és menor, ja que l'únic personatge femení en tenir un paper rellevant en el transcurs de la trama és Shosanna, mentre que el paper dels altres personatges femenins és clarament secundari.

El fet que el film narri dues històries diferents, però que tenen un mateix objectiu, matar nazis, fa que es tracti d'un film on és difícil trobar el personatge protagonista, doncs, mentre que el personatge de Shosanna és el protagonista del segment que ocorre a París, Aldo Raine és el protagonista de l'altra història.

Així doncs, i, donat que únicament hi ha un personatge que apareix en els dos segments de la pel·lícula, es decideix analitzar al personatge de Hans Landa com a protagonista del film. Pel que fa als personatges principals, aquests són Aldo Raine i el seu equip, els “bastards”, Shosanna Dreyfus i Fredrick Zoller. Respecte als personatges secundaris, aquests són Perrier LaPadite, Marcel, Adolf Hitler, Joseph Goebbels, Francesca Mondino, Dieter Hellstrom, Ed Fenech, Archie Hicox i Bridget von Hammersmark.

Hans Landa, interpretat per Christoph Waltz, és un coronel de l'exèrcit alemany (de l'SS) d'aproximadament 50 anys, ulls blaus i cabell curt i ros. És d'estatura baixa i complexió mitjana. Pertany a la classe social alta, i té bona fama entre els alemanys. Vesteix en tot moment l'uniforme de coronel, i, mentre està al cinema com a cap de seguretat, complementa el seu uniforme amb les condecoracions que ha rebut pels seus serveis al partit Nazi.

Abans de la guerra, treballava en els Alps austríacs, però Hitler li va ordenar que busqués als jueus que s'amaguen per així poder matar-los. Gràcies a les seves habilitats, ja que ell mateix reconeix ser una persona que investiga molt i que es “fica en la pell dels altres”, i a la seva bona tasca en la recerca de persones jueves, Landa és conegut com a “caça jueus”. És un home que domina diferents idiomes, doncs, en el film parla alemany, anglès, francès i italià.

És un home intel·ligent i manipulador, doncs, gràcies al seu enginy, aconsegueix el que es proposa, tal com es mostra en l'escena inicial, on aconsegueix que Pierre LaPadite delati a la família Dreyfus. Landa, també destaca per ser una persona maniàtica i desconfiada, ja que, després de trobar la sabata de von Hammersmark a la taverna de Nadine, continua buscant proves, fins a trobar el paper que l'actriu alemanya ha signat a un soldat.

Una altra característica d'aquest personatge és que és presumptuós, doncs, al veure a Emmanuelle al restaurant, reconeix que en realitat és Shosanna, però no fa cap acció d'agafar-la, sinó el contrari, la deixa viure, a tall de burla, ja que ella sí que el reconeix. Un altre exemple, és quan veu els “bastards” es fan passar per italians, i ell els parla amb italià per a destapar la seva farsa, i, alhora, per a mostrar que ningú és capaç d'enganyar-lo. També destaca per ser despiadat i sàdic, doncs, en adonar-se que von Hammersmark treballa amb els aliats, l'assassina amb les seves pròpies mans.

Landa és un home egocèntric, arrogant i narcisista amb aires de grandesa, doncs, amb l'objectiu de passar a la història, traeix al seu país, ja que, tot i conèixer que hi ha "bastards" amb bombes al cinema on es troben les grans personalitats d'Alemanya, decideix no alertar la seguretat del local, i exigeix al bàndol aliat que defensin els seus actes durant la II Guerra Mundial i el reconeixin com a agent doble, ja que d'aquesta manera, evita que el reconeixin com a antic combatent del bàndol Nazi.



Fig. 5.1.7.3.1. Hans Landa⁴⁹

Shosanna Dreyfus, també coneguda com a Emmanuelle Mimieux (Mélanie Laurent), és una dona francesa d'origen jueu d'aproximadament 25 anys, d'estatura baixa i complexió prima. Té els ulls clars i el cabell llarg i ros. Vesteix amb roba de tonalitats marrons o verd fosc, i, dins el bar, vesteix amb boina. El dia de l'estrena de la pel·lícula *L'orgull de la Nació*, canvia de vestuari, i vesteix un vestit de color vermell, i té els llavis pintats del mateix color.

L'any 1941, quan tenia 19 anys, tota la seva família va decidir amagar-se al soterrani del seu veí, Perrier LaPadite, amb l'objectiu d'evitar ser trobats pels nazis, ja que els matarien pel seu origen. L'aparició de Hans Landa però, trunca els plans de la família Dreyfus, i els pares i germans de Shosanna moren, però ella aconsegueix escapar.

Després d'escapar, arriba a París, es canvia el nom pel d'Emmanuelle Mimieux, perquè no sospitin del seu origen jueu, i, després que morin els seus tiets, hereta el seu cinema. Shosanna, és mostrada com una persona cinèfila, i li agraden tots els gèneres de pel·lícules, a excepció del cinema alemany, el qual està obligada a mostrar, ja que els alemanys tenen ocupada la ciutat de París.

⁴⁹ Disponible a: http://inglouriousbasterds.wikia.com/wiki/File:Hans_Landa_at_cinema.jpg

És una dona intel·ligent, doncs, contrariada pel fet d'haver de cedir el seu cinema als alemanys, idea un pla per fer explotar el seu cinema, aprofitant la gran quantitat de pel·lícules de nitrat inflamable que té.

Intenta evitar a Fredrick Zoller, doncs, ell s'enamora a primera vista d'ella, però Shosanna el refusa, ja que odia als alemanys, sobretot pel que van fer a la seva família. Per a evitar la presència de l'alemany, mostra una actitud sense emocions, reservada i irònica, que contrasta amb la seva actitud envers la seva parella, Marcel, amb qui mostra una actitud més oberta.

L'actitud de Shosanna, estereotipa el paper de femme fatale, ja que es mostra com una persona independent i difícil de comprendre.



Fig. 5.1.7.3.2. Shosanna Dreyfus⁵⁰

Aldo Raine, conegut com “El apache”, ja que li agrada arrencar la cabellera als seus enemics, és interpretat per Brad Pitt. És un tinent americà d'aproximadament 40 anys, d'estatura i complexió mitjana, que destaca per tenir els ulls blaus i el cabell i el bigoti moreno. Té una gran cicatriu circular al voltant del coll. La majoria de cops, vesteix un uniforme militar, a excepció de quan s'infiltra al cinema, on vesteix un esmòquing blanc.

Nascut a l'estat de Tennessee (EUA), Raine arriba a Alemanya després que li demanessin entrenar un grup de soldats americans d'origen jueu, a qui ell anomena els “bastards”. Fa un pacte amb el seu esquadró, en el qual cada “bastard” li ha d'entregar 100 cabelleres nazis, és a dir, cada integrant de l'esquadró ha de matar, mínim, 100 soldats alemanys.

⁵⁰ Disponible a: <http://gointothestory.blcklst.com/2014/06/great-character-shosanna-dreyfus-inglourious-basterds.html>

Raine, és un dels integrants de l'operació "Kino", i destaca per ser un home sàdic i cruel, doncs, a part d'exigir 100 morts a cada soldat a càrrec seu, tatua amb el seu ganivet una esvàstica en el front dels soldats que deixa vius, perquè així tothom pugui veure que van pertànyer a l'exèrcit de Hitler, i no ho puguin amagar.

És un home lleial a la causa, ja que no tolera els crims que han fet els alemanys, i vol matar al màxim de soldats enemics possible. Una altra característica d'aquest personatge és que és una persona curiosa, doncs, li agrada saber el futur de les seves víctimes. També destaca per ser impacient i calculador, ja que vol entrar en acció al més aviat possible, però, analitzant prèviament el terreny. Aquest fet es mostra clarament abans que els seus homes entrin a la taverna de Nadine, doncs, vol actuar ràpidament, però no es refia de von Hammersmark, ja que desconfia del lloc de reunió escollit per l'actriu.

Ja que Raine és qui sap més italià de l'esquadró, juntament amb Donowitz i Omar, acompanyen a von Hammersmark a l'estrena del film de Goebbels, fent-se passar pels seus acompanyants italians.

Els "bastards" són els homes que treballen sota les ordres del tinent Aldo Raine. Inicialment, són 8 soldats americans d'origen jueu, encarregats de matar nazis. Posteriorment, s'hi afegeix el sergent alemany Hugo Stiglitz (Til Schweiger), un soldat alemany empresonat perquè va assassinar 13 oficials de la Gestapo. Stiglitz, doncs, és vist com un traïdor per part dels alemanys. És una persona sàdica que odia als nazis. Juntament amb Wicki, es presenta a la reunió amb von Hammersmark a la taverna, ja que són els únics integrants dels "bastards" que saben parlar alemany.

Els 9 membres dels "bastards" destaquen per ser sàdics i venjatius, doncs, accepten la condició de Raine, matar 100 homes mínim, sense pensar-ho gaire. Una altra característica d'aquest esquadró és la seva impaciència, ja que els agrada entrar en acció ràpidament. Són lleials al seu cap, i, juntament amb ell i Archie Hicox, són els integrants de l'operació "Kino". Els membres dels "bastards" són:

Donny Donowitz (Eli Roth), conegut com a “El Oso Judío”, mà dreta d’Aldo Raine, és d’estatura alta i complexió mitjana. Destaca per ser el més sàdic de l’esquadró, ja que és conegut per matar fent ús d’un bat de beisbol. És valent, ja que, a l’escena de l’explosió del cinema, no deixa de disparar als nazis, tot i tenir bombes enganxades a les cames. Després del tinent, és el segon que més italià sap, i, per aquest motiu és un dels bastards que acompanya a von Hammersmark al cinema, amb l’objectiu d’assassinar a Hitler.

Wilhelm Wicki (Gedeon Burkhard). De l’esquadró inicial, és l’únic que no ha nascut als Estats Units. És austríac, però es nacionalitza americà amb l’objectiu de venjar-se dels alemanys. És reservat, i destaca per ser el traductor dels “bastards”, ja que sap parlar alemany. Juntament amb Stiglitz, es presenta a la reunió amb von Hammersmark a la taverna.

Smithson Utivich (B.J. Novak), juntament amb el tinent Aldo Raine, és l’únic membre de l’esquadró que se sap amb seguretat que sobreviu. Els alemanys l’anomenen “L’home petit”, tot i que no és el “bastard” més baix.

Omar Ulmer (Omar Doom) acompanya von Hammersmark, Raine i Donowitz al cinema per a matar a Hitler. Tot i que declara no saber italià, Raine l’escull perquè sigui el tercer acompanyant de la noia a l’estrena del film de Goebbels. És valent, doncs, tot i tenir bombes enganxades a les cames, dispara als nazis fins a morir.

Els altres integrants de l’esquadró tenen un rol secundari. Aquests són Gerold Hirschberg (Samm Levine), Andy Kagan (Paul Rust), Michael Zimmerman (Michael Bacall) i Simon Sakovitz (Carlos Fidel).



Fig. 5.1.7.3.3. Aldo Raine i els “bastards”⁵¹

⁵¹ Disponibles a: http://inglouriousbasterds.wikia.com/wiki/Aldo_Raine

Fredrick Zoller (Daniel Brühl), és un actor alemany de vora 30 anys, d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls marrons, i el cabell curt i moreno. Vesteix amb la vestimenta de l'exèrcit alemany en tot moment, fins al dia de l'estrena del film que ell protagonitza, *L'orgull de la Nació*, quan vesteix amb un esmòquing blanc, elegant i que destaca per tenir diverses condecoracions. Pertany a la classe social alta, i és aclamat per la gent.

Era un soldat alemany, que, acorralat des de dalt d'un campanar per les tropes enemigues, va aconseguir abatre 250 enemics. Aquesta gesta va arribar a orelles de Joseph Goebbels, qui va decidir fer una pel·lícula en honor a aquest fet, i, va exigir que fos Zoller qui s'interpretés a ell mateix. A partir d'aquest moment, la seva vida fa un gir complet, i, és vist com un heroi pels ciutadans alemanys. És cinèfil, doncs, reconeix que li agrada anar sovint al cinema, sobretot a veure films alemanys.

És una persona falsa, doncs, tot i mostrar modèstia davant de la gent, i intentar mostrar-se com una persona humil i simpàtica davant d'Emmanuelle Mimieux, en realitat és una persona arrogant, tal com es mostra quan es presenta a la sala de projecció del cinema, el dia de l'estrena, on intenta que Emmanuelle, de qui està enamorat, es fixi en ell, canviant la seva actitud davant d'ella, mostrant-se com una persona prepotent i irascible.

Zoller és un home persuasiu i segur d'ell mateix, doncs, tot i que Emmanuelle el rebutja constantment, ell no es dóna per vençut i continua assetjant a la noia. Una altra característica d'aquest personatge és el fet que no li agrada recordar la seva gesta, doncs, enmig de la pel·lícula, marxa de la llotja, ja que té remordiments per haver assassinat a tanta gent.



Fig. 5.1.7.3.4. Fredrick Zoller⁵²

⁵² Disponible a: http://wiki.tarantino.info/index.php/Fredrick_Zoller

Perrier LaPadite, interpretat per Denis Ménochet, és un home francès d'aproximadament 40 anys, d'estatura alta i complexió mitjana. Destaca per tenir els ulls blaus, i el cabell i la barba de color negre. Treballa com a ramader, dedicant-se principalment a la llet, i sap parlar diversos idiomes. És de família humil, i té 3 filles. És amic dels seus veïns jueus, i intenta amagar la família Dreyfus al soterrani de casa seva, amb l'objectiu que els alemanys no s'adonin de la seva presència i puguin escapar.

És un home insegur i protector, que, a causa de les pressions de Landa, acaba delatant als seus veïns, amb l'objectiu que la seva família no es vegi compromesa quan els alemanys envaeixin França.

Jacky Ido interpreta a Marcel, un home de raça negra, d'aproximadament 35 anys, d'estatura mitjana i complexió forta. Té els ulls negres i el cabell curt i de color fosc. Treballa projectant les pel·lícules al cinema de Shosanna, i, hi treballava des que el cinema pertanyia als tiets de la noia. Vesteix amb camisa. És l'amant de Shosanna, de qui està enamorat i fa el que li demana la noia, fins i tot, cremar la gran col·lecció de films que tenen en el cinema, i cremar el cinema.

És un home intel·ligent, contrari a la ideologia Nazi, i destaca per pensar abans d'actuar, fet que es mostra quan pregunta a Shosanna si està segura de voler cremar el cinema, quan l'obliguen a projectar el film de Goebbels, *L'orgull de la Nació*, en el seu cinema. És un home segur de si mateix, a qui no l'importa morir si es tracta d'una causa justa, com ara matar als causants del mal estat del seu país, els nazis.

Adolf Hitler (Martin Wuttke). És el líder polític del partit Nazi, i, per tant, el màxim dirigent de l'Alemanya Nazi. Té vora 50 anys, i és d'estatura baixa i de complexió mitjana. Té el bigoti i el cabell de color fosc. Pertany a l'alta societat, ja que és el màxim dirigent d'Alemanya. Tothom li té respecte, i és el principal culpable de la mort dels jueus a França, i l'home al qual els americans i els britànics, així com Shosanna, volen matar.

Joseph Goebbels, interpretat per Sylvester Groth, és la mà dreta de Hitler, i és el ministre de propaganda del partit Nazi, així com el director de tota la indústria cinematogràfica d'Alemanya. Pertany a l'alta societat, donada la seva relació amb el poder. És un home d'aproximadament 50 anys, d'estatura mitjana i complexió prima. Té els ulls i el cabell foscos.

És un home arrogant, amb aires de superioritat, donada la seva posició en la societat. Té una gran estima a la seva pròpia persona, i, a la filosofia nacionalista del seu país, al qual idolatra. També ressalta la importància del seu darrer treball, *L'orgull de la Nació*, i menysprea el cinema d'Emmanuelle Mimieux per les seves reduïdes dimensions, tot i que finalment accedeix a fer l'estrena de l'obra en aquest local, donada la insistència de Fredrick Zoller. És també una persona racista, emetent comentaris despectius cap a les persones negres. Idolatra al seu cap, i se sent orgullós quan li diu que el seu film és el millor de tots.

Francesca Mondino (Julie Dreyfus), és una dona d'aproximadament 40 anys, d'estatura i complexió mitjana, ulls marrons i el cabell negre. És una dona que pertany a la classe social alta, i vesteix amb vestits excèntrics. Nascuda a França, és la traductora de francès de Joseph Goebbels, amb qui l'uneix una gran relació, tant professional com personal. És condescendent amb el seu cap, ja que la riu totes les gràcies.

Dieter Hellstrom, interpretat per August Diehl, és un oficial de la Gestapo destinat a França. Aquest home té vora 40 anys, i destaca per tenir els ulls marrons i el cabell fosc. És d'estatura i complexió mitjana. És mostrat vestint sempre l'uniforme d'oficial.

Pel que fa a la seva personalitat, Hellstorm destaca per ser una persona perspicaç, ja que des d'un primer moment, centra la seva atenció en l'accent i la forma d'actuar de Hicox. És també una persona que té un gran respecte per la jerarquia militar, doncs, no permet a les persones de rang inferior parlar-li sense respecte, o interrompre'l. Una altra característica d'aquest personatge és el fet d'actuar amb contundència, doncs, tracta a Emmanuelle irrespectuosament, quan l'ordena a seguir-lo al restaurant.

Ed Fenech (Mike Myers), és el general britànic encarregat d'avisar al tinent Archie Hicox de com funcionarà la "operació Kino". Pertany a l'alta societat, i és conegut del Primer Ministre del Regne Unit, Winston Churchill. Fenech té vora 60 anys, té els ulls marrons, i el cabell i el bigoti rossos. És d'estatura baixa i de complexió mitjana.

Michael Fassbender interpreta al tinent anglès, Archie Hicox, un home d'aproximadament 30 anys, d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls blaus i el cabell ros i curt. A Anglaterra, quan Ed Fenech li encarrega la missió, té bigoti, i vesteix amb l'uniforme de l'exèrcit britànic, mentre que a Alemanya, vesteix amb l'uniforme de l'exèrcit alemany, i no té bigoti. Destaca per ser un home pacient que prefereix passar desapercebut, ja que no vol iniciar cap tiroteig a la taverna on es reuneix amb Bridget von Hammersmark per conèixer les novetats respecte a l'operació "Kino".

Abans de començar la guerra, treballava com a crític de cinema, havent publicat dos llibres. És escollit com a integrant de l'operació "Kino", ja que, com ell mateix reconeix, coneix bé el cinema alemany, i també el parla. Tot i així, el seu accent, i els seus costums anglesos (la manera de mostrar el número 3 amb els dits) el delaten enfront dels alemanys, iniciant el tiroteig de la taverna de Nadine.

Bridget von Hammersmark, interpretada per Diane Kruger, és una actriu alemanya d'aproximadament 30 anys, d'estatura mitjana i complexió prima. Té els ulls blaus i el cabell llarg i ros. És una actriu reconeguda, sobretot a la seva Alemanya natal, que pertany a la classe social alta. A la taverna Nadine, vesteix amb roba de tonalitats marrons, i, al cinema presenta un vestit elegant de color negre.

Ha fet força pel·lícules, i des de fa 2 anys, treballa com a agent secreta dels britànics, i és qui ha ideat l'operació "Kino". Gràcies als seus contactes, aconseguix saber que s'ha canviat el lloc on s'havia d'estrenar el film de Goebbels, i que Hitler hi anirà personalment. Destaca per ser una bona mentidera, doncs, en treballar pels britànics, ha de passar desapercebuda entre els alemanys, sent un clar exemple, quan es troba a la taverna amb els soldats alemanys. Tot i ser una bona mentidera, es mostra insegura quan la pressionen, fet que es mostra clarament quan està al despatx del cinema amb Hans Landa.

Tot i ser intel·ligent (ja que, com s'ha mencionat, és qui idea l'operació "Kino"), mostra no tenir nocions d'estratègia, ja que decideix reunir-se amb els "bastards" en un establiment tancat, la taverna de Nadine.

5.1.7.4. Espais

El film transcorre en tres països diferents, Anglaterra, Alemanys i França, sent la major part de la trama en aquest darrer país.

La primera escena del film, que ocorre a casa de la família “LaPadite”, ocorre a les muntanyes franceses, on aquesta família hi té preestablerta la seva residència. La història d’Emmanuelle Mimmieux ocorre a la ciutat de París, destacant la cafeteria on Zoller es reuneix amb Mimmieux, el restaurant on la noia coneix a Goebbels, així com la taverna on Landa reconeix voler canviar de bàndol. La principal localització de la ciutat de París a *Inglourious Basterds* però, és el cinema propietat de la família Mimmieux, el qual és un petit cinema d’una única sala de 350 seients i dues llotges, en la qual la propietària hi guarda una gran quantitat de pel·lícules de nítrat.

Un altre poble francès és presentat al film, Nadine, doncs, a la taverna del poble, La Louisiane, és on es reuneixen els “bastards” amb Bridget von Hammersmark per a conèixer les novetats per a continuar amb l’operació “Kino”, així com la clínica veterinària del poble, on el veterinari embena la cama ferida de l’actriu alemanya.

A Anglaterra, només es presenta una localització, el palau on s’idea l’operació “Kino”. Respecte a Alemanya, es presenta el bosc on els “bastards” fan la seva primera missió, la caserna de la Gestapo on Stiglitz mata a diferents oficials, la presó d’on treuen a Stiglitz, així com el palau de Hitler, on interroga a l’únic supervivent dels “bastards”, i, el bosc de la darrera escena, que Aldo Raine, Utivitch i Hans Landa travessen per a arribar a territori aliàt.

5.1.7.5 Tractament del temps

La primera escena d' *Inglourious Basterds* té lloc l'any 1941, amb la matança de la família Dreyfus per part dels homes del comandant alemany Hans Landa. La major part del film però, té lloc l'any 1944, durant l'ocupació alemanya de França.

Respecte al temps intern de l'obra, l'escena que té lloc l'any 1941, ocorre a la primavera o a l'estiu, donada la vestimenta dels personatges que apareixen, i, té una durada de vint minuts.

Pel que fa al 1944, la trama té lloc a la tardor (ja que a la primera missió dels “bastards”, les fulles dels arbres estan a terra de color groc, fet característica d'aquesta estació), i té una durada menor a una setmana, doncs, la reunió en què es decideix fer l'operació “Kino” té lloc 3 dies abans de l'estrena, i, aquesta reunió és posterior a la primera missió dels “bastards” i a la primera trobada entre Shosanna i el soldat Fredrick Zoller.

Pel que fa al temps cronològic del llargmetratge, aquest és lineal, però la trama de Shosanna i la dels “bastards” ocorre alhora, és a dir, tot i que les escenes de totes dues històries s'intercalen, el temps real en les que ocorre una acció i l'altra és el mateix.

5.1.7.6. Banda sonora original

Pel que fa a la banda sonora, destaca per reforçar l'ambient de la situació, afegint la sensació de pressió, intriga o pànic depenent de l'escena. Així doncs, la música que s'utilitza quan els alemanys demanen a la senyoreta Mimmieux que els deixi el cinema per a projectar la pel·lícula de Goebbels, denota intriga, mentre que l'aparició de Landa al restaurant, per a interrogar a Shosanna, canvia de registre, donant la sensació de pressió i risc.

D'altra banda, la banda sonora del film dóna la percepció de victòria el primer cop que apareix el personatge de Donny Donowitz, mentre que la sortida de Fredrick de la llotja, per anar a veure a Emmanuelle ve acompanyada de la sensació de pànic.

Una altra característica de la banda sonora d'aquest film és el fet que les cançons apareixen en els tres idiomes amb els quals parlen els personatges, és a dir, anglès, francès i alemany.

5.1.8. Django Unchained



Fig. 5.1.8.1. Django Unchained⁵³

5.1.8.1. Fitxa tècnica

Títol original: Django Unchained

Any d'estrena: 2012

Duració: 165 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Reginald Hudlin, Stacy Sher, Pilar Savone

Companya productora: Sony Pictures / The Weinstein Company

Gènere: Spaghetti Western. Spaghetti Western.

⁵³ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film929558.html>

5.1.8.2. Resum cronològic de la trama

L'esclau negre Django intenta escapar juntament amb la seva esposa, Broomhilda Von Shaft, de la plantació on treballen, la plantació Carrucan, però els capatassos els agafen de seguida i castiguen a la noia amb fuetades a la seva esquena, tot i les imploracions de Django perquè deixin la seva dona en pau i el castiguin a ell. Posteriorment, Carrucan decideix vendre a tots dos per separat per a donar-los-hi una lliçó.

El dentista i caça recompenses alemany, doctor King Schultz, allibera Django dels germans Speck, que l'havien comprat juntament amb 4 esclaus més, ja que vol que l'ajudi a trobar als germans Brittle, un grup de tres fugitius a qui Django coneix, ja que eren els capatassos de la plantació Carrucan.

Schultz i Django arriben a la plantació de Big Daddy, on Django descobreix als germans Brittle i mata a dos d'ells (a Big John i Roger), mentre que el doctor mata al tercer germà, Elis. Aquest fet enfada al cap de la plantació, Big Daddy, qui, juntament amb els seus homes, en una paròdia als inicis del Ku Klux Klan, doncs, usen bosses per tapar-se el cap, però aquestes els perjudica la visibilitat, intenten matar a Schultz i Django mentre dormen, però ells, que ja esperaven l'atac, els preparen una emboscada, matant Django a Big Daddy.

Veient que el seu company pot tenir un bon futur com a caça recompenses gràcies a la seva bona punteria, Schultz ajuda al seu company en el seu objectiu de trobar a la seva dona, a canvi que ell l'ajudi en el seu ofici. Django i King Schultz passen un lucratiu hivern a les muntanyes, exercint de caça recompenses, i Django millora les seves habilitats gràcies als consells del seu company. Un cop passat l'hivern, es dirigeixen a l'estat de Mississipí, en la recerca de Hildi (Broomhilda), ja que el senyor Carrucan va vendre a Django i la seva esposa allà.

A Mississipi, descobreixen que Broomhilda va ser venuda a Calvin J. Candie, amo de Candyland, una important plantació de cotó. Per a aconseguir comprar la noia, decideixen que enganyaran a Candie fent-se passar com a interessats en les lluites de "mandingos" (lluites entre esclaus negres fins a la mort, on els seus propietaris fan apostes), sent Schultz l'interessat en la compra i Django el seu conseller, el seu "negrer de negres".

Finalment, coneixen a Calvin Candie durant una batalla de “mandingos”, i, un cop aquesta acaba, Schultz fa una oferta per un dels lluitadors de Candie amb l'objectiu que els porti a la seva mansió i així poder veure a Hildi per a rescatar-la.

De camí a Candyland, Django té un enfrontament dialèctic amb els homes de Candie i comença a comportar-se despectivament amb els esclaus negres, fet que el fa tenir un nou enfrontament dialèctic, aquest cop amb el Doctor per culpa el seu comportament. Un cop arriben a la casa del senyor Candie, els rep el majordom Stephen, un home negre d'avançada edat i racista que és contrari a deixar entrar a Django a la casa principal, ja que és de raça negra. Tot i així, Calvin permet l'entrada als seus convidats i ordena a Stephen que portin Broomhilda, que es troba castigada per haver intentat escapar, a l'habitació del senyor Schultz com a regal de benvinguda.

Mentre el Doctor espera a la seva habitació, arriba Broomhilda, amb qui té una breu conversa abans que arribi Django i es retrobi amb la seva dona. Després del breu retrobament, a l'hora de sopar, Schultz i Candie discuteixen la transacció del lluitador, la venda amb la qual han enredat al cap de Candyland per a poder anar a la casa, i, enmig de la conversa, el Doctor King Schultz demana que Broomhilda entri dins la transacció.

Alhora, un suspicax Stephen, s'adona que Hildi i Django es coneixen i avisa al seu amo que la venda és una farsa i que en realitat, els visitants volen alliberar a la noia, ja que possiblement Django i Broomhilda siguin marit i muller. Candie, enfurismat perquè l'han enganyat, decideix desemmascarar als traïdors i canvia el tracte original, obligant al doctor Schultz a pagar 12.000 \$ per Broomhilda, o si no la matarà. King Schultz accepta i l'amo de Candyland ven la noia al seu convidat.

Després de signar els papers de la venda, el Doctor dóna la llibertat a Broomhilda. Just quan els convidats, juntament amb la noia, estan a punt de marxar, Candie els atura obligant a Schultz a donar-li la mà, per a mostrar la seva victòria, per la transacció feta. En resposta, King Schultz mata a Calvin Candie, i a continuació, Butch Pooch, un dels treballadors de Candyland, mata al dentista alemany, començant un tiroteig entre Django i els homes de Candie que acaba amb la rendició de Django davant les amenaces de Stephen d'assassinar a Broomhilda.

L'endemà, Stephen informa Django, a qui tenen lligat, que han decidit vendre'l a una companyia minera, on haurà de treballar fins a la mort. De camí a la mina, Django enganya a la seva escorta dient-los que és un caça recompenses i que un important fugitiu (Smitty Bacall, de qui té l'ordre de recerca), està amagat a Candyland, i, que si volen els diners, ell els acompanyarà, però primer l'han d'alliberar. En alliberar-lo, Django els mata i es dirigeix de nou cap a la plantació de Calvin J. Candie. Aquest cop però, hi va amb força cartutxos de dinamita.

De tornada a la casa, Django mata a la majoria d'homes de Candyland, s'acomiada del cadàver de King Schultz, agafa els papers que atorguen la llibertat a Broomhilda i rescata a la seva dona. Alhora, la família i el cercle més pròxim de Candie enterra a Calvin al cementiri i torna a la casa principal, on Django els espera i mata als homes restants de la plantació, a la germana del senyor Candie, allibera les serventes de la casa i fereix a Stephen perquè no escapi. Tot seguit, encén la dinamita que ha deixat a la casa, i, juntament amb Broomhilda observa com explota la mansió. A continuació, marxa a cavall juntament amb la seva esposa.

5.1.8.3. Personatges

A diferència dels darrers títols de l'autor, començant per *Jackie Brown*, i continuant en *Kill Bill: Volume 1*, *Kill Bill: Volume 2*, *Death Proof*, i, en menor mesura, *Inglourious Basterds*, els personatges femenins presents a *Django Unchained*, no gaudeixen d'un paper tan important. Tarantino, fa un retorn als seus inicis, i el paper dels personatges femenins d'aquest film recorden als personatges que apareixen en el segon treball de l'autor, *Pulp Fiction*.

L'únic personatge femení amb un rol principal és Broomhilda Von Shaft, dona del protagonista, Django, i objectiu del seu viatge, doncs, es vol reunir amb ella, després que el seu antic cap els separés com a càstig d'haver intentat escapar. El personatge de Broomhilda recorda, doncs, al de Mia Wallace a *Pulp Fiction*, ja que és un personatge que aporta un toc amorós al film, i obliga al protagonista a arriscar la seva vida per ella. A més, mostra ser un personatge de caràcter fort, doncs, no vol encarnar el paper de criada a Candyland.

Els altres personatges femenins de la pel·lícula, no gaudeixen d'un paper destacat, doncs, les dones afroamericanes que apareixen, són esclaves i mostren un caràcter submís als seus caps, a excepció de Sheba, qui mostra un caràcter altiu. El darrer personatge femení que apareix és Lara Lee Candie-Fitzwilly, que recorda al personatge de Fabienne a *Pulp Fiction*, doncs, mostra un caràcter submís a l'home que té més poder, en aquest cas, el seu germà Calvin.

El personatge protagonista del film és Django, mentre que el paper principal és per King Schultz, Broomhilda Von Shaft, Calvin Candie i Stephen. Pel que fa als personatges secundaris, aquests són els germans Ace i Dicky Speck, el vell Carrucan, Big Daddy, els germans Brittle (Big John, Ellis i Roger), Leo Moguy, Sheba, els "mandingos", els homes de Candyland, Lara Lee Candie-Fitzwilly i l'escorta de la presó.

Django, anomenat Django Freeman per King Schultz, i interpretat per Jamie Foxx, és un home afroamericà d'entre 30 i 40 anys. És d'estatura i complexió mitjana, i té els ulls negres i el cabell curt i fosc. Porta perilla A l'inici, té el cabell llarg, i la barba descuidada. Destaca per tenir diverses cicatrius al cos i a la cara, on destaca la gran cicatriu que té sobre la cella esquerra. Pertany a la baixa societat, ja que és un esclau, però després que Schultz l'alliberi, deixa de pertànyer a aquesta classe social, tot i així, en tot el film mostra tenir un llenguatge vulgar, fruit de la seva educació. És també una persona religiosa.

Té gustos excèntrics pel que fa a la roba, doncs, quan Schultz li diu que esculli la seva pròpia roba, decideix vestir-se amb roba de color blau. Mentre practica l'ofici de caça recompenses, vesteix amb una jaqueta verda, pantalons clars, i duu guants negres i un barret de cowboy. Quan es presenta a Candyland, Django vesteix amb una jaqueta de color verd, pantalons clars, guants negres i barret de cowboy i ulleres de sol. Després de fer explotar la casa principal de Candyland, vesteix amb la roba de Calvin Candie.

Vivia com a esclau a la plantació Carrucan, on va conèixer a Broomhilda Von shaft, i es va casar amb ella. Té nombroses ferides al cos, ja que els capatassos de la plantació, els germans Brittle, abusaven del seu poder mentre els esclaus treballaven. Va decidir escapar de la plantació juntament amb la seva esposa, però no van aconseguir arribar molt lluny, ja que els homes de Carrucan els van trobar fàcilment. Com a càstig, el cap de la plantació va decidir marcar les dues galtes de Django amb la marca del fugitiu, i, posteriorment, el va vendre al mercat, separat de Broomhilda, per escarmentar-los a tots dos.

Django destaca per ser una persona intel·ligent, i irònica, tal com s'aprecia quan parla amb els homes de Calvin Candie, de camí a Candyland. És també un home enginyós, fet que s'observa quan aconsegueix enganyar als homes que el transporten a la mina. Destaca també per confiar en les seves possibilitats, doncs, és un home segur d'ell mateix, sent un clar exemple quan dispara a Big Daddy des d'una llarga distància.

Una altra característica de Django és el fet que és bon actor, doncs, aconsegueix fer-se passar com a “negrer” de negres, sense que ningú sospiti. Mostra un gran respecte per King Schultz, ja que l'ha alliberat, tot i així, mostra ser també un home rancuniós, ja que quan Schultz l'esbronca mentre actua com a “negrer” de camí a Candyland, Django li recorda que el va fer matar a un home, Smitty Bacall, en presència del seu fill.

Odia a les persones que promocionen l'esclavitud, tal com s'observa quan fereix a Stephen, així com la seva actitud quan es troba a prop de la gent de classe social alta. Django destaca per la seva habilitat amb els revòlvers, doncs, mostra una gran rapidesa per desenfundar, i una bona punteria.

El personatge interpretat per Jamie Foxx estereotipa el paper d'heroi, doncs, té un objectiu clar, i passa per les etapes que apareixen en l'estructura mítica proposada per Christopher Vogler al llibre *El viatge del escritor*.



Fig. 5.1.8.3.1. Django⁵⁴

⁵⁴ Disponible a: <http://www.genbetadev.com/actualidad/se-hace-saber-que-django-1-5-ha-llegado>

King Schultz, que té l'aliè de Doctor (Christoph Waltz), és un caça recompenses alemany d'aproximadament 50 anys. És d'estatura baixa i complexió mitjana, té els ulls blaus, i el cabell llarg i gris, i la barba de color blanc. Vesteix amb roba elegant, doncs, vesteix amb esmòquing de color gris, i un llarg abric del mateix color, i, quan està al carrer, porta un barret. Pertany a la classe social alta, doncs, prové d'una família adinerada d'Alemanya i mostra ser una persona culta. Gaudeix del respecte de la gent de la classe social alta, tal com s'observa quan Leo Moguy el saluda efusivament.

Va néixer a Alemanya, segurament a Düsseldorf, ja que admet a Candie que prové d'aquesta ciutat. Treballava de dentista, però no ha exercit aquesta professió en els darrers cinc anys, ja que va decidir dedicar-se a l'ofici de caça recompenses. El motiu pel qual va canviar d'ofici és que van assassinar al seu germà, i va decidir venjar-lo, tal com s'aprecia a la cançó "*His name is King*", la qual tracta el passat de King Schultz. Destaca per ser un home progressista, ja que està en contra de l'esclavitud.

La principal característica del Doctor King Schultz és la seva intel·ligència, fet que es mostra clarament mentre exerceix de caça recompenses, on mata a les seves víctimes, i després mostra l'ordre de captura a les autoritats, per a demostrar que estava exercint la seva professió. És un home de sang freda, tal com es mostra en aquests mateixos casos. És doncs, una persona presumptuosa a qui li agrada mostrar la seva intel·ligència, ja que li agrada "jugar" amb els altres per a mostrar-la.

Schultz, segueix el seu instint, i no es refia de la gent que creu en l'esclavitud, tal com s'observa per la seva reacció a les batalles de "mandingos", i quan es tracta malament a les persones de raça negra. Una altra característica d'aquest personatge és la seva lleialtat a les persones en qui confia, sent un clar exemple la seva relació amb Django, a qui decideix ajudar en la seva recerca, i per qui exerceix el rol de mentor. També és un home honorable, ja que vol salvar a D'Artagnan, oferint-se a pagar el que Candie demana al lluitador que intenta escapar, per a comprar-li la seva llibertat.

És un home a qui li agrada interpretar diferents rols i és pacient. Abans d'exercir la seva professió, interpreta un personatge per a passar desapercebut. El mateix fa, juntament amb Django, ja que elabora un pla per aconseguir entrar a Candyland, i que Calvin Candie no sospiti de les seves veritables intencions (alliberar a Broomhilda).

Una darrera característica de King Schultz és el fet que és una persona irònica que no tolera la impaciència, tal com s'observa quan allibera a Django, on, dispara als germans Speck, i després demana la factura de la venda. És un home expert en pistoles, doncs, mostra tenir una gran punteria, i ser ràpid en desenfundar, ja que amaga els revòlvers dins la seva màniga amb un mecanisme, gràcies al qual aconsegueix agafar les armes ràpidament.



Fig. 5.1.8.3.2. King Schultz⁵⁵

Calvin J. Candie, interpretat per Leonardo Di Caprio, és un home d'entre 30 i 40 anys, d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls blaus, i el cabell i la barba de color ros. Pertany a la classe social alta, ja que és el propietari de la plantació Candyland, la quarta major plantació de cotó de l'estat de Mississipí, i freqüenta clubs privats per a gent rica. Vesteix amb roba elegant, doncs, al club "Cleòpatra" destaca per vestir amb una jaqueta morada, i, a la seva plantació amb una jaqueta verda.

Ha viscut tota la seva vida a Candyland, ja que abans era del seu pare. Té una gran relació amb la seva germana, per qui té una gran estima, així com amb alguns dels seus esclaus com el majordom Stephen, per qui té un gran respecte i hi confia cegament, o, Sheba, a qui deixa vestir de manera elegant i exhibir-se davant les visites.

És un home excèntric que creu en l'esclavitud, i utilitza una calavera per a mostrar la seva particular versió d'aquest tema. Segons Candie, els homes de raça negra són incapaços de revelar-se, ja que tenen 3 forats a la part del "servilisme" del cervell, tal com indica a la calavera que pertanyia a un esclau del seu pare, en canvi, segons la seva versió, els homes com Isaac Newton, tenen aquests 3 forats a la part dedicada a "la creativitat".

⁵⁵ Disponible a: <https://uppitynegronetwork.com/2013/02/20/a-character-case-study-on-django-unchained-dr-king-schultz/>

Calvin és un home que principalment pensa en els diners, i mostra una actitud narcisista, doncs, es creu més intel·ligent del que realment és, ja que, cau en l'engany de Schultz, ja que el doctor accepta pagar una quantitat elevada de diners per un dels lluitadors de Candie. També destaca per ser una persona desconfiada i tramposa a qui no li agrada que el menteixin ni que li prenguin el pèl, i, per aquest motiu, amenaça en matar a Broomhilda davant Django i el doctor.

Tal com es mostra de camí a Candyland, és una persona sàdica, a qui li agrada la violència, tal com s'observa quan exigeix que els gossos matin a D'Artagnan, o, quan amenaça en matar a Hildi. Aquest mateix motiu, juntament amb la seva desconfiança, fan de Candie una persona egoista. Una altra característica d'aquest personatge és la seva arrogància, doncs, és un home prepotent que té aires de superioritat, i li agrada humiliar als altres quan surt guanyant, doncs, després de fer la transacció per Broomhilda, obliga a Schultz a donar-li la mà, a tall de burla.



Fig. 5.1.8.3.3. Calvin Candie⁵⁶

Kerry Washington interpreta a Broomhilda Von Shaft, una dona afroamericana a qui també es coneix com a Hildi. Té 27 anys, i és d'estatura baixa i complexió prima. Té els ulls negres i el cabell fosc i no gaire llarg. Té una marca a la galta dreta, i diverses cicatrius al cos. És de classe social baixa, ja que és una esclava, tot i així, les famílies per qui ha treballat són de classe social alta, i Hildi sempre ha treballat com a “esclava d'interior”, ja que, segons Django, els seus “amos” l'exhibeixen a les visites gràcies a la seva bellesa.

⁵⁶ Disponible a: <http://www.sensacine.com/noticias/cine/noticia-18509551/>

Pel que fa al seu vestuari, vesteix un vestit groc en els records de Django, i un vestit blau quan la germana de Calvin Candie l'envia a l'habitació del doctor. A Candyland, vesteix amb l'uniforme d'esclava, i, després de ser alliberada per Django, vesteix una camisa blanca i una faldilla de color marró. Hildi, és una persona religiosa, tal com mostra el fet que s'ha casat amb Django.

Els seus primers “amos” eren una família rica d'origen alemany, i la senyora de la casa va decidir ensenyar-li alemany per poder parlar l'idioma amb algú. Van decidir anomenar-la Broomhila, per la llegenda mitològica nòrdica. Després de treballar per aquesta família, va treballar a la plantació Carrucan, on va conèixer a Django i es van casar. Van intentar escapar, però els capatassos de la plantació els van agafar, i, com a càstig, van fer-li algunes cicatrius a l'esquena, i fer-li la marca del fugitiu a la galta dreta. Com a càstig, la van vendre separada de Django, i Calvin Candie va decidir comprar-la perquè treballés a casa seva.

És una jove rebel, doncs, a part d'intentar escapar amb Django, també intenta escapar de Candyland. Està enamorada de Django, fet que els altres personatges s'adonen ràpidament, tot i que ella intenta fer-se l'innocent, declarant no conèixer al seu marit. Davant de Stephen actua com una persona submissa, ja que té por del que pugui fer-li. En la darrera escena, es mostra a Broomhilda com una dona decidida i de caràcter fort, doncs, no atura a Django quan decideix explotar la casa de Calvin Candie, i es queda gaudint de la destrucció de Candyland.



Fig. 5.1.8.3.4. Broomhilda Von Shaft⁵⁷

⁵⁷ Disponible a: <http://morganpierce.blogspot.com.es/2013/01/the-nigga-got-smart-django-unchained.html>

Stephen (Samuel L. Jackson) és el majordom afroamericà de Candyland, i té aproximadament 60 anys. És un home d'estatura alta i complexió mitjana, té els ulls negres, és mig calb i, el poc cabell que té és de color blanc. És de classe social baixa, ja que és esclau, tot i així, la seva relació amb el cap de la plantació, Calvin Candie, fa pensar que Stephen pertany d'una bona posició social, ja que és el cap dels esclaus. Vesteix amb l'uniforme de majordom, el qual destaca per tenir una camisa blanca i armilla negra. A causa de la seva edat, camina ajudat d'un bastó.

Tot i que no es detalla en el film, segurament ha viscut tota la seva vida servint a Calvin. És un home malhumorat, malparlat i racista, doncs, creu en l'esclavitud, ja que, segons ell, els homes de raça negra són inferiors als de raça blanca i no es mereixen els mateixos drets. Un exemple clar és la manera en què tracta a la gent de raça negra amb desitjos de ser lliure, com Django i Broomhilda.

Té una gran amistat amb Calvin (fet que es mostra quan Candie mor, ja que és el primer en socorre Calvin), i, tot i ser el seu criat, no és condescendent amb ell, és a dir, fa el que li ordena però defensant els seus arguments. Mostra ser una persona suspicax i intel·ligent, ja que és qui s'adona de la farsa de Django i Schultz, i alerta al seu cap de les veritables intencions dels convidats. És bon actor, doncs, es fa passar per ximple, fent que la gent que no el coneix abaixi la guàrdia, per així poder investigar sense problemes. Una altra característica de Stephen és que és una persona impertinent, que es fica on no el demanen.

En definitiva, el personatge interpretat per Samuel L. Jackson estereotipa el paper de "Tío Tom", home de raça negra submís als blancs, ja que creu en l'esclavitud. Tot i així, la seva submissió és més per mostrar el seu rebuig als forasters de raça negra que cap a ell mateix.



Fig. 5.1.8.3.5. Stephen⁵⁸

⁵⁸ Disponible a: <https://pdjeliclarck.wordpress.com/2013/01/11/the-enduring-myth-of-uncle-tom/>

Pel que fa als personatges secundaris, els primers a aparèixer en escena són els germans Ace i Dicky Speck (James Remar i James Russo, respectivament). Tenen aproximadament 50 anys, i són força similars físicament, ja que els dos són d'estatura i complexió mitjana, i, tenen la barba de color blanc. Es diferencien però, pel fet que Ace té els ulls blaus, i Dicky els té de color marró. Tots dos, destaquen per ser uns compradors d'esclaus, mal parlats i racistes. Una altra característica dels germans Speck és la poca paciència i l'arrogància que desprenen, fet que els ocasiona la mort al trobar-se amb King Schultz.

El vell Carrucan, interpretat per Bruce Dern, és l'antic cap de Django i Broomhilda. És un home d'aproximadament 80 anys, el qual destaca per pertànyer a la classe social alta, i és el cap de la seva pròpia plantació. Té el cabell i la barba blanca, i és de complexió prima. Vesteix amb roba cridanera, i destaca per tenir unes ulleres de sol cridaneres. És un home controlador i sàdic, el qual no permet que els esclaus intentin escapar, fet que es mostra quan vol vendre a Django, doncs, decideix vendre'l separat de Broomhilda, i, decideix que els seus capatassos, només castiguin físicament a la noia, perquè així pateixen més els dos.

Spencer Bennett, també conegut com a Big Daddy, i, interpretat per Don Johnson. És un home de classe social alta, i cap de la plantació Bennett, una important plantació a Tennessee. Té, aproximadament 60 anys, i és d'estatura i complexió mitjana. Té els ulls clars, i té el cabell blanc, i un gran bigoti del mateix color.

És un home racista, el qual tracta a la gent negra amb menyspreu. És també un fatxenda, a qui li agrada presumir de les seves possessions, i mostra ser també una persona venjativa, doncs, decideix, juntament amb els seus homes (amb qui ha format l'organització religiosa Ku Klux Klan), matar a King Schultz i Django, ja que ells dos han matat a 3 dels seus homes, els germans Brittle.

Els germans Brittle: Big John, Ellis i Roger. Són tres fugitius que treballen com a capatassos en la plantació de Big Daddy, i, en el passat, van treballar com a capatassos a la plantació Carrucan. Destaquen per tenir una personalitat semblant, doncs, tots tres són racistes, alcohòlics, religiosos i violents, ja que gaudeixen castigant als esclaus pels diferents fets que fan, sigui intentar escapar, o trencar ous de gallines.

Tot i així, físicament, tots tres són diferents. Així doncs, Big John (M.C. Gainey), és el més gran, de vora els 50 anys, i és d'estatura mitjana i complexió gran. Té els ulls marrons, i el cabell i la barba blanca. Ellis, interpretat per Doc Duhamel, té entre 40 i 50 anys, i destaca per tenir l'ull dret de color blau, l'altre ull el té tapat, i per tenir el cabell i la barba de color marró. És de complexió i estatura mitjana. El menor dels tres, és Roger (Cooper Huckabee), qui té una edat similar a Ellis, i destaca per ser d'estatura mitjana i de complexió prima. Té els ulls clars, i el cabell llarg i moreno, i la barba del mateix color, i amb abundants canes.

Leo Moguy, interpretat per Dennis Christopher, és l'advocat de Calvin Candie. És un home d'entre 50 i 60 anys, d'estatura baixa, i complexió prima, mostrant una aparença fràgil. Té els ulls marrons, i el cabell llarg de color ros, igual que la barba. Porta ulleres i vesteix elegant. És un home de classe social alta, fet que es demostra pel fet que ha anat a la universitat, on ha estudiat dret.

Té la mateixa edat que el pare de Calvin, i tota la seva vida està centrada en ell, doncs, el pare de Calvin, va pagar-li els estudis amb l'objectiu que fos l'advocat del seu fill, i l'encarregat de portar les seves finances. La característica que més ressalta de Leo Moguy és el fet que és condescendent i submís amb Calvin, doncs, li riu totes les bromes i fa tot el que li mana. És un home dèbil i covard, el qual s'amaga quan comencen els problemes. També és bastant innocent, ja que és l'últim en assabentar-se del pla de Django i Schultz per a enganyar al propietari de Candyland.

Sheba (Nichole Galicia) és una dona afroamericana d'aproximadament 30 anys. Té els ulls i el cabell de color negre, i és d'estatura i complexió mitjana. Tot i ser una esclava, vesteix elegant, i actua "com una dona blanca", doncs, no es mostra submisa als blancs, i actua pel seu compte. Té una relació cordial amb Candie.

Els "mandingos". Són homes d'origen africà, venuts per a participar com a lluitadors en lluites de "mandingos". Destaquen per ser forts i musculosos, i per ser obedients als seus caps, doncs, no intenten escapar per a aconseguir la llibertat. L'únic "mandingo" que intenta escapar és D'Artagnan (Ato Essandoh), ja que no vol participar més en les batalles, però acaba morint quan Calvin Candie obliga als seus gossos a atacar-lo.

Els homes de la plantació Candyland, destaquen per ser fidels a Candie, a qui tenen un gran respecte, i per ser racistes, doncs, tenen un fort ressentiment cap als homes de color. Són els encarregats capatassos de la plantació, així com els encarregats d'entrenar als lluitadors de batalles de "mandingos". Entre ells, hi destaca Butch Pooch (James Remar), i Billy Crash (Walton Goggins).

Butch és un home de vora 50 anys, d'estatura i complexió mitjana. Destaca per tenir els ulls clars, i el bigoti de color gris. Vesteix elegant, sempre amb un barret, i és el guarda espalles de Calvin. Billy, és un home d'aproximadament 40 anys, d'ulls blaus i cabell fosc. Té barba de dos – tres dies. Vesteix en tot moment amb un barret de cowboy. És un home sàdic, el qual vol capar a Django per haver estat el culpable de la mort del cap de la plantació, i admet que gaudirà el moment.

Lara Lee Candie-Fitzwilly, interpretada per Laura Cayouette, és una dona d'aproximadament 50 anys, d'ulls blaus, i cabell llarg i ros. És d'estatura mitjana i de complexió prima. Vesteix elegant, i és una dona refinada, que pertany a la classe social alta. És la germana de Calvin Candie, per qui té una gran estima (una estima mútua), i és viuda, motiu pel qual viu a la plantació del seu germà.

Candie és protector amb ella, i l'obliga a sortir de l'habitació quan està a punt de desemascarar als visitants, perquè així no vegi l'agressiu acte que succeeix a continuació, l'amenaça de Candie d'assassinar a Broomhilda. Igual que King Schultz, destaca per no ser una persona racista, en el seu cas però, segurament, pel fet que les persones de color la respecten per pertànyer a la classe social alta.

Michael Parks, John Jarratt i Quentin Tarantino, interpreten als empleats de la companyia minera de LeQuint Dickey, i són els encarregats de transportar a Django i tres "mandingos" a la mina perquè treballin allà. Els tres es mouen per diners, fet que s'evidencia quan Django els mostra el cartell de recompensa de Smitty Bacall, i els hi diu que està amagat a Candyland, i ells decideixen alliberar-lo per a repartir-se els diners.

Són també bastant innocents, doncs, tot i acabar de conèixer a Django, li donen una pistola al treure-li les esposes, fet que aprofita ell per a matar-los. Els tres personatges destaquen per ser d'estatura i complexió mitjana. El personatge interpretat per Michael Parks, té la barba blanca, el personatge de John Jarratt destaca per tenir el cabell llarg i de color blanc,

mateix color que la barba, i, el personatge de Quentin Tarantino, té el cabell moreno, evidenciant ser el més jove dels tres. Una darrera característica d'aquests personatges és el fet que porten barret.

Per últim, destacar que tots els personatges de raça negra que apareixen a *Django Unchained*, són personatges que accepten ser esclaus, i són obedients a les persones de raça blanca. Així doncs, els únics que mostren intencions reals d'escapar són Django, Broomhilda, i D'Artagnan, amb resultat dispar, doncs, mentre Django i la seva esposa aconseguen finalment la llibertat, D'Artagnan mor en el seu intent d'escapada.

5.1.8.4. Espais

La primera part del film, que engloba la venda de Django als germans Speck per part dels homes de Carrucan, “la compra” de l'esclau negre per part del Doctor King Schultz i la “caça” dels germans Brittle té lloc als estats americans de Texas i Tennessee. La segona part de la pel·lícula, centrada més en el rescat de Broomhilda, té lloc a l'estat de Mississipí (EUA).

A Texas, les localitzacions de *Django Unchained* són el desert i el bosc de l'escena inicial, per on els germans Speck transporten als seus esclaus fins que el Doctor Schultz rescata a Django i allibera als altres esclaus. El primer treball de Schultz com a caça recompenses a la pel·lícula, ocorre en el poble Daugherty, més concretament, a la cantina del poble i el carrer principal, on mata al xèrif i negocia amb el Marshall del comtat. A més, els personatges principals passen l'hivern a les muntanyes nevades de Texas abans d'anar a buscar a l'esposa de Django.

Pel que fa a Tennessee, les localitzacions que s'utilitzen són la plantació de Big Daddy, així com les planures properes, on Django i el seu company enganyen als homes de Big Daddy, i, Django mata al cap dels homes que els perseguien.

Tal com s'ha mencionat, la segona part del film ocorre a Mississipí. En aquest estat, Schultz i Django van al registre del mercat del poble de Greenville per a descobrir qui “ha comprat” a Broomhilda, i, en aquest mateix local, ideen el pla per a enganyar a Calvin J. Candie. Un segon espai d'aquest poble que s'observa és l'elegant club “Cleòpatra”.

Un club per a gent adinerada, on Django i King Schultz coneixen a Candie, i, aconsegueixen la seva atenció perquè els convidi a la seva plantació, Candyland.

De camí a Candyland, a través de prats i boscs, s'observa la casa dels treballadors de la plantació, el corral i els estables, propietat de Calvin Candie, així com el cementiri particular de Candyland. La localització principal de la plantació però, és la casa principal. Aquesta casa, correspon a l'arquitectura colonial dels Estats Units, la qual consta de diverses plantes ben ornamentades. A la casa, es mostra l'habitació del Doctor, així com el menjador, on Candie desemmascara als falsos compradors de "mandingos", la biblioteca, el rebedor i el menjador.

5.1.8.5. Tractament del temps

La trama de *Django Unchained* es desenvolupa entre el 1858 i el 1859, per tant, finalitza dos anys abans que comenci la Guerra de Secessió americana. El fet que el film abasti dos anys diferents, permet dividir el temps intern del film en dues parts, la que ocorre l'any 1858 i la que ocorre el 1859, separades pel "lucratiu hivern" que passen King Schultz i Django, tal com es narra en el film.

La primera part del film, ocorre als mesos de tardor del 1858, quan el doctor Schultz allibera a Django perquè l'ajudi a capturar als germans Brittle, fins que Django i el seu company aconsegueixen escapar-se de Big Daddy i els seus homes.

D'altra banda, la segona meitat del film té lloc a la primavera del 1859, i se centra en el pla per a enganyar a Calvin Candie per a poder trobar a Broomhilda, el retrobament entre marit i muller, i la posterior fugida de Candyland per part de tots dos amants.

Respecte al temps cronològic, aquest transcorre linealment, a excepció dels flashbacks de Django, els quals mostren el seu passat a la plantació Carrucan, els quals es van intercalant per a mostrar el passat del protagonista. Entre aquests flashbacks, s'hi mostra l'intent d'escapada de la plantació per part de Django i Broomhilda, així com el posterior càstig a la noia, i el moment en què Carrucan decideix vendre a Django separat de la seva dona.

5.1.8.6. Banda sonora original

La banda sonora del film consta de diferents autors, destacant temes del compositor italià Ennio Morricone, el compositor argentí Luis Bacalov, així com cançons que serveixen com a homenatge als films dels anys 60 i 70. Un exemple clar és la cançó principal de la pel·lícula, “*Django*”, la qual va ser composta per Bacalov pel film original, *Django* (1966, Sergio Corbucci), del qual *Django Unchained* és un homenatge.

La banda sonora que acompanya el film destaca per utilitzar música amb característiques dels spaghetti western, és a dir, música que ja s’ha emprat en altres treballs del gènere spaghetti western, que inevitablement porten a la ment de l’espectador imatges d’altres films d’aquest gènere.

Alhora, *Django Unchained* utilitza temes especials pel film, sent un exemple “*His Name is King*”, compost per Luis Bacalov, el qual s’escolta després que Schultz i Django marxïn del poble de Daugherty, i la lletra de la cançó ressalta el passat del dentista alemany. Un altre exemple de tema propi de la pel·lícula és la cançó “*Freedom*”, d’Anthony Hamilton i Elayna Boynton, la qual s’escolta quan Django i Broomhilda intenten escapar de la plantació Carrucan, i, la lletra de la cançó tracta de la recerca de la llibertat.

5.1.9. The Hateful Eight



Fig. 5.1.9.1. The Hateful Eight⁵⁹

5.1.9.1. Fitxa tècnica

Títol original: The Hateful Eight

Any d'estrena: 2015

Duració: 167 minuts

Direcció: Quentin Tarantino

Guió: Quentin Tarantino

Producció: Richard N. Gladstein, Shannon McIntosh, Stacy Sher

Companya productora: The Weinstein Company / Double Feature Films / FilmColony

Gènere: Western. Spaghetti Western.

⁵⁹ Disponible a: <http://www.filmaffinity.com/es/film647932.html>

5.1.9.2. Resum cronològic de la trama

Un carruatge que transporta quatre passatgers, Pete Hicox (qui es fa anomenar Oswaldo Mobray), Grouch Douglass (sota el nom de Joe Gage), Marco (amb l'àlies Bob) i Jody, arriba a la “merceria de Minnie”, un establiment que serveix com a refugi a camí de la ciutat de Red Rock. Després d'interactuar amb la gent que es troba a la merceria, els assassinen a tots exceptuant a un visitant, el general Smithers, amb la intenció de fer-se passar com a propietaris i com a clients, i, aprofitar que la diligència que transporta a Daisy Domergue, germana de Jody, ha de passar per allà per a rescatar-la. Amaguen armes per a utilitzar-les després i Jody s'amaga al celler.

Una diligència travessa les nevades planures en direcció a la “merceria de Minnie”, per a refugiar-se abans que l'enxampi la tempesta. Un home, el Major Marquis Warren l'atura demanant que el portin a la ciutat de Red Rock, ja que vol cobrar la recompensa per 3 cadàvers que duu. El conductor, O.B., diu al Major que parli amb el seu passatger per veure si el deixa pujar.

Marquis Warren es presenta al passatger, John Ruth “La Horca”, un caça recompenses a qui ja coneix del passat. En un inici recelós que el Major pugi al carruatge, ja que porta esposada a la fugitiva Daisy Domergue per qui vol cobrar una bona recompensa, acaba acceptant al nouvingut dins el carruatge. Ambdós pacten ajudar-se a protegir les seves inversions (la recompensa per les seves “captures”).

Durant el viatge, John Ruth demana al Major que li ensenyi una carta que té, la carta del president Abraham Lincoln, amb el qual Marquis Warren s'escrivia durant la Guerra. Mentre Ruth la llegeix, la presonera l'escup, fent que el Major la colpegi, i, tant ella com Ruth caiguin fora del carruatge. Warren obliga al conductor a aturar-se. En aquest moment, arriba demanant ajuda, Chris Mannix, qui declara ser el nou xèrif de la ciutat de Red Rock. John Ruth es nega a ajudar-lo, ja que és fill d'un famós bandit i creu que els està mentint, però finalment accedeix a la petició de Mannix, ja que aquest no té cap recompensa en contra seva.

En arribar a la merceria, els rep Bob, un home d'origen mexicà que diu estar a càrrec de l'establiment, ja que els propietaris, Minnie i Sweet Dave, han anat a visitar a la mare de Minnie a les muntanyes. John Ruth, juntament amb la seva presonera, entra a la merceria mentre els altres passatgers de la diligència, acompanyats per Bob, resguarden els cavalls a

l'estable. A dins el local, Ruth descobreix tres homes més, els quals declaren anomenar-se Oswaldo Mobray, el botxí de Red Rock, el granger Joe Gage i l'antic general confederat Sanford Smithers.

Un cop hi són tots a dins, Mannix s'interessa per la història del general, ja que el seu pare parlava d'ell. Warren, per la seva banda, desconfia de la gent que hi ha dins la merceria, ja que ell coneix a Minnie i algunes de les seves regles bàsiques no s'estan complint. El Major reconeix al general Smithers i està a punt de disparar-lo pels assassinats que va fer en el passat però Mobray ho evita dient que això seria un crim i l'haurien de matar en arribar a Red Rock.

John Ruth declara a Warren i O.B. que desconfia dels altres i creu que almenys un dels altres és còmplice de Daisy, així que els avisa que després de rescatar a la noia, molt probablement voldrà matar-los. Com a precaució, Ruth desarma els dos homes dels quals es fia menys, Joe Gage i Oswaldo Mobray.

Mentre el grup menja a taula, Ruth treu les esposes a Domergue per a poder menjar millor, i, Chris Mannix diu que la carta de Warren és falsa, humiliant a Ruth per creure's les mentides del Major Marquis Warren. Warren accepta que la carta és falsa, i que la utilitza perquè els blancs no el molestin per ser negre. Tot seguit, Warren s'assenta amb el general Smithers i conversant, confessa que va matar el seu fill, explicant detalls de com el va matar. Aquest fet enfurisma al general, qui, agafa la pistola que el Major ha deixat al costat de Smithers mentre parlava, per a matar a Warren, però aquest és més ràpid i mata a Sandy Smithers al·legant defensa pròpia (tal com discuteixen Mobray, Ruth i Mannix).

Mentre Warren mata al confederat, Joe Gage enverina el cafè, acte que només presencia Daisy Domergue, ja que la resta està pendent del relat del Major. Quan tornen Gage i O.B. d'enterrar el cadàver, aquest últim i Ruth prenen una tassa de cafè i Ruth es torna a esposar a Daisy. Seguidament, Mannix es prepara una tassa de cafè, però just abans de prendre-sela, John Ruth i O.B. vomiten sang, "La horca" avisa al xèrif que el cafè està enverinat i O.B. mor. Abans que Ruth mori, Domergue, el mata amb la seva pistola. En aquest moment, Warren pren el control de la situació, desarma la noia i acorrals els altres 4 homes apuntant-los amb el revòlver per a esbrinar qui ha enverinat el cafè, i, conseqüentment, assassinat als dos homes.

Warren descarta a Mannix, ja que estava a punt de beure cafè també, i, per tant, no és l'assassí. Seguidament, el Major pren la clau de les cadenes de Domergue i la crema a la caldera. Gràcies al fet que ha anat regularment a la merceria, Marquis Warren, dedueix que Bob menteix respecte al parador de Minnie. El Major mata a Bob, ja que ella odia als mexicans i és impossible que l'hagi deixat a ell al càrrec de la merceria en la seva possible absència.

Warren, amb l'objectiu de saber qui és el que ha enverinat el cafè amenaça en matar la presonera de John Ruth, declarant-se Joe Gage culpable. En aquest moment, Jody dispara, des del celler, l'entrecuixa de Marquis Warren, fet que aprofita Mobray per disparar al xèrif, qui, en resposta, fereix mortalment a l'home que l'ha disparat.

El Major, ferit greument, i Mannix, també malferit, obliguen a Jody a sortir del celler amenaçant de matar a Daisy. Quan aquest puja, Marquis Warren el mata. Domergue intenta convèncer a Chris Mannix perquè traeixi a Warren i el mati, al·legant que la banda del seu germà els esperen a la ciutat i que faran una matança en el poble si els altres no han rescatat prèviament a Daisy, per a després anar a la merceria i matar als culpables de la mort dels seus companys.

Warren fereix a Domergue i el moribund Mobray, i Gage, com a venjança, agafa una pistola amagada per a disparar-lo, però el xèrif i el Major el maten. Just quan Marquis Warren està a punt de matar a Daisy, es queda sense munició, així que demana el revòlver a Mannix, però aquest es nega i negocia amb la fugitiva per a deixar-la lliure, a canvi de quedar-se amb els cadàvers dels seus companys per a poder cobrar la recompensa. Mannix sembla disposat a acceptar els termes, però finalment ho refusa.

Just quan el xèrif es disposa a matar a Domergue, perd el coneixement i cau desmaiada a terra. Aquest fet, l'aprofita ella per a alliberar-se del cadàver de John Ruth, tallant-li el braç, amb la intenció de matar els seus dos rivals, però el xèrif recupera el sentit i la fereix. Mannix està a punt de matar-la, però el Major declara que és millor penjar-la en honor a John Ruth. Un cop morta Daisy Domergue, Chris Mannix demana al Major Marquis Warren que li deixi llegir la carta, i, un cop l'ha acabat de llegir, tots dos moren.

5.1.9.3. Personatges

Els personatges femenins que apareixen a *The Hateful Eight*, tenen dos papers clarament diferenciats. Així doncs, les treballadores de la merceria (Minnie, Gemma i Judy) tenen un paper pràcticament irrellevant, sent Minnie, qui té un paper més destacat, donat que el Major Marquis Warren la coneix, i gràcies a aquest fet dedueix que els ocupants que es troben a la “merceria de Minnie” menteixen pel que fa al lloc on estan els propietaris del local.

D'altra banda, Daisy Domergue juga un paper fonamental en el film, ja que la trama gira al voltant seu, doncs, els membres de la banda del seu germà la volen alliberar de les mans del caça recompenses John Ruth, qui vol portar-la a la forca del poble de Red Rock. Així doncs, el director segueix el camí que va obrir en el film *Pulp Fiction*, atorgant el paper de “femme fatale” a un personatge complex i independent.

Tot i ser una pel·lícula coral, el fet que el major temps en pantalla recaigui en el Major Marquis Warren, es pot definir aquest personatge com el protagonista de *The Hateful Eight*. Els personatges principals del film són John Ruth, Daisy Domergue, Chris Mannix, Marco, Pete Hicox i Grouch Douglass. D'altra banda, els personatges secundaris són O.B. Jackson, Sandy Smithers, Jody Domingray i Minnie Mink.

El Major Marquis Warren (interpretat per Samuel L. Jackson) és un funcionari judicial (caça recompenses) afroamericà d'entre 60 i 65 anys. És d'estatura alta i complexió mitjana, té els ulls marrons i destaca per tenir el bigoti, la barba i el cabell de color blanc, donada la seva edat. Vesteix roba d'abrigar de color negre, i un barret negre.

És un personatge intel·ligent, perspicaç i astut, doncs, amb l'objectiu d'assassinar al general Sandy Smithers, deixa una pistola vora seu i li explica la història de com va matar i humiliar al seu fill, amb l'objectiu que el seu oponent agafi l'arma i ell el pugui matar “en defensa pròpia”. És també un personatge desconfiat, doncs, des de la seva arribada al local, sospita que els ocupants menteixen, ja que no hi és Minnie, ni se segueixen les seves “regles”, que hi hagi un mexicà a dins la merceria, i que la gent porti barret dins el local.

D'altra banda però, Marquis Warren és també una persona egoista, doncs, no té remordiments per haver matat a una gran quantitat de presoners, quan va escapar de "la presó" on estava, ja que el seu objectiu era la seva pròpia llibertat. Una altra característica d'aquest personatge és que és mentider, doncs, la història de la carta de Lincoln que explica sempre és falsa, ja que la carta la va escriure ell mateix perquè "els blancs" el respectin i no l'intentin matar. A més, la història que explica del fill del general, no se sap del cert si és verdadera, o l'explica amb l'única intenció d'obligar al general a agafar l'arma.

Pel que fa al seu passat, el Major és un exoficial de l'exèrcit de la Unió que va participar en la batalla de Baton Rouge. Va estar empresonat en una presó confederada, d'on va sortir cremant-la, matant soldats dels dos bàndols, ja que hi havia presoners de la Unió entre ells. Després de la seva fugida, els confederats van "ficar preu al seu cap", i molts d'ells van intentar matar-lo per a cobrar la recompensa sense èxit. Ha estat uns quants cops a la "merceria de Minnie" i coneix bé les seves "regles". En el passat, ha coincidit amb John Ruth, i coneix al general Sandy Smithers, a qui odia pels seus crims contra la gent de raça negra.



Fig. 5.1.9.3.1. Marquis Warren⁶⁰

⁶⁰ Disponible a: <http://cinergetica.com.mx/critica-los-ocho-mas-odiados/>

El caça recompenses John Ruth (interpretat per Kurt Russell), és un home d'entre 60 i 65 anys que té els ulls blaus i destaca per tenir un gran bigoti gris, així com cabell llarg i del mateix color que el bigoti. Vesteix un abric de pell i un barret de pell per a resguardar-se del fred.

John Ruth és un home desconfiat, fet que es mostra ja en la primera escena del film, quan es nega a deixar al Major Marquis Warren a entrar a la diligència conduïda per O.B., ja que creu que està aliat amb Daisy i vol alliberar-la, per a treure-li la seva recompensa. Sotmet al mateix judici a tots els personatges amb què coincideix, ja que creu que algun company de Daisy el vol matar per a alliberar a la noia.

Alhora però, John Ruth és un personatge orgullós i segur d'ell mateix, tal com s'observa quan es presenta davant la resta d'ocupants de la “merceria de Minnie”, on declara que porta a Daisy Domergue a la força i que si algú si vol negar, s'haurà d'enfrontar amb ell. És també un personatge irascible que perd la paciència fàcilment, tal com es mostra quan pega a la seva presonera per interrompre'l, o quan trenca la guitarra a Daisy quan ella canta la cançó en la qual declara que aconseguirà alliberar-se d'ell.

Té el sobrenom de “La Horca”, doncs, és conegut per portar les seves víctimes al botxí dels pobles perquè les pengin davant de tothom. Coneix a Marquis Warren d'haver coincidit en el passat, i coneix a Chris Mannix pel nom del seu pare.



Fig. 5.1.9.3.2. John Ruth⁶¹

⁶¹ Disponible a: <http://www.ew.com/topic/hateful-eight>

Daisy Domergue (interpretada per Jennifer Jason Leigh) és la presonera de John Ruth, ja que és una assassina que pertany a la banda del seu germà, a qui té una gran estima. És una dona d'entre 40 i 50 anys que té els ulls marrons, i el cabell llarg i ros. Destaca per tenir l'ull esquerre morat, segurament per culpa d'un cop de John Ruth mentre la capturava. És d'estatura baixa i complexió prima, sent el personatge més baix i prim que apareix en el film. Vesteix roba d'abrigar i un barret de pell per a refugiar-se del fred.

Daisy és un personatge pacient i calculador, doncs, li agrada tenir la situació controlada en tot moment, fins i tot quan està esposada, tal com s'observa quan canta la cançó amb la guitarra, en la qual declara que aconseguirà escapar i matar a John Ruth. Per tal de no comprometre el pla del seu germà, ella actua com si no conegués a ningú dels presents a la "merceria de Minnie".

Aquest personatge destaca també per ser racista i mal parlada, així com observadora i manipuladora, característiques que s'observen clarament a la diligència d'O.B., i després de la mort de Jody, doncs, intenta convèncer a Chris Mannix perquè l'alliberi i mati al Major.

Daisy Domergue és una assassina que té una gran recompensa pel seu cap, ja que ha participat en nombroses ocasions en la banda del seu germà. Poc temps abans de l'inici del film, el caça recompenses John Ruth l'ha capturat, i decideix enviar-la a la forca de Red Rock per a matar-la.



Fig. 5.1.9.3.3. Daisy Domergue⁶²

⁶² Disponible a: <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/news/the-hateful-eight-kurt-russell-violence-jennifer-jason-leigh-misogynistic-sexist-quentin-tarantino-a6824531.html>

Chris Mannix (Walton Goggins) és el nou xèrif del poble de Red Rock. És un home d'aproximadament 45 anys. Té els ulls marrons, i el cabell curt i moreno. És d'estatura mitjana i de complexió prima, doncs, és força prim. Vesteix roba fosca.

És un home racista que usa un llenguatge vulgar. No destaca per ser un personatge intel·ligent, doncs, tot i que O.B. i John Ruth estan agonitzant, ell no llença el cafè fins que Ruth li diu que és el cafè el que està enverinat. Chris Mannix és un personatge que perd la paciència fàcilment, sobretot quan parla amb Marquis Warren, a qui detesta pel seu passat i per ser un home negre.

Tot i no respectar al Major, finalment, el xèrif mostra ser una persona amb principis, i decideix quedar-se al bàndol de Warren i confiar en ell (ja que el Major abans havia mostrat confiança en el xèrif, entregant-li una pistola), en lloc de recolzar a Daisy, ja que ella no l'ha avisat que el cafè estava enverinat tot i que ella ho sabia.

Pel que fa al seu passat, destacar que és el fill menor d'Erskin Mannix, un bandit de Carolina del Sud, i, com el seu pare, és un renegat del sud que recolza la seva "causa", i odia a la gent de color. Idolatra al general Sandy Smithers, per la seva contribució als confederats, i, odia al Major Marquis Warren, ja que va ser el causant de nombroses baixes en el bàndol confederat, en cremar la presó on estava.



5.1.9.3.4. Chris Mannix⁶³

⁶³ Disponible a: <http://writetoreel.com/the-hateful-eight-or-django-2-now-with-more-n-word>

Pete Hicox, àlies “El anglés”, i que utilitza el nom d’Oswaldo Mobray (Tim Roth) és un home britànic de vora 50 anys, d’ulls blaus, cabell moreno i barba rossa amb canes. És d’estatura baixa i complexió prima. Vesteix roba d’abrigar elegant i duu un barret d’origen britànic.

Interpretant al botxí Oswaldo Mobray, Pete Hicox destaca per ser una persona atenta i amable, que destaca per tenir un llenguatge cortès i refinat, en contraposició dels altres personatges, els quals destaquen per tenir un llenguatge vulgar. Des de l’arribada de John Ruth a la merceria, és la persona que es mostra més disposada a parlar amb el caça recompenses, segurament, perquè confia en ells i abaixi la guàrdia.

Pete Hicox, és un bandit fidel a la seva banda, doncs, un cop mort el cap, Jody, demana a Warren i Mannix que deixin marcar a Daisy, i que es quedin amb el seu cadàver. També destaca per ser un assassí i mentider, doncs, igual que els seus companys de banda, mata a les persones que es troben en l’establiment, per a poder enganyar més tard als viatgers, i, així poder alliberar a Domergue.

Pel que fa al seu passat, treballa per a la banda des d’un temps abans de l’inici del film, doncs, té una gran recompensa en contra seva. Com a botxí, declara que es dirigeix al poble de Red Rock per a penjar a l’home que va matar a l’antic xèrif de la ciutat, doncs, ell és un botxí que va de poble en poble.



Fig. 5.1.9.3.5. Pete Hicox⁶⁴

⁶⁴ Disponible a: http://villains.wikia.com/wiki/Pete_Hicox

Grouch Douglass, àlies “El Vaquero”, i que utilitza el sobrenom de Joe Gage (Michael Madsen), és un home d'entre 40 i 50 anys. És d'estatura alta i complexió mitjana, i té els ulls blaus i el cabell llarg i fosc. Vesteix amb roba de vaquer, portant barret de cowboy, i, porta un mocador al voltant del coll, primer un de color vermell, i, després, un groc.

Aquest personatge, és un home pacient i calmat, doncs, actua amb tranquil·litat i vigilant els seus passos, fet que es demostra quan enverina el cafè sense que ningú s'hi fixi, aprofitant la història que està explicant el Major Marquis Warren. Aquest bandit, és un home fidel, doncs, un cop mort Jody, no replica el fet que Daisy es proclami nova cap de la banda. Igual que els seus companys de banda, és un mentider i assassí.

Pel que fa al seu passat, destacar que fa temps que està dins la banda, i, pel que fa a la seva història sota el nom de Joe Gage, declara tornar a casa després d'un treball amb el bestiar, gràcies al qual ha guanyat una bona quantitat de diners.



5.1.9.3.6. Grouch Douglass⁶⁵

⁶⁵ Disponible a: <http://www.taringa.net/posts/tv-peliculas-series/19240176/Resena-The-Hateful-Eight-2015.html>

Marco, d'altres "El Mejjicano", i que utilitza el nom de Bob per a amagar la seva identitat (Demian Bichir), és un home d'entre 40 i 50 anys, d'ulls marrons i cabell i frondosa barba de color fosc. És d'estatura i complexió mitjana. Vesteix roba d'abrigar, i porta un barret texà.

Marco és un bandit que pertany a la banda de Jody, i, destaca per ser un mentider, doncs, es fa passar per persona a càrrec de la "merceria de Minnie" per a intentar enganyar als visitants, al·legant que la propietària es troba a les muntanyes visitant a la seva mare. Tot i així, tan ell com els seus companys, mostren una clara desinformació del local que atraquen, doncs, Marco no aconsegueix enganyar al Major Marquis Warren, ja que Minnie odiava als mexicans.



5.1.9.3.7. Marco⁶⁶

Pel que fa als personatges secundaris, el que té més rellevància, és el General confederat Sanford "Sandy" Smithers (Bruce Dern). Sandy, és un home de vora 80 anys, d'ulls blaus, i cabell i barba blancs. Destaca per vestir l'uniforme dels Confederats. És un home prim, d'estatura mitjana.

La principal característica d'aquest home és que és un covard, el qual fa el que faci falta per a sobreviure, doncs, acorda amb Jody, fent-se passar per un home dèbil perquè ells puguin acomplir la seva missió, a canvi de no matar-lo. A més, declara no conèixer a les altres persones que es trobaven a la merceria, i no tenir remordiments per la seva mort. Una altra característica de Sandy Smithers és el fet que és un racista, i no tolera a les persones de color.

⁶⁶ Disponible a: <http://www.liveforfilms.com/2015/08/12/new-hateful-eight-poster-shows-the-mexican/>

Smithers, és un home nascut a Atlanta, que es dedicava a criar cavalls a Kentucky. Es va casar amb una dona, i, després de casar-se, va comprar camps de melicotoners. Com a General confederat, va participar en la Guerra de Secessió, i, concretament a la batalla de Baton Rouge, on va matar nombrosos enemics, i va aconseguir cert nom. El seu fill, Chester Charles, va morir a prop de Red Rock uns anys abans, i, el motiu del seu viatge, és que va a Red Rock perquè ha comprat una tomba simbòlica al cementiri de la ciutat pel seu fill, ja que va desaparèixer. La seva dona va morir l'hivern anterior.

Jody Domingray (Channing Tatum) és el germà de Daisy, i el cap de la banda. És un home de vora 40 anys, d'ulls verds i cabell moreno, també porta perilla. És de complexió i estatura mitjana. Destaca per ser una persona controladora, a qui li agrada ser el líder i que els plans surtin com ell vol, i, ser pacient, doncs, no li importa esperar 2 dies, sempre i quan el pla surti tal com ell vol.

Jody, és un home segur d'ell mateix, i protector amb la seva família, doncs, no fa res per impedir la mort de Marco, però en canvi, decideix disparar a Warren quan ell amenaça seriosament de matar a Daisy, amb qui té una gran relació. Pel que fa al seu passat, la seva banda ha actuat en diverses ocasions, i tenen força nom, ja que les recompenses que s'ofereix per ells són força altes.

El darrer personatge amb un paper important a l'obra, és Minnie Mink (Dana Gourrier), la propietària de la merceria. És una dona afroamericana, de vora 50 anys, d'ulls marrons i cabell fosc. És d'estatura mitjana i de complexió gran. Destaca per ser una persona alegre i simpàtica amb els visitants. Warren declara que Minnie és una persona racista amb els mexicans, i, que no té sentimentalismes amb la família, així que, és impossible que hagi anat a visitar a la seva mare. Té un seguit de normes dins el seu establiment, entre les quals destaca, que té prohibit vestir amb barret a dins l'establiment. En el film es declara que és coneguda pel seu bon estofat, així com pel bon cafè.

5.1.9.4. Espais

The Hateful Eight és el treball de Quentin Tarantino que consta de menys localitzacions. La història se centra en l'estat de Wyoming (EUA), i, ocorre principalment a la “merceria de Minnie”, un establiment que es troba a camí del poble de Red Rock, i serveix com a refugi als viatgers de camí al poble, així com de refugi pel mal temps i fer descansar als cavalls de les diligències.

La merceria consta de dues plantes. En el llargmetratge, només es mostra la principal, la qual és una única i àmplia cambra que destaca per tenir diversos llits, una cuina, una gran xemeneia i una tenda amb aliments a la venda. La planta inferior del local, consta del celler, i és el lloc on s'amaga Jody. Fora de l'establiment, hi ha el lavabo i l'estable on es resguarda els animals, principalment cavalls.

Un altre espai que s'utilitza a *The Hateful Eight* és la diligència en la qual viatja John Ruth amb la seva presonera, i, posteriorment, Marquis Warren i Chris Mannix. Aquest carruatge, viatja a través de les planures i els boscs nevats de Wyoming fins a aturar-se a la “merceria de Minnie”. Una altra localització que s'usa en aquest film, és el paisatge nevat de Wyoming des de la muntanya, en el flashback del relat que explica Marquis Warren.

5.1.9.5. Tractament del temps

The Hateful Eight està centrada en els anys posteriors a la Guerra de Secessió dels EUA, no s'especifica quants, però no més de 5 anys. Donat el paisatge que s'aprecia en el film, la pel·lícula està ambientada en l'hivern. Respecte al temps intern, la trama del film ocorre tota el mateix dia, començant al matí, amb l'arribada de la banda encapçalada per Jody Domingray a la “merceria de Minnie”, fins a la mort del Major i el xèrif l'endemà al matí per culpa les ferides ocasionades durant el transcurs del film.

El film no és narrat cronològicament, doncs, el capítol que narra l'arribada de Jody i els seus homes a la “merceria de Minnie”, és presentat després que Jody dispari a Marquis Warren. D'aquesta manera, Quentin Tarantino aconsegueix mantenir el suspens durant la major part del film, ja que l'espectador desconeix qui pot ser el/s company/s de Daisy. Així doncs, el film comença amb el carruatge d'O.B. Jackson dirigint-se al poble de Red Rock, i aturant-se perquè el Major demana al conductor si el pot portar al poble.

5.1.9.6. Banda sonora original

La banda sonora d'aquest film està composta pel compositor italià Ennio Morricone, conegut principalment per les seves contribucions musicals en els films del gènere spaghetti westerns.

El treball d'Ennio Morricone a *The Hateful Eight*, destaca per contenir les característiques de les bandes sonores dels films que s'engloben en el gènere spaghetti western, doncs, la música del film aconsegueix reforçar l'ambient sense la necessitat de fer ús de veus cantades. La banda sonora aporta tocs de misteri, intriga o soledat per a capficar encara més l'espectador en la pel·lícula.

Pel que fa a les cançons que apareixen al film, destacar la balada de folk australià "*Jim Jones at Botany Bay*", que canta Daisy Domergue mentre toca la guitarra. Aquesta cançó narra la història d'un presoner, Jim Jones, que decideix no escapar dels seus "vigilants" i es lamenta per no haver aprofitat la seva oportunitat. Daisy però, canvia l'última estrofa mentre John Ruth està prenent el cafè per: "tu John moriràs, darrere meu, quan jo arribi a Mèxic", sent una clara referència al fet que John Ruth està a punt de morir, ja que s'està prenent el cafè enverinat.

5.2. Estereotips dels personatges de la filmografia de Tarantino

En aquest apartat, es descriu els estereotips dels personatges de la filmografia de Tarantino. Per fer-ho, es divideix l'apartat en característiques físiques, socials, psicològiques i ofici, i, dins cada divisió s'explica els estereotips dels personatges que apareixen en els seus films.

Físicament, la gran majoria de personatges de Tarantino són d'estatura i complexió mitjana. Hi ha personatges que no entren dins aquest estereotip, com els personatges interpretats per l'actor Tim Roth, els quals destaquen per ser d'estatura baixa, o els interpretats per Samuel L. Jackson, els quals són d'estatura alta, però la majoria d'ells tenen una estatura similar. El mateix ocorre amb la complexió, doncs, tot i observar-se personatges prims, en especial els personatges femenins, la gran majoria dels personatges de la filmografia de l'autor, són de complexió mitjana.

Tarantino mostra certa indiferència en el color del cabell dels personatges, doncs, en les seves obres hi apareixen personatges amb el cabell fosc o clar. Pel que fa al color dels ulls, també mostra indiferència, ja que els personatges els tenen de diferent color, tot i així, destaca la gran quantitat de personatges d'ulls blaus.

La majoria de personatges de l'obra de l'autor, són de raça caucàsica, tot i així, també s'observen personatges de raça negra i asiàtica. Aquest fet mostra que a Tarantino li és indiferent el color de la pell dels personatges, i, fins i tot, centra pel·lícules seves a enaltir gent de raça no caucàsica, sent clars exemples *Jackie Brown* i *Django Unchained*, on els personatges protagonistes són afroamericans, i la saga de *Kill Bill*, on apareixen bastants personatges de raça asiàtica.

Pel que fa a les característiques socials dels personatges, la majoria d'ells no destaquen ni en l'aspecte positiu, ni en l'aspecte negatiu, però mostren poder viatjar o moure's sense problemes. Apareixen personatges de classe social baixa, com Pumpkin i Honey Bunny (classe obrera) a *Reservoir Dogs*, Sheronda a *Jackie Brown* o els esclaus de *Django Unchained*. Una característica de la filmografia del cineasta és que en totes les seves obres hi apareixen personatges de classe social alta, a excepció de *Death Proof* i *The Hateful Eight*. Així doncs, en són clars exemples Joe i Eddie Cabot (*Reservoir Dogs*), Marsellus Wallace (*Pulp Fiction*), Ordell Robbie (*Jackie Brown*), Bill (els dos volums de *Kill Bill*), Hitler i Goebbels (*Inglourious Basterds*), Calvin Candie i Big Daddy (*Django Unchained*).

Pel que fa a les característiques psicològiques, molts dels personatges tenen característiques en comú que permeten classificar-los en un mateix estereotip. Un cas evident és el de “femme fatale”, el qual s’observa en Mia Wallace (*Pulp Fiction*), Shosanna Dreyfus (*Inglourious Basterds*) i Daisy Domergue (*The Hateful Eight*), ja que són personatges femenins, i, de caràcter independent, que fan el que faci falta per aconseguir el seu objectiu.

Altres personatges amb característiques psicològiques úniques que es repeteixen en la filmografia de Tarantino són els personatges falsos, els quals destaquen per fer ús de la mentida per poder aconseguir el seu objectiu. Dins aquesta categoria hi ha Freddy Newandyke (*Reservoir Dogs*), i la banda de fugitius de *The Hateful Eight*. També hi destaquen els personatges honestos, que, a diferència dels anteriors, destaquen per la confiança que mostren en els altres. Dins aquesta categoria s’hi observa principalment al “Sr. Blanco” (*Reservoir Dogs*) i Max Cherry (*Jackie Brown*).

Una altra categoria és la de personatge egoista i arrogant, el qual només pensa en ell mateix. En aquesta categoria s’hi observa força personatges, destacant O-Ren Ishii, Elle (saga de *Kill Bill*), els caps egoistes (es desenvolupa més endavant) i el “Sr. Rosa” (*Reservoir Dogs*), el qual, en lloc de ser arrogant, destaca per ser covard.

També es mostra personatges sàdics, els quals troben el plaer en l’assassinat. Aquí s’observa a Vic Vega (*Reservoir Dogs*), Louis Gara (*Jackie Brown*), Especialista Mike (*Death Proof*), els integrants de “l’esquadró de l’escurçó mortal” (saga de *Kill Bill*), els bastards i el seu cap (*Inglourious Basterds*) i la banda de Jody Domingray a *The Hateful Eight*.

Un altre estereotip de Tarantino és el personatge desconfiat. En són exemples Melanie (*Jackie Brown*), Shosanna Dreyfus (*Inglourious Basterds*), i, John Ruth (*The Hateful Eight*). Similar a aquest estereotip, hi ha l’estereotip de personatge “detectiu”, el qual és desconfiat, i, a més a més, intenta esbrinar què ocorre, o qui menteix, en aquests casos s’observa clarament a Hans Landa (*Inglourious Basterds*) Stephen (*Django Unchained*), i, Marquis Warren (*The Hateful Eight*).

El cineasta utilitza l'estereotip de noia jove innocent, típic de les pel·lícules de por americanes, per classificar als personatges femenins de *Death Proof*, sobretot les noies del primer segment. Tot i que inicialment les noies del segon grup també són mostrades d'aquesta manera, evolucionen a personatges segurs d'ells mateixos, a excepció de Lee Montgomery, quan decideixen venjar-se de l'Especialista Mike.

Per últim, els personatges de *Django Unchained*, són mostrats dins els estereotips que Christopher Vogler explica a *El viatge del escriptor*. Així doncs, Django és mostrat com a heroi, King Schultz com a mentor, Calvin Candie com a guardià del llinar, Stephen com a ombra, i, Broomhilda és mostrada com l'objectiu de l'heroi.

Pel que fa als oficis, Tarantino també recrea certs estereotips, sent l'exemple més clar el de gàngster o sicari. Aquest "ofici" és el més representatiu de la filmografia de Tarantino, doncs, hi és present a *Reservoir Dogs* (en els personatges "Sr. Naranja", "Sr. Blanco", "Sr. Rosa", "Sr. Rubio", "Sr. Marrón", "Sr. Azul", Eddie i Joe Cabot), *Pulp Fiction* (Vincent Vega, Jules Winnfield i Marsellus Wallace) i *Jackie Brown* (Ordell Robbie, Louis Gara).

Respecte a la saga de *Kill Bill* i *Inglourious Basterds*, hi ha personatges que també es podrien classificar com a gàngsters, tot i que no es mostren com a tals en el film. Així doncs, els personatges d'aquests dos treballs que es poden classificar com a gàngsters són els integrants de "l'esquadró de l'escurçó mortal", i els "bastards", doncs, actuen com a organitzacions que es dediquen a assassinar.

Els estereotips més evidents de *Django Unchained* i *The Hateful Eight* són els de caça recompenses, sent clars exemples Django, King Schultz, Marquis Warren i John Ruth, i, el de fugitiu o homes buscats per la llei, com els homes a qui busquen Django i Schultz a *Django Unchained*, o els homes de la banda de Jody Domingray a *The Hateful Eight*.

Una altra característica de l'obra de Tarantino és l'ús de caps, o persona que dirigeix. En aquest cas, utilitza dos tipus de caps. El cap que es preocupa pels seus homes, i prima les relacions interpersonals, i els caps egoistes, els quals busquen l'interès propi. En la primera categoria s'observen els personatges de Joe Cabot (*Reservoir Dogs*), Bill (*Kill Bill*), Aldo Raine (*Inglourious Basterds*) i King Schultz (*Django Unchained*), mentre que a la segona es troba Marsellus (*Pulp Fiction*), Ordell Robbie (*Jackie Brown*), Adolf Hitler (*Inglourious Basterds*), Calvin Candie (*Django Unchained*) i Jody Domingray (*The Hateful Eight*).

6. Desenvolupament.

En aquest capítol s'explica els passos que serveixen com a pas previ a escriure el guió literari del film *Hermanas Vega*. Per a estructurar els següents apartats, es divideix el capítol en idea, storyline, sinopsi, tractament, bíblia de personatges, tractament de l'espai, tractament del temps, banda sonora i relació amb els treballs de Quentin Tarantino.

6.1. Idea

Abans de decidir escriure el guió d'*Hermanas Vega*, es va decidir fer una pluja d'idees. Entre les idees a què es va arribar, no hi era la finalment escollida. Així doncs, inicialment, es dubtava entre fer una història que tractés la recerca del camí a casa d'un home que es despertava al desert sense saber com havia arribat allà, o, una història en la qual dos sicaris robaven un guió a un guionista, i ell decidia contractar dos sicaris diferents que l'ajudessin a recuperar el seu treball.

Es va decidir descartar la història del desert, ja que tenia massa similitud amb el film *Memento* (2000, Christopher Nolan), i no tenia gaire relació amb els films de Tarantino. Així doncs, es va decidir escriure la història del guió, la qual tindria el nom de *Quentin's*, en honor al cineasta. Finalment però, es va decidir descartar aquesta idea, ja que no se sabia com tractar-la.

Després de descartar les dues idees principals, es va decidir buscar una temàtica "senzilla", que ja s'hagi tractat en diversos films, però que, alhora, permeti a la possible audiència seguir la trama amb expectació, així que es va decidir fer una pel·lícula on la trama principal fos una venjança, tal com ocorre a la saga de *Kill Bill*. Un altre fet pel qual es va decidir fer una venjança és que aquest fet podria succeir a Catalunya, complint així, l'objectiu principal d'aquest treball, que el guió del llargmetratge estigui basat en el nostre país.

Un cop decidit que la temàtica del film serà la venjança, i tenint com a referència els dos volums de *Kill Bill*, es decideix fer que el personatge protagonista del film sigui un personatge femení, ja que d'aquesta manera es trenca amb els estereotips del nostre país, on la majoria de films són protagonitzats per personatges masculins.

A diferència dels films de Tarantino que s'ha pres com a referència, la saga de *Kill Bill*, es decideix fer que la venjança d'*Hermanas Vega* vingui donada perquè els antagonistes han separat a la protagonista de la seva germana, en lloc de separar-la de la seva filla, com ocorre en els films protagonitzats per Uma Thurman.

En aquesta etapa, es decideix atorgar el paper d'antiheroi a la protagonista, així que es decideix caracteritzar-la com a assassina en sèrie, i que els antagonistes siguin els mossos d'esquadra. Per a enriquir la trama, es decideix que el passat de la protagonista i la seva germana estigui relacionat amb les drogues i les violacions, així, d'aquesta manera, s'entendrà perquè actuen com ho fan. El motiu pel qual es decideix introduir aquest dos elements és que, malauradament, als telenotícies i als diaris, apareixen molt sovint notícies relacionades amb aquests dos temes.

Una darrera indicació que es decideix en aquesta etapa és modificar l'estructura narrativa del guió, fent que no segueixi un ordre cronològic en la línia temporal, tal com fa Quentin Tarantino a *Reservoir Dogs* i *Pulp Fiction*.

6.2. Storyline

Dues germanes són violades quan són adolescents, fet que les trastorna i decideixen ser assassines en sèrie. Temps més tard, els mossos d'esquadra empresonen una d'elles, i l'altra inicia una venjança en contra els mossos d'esquadra, amb l'objectiu de treure de presó a la seva germana i poder reunir-se de nou amb ella. Finalment, totes dues aconsegueixen reunir-se.

6.3. Sinopsi

Un cop definida la sinopsi, la següent etapa que s'ha elaborat ha estat la sinopsi. En aquesta etapa, s'ha escrit els esdeveniments principals de la trama. Tal com s'ha definit a l'etapa d'idea, l'estructura narrativa de l'obra no és lineal.

Vicky Vega (25) tortura al mosso d'esquadra Josep Maria Riells (40), amb l'objectiu de saber on està empresonada la seva germana. Observant que l'home no li dóna la resposta que busca, Vicky mata a l'agent. L'endemà al matí, Vicky es reuneix amb un amic, Joel Naranjo (25), ja que ell ha descobert on pot estar la seva germana. Alhora, Vicky demana a Joel que es desfaci del cadàver.

D'altra banda, el mosso d'esquadra Dani Domínguez (23) demana a la presonera Vero Vega (27) que l'ajudi a resoldre el cas que està investigant, ja que Vero té la mateixa firma que el sospitós de la investigació, a canvi de reduir-li la condemna i treure-la de presó. Tot i les retinències inicials, Vero accedeix a ajudar als mossos, però, mentre els ajuda, intenta escapar sense èxit, i és enviada de nou a presó.

Vicky arriba al lloc on Joel l'ha enviada, una presó, però, com que no troba a Vero, Vicky té un atac d'ira i mata a tots els presents (4 homes). Després de la matança, Vicky marxa, i, seguidament, arriben els mossos d'esquadra, entre ells Dani, al lloc dels fets per a investigar. Gràcies a les càmeres, els mossos descobreixen qui ha estat la causant de la matança, i Dani torna a demanar ajuda a Vero, alertant-la de les represàlies que haurà de fer front si intenta escapar de nou. Vero accepta les condicions, i, descobreix que la persona a qui el mosso d'esquadra busca és la seva germana Vicky, però decideix no dir-li les seves conclusions a Dani.

Mitjançant dos flashbacks, es mostra el passat de les germanes Vega. En el primer d'ells, s'observa com 4 homes van violar-les quan eren adolescents, i, en el segon flashback, es mostra a Vicky, acompanyada per la seva germana, matar a un grup de 4 traficants de drogues sense dubtar ni un instant.

Al present, Vero dedueix on pot estar Vicky, i, mitjançant un nou flashback, es mostra l'últim cop que les germanes Vega van estar juntes, la detenció de Vero, i el descobriment, per part de Vicky, dels causants de la detenció de la seva germana (Josep Maria i Dani).

Al present de nou, Vero i Vicky es reuneixen finalment, però Vero declara que s'han de separar perquè l'endemà ha de reunir-se amb Dani, el mosso d'esquadra amb qui col·labora.

L'endemà, Dani i Joel es troben en un bar conversant, i, quan Vero arriba, ella inicia una discussió amb el mosso d'esquadra, ja que ell l'ha estat utilitzant per descobrir on estava Vicky, ja que sabia qui era des de l'inici. Mentre els dos discuteixen, arriba Vicky i mata a Joel. Mitjançant un flashback, es mostra el passat de Dani, on es descobreix que un dels traficants a qui Vicky va matar era el seu pare, i, arran d'aquest fet, decideix ser mosso d'esquadra per poder venjar-se de les germanes Vega.

Al present, Vicky i Dani es barallen, on surt victoriosa la noia, però decideix no matar al mosso, deixant-lo malferit, ja que prefereix deixar-lo viu perquè aquest fet serà pitjor per Dani que la mort (ha tingut l'ocasió de venjar la mort del seu pare però l'ha desaprofitat). Després que les germanes Vega marxin, arriben els serveis d'emergència amb l'objectiu de portar Dani a l'hospital.

1	Es presenta la localització de la pel·lícula, i es presenta a Vicky. Vicky tortura al mossos d'esquadra Josep Maria amb l'objectiu de saber on està empresonada la seva germana. Com que ell no sap la resposta, Vicky el mata.
Títol del film: <i>Hermanas Vega</i>	
2	Vicky demana ajuda a Joel per a desfer-se del cadàver i per descobrir on està Vero
3	LA SETMANA ANTERIOR. El mossos d'esquadra Dani demana a Vero que l'ajudi a resoldre el cas que està investigant (ja que Vero té la mateixa firma que la persona que els mossos busquen), a canvi de reduir-li la condemna, i treure-la de presó.
4	LA SETMANA ANTERIOR. Vero intenta escapar però l'agafen i la tornen a empresonar.
5	Vicky arriba a la presó on Joel li ha dit que està Vero (en realitat NO la van traslladar, i està a la mateixa presó). Com que no veu a la seva germana, Vicky té un atac d'ira i mata a tots els presents (4 persones). La càmera la grava.
6	Dani, juntament amb altres mossos, arriba a l'escena del crim i descobreix que tots els cossos tenen la mateixa firma que ell persegueix. Descobreix que les càmeres ho han gravat tot i es queda les cintes.
7	Dani torna a demanar ajuda a Vero, aquest cop amenaçant-la que si intenta escapar la dispararan.
8	Dani i Vero veuen les cintes. SORPRESA per Vero en descobrir que la assassina és Vicky. Menteix a Dani dient-li que no sap qui deu ser.
9	PASSAT. Vero i Vicky juntes 10 anys abans. 4 homes les violen.
10	PASSAT. 3 anys més tard, Vero i Vicky maten a un grup de 4 traficants.

11	Vero repassa de nou les cintes. Dedueix que Vicky ha anat a buscar-la i dedueix que es troba al mateix lloc on es van veure per últim cop.
12	PASSAT. Les dues germanes estan juntes a un hotel. Vero va a un supermercat a comprar i no torna. L'endemà, Vicky descobreix que han detingut a Vero i, gràcies als diaris, descobreix qui ha estat. Jura venjança.
13	Vero va a l'hotel de l'escena 12 i troba a la seva germana allà. Es retroben. Vicky diu que es venjarà de Dani per haver-les separat. Vero declara estar col·laborant amb la policia, i que l'endemà ha quedat amb Dani per reunir-se. Recomana a Vicky que s'amagui.
14	Dani està en un bar amb Joel. Arriba Vero, veu a Joel i descobreix que Dani l'ha estat utilitzant per trobar a Vicky, i ja sabia qui era des de l'inici. Mentre tots dos discuteixen, arriba Vicky i mata a Joel.
15	PASSAT. Entre els traficants de l'escena 10 hi havia un policia encobert, el pare de Dani. Dani, en assabentar-se de com va morir el seu pare, jura venjança i, gràcies a les càmeres del succés descobreix qui va matar al seu pare (Vicky), i la seva còmplice (Vero). Per tant, decideix que portarà la còmplice a presó i matarà a l'assassina del seu pare. Per tant, Dani ja sabia que les noies eren germanes, però volia utilitzar a Vero per trobar a Vicky.
16	Baralla entre Vicky i Dani en la que guanya ella però NO EL MATA, el deixa malferit i declara que prefereix deixar-lo viu perquè aquest fet serà pitjor pel mosso d'esquadra que la mort.
17	Arriba els serveis d'emergència amb l'objectiu de portar Dani a l'hospital.

Taula. 6.3.1. Esquema de la trama

6.4. Tractament

Un cop definida la sinopsi de la trama, es procedeix a redactar l'argument del guió, on es detalla els punts clau de la història. Els personatges es descriuen en el següent apartat, "Bíblia de personatges".

Any 2016. És gairebé mitjanit. Joel (25) es troba a l'estació de metro de Sant Andreu Arenal, està tornant, ja que ha anat al Camp Nou a veure un partit de futbol (vesteix amb la samarreta del FC Barcelona). Com els trens ja no circulen per l'hora que és, decideix agafar un taxi per tornar a casa seva, Granollers. Parla per telèfon amb Vicky, i declara que l'endemà ja sabrà el que ella demana (saber on es troba Vero). No ho menciona, per crear suspens a l'espectador.

Vicky (25), per la seva banda, està en un magatzem nuu del barri Oliveres de Santa Coloma de Gramanet. Està bevent vodka i va "deixada", ha begut bastant. Sona la cançó "*Hasta el amanecer*", i Vicky la canta mentre agafa un ganivet i es dirigeix a càmera. La càmera revela que Josep Maria (40), amb l'uniforme de mosso d'esquadra, està lligat a una cadira, Vicky en realitat es dirigeix a ell. L'home té diverses ferides i magulladues a la cara. Josep Maria demana clemència, però Vicky l'ignora i balla sensualment sobre el mosso d'esquadra. Josep Maria continua demanant que l'alliberi, i Vicky cansada, el mata, tallant-li el coll en un angle de 45° de dreta a esquerra (aquesta és la seva firma). Vicky es deixa caure a terra i crida enrabiada "¿Dónde está mi hermana?".

Es dona pas al títol del film, *Hermanas Vega*.

L'endemà al matí, Vicky (amb un aspecte físic completament diferent, va arreglada) està en un carrer solitari de Granollers arrepenjada al seu cotxe. Espera impacientment a Joel. Joel arriba tard, amb un cotxe nou (i car). Vicky exigeix a Joel que li digui el que ella buscava, saber on està la germana (Vicky no sap on és Vero perquè no s'ha apropat a cap presó per a investigar, per evitar el fet d'haver de fer front a molts policies armats alhora), i ell declara que Vero es troba a la presó de Quatre Camins. Vicky s'alegra i demana un altre favor al seu amic, que l'ajudi a desprendre's el cadàver del mosso mort. El cos de Josep Maria encara vesteix amb l'uniforme. Joel s'espanta, ja que, tot i haver fet aquesta feina abans per Vicky, mai li havia demanat que es desprengués del cadàver d'un policia. Vicky aconsegueix que Joel canviï d'opinió, i marxa. Ell declara no saber què fer.

La setmana anterior de les escenes anteriors. És el matí. Vero (27) està a la seva cel·la del Centre Penitenciari per a Dones de Barcelona, estirada i xiulant mentre mira el sostre. L'avisen que té una visita. La visita resulta ser un mossos d'esquadra, Dani (23). Per la conversació que mantenen, es mostra que es coneixen del passat. Dani declara a Vero que necessita la seva ajuda en un cas obert, a canvi de rebaixar-li la condemna. El cas tracta un seguit de morts l'últim any, on l'assassí destaca per tenir la mateixa firma que Vero utilitzava (i, per aquest motiu, Dani li demana que col·labori amb els mossos). Tot i que inicialment es nega, Vero accepta ajudar.

A la tarda, Dani i Vero van al Passeig Fluvial de Granollers, ja que l'últim assassinat ha estat en aquest mateix lloc. Ja hi ha 2 mossos d'esquadra investigant, per saber com s'ha pogut assassinar a la víctima. Un dels mossos declara que la víctima era un possible violador, i Vero declara alegrar-se que l'hagin matat. L'altre mossos demana a Vero que els mostri com l'hagués atacat ella. Vero fa una recreació, distreu al mossos, li roba la pistola i escapa pels carrers de Granollers, seguida pels mossos. Dani, mentre segueix la noia, canvia de carrer, i aconsegueix ficar-se davant de Vero. Dani l'atura, la desarma i la deté. Seguidament, es torna a veure Vero a la cel·la, en la mateixa posició que quan l'han avisada que tenia visita.

Vicky, la mateixa tarda que Joel li ha dit on està Vero, va a la presó de Quatre Camins (La Roca del Vallès). A la sala de recepció de la presó (hi ha 4 persones, el recepcionista, dos policies i un jove delinqüent), Vicky declara al recepcionista ser una visita per Vero Vega, però el recepcionista li diu que allà no hi ha cap persona que es digui d'aquesta manera. Torna a demanar amb insistència però li responen que segur que Vero no està allà. Vicky marxa, però torna immediatament amb un ganivet, i agafa un policia com a ostatge. Obliga al delinqüent a desarmar als altres policies, i obliga a tots els presents a quedar-se al mateix lloc, sense moure's, o matarà al policia. S'apropa al recepcionista i li torna a preguntar per Vero. L'home torna a contestar el mateix. Vicky es cabreja i mata als tres policies. Pregunta al delinqüent si sap on pot estar la seva germana, ell tarda a respondre, i Vicky el mata. Ella declara que sempre mata de 4 en 4. Vicky marxa, però la càmera ho ha gravat tot.

Al vespre, Dani arriba a l'entrada de Quatre Camins i es reuneix amb Jon, un mosso a qui ja coneix. Els dos entren a la presó i Jon ensenya els cossos a Dani. Jon es preocupa perquè és el primer cop que l'assassí que busquen ha actuat dins un edifici oficial. Mentre Dani i Jon intenten saber com ho deu haver fet l'assassí, un tècnic els diu que les càmeres estaven activades, i que la persona que busquen és una dona. El tècnic els mostra les imatges i Dani declara creure poder trobar l'assassina. Demana al tècnic que li doni una còpia el més ràpid possible.

A la nit, Dani torna a visitar a Vero perquè els ajudi. Ella declara que ajudarà, però que potser s'escapa. Dani, enfadat, diu a la noia que tenen permís per disparar-la si intenta escapar, i que l'única opció que té Vero per sortir abans de presó, és ajudar-los a trobar l'assassina. Vero se sorprèn perquè Dani ha especificat "assassina", i accepta col·laborar amb els mossos. L'endemà al matí, Dani i Vero revisen les imatges a comissaria (barri de Sant Gervasi, Barcelona). Mentre les miren, Dani reconeix que la noia de les imatges i Vero s'assemblen, i li pregunta si són família. Vero s'enfada perquè creu que Dani només ho ha dit perquè les dues noies són de complexió prima. Dani es disculpa, i Vero aprofita per utilitzar un to despectiu amb el mosso. Ell es cabreja pel to que Vero utilitza, i torna a preguntar-li si té alguna germana. Vero respon que no, i Dani admet confiar en la seva paraula.

Amb un flashback, centrat en l'any 2003, s'introdueix el passat de les germanes Vega. Vicky (12) i Vero (14) passegen pels carrers de Granollers a la tarda. Dos homes les comencen a seguir, i les exigeixen que s'aturin, però elles els ignoren, i continuen el seu camí. Davant la insistència dels dos homes, elles canvien de camí, arribant a un carrer desert (el mateix en què Vicky s'ha reunit amb Joel en l'escena posterior al títol), on es troben amb dos homes més. Els homes les aconsegueixen agafar i les pugen a una furgoneta. Amb la furgoneta, es dirigeixen a la zona industrial de Granollers, i, dins d'una de les naus industrials, lliguen a les noies dins una sala, i ells surten per decidir què faran amb elles. Vicky i Vero intenten treure's les cordes que les lliguen sense èxit.

Els dos homes que esperaven les noies al carrer desert entren a la sala, seguits pels seus 2 companys, els quals es queden darrere mirant. S'utilitza la mateixa tècnica que a la tortura de *Reservoir Dogs* (quan els homes s'apropen a elles, la càmera es mou per enfocar la paret mentre s'escolta les noies cridar), i, quan la càmera torna a enfocar, es veu a les noies abatudes, amb els ulls plorosos, i, encara lligades a la cadira. Quan els violadors surten de

la sala, hi ha silenci. El silenci es trenca quan, des de l'altra sala, s'escolta un “walkie-talkie”, i, seguidament, un dels violadors diu als seus companys que han d'anar al centre de Granollers a detenir un home, perquè han trucat a la centraleta informant que hi ha hagut una violació (donant a entendre que els violadors són mossos d'esquadra).

Es fa un salt en el temps i es mostra un nou flashback, centrat l'any 2006. És la nit del dia 3 d'abril al 4 d'abril. Vicky (15) i Vero (17) caminen per la Zona Industrial de Granollers, i observen un grup de 3 persones comprant droga a un traficant. El traficant, en veure-les, les insulta i els hi diu que marxin d'aquesta zona si no volen tenir problemes. Les germanes Vega, es miren amb una mirada còmplice i s'apropen al grup. El traficant, en veure que les noies s'apropen, les apunta, però Vicky, més ràpida, li talla el coll. A continuació, Vicky mata a 2 dels altres 3 homes. El darrer d'ells demana que el deixin viure, que ell no és igual que els altres, i es fica la mà a la butxaca per treure la seva placa policíaca, però Vicky, pensant que treurà un ganivet, o una arma, el mata. Vero recrimina a la seva germana haver matat al policia, ja que elles han d'assassinar només a les persones “dolentes”. Seguidament, les germanes Vega decideixen marxar del lloc dels fets corrents, però la càmera de l'edifici de davant ho ha gravat tot.

De nou a comissaria, Vero (ara sola, ja que Dani no està a la sala) torna a revisar les imatges i assegura que es tracta de Vicky, i més, després de veure el tatuatge de la seva germana. Es pregunta perquè Vicky ha anat a la presó i ha assassinat als presents, i arriba a la conclusió que l'està buscant a ella. Vero decideix que ella també buscarà a la seva germana, i creu saber on pot estar allotjada.

Un nou flashback, presenta les dues germanes juntes una tarda de l'any 2013. Estan en l'habitació d'un hotel del barri de Sant Gervasi de Barcelona, mirant la televisió. Vero (24) admet tenir ganes de menjar xocolata, i, després de mirar si hi ha a l'habitació, decideix anar al supermercat que hi ha a prop de l'hotel. Decideix endur-se el seu ganivet, per si les mosques. Vicky (22) es queda a l'habitació. Vero arriba al supermercat, que està desert (només hi ha el dependent) i pregunta al dependent on pot trobar xocolata. El dependent (un home d'avançada edat d'origen xinès) respon de mala gana a Vero i ella s'enfada pel to que ha realitzat l'home. A l'hora de pagar, el dependent actua de la mateixa manera i Vero decideix assassinar-lo perquè no tolera el tracte rebut.

Alhora, Josep Maria (37) i Dani (20) estan patrullant pel barri, quan decideixen entrar al supermercat a comprar una beguda. En entrar, Vero es fa passar per dependenta (amb el cadàver del dependent tapat pel taulell), i Dani, en veure-la, es queda petrificat perquè la reconeix (aquest punt s'explica més tard), i, gràcies a un mirall, veu el cadàver del dependent, alerta el seu company, i tots dos apunten a la noia amb la pistola. Vero no oposa resistència perquè els dos mossos la tenen vigilada. Dani i Josep Maria detenen a Vero i es dirigeixen a comissaria.

L'endemà al matí, Vicky es desperta i no veu a la seva germana, així que va al supermercat per descobrir què li ha passat a Vero, i veu el supermercat tancat amb cinta policial. Vicky torna a la seva habitació, i, gràcies a una notícia en un diari digital descobreix que han detingut a la seva germana. En la notícia, apareix el nom dels dos mossos d'esquadra que han detingut a Vero (Josep Maria Riells i Dani Domínguez), així que decideix assassinar-los per haver-la separat de la seva germana.

Gairebé tres anys més tard (2016), a les 23.00 h. Vicky coincideix amb Josep Maria, vestit amb l'uniforme de mossos d'esquadra, pels carrers de Sant Gervasi. Ella, fent-se passar per una víctima d'intent de violació, aconsegueix guanyar-se la seva confiança, i l'home acompanya Vicky fins al seu cotxe. De camí al cotxe, entaulen conversació, mostrant-se Vicky com una dona fràgil i poruga. En arribar on està el cotxe, Josep Maria descobreix 4 cadàvers (els homes que segons Vicky, l'havien intentat violar), i Vicky el colpeja, deixant-lo estabornit a terra. A continuació, puja el cos del mossos d'esquadra al maleter del cotxe.

Al present, Vero arriba a l'habitació de l'hotel de l'any 2013, i, després de picar a la porta, obra Vicky, i les dues germanes s'abracen, després de tant de temps sense veure's (aproximadament 3 anys). Ja dins l'habitació, Vicky explica a Vero que el temps que han estat separades, ha assassinat diverses persones, sobretot policies i mossos, ja que va llegir que els mossos l'havien enviat a presó, i es volia venjar d'ells. Vero recrimina aquest fet a la seva germana, i admet que la van detenir per la seva culpa, però que ara està col·laborant amb els mossos per trobar-la, a canvi d'aconseguir la llibertat vigilada. Vero menciona a la seva germana que, tot i així, no pensa avisar que l'ha vista, i que intentarà distreure als policies, perquè així la deixin en pau. A canvi però, Vicky ha d'admetre la voluntat de deixar de matar agents de la llei. Vicky, accepta, no sense protestar, que es compromet a no matar més mossos, però demana estar totes dues juntes de nou. Vero declara que aquest fet

és impossible, ja que l'endemà ha de parlar amb Dani, i ajudar-lo en la seva investigació a Granollers. Les germanes Vega s'acomiaden, i Vero marxa.

L'endemà al matí, vora les 9.00 h. Dani està reunit amb Joel dins una cafeteria de Granollers (Dani està d'esquena a la porta, mentre que Joel està assentat de manera que es veu el seu perfil des de la porta), qui declara al seu company que pensava que Vicky aniria a Quatre Camins l'endemà, en lloc d'anar la mateixa tarda, i, volia avisar-lo que la noia a qui busca la trobaria a recepció de Quatre Camins, i així poder cobrar la seva venjança detenint-la. Joel admet que no pensava que la noia seria capaç de fer una matança en un lloc on seria fàcil que la detinguessin. A continuació, arriba Vero, i se sorprèn en veure Joel, ja que és amic de la família. Seguidament, s'adona que si Joel està allà, vol dir que treballa per Dani, i que el mosso l'ha utilitzat a ella amb l'objectiu de trobar més fàcilment a Vicky. Vicky s'asseu davant de Joel i inicia una discussió amb Dani, on declara que ella confiava en ell, quan en realitat, ha estat el policia el que mentia des de l'inici. Dani argumenta que el seu ofici és detenir a tots els delinqüents, i que utilitza els mitjans de què disposa per aconseguir-ho, independentment que sigui necessari mentir a les persones a qui demana ajuda. Tot seguit, arriba Vicky i talla el coll de Joel, esquitxant de sang a Vero i Dani.

S'inicia un flashback, titulat "El pasado de Doble D", el qual se centra en el dia 4 d'abril de 2006. Es mostra, en blanc i negre, el pis on vivia Dani (L'Hospitalet de Llobregat), i, mitjançant la veu en off (fent un homenatge a l'escena inicial de *Kill Bill: Volume 2*), Dani explica que aquell dia la seva mare va mencionar-li que havien assassinat al seu pare la nit anterior, mentre treballava com a policia encobert. Dani, explica que aquell dia va decidir fer-se policia per venjar la mort del seu pare. Es mostra un seguit d'escenes en què Dani entrena per poder entrar en el cos de mossos d'esquadra, i, un cop dins, troba les imatges de la mort del seu pare, i descobreix qui l'ha assassinat. En veure que les culpables són dues persones (Vicky i Vero), decideix dedicar la seva vida a buscar-les, amb l'objectiu de matar a la culpable directa de la mort, Vicky, i enviar a presó la còmplice, Vero.

De nou al present, Vero se sorprèn que Vicky hagi matat Joel, però ella declara haver-ho fet perquè treballava per Dani. Dani i Vicky inicien una baralla, on Dani declara voler venjar al seu pare. La baralla acaba amb Dani malferit a terra i Vicky davant seu a punt de matar-lo amb el ganivet a la mà. Es talla l'escena, i es mostra a les germanes Vega en el cotxe de Vicky, on Vero admet que Vicky ha fet bé deixant al mosso viu, però Vicky

admet haver-lo deixat en vida perquè aquest fet és pitjor per Dani, ja que així haurà de viure la seva vida sabent que va tenir l'oportunitat de venjar el seu pare, però que va fallar. Vero se sorprèn de l'actitud de la seva germana, mentre ella mostra un somriure "malèfic", mostrant ser una persona sense pietat. 14 minuts i 44 segons més tard de la baralla, s'observa un immòbil Dani amb el ganivet clavat a terra, just al costat de la cara. Els mossos d'esquadra i els serveis mèdics arriben a la cafeteria i traslladen Dani a l'ambulància.

Es dona pas als crèdits de la pel·lícula, deixant el film obert a una possible segona part, on es resol l'encontre entre les germanes Vega i els seus violadors, i Dani intenta detenir a Vicky i Vero.

6.5. Bíblia de personatges

En aquest apartat es crea la fitxa de cada personatge amb un paper principal a *Hermanas Vega*. Cada fitxa consta del nom del personatge, la seva edat l'any 2016, les seves característiques físiques, socials i psicològiques, la seva professió, els seus objectius, el seu passat, i la relació amb els altres personatges per grau d'importància, és a dir, primer s'anomena el personatge amb qui té més relació, i l'últim personatge és amb el que té menys. Així doncs, els personatges que apareixen en aquesta Bíblia són la protagonista, Vicky Vega, i, els personatges principals, Vero Vega, Dani Domínguez, Joel Naranjo i Josep Maria Riells.

6.5.1. Vicky Vega

Nom:

Victòria Vega. Se l'anomena pel diminutiu del seu nom, Vicky.

Edat:

25 anys

Característiques físiques:

És d'estatura mitjana i complexió prima. Té el cabell llarg i fosc, i els ulls blaus.

Té un tatuatge al canell esquerre, quatre barres negres de 4 centímetres de llargada, i una fina ratlla vermella que les talla en diagonal. Simbolitza la seva firma, doncs, sempre mata a 4 persones (mateix nombre de persones que van ser presents en la seva violació), tallant-los-hi el coll en diagonal.

Físicament s'assimila molt a la seva germana, són idèntiques, amb l'excepció del color dels ulls i el tatuatge del canell. Una altra diferència entre elles és que Vero es pinta les ungles i Vicky no.

Característiques socials:

És de classe mitjana. No té problemes econòmics.

No destaca per tenir un vestuari particular, i utilitza tant roba informal com elegant. Utilitza maquillatge.

Característiques psicològiques:

A causa de la violació que va patir quan era petita, va desenvolupar una psicopatia, envers els homes, en especial aquells que fan actes vandàlics. Tot i així, el fet d'estar amb la seva germana la calma, per aquest motiu, el temps que està sense la presència de Vero a prop, mostra una faceta més sàdica de la seva personalitat.

Vicky, doncs, és una persona sàdica que gaudeix torturant i matant. És també una persona arrogant i prepotent, ja que es té una gran estima personal, i li agrada humiliar a les seves víctimes per mostrar la seva superioritat de poder. Una altra característica és el fet que és irònica. És també una persona segura d'ella mateixa.

Vicky mostra ser també una persona maniàtica, doncs, sempre assassina de quatre en quatre, ja que el primer cop que va assassinar, va haver-hi quatre víctimes. Quan està amb Joel, mostra ser una persona afable i coqueta, ja que “juga amb ell”, amb la fi que faci el que ella demana.

Només té sentimentalismes per la seva germana, doncs, és capaç de matar el seu amic d'infància, Joel, sense mostrar penediment ni remordiment.

Professió:

No en té. És una assassina en sèrie que utilitza el ganivet per matar. La seva firma és tallar el coll en un angle de 45° de dreta a esquerra.

Objectius:

Reunir-se de nou amb Vero.

Venjar-se de Dani i Josep Maria per haver-la separat de la seva germana.

Trobar als seus violadors per a venjar-se.

Passat:

Les germanes Vega coneixen a Joel des que eren petites, ja que coincidien al parc on jugaven.

La mare de Vicky va morir quan ella tenia 11 anys. Vero va acceptar el rol de mare, i és vista com una heroïna per part de Vicky des d'aquell moment. El seu pare es va suïcidar un any més tard, ja que no va poder acceptar la mort de la seva dona.

Van violar-la, juntament amb la seva germana, quan tenia 12 anys (la setmana següent que el seu pare morís). Aquest fet la va trastornar, i va decidir ser una assassina en sèrie, que mataria els homes que fessin actes vandàlics, tals com robar, traficar o violar.

Amb 15 anys, va assassinar 4 traficants de droga, entre ells el pare de Dani (policia encobert). L'any 2013, van detenir a Vero, i va decidir venjar-se, matant al màxim d'agents de la llei, ja que van separar-la de la seva germana. En especial, es vol venjar de Josep Maria i Dani per ser els causants de la detenció de Vero.

Relació amb els altres personatges:

Vero és la seva germana. Té una gran relació amb ella, i la té idolatrada. El seu objectiu és treure la seva germana de presó per reunir-se de nou.

Vol matar a Dani, ja que és un dels culpables que Vero estigui a presó.

Bona relació amb Joel, a qui coneix des de petit. Confia en ell, ja que fa tot el que ella li demana.

Vol venjar-se de Josep Maria perquè és un dels culpables que Vero es trobi a presó.



Fig. 6.5.1.1. Vicky Vega *⁶⁷

* es vol que l'actriu que interpreta a Vicky tingui aquest aspecte físic, però els ulls blaus.

⁶⁷ Disponible a: http://crepusculo.wikia.com/wiki/Christian_Serratos

6.5.2. Vero Vega

Nom:

Verónica Vega. Se l'anomena pel diminutiu del seu nom, Vero.

Edat:

27 anys

Característiques físiques:

És d'estatura mitjana i complexió prima.

Té el cabell llarg i fosc. Té els ulls marrons.

Físicament s'assimila molt a la seva germana, són idèntiques, amb l'excepció del color dels ulls i el tatuatge del canell. Una altra diferència entre elles és que Vero es pinta les ungles i Vicky no.

Característiques socials:

És de classe mitjana. No té problemes econòmics.

No destaca per tenir un vestuari particular, i utilitza tant roba informal com elegant, però no cara. Utilitza maquillatge i es pinta les ungles.

Característiques psicològiques:

Des de la violació que va patir quan era més jove, ha mostrat no tenir manies a l'hora de matar, sobretot persones que s'ho mereixen perquè delinqueixen o utilitzen una actitud despectiva cap a ella. Odia que la tractin malament, i és l'única manera d'aconseguir que es comporti com Vicky, mostrant la seva faceta assassina. A diferència de la seva germana, no gaudeix assassinant, els assassinats li creen plaer, però no l'omplen.

El pas per presó l'ha redimit, doncs, els assassinats ja no li creen la sensació de plaer del primer cop. És intel·ligent, i busca qualsevol oportunitat per sortir-se amb la seva. Una altra de les seves característiques és que és irònica.

És una persona amb sentimentalismes, doncs, a diferència de la seva germana, mostra empatia per les altres persones, entre elles Joel i Dani, a qui respecta, tot i haver-la detingut. Vero, doncs, és una persona empàtica i que és capaç de perdonar, i, admetre els seus propis errors.

Professió:

No en té. Actualment es troba a presó. Era una assassina en sèrie que utilitzava el ganivet per matar. La seva firma era tallar el coll en un angle de 45° de dreta a esquerra.

Objectius:

La llibertat per poder retrobar-se amb la seva germana.

Trobar als seus violadors per a venjar-se.

Passat:

Les germanes Vega coneixen a Joel des que eren petites, ja que coincidien al parc on jugaven.

La seva mare va morir quan Vero tenia 13 anys. Vero va acceptar el rol de mare, i és vista des de petita com una heroïna per part de la seva germana. El seu pare es va suïcidar un any més tard, ja que no va poder acceptar la mort de la seva dona.

Van violar-la, juntament amb la seva germana, quan tenia 14 anys (la setmana següent que el seu pare morís). Aquest fet la va trastornar, i va decidir ser una assassina en sèrie, que mataria els homes que fessin actes vandàlics, tals com robar, traficar o violar.

Amb 17 anys, va ser còmplice de l'assassinat que Vicky va cometre, en què va matar a 4 traficants de droga, entre ells el pare de Dani (policia encobert). L'any 2013, la van detenir i empresonar al Centre Penitenciari de Dones de Barcelona, ja que va assassinar un dependent de supermercat que havia utilitzat una mala actitud amb ella.

Relació amb els altres personatges:

Germana de Vicky, amb qui manté una molt bona relació. És idolatrada per Vicky.

Dani, juntament amb Josep Maria, la va detenir, i en l'actualitat mostra no sentir rancor cap a ell, ja que sap que va ser culpa seva.

Amic des de petita de Joel.

Josep Maria, juntament amb Dani, la va detenir.



Fig. 6.5.2.1. Vero Vega *⁶⁸

* Es té la idea que les dues germanes siguin gairebé idèntiques físicament, diferenciant-se en el fet que Vero té els ulls marrons (i Vicky blaus), no té tatuatges i es pinta les ungles.

⁶⁸ Disponible a: http://crepusculo.wikia.com/wiki/Christian_Serratos

6.5.3. Dani Domínguez

Nom:

Dani Domínguez. Té l'àlies de Doble D, ja que el nom i el cognom comencen amb la mateixa lletra inicial.

Edat:

23 anys

Característiques físiques:

És d'estatura i complexió mitjana, i evidencia una bona forma física.

Té el cabell curt, fosc i utilitza gomina. Té els ulls blaus.

Característiques socials:

Pertany a la classe social mitjana, i viu al mateix pis on vivia de petit, a L'Hospitalet.

Vesteix amb l'uniforme, i amb roba informal.

Característiques psicològiques:

Dani és una persona honesta i lleial que confia en els altres. És innocent, ja que confia en excés en la paraula dels altres. No tolera els comportaments irresponsables, ni que el cridin. Li agrada el risc, i l'avorreix la vida monòtona. Una altra de les seves característiques és que és una persona familiar, doncs, encara viu amb la seva mare al pis de L'Hospitalet. És també una persona venjativa, ja que vol venjar la mort del seu pare.

És intel·ligent i sap “jugar les seves cartes”, i no mostra el que sap fins que és el moment just. Així doncs, Dani no és vanitós, doncs, no li agrada ésser notat i lloat.

Professió:

Caporal en el cos de mossos d'esquadra.

Objectius:

Venjar la mort del seu pare, matant a la seva assassina, Vicky Vega.

Passat:

És de família humil. Estava molt unit a la seva família. Vicky va matar al seu pare, fet que el va afectar molt, i va decidir fer-se mossos d'esquadra per venjar la mort del seu pare. Després de la mort del seu pare, es va dedicar a entrenar per poder entrar al cos dels mossos. Ha dedicat pràcticament tota la seva vida en venjar la mort del seu pare.

Relació amb els altres personatges:

Vicky Vega és el seu objectiu, ja que va ser qui va matar al seu pare. Alhora, Dani és l'objectiu de Vicky, ja que va empresonar a Vero.

Va detenir a Vero Vega tres anys abans. En l'actualitat li demana ajuda per trobar a la seva germana. Confia en ella.

És amic des de petit amb Joel, ja que els seus pares eren amics. Joel és el seu confident.

És el company de Josep Maria al cos de mossos d'esquadra.



Fig. 6.5.3.1. Dani Domínguez⁶⁹

⁶⁹ Disponible a: <http://nordenergi.org/org-thor-actor-liam-hemsworth.html>

6.5.4. Joel Naranjo

Nom:

Joel Naranjo.

Edat:

25 anys

Característiques físiques:

És d'estatura i complexió mitjana.

Té el cabell fosc, llarg i ondulat. Té els ulls marrons. Té poca barba (de 2 - 3 dies).

Característiques socials:

És de família de classe social alta. Viu en una gran casa a Canovelles. Té diverses cotxes, i la seva última adquisició és un cotxe esportiu (Audi TT de color platejat).

Vesteix amb roba d'esport.

Característiques psicològiques:

La principal característica d'aquest personatge és que és una persona falsa i mentidera, doncs, col·labora amb els mossos i menteix a Vicky encara que sembli que l'ajudi. És un home despreocupat, i vanitós, a qui li agrada ésser notat i lloat de les gents, mostrant les seves adquisicions, siguin cotxes, telèfons mòbils, o el fet d'anar a veure un partit de futbol al camp. Una altra característica d'aquest personatge és que està consentit per la seva família, i actua creient que el que fa està bé sempre.

Professió:

No treballa. Viu dels diners familiars.

Objectius:

Divertir-se. La seva principal afició és passar l'estona divertint-se, sigui anant de festa, comprant cotxes o passant l'estona amb els seus amics.

Fer el bé. Tot i que sempre ha intentat fer el que Vicky li demana, el mateix any 2016, Dani li va ensenyar la fotografia de l'assassina del seu pare, i Joel va decidir ajudar al seu amic a capturar-la.

Passat:

Sempre ha viscut rodejat de luxes, i la seva família l'ha consentit en excés. Va anar a un bon col·legi de Granollers, i en sortir de classe, anava sempre amb els amics a un parc vora l'escola, on va conèixer a Vicky i Vero, amb qui va fer una bona amistat que ha mantingut amb el pas dels anys. Es va enamorar de Vicky a primera vista, i sempre esperava amb impaciència el moment de veure-la.

Els pares de Dani i Joel es coneixen des de petits, i, per aquest motiu, guarda una gran relació amb Dani des de petit. Dues setmanes abans de començar la trama del 2016, Dani ensenya una fotografia de l'assassina del seu pare a Joel, i ell, en veure-la, reconeix conèixer a la noia, i decideix ajudar el seu amic a trobar l'assassina del seu pare.

Relació amb els altres personatges:

Amic i confident de Dani, amb qui guarda una gran amistat.

Guarda una gran amistat amb Vicky i Vero. Enamorat de Vicky, fa el que ella li demana.

Coneix a Josep Maria, però no hi té relació.



Fig. 6.5.4.1. Joel Naranjo⁷⁰

⁷⁰ Disponible a: <http://www.mundodeportivo.com/futbol/sala/20160811/403785006254/marc-tolra-ahora-nadie-tendra-la-certeza-de-ser-intocable.html>

6.5.5. Josep Maria Riells

Nom:

Josep Maria Riells

Edat:

40 anys

Característiques físiques:

Estatura i complexió mitjana.

Cabell curt i negre. Té els ulls verds.

Característiques socials:

Té sou de mosso d'esquadra, i la seva dona treballa com a secretària. Pertany a la classe social mitjana. Viu en un pis al barri de Sant Gervasi (Barcelona).

En el film, sempre vesteix amb l'uniforme de mosso d'esquadra.

Característiques psicològiques:

És una persona fidel i lleial, confia en la gent i no dubta en ajudar als altres. És un home familiar, i el que més li agrada és passar l'estona amb la seva família. Té un gran sentit de la justícia, i es pren la seva feina professionalment, intentant que tothom compleixi la llei en tot moment. Li agrada el rol de mestre, ja que intenta ensenyar a Dani perquè sigui un bon mosso d'esquadra, ja que confia en ell.

És també una persona humil i responsable, a qui no li agrada que l'enalteixin. És un home serè, tranquil i calmat, a qui li agrada la vida monòtona que té.

Professió:

Sergent en el cos de mossos d'esquadra.

Objectius:

Complir la llei, sobretot gaudeix patrullant pels carrers.

Dedicar temps a la seva família, per aquest motiu, li agrada treballar en el tranquil barri de Sant Gervasi (Barcelona).

Passat:

Està casat amb Judit Reyes, i té un fill de 6 anys.

Fa 20 anys que treballa com a mossos d'esquadra.

Relació amb els altres personatges:

És el company de Dani al cos de mossos d'esquadra.

Coneix a Joel, ja que és el confident de Dani, tot i així, no tenen relació.

Va detenir a Vero.

Vicky el vol matar perquè va ser un dels responsables que la seva germana acabés a presó.



Fig. 6.5.5.1. Josep Maria Riells⁷¹

⁷¹ Disponible a: <https://es.pinterest.com/pin/574279389957187361/>

6.6. Tractament de l'espai

La trama de *Hermanas Vega* té lloc, principalment a les ciutats de Barcelona i Granollers, tot i que també hi apareixen els termes municipals de La Roca del Vallès, L'Hospitalet i Santa Coloma de Gramanet.

A Barcelona, la trama succeeix a tres barris diferents. L'escena inicial ocorre al barri de Sant Andreu, i més concretament a l'estació de metro de Sant Andreu Arenal, i dins un taxi a través l'avinguda meridiana i la carretera C-17. La trama també té lloc al barri de Poble Nou, i més concretament al centre penitenciari de Dones de Barcelona.

La principal localització de Barcelona però, és el barri de Sant Gervasi, doncs, en aquest barri és on es troba l'hotel on estan allotjades Vicky i Vero, el supermercat xinès on detenen a Vero, la comissaria de mossos d'esquadra i el carrer on Vicky troba a Josep Maria.

Pel que fa a Granollers, la trama succeeix a quatre barris diferents. L'encontre entre les germanes Vega i els violadors és al barri del centre, i, posteriorment, en una nau industrial de la zona industrial. Als carrers d'aquesta zona, és on Vicky i Vero maten als traficants de droga. Després de sortir de presó, Dani demana a Vero que l'ajudi amb el seu cas al Passeig Fluvial (barri d'instituts), i, Vero intenta escapar pels carrers d'aquest barri, i del barri del centre.

La darrera localització de Granollers és la cafeteria. S'ha pensat en la "Pastisseria Cafeteria Emmy", del barri de la Font Verda., ja que el què es pretén és que sigui una cafeteria de poques taules i allargada, i, cercant per Internet, aquesta cafeteria compleix les característiques que es vol.

Tal com s'ha mencionat, la trama té lloc a tres termes municipals més. La tortura de Vero a Josep Maria ocorre en un magatzem nuu del barri Oliveres de Santa Coloma. També apareix el centre penitenciari de Quatre Camins (La Roca del Vallès). El pis on vivia Dani quan tenia 13 anys, pertany a L'Hospitalet, més concretament al barri de Santa Eulàlia.

6.7. Tractament del temps

Pel que fa al temps extern, la trama està basada en l'actualitat, més concretament en els anys 2003, 2006, 2013 i 2016.

Pel que fa al temps intern, la trama té lloc durant aproximadament 14 dies, dividits entre els 4 anys prèviament mencionats. Així doncs, la trama de l'any 2013 té lloc una tarda, quan Vicky (12) i Vero (14), són raptades i violades per 4 mossos d'esquadra.

La nit del 3 al 4 d'abril de l'any 2006 és quan Vicky (15) i Vero (17) maten als traficants de droga, entre els quals hi ha el pare de Dani. Al vespre, és quan Dani (13) s'assabenta de la mort del seu pare, i decideix venjar-se. L'entrenament de Dani mostra la seva evolució durant 5 anys, des que decideix ser mosso d'esquadra fins que ingressa al cos dels mossos d'esquadra, l'any 2011.

Una tarda de l'any 2013 és quan Dani (20) i Josep Maria (37) detenen a Vero (24), i, l'endemà al matí, és quan Vicky (22) s'adona que no està la seva germana, i decideix venjar-se dels homes que l'han separat de Vero. Així doncs, la trama corresponent a l'any 2013 té una durada menor a les 24 hores, ja que la detenció de Vero és a la tarda, i l'inici de la venjança de Vicky és l'endemà al matí.

La trama de l'any 2016 té una durada d'aproximadament 10 dies, des que Dani (23) demana ajuda a Vero (27), fins que les dues germanes marxen després que Vicky mati a Joel (25) i deixi malferit a Dani.

Tal com fa Tarantino en la majoria dels seus films, s'ha decidit modificar l'estructura narrativa del guió, i es decideix no mostrar linealment el temps cronològic de la trama, amb l'objectiu de tenir "l'espectador enganxat" fins al final. Així doncs, ordenant el film cronològicament, la trama quedaria estructurada de la següent manera.

L'any 2003, les germanes Vicky i Vero Vega, sent menors d'edat, són raptades i violades per un grup de 4 homes. Aquest fet els crea una psicopatia, decidint que mataran a la gent per gust, i per venjança. 3 anys més tard, topen amb una banda de 4 traficants, i els maten. Entre els homes morts, hi ha un policia encobert, el pare de Dani, qui, en assabentar-se que el seu pare ha mort, decideix venjar-lo, entrenant fins a ser major d'edat, per poder entrar al cos de mossos d'esquadra.

L'any 2013, Vicky i Vero estan a un hotel descansant, i Vero decideix anar al supermercat a comprar. Mentre la noia està al supermercat entren dos mossos d'esquadra, Josep Maria i Dani, qui, reconeix a la noia i l'envien al centre penitenciari de Dones de Barcelona. L'endemà al matí, Vicky s'assabenta que la seva germana ha estat detinguda, i inicia una recerca per retrobar-se amb la seva germana, i, alhora, decideix venjar-se, matant als responsables de la seva detenció.

L'any 2016, després que Vicky hagi estat pràcticament 3 anys assassinant diversos agents de l'ordre de la llei, Dani decideix demanar ajuda a Vero perquè ajudi als mossos a detenir la persona que ha estat tres anys assassinant gent (no li diu que és la seva germana), tot i els dubtes inicials, Vero accepta a ajudar als mossos, però, intenta escapar i és enviada de nou a presó per part de Dani i els seus companys.

D'altra banda, Vicky troba a Josep Maria, el tortura i el mata. Joel, amic de Vicky, avisa a la noia que la seva germana podria estar a la presó de Quatre Camins, així que Vicky es presenta a la presó, i, en conèixer que la seva germana no està allà, mata a 4 treballadors de Quatre Camins. A continuació, Dani arriba a l'escena del crim, i, en veure les proves, torna a demanar ajuda a Vero perquè l'ajudi a revisar les imatges del crim.

Mentre Dani i Vero revisen les imatges, ella descobreix que la seva germana l'està buscant, així que, després de mentir al mosso d'esquadra, dedueix on pot estar Vicky, i les dues germanes es retroben. Tot i així, Vero declara que s'ha de reunir amb Dani l'endemà al matí, així que decideixen ajuntar-se al vespre per poder escapar.

L'endemà, Dani està reunit amb Joel en una cafeteria, i, en arribar Vero, discuteix amb el mosso d'esquadra, ja que l'estava utilitzant a ella per poder detenir a Vicky. Tot seguit, arriba Vicky, mata a Joel, i inicia una baralla amb Dani, deixant-lo malferit. Vicky i Vero, finalment juntes, marxen de la ciutat, mentre els serveis mèdics arriben a la cafeteria per salvar la vida de Dani.

6.8. Banda sonora

És l'apartat que menys s'ha treballat, ja que només s'ha pensat 3 de les cançons que poden sonar en el transcurs del llargmetratge.

Així doncs, en l'escena inicial, Vicky canta la cançó del gènere "reggaeton", "*Hasta el amanecer*" de Nicky Jam, mentre sona, ja que es vol fer un símil amb la balada "*Jim Jones at Botany Bay*" que Daisy Domergue canta a *The Hateful Eight*, doncs, mentre que Daisy canvia la darrera estrofa per un missatge a John Ruth, a *Hermanas Vega* canta la cançó a tall de burla, doncs, la primera estrofa de la cançó diu:

"Como tú te llamas, yo no sé

De donde llegaste, ni pregunté

Lo único que sé, es que quiero con usted

Quedarme contigo hasta el amanecer"

I Vicky, amb aquesta estrofa vol donar a entendre que li és igual qui sigui el seu presoner, i que pot estar hores torturant-lo fins a aconseguir el que ella vol, saber on està la seva germana. Alhora, s'ha volgut homenatjar l'escena de la tortura de *Reservoir Dogs*, ja que Vicky balla i canta la cançó, gaudint el que està fent.

Les altres dues cançons que s'ha pensat no tenen tanta rellevància com aquesta primera, ja que són d'acompanyament. La primera d'elles és "*Gonna fly now*" de Bill Conti, la qual sona mentre Dani entrena al gimnàs, ja que aquesta cançó està associada amb l'entrenament pel paper que va tenir en la pel·lícula *Rocky* (1976, John G. Avildsen).

L'altra és "*Fast Car*" de Jonas Blue, i s'escolta en la darrera escena, quan Vicky i Verónica marxen de Granollers. La intenció que es vol aconseguir inserint aquesta cançó en aquesta escena, és reforçar la sensació que Vicky condueix a una gran velocitat.

6.9. Relació amb els treballs de Quentin Tarantino

Per fer aquest guió, s'ha basat en els treballs de l'autor estudiat. Així doncs, s'ha tingut en compte algunes de les característiques de la seva obra, així com els apartats analitzats en el capítol 4, "Anàlisi de referents", personatges, espais, temps i banda sonora. Pel que fa a la temàtica, aquesta està inspirada en *Kill Bill*, doncs, la trama d'*Hermanas Vega* tracta una venjança. A diferència del film de Tarantino però, la venjança ve donada per la recerca de la protagonista, Vicky, a la seva germana, Vero, ja que els mossos d'esquadra les han separat.

Tres característiques pròpies de l'estil de Tarantino són la violència, l'aparició de la sang i l'ús d'armes. Aquests tres elements s'han volgut reflectir en el guió d'aquest TFG, i hi són presents al llarg de la trama. Una altra característica a destacar és el fet que els personatges que apareixen són malparlats, i freqüenten l'ús dels insults, o de paraules malsonants. Una altra característica és la doble moral dels personatges, doncs, els violadors són alhora mossos d'esquadra, per tant, corrompen la llei seguint els seus propis interessos, tal com ocorre amb el personatge de Freddy Newandyke a *Reservoir Dogs*.

Centrant-se en referències particulars a l'obra del cineasta, la primera d'elles es troba en el títol del guió, *Hermanas Vega*, doncs, Quentin Tarantino, en diverses ocasions, ha admès que li hagués agradat fer una pel·lícula que uneixi a dos dels seus personatges més famosos, els germans Vic Vega (*Reservoir Dogs*) i Vincent Vega (*Pulp Fiction*) en un mateix treball, el qual es titularia *The Vega Brothers* (*Hermanos Vega* en castellà). A més, es decideix utilitzar un títol de dues paraules, ja que tots els llargmetratges de Tarantino tenen aquesta particularitat, a excepció de *My Best Friend's Birthday* i *The Hateful Eight*.

Continuant amb el punt anterior, s'ha decidit homenatjar al director, batejant als personatges principals del guió amb el nom de Vicky i Vero Vega. Els noms dels personatges, tenen una gran similitud amb aquests personatges de Tarantino, ja que comparteixen cognom, i el nom comença amb la mateixa inicial. També s'ha decidit que les germanes que apareixen a *Hermanas Vega*, tinguin similitud psicològica amb els personatges de Vic i Vincent Vega. Per acabar d'arrodonir-ho, els personatges més sàdics, d'un film, Vicky, i altre, Vic, tenen un so similar.

Seguint amb la relació en els noms dels personatges, s'ha decidit anomenar a Joel amb el nom de Joel Naranjo, en honor al "Sr. Naranja" de *Reservoir Dogs*. D'aquesta manera, es pretén fer una referència a la personalitat d'aquests dos personatges, doncs, els dos són personatges falsos que menteixen als seus companys, ja que en realitat treballen, o, en el cas de Joel, col·labora, amb els agents de la llei (policia de Los Angeles i mossos d'esquadra).

Pel que fa a les característiques físiques dels personatges del guió, aquests entren dins els estàndards dels films de Tarantino. Respecte a les característiques socials, l'únic personatge que destaca és Joel, el qual pertany a la classe social alta. Aquest fet també té relació amb els treballs del cineasta, ja que en els seus films, apareix algun personatge que destaca per la seva classe social, mentre que no es destaca la dels altres personatges, tot i que no es menciona que pateixin problemes econòmics. Així doncs, en aquest cas, és Joel qui pertany a la classe social alta, igual que ho són Joe i Eddie Cabot a *Reservoir Dogs*, Marsellus Wallace a *Pulp Fiction*, Ordell Robbie a *Jackie Brown*, Bill a *Kill Bill*, Hans Landa a *Inglourious Basterds* o Calvin Candie a *Django Unchained*.

Pel que fa a l'aspecte psicològic dels personatges, tots els personatges que apareixen a *Hermanas Vega*, tenen com a referència als personatges de Quentin Tarantino. Així doncs, Vicky Vega està basada en Vic Vega (*Reservoir Dogs*), ja que és una persona sàdica, a qui li agrada torturar i matar. També està basada en Beatrix Kiddo (la saga de *Kill Bill*), ja que les uneix el mateix motiu, la venjança, i utilitzen armes blanques per lluitar, Especialista Mike (*Death Proof*) pel fet de ser una assassina en sèrie que gaudeix sent-ho i Hans Landa (*Inglourious Basterds*) i Calvin Candie (*Django Unchained*), ja que és arrogant i li agrada humiliar a les seves víctimes, mostrant així la seva superioritat.

El personatge de Vero Vega té com a principal referència a Vincent Vega (*Pulp Fiction*), en l'aspecte que no té manies a l'hora de matar. Una altra referència s'observa en la figura de Beatrix Kiddo (els dos volums de *Kill Bill*), doncs, utilitza armes blanques.

Pel que fa a Dani Domínguez, principalment s'ha basat en el caràcter del "Sr. Blanco" (*Reservoir Dogs*), ja que és una persona honesta i lleial, que confia en les persones que el rodegen, doncs, Dani creu que Vero el pot ajudar, i per aquest motiu decideix treure-la de presó. Igual que el personatge de "Sr. Blanco", Dani tampoc tolera certs comportaments irresponsables, i per aquest motiu, té enfrontaments amb Vero. L'altre personatge de la

filmografia de Tarantino en què s'ha basat el caràcter de Dani és Beatrix Kiddo (la saga de *Kill Bill*), ja que vol venjar-se de Vicky per haver assassinat al seu pare.

Josep Maria Riells s'ha basat també en el “Sr. Blanco” (*Reservoir Dogs*), ja que, igual que Dani, és una persona honesta, lleial, i que confia en les altres persones, i vol ajudar-les. Respecte a Joel Naranjo, s'ha tingut com a principal referència el personatge del “Sr. Naranja” (*Reservoir Dogs*), ja que és una persona falsa i mentidera, que col·labora amb els mossos sense que s'adoni Vicky, fins que és massa tard.

Pel que fa a l'estructura narrativa del guió, s'ha basat en els films *Reservoir Dogs*, *Pulp Fiction* i els dos volums de *Kill Bill*, ja que aquesta no apareix linealment, i hi ha salts en el temps i flashbacks. Una altra referència a aquests quatre films és l'ús de capítols, doncs, s'ha decidit anotar un text que anunciï els salts en el temps. Així doncs, els capítols del passat de les germanes Vega i de Dani Domínguez, s'anuncien amb el nom “nuestra historia”, i, “el pasado de Doble D”. A més, per advertir dels salts temporals, s'ha decidit utilitzar un text informatiu, en el qual s'anuncia l'any.

També s'ha decidit homenatjar seqüències específiques de la seva filmografia, així doncs, l'escena on violen a les germanes Vega, es vol utilitzar la mateixa tècnica emprada en l'escena de la tortura de *Reservoir Dogs*, on, en el moment de l'acte, la càmera enfoca a la paret, per, al cap d'un moment, tornar a enfocar, i mostrar el que ha succeït. En aquesta mateixa escena, es vol homenatjar l'escena de la violació de *Pulp Fiction*, ja que dos dels violadors es queden contemplant l'escena, tal com ocorre en el film de Tarantino, on Maynard es queda mirant com Zed abusa de Marsellus. Un altre exemple és quan es mostra el passat de Dani, on s'opta per utilitzar la veu en off del protagonista del segment i el color blanc i negre, a tall d'homenatge de l'escena inicial de *Kill Bill: Volume 2*.

Pel que fa a les localitzacions, hi ha certs punts en comú entre els treballs de Tarantino i aquest guió. Així doncs, s'ha decidit escollir que la tortura de Josep Maria per part de Vicky ocorri en un magatzem, fent una clara referència el film *Reservoir Dogs*. A més, per fer aquesta escena, s'ha basat en la tortura que ocorre en el mateix llargmetratge per part de Vic Vega.

Un altre element en comú, és la cafeteria on s'enfronten Vicky i Dani, doncs, Tarantino utilitza en diferents pel·lícules aquests establiments, o similars, sent la referència principal la merceria de *The Hateful Eight*, doncs, en aquest establiment hi ha també una baralla. Finalment, s'ha decidit utilitzar com a localització de la darrera escena el cotxe de Vicky, basant-se en *Reservoir Dogs*, on els personatges escapen del robatori amb el cotxe a gran velocitat. També s'ha decidit utilitzar el maleter del cotxe de Vicky, per mostrar el cadàver de Josep Maria a Joel, ja que s'ha volgut homenatjar el pla contrapicat característic de Quentin Tarantino.

Pel que fa a la banda sonora, s'ha volgut imitar el fet que la lletra de les cançons que apareixen en el treball del cineasta tenen relació amb el que es veu. Així doncs, amb la cançó "*Hasta el amanecer*" que s'ha utilitzat mentre Vicky tortura a Josep Maria, s'ha tingut com a referència la cançó que canta el personatge de Daisy Domergue a *The Hateful Eight* ("*Jim Jones at Botany Bay*"), pel fet que aporta el seu punt de vista al que està succeint. També ha servit de referència l'escena de la tortura de *Reservoir Dogs*, on la persona que tortura (Vic i Vicky) balla mentre canta la cançó.

A l'hora d'escriure el guió, l'únic aspecte en què no s'ha tingut en constància el treball de Tarantino, ha estat l'ambientació pel que fa al país on ocorre la trama, doncs, tal com s'havia descrit com a objectiu principal d'aquest TFG, el guió està ambientat en Catalunya, i, les obres de Tarantino estan totes ambientades en els Estats Units, a excepció de *Inglourious Basterds*, la qual està ambientada en la França i Alemanya de la II Guerra Mundial.

7. Conclusions.

Un cop finalitzat el treball, destaca el fet que no s'ha aconseguit completar l'objectiu principal del projecte, elaborar un guió cinematogràfic a l'estil de Quentin Tarantino ambientat a Catalunya. Tot i així, la valoració general del treball és positiva, ja que s'ha aconseguit completar els objectius previs i s'està satisfet amb el treball realitzat, ja que s'ha aplicat una metodologia d'anàlisi fílmica que ha permès estudiar els codis cinematogràfics presents en l'obra de Tarantino. A més, s'ha aconseguit complir el procés d'elaboració d'un guió, així com conèixer la dificultat que comporta aquest procés.

El principal assoliment del projecte se centra en el procés d'elaboració del guió, on, partint de la idea original, s'ha aconseguit desenvolupar-la fins a aconseguir definir el guió. Particularment, s'està satisfet amb el tractament d'*Hermanas Vega*, ja que s'ha aconseguit desenvolupar una trama interessant, i que aconsegueix mantenir el suspens fins al final. A més, dins aquest procés d'elaboració, s'ha aconseguit ambientar el guió a Catalunya, complint d'aquesta manera, una part de l'objectiu final marcat a l'inici del treball.

L'apartat que ha comportat més dificultat del projecte ha estat l'anàlisi fílmic de l'autor, doncs, la major part del temps s'ha invertit en el capítol d'anàlisi dels referents, ja que s'ha volgut fer unes anàlisis de les pel·lícules el més detallades possible, amb la finalitat de definir correctament les característiques de l'autor i els estereotips dels personatges de la seva obra, i així poder aprofitar aquest treball per relacionar el guió d'*Hermanas Vega* amb el treball de Tarantino.

Pel que fa a la principal dificultat del treball, aquesta se centra, sense cap dubte, en l'etapa d'idea, doncs, ha estat un procés llarg i difícil arribar a trobar una idea, al voltant de la qual escriure un guió. Finalment però, després de replantejar aquesta etapa, s'ha aconseguit obtenir una idea satisfactòria, i s'ha desenvolupat el treball previ al guió definitiu sense incidències destacades.

Així doncs, tot i que no s'ha aconseguit completar tots els objectius marcats inicialment, el fet d'aconseguir completar la majoria d'objectius, i el desenvolupament que s'ha fet per complir-los, mostra que el treball supera amb escreix les dificultats a què s'ha hagut de fer

front. A més, l'estudi, i el treball realitzat en aquest TFG, han permès entendre millor les dificultats que hi ha en la professió de guionista.

Per últim, destacar que el fet de no haver aconseguit escriure el guió definitiu, no ha descoratjat l'autor d'aquest treball, i hi ha voluntat d'escriure'l en el futur.

8. Possibles ampliacions.

La primera, i més evident, ampliació que es podria fer és escriure el guió complet d'*Hermanas Vega*. Un cop completada aquesta ampliació, s'hauria de revisar el guió, cuidant tots els detalls, i desenvolupar més extensament les escenes, i els diàlegs, fet característic de Tarantino.

En cas de decidir gravar-se el llargmetratge, s'estaria parlant d'una producció professional, i es podria considerar el fet de tenir un equip de guió, aportant cada guionista el seu punt de vista, amb l'objectiu de desenvolupar una trama més complexa i deixar enllestit el guió literari perquè després es pogués elaborar el guió tècnic.

Un cop gravat el guió, caldria fer una campanya de màrqueting per promocionar el film i atreure a la potencial audiència.

Lògicament, totes aquestes ampliacions modificarien l'apartat de viabilitat del projecte, fent necessari elaborar un pressupost, i tenir un pla de finançament capaç de sufragar els costos de producció, ja que, en tractar-se d'una producció professional, aquests serien inassumibles amb recursos propis.

9. Bibliografia.

(1) *El gui3n de cine* [en l3nia] [darrera consulta: 1 de juliol de 2016].

Disponible a <http://recursos.cnice.mec.es/media/cine/bloque9/pag3.html>

(2) *G3neros cinematogr3ficos* [en l3nia] [darrera consulta: 1 de juliol de 2016].

Disponible a <http://recursos.cnice.mec.es/media/cine/bloque4/pag1.html>

(3) Apunts assignatura Guionatge Audiovisual

(4) S. Field. *Screenplay: The Foundations of Screenwriting*. New York: Delta trade paperback revised edition, 2005. 337 p3gines. ISBN: 9780385339032

(5) C. Vogler. *El viaje del escritor*. Barcelona: Ma Non Troppo, 2002. 368 p3gines. ISBN: 9788495601513

(6) D.K. Holm, *Quentin Tarantino: The Pocket Essential Guide*. Harpenden: Pocket Essentials, 2004. 160 p3gines. ISBN: 9781848398665

(7) *Quentin Tarantino Biography* [en l3nia] [darrera consulta: 20 de setembre de 2016]

Disponible a <http://www.biography.com/people/quentin-tarantino-9502086>

(8) *Quentin Tarantino* [en l3nia] [darrera consulta: 23 d'agost de 2016].

Disponible a http://www.imdb.com/name/nm0000233/?ref_=nv_sr_1

(9) *Quentin Tarantino* [en l3nia] [darrera consulta: 23 d'agost de 2016]

Disponible a

<http://www.filmaffinity.com/es/search.php?stype=director&sn&stext=Quentin%20Tarantino>

(10) F. Casetti & F. di Chio, *C3mo analizar un film*. Barcelona: Paid3s, 1991. 278 p3gines. ISBN: 8475096689

Escola Universitària Politécnica de Mataró

Centre adscrit a:



UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA

Grau en Mitjans Audiovisuals

GUIÓ DE LLARGMETRATGE A L'ESTIL DE QUENTIN TARANTINO

Estudi de la viabilitat

SERGI RAMÓN CORTÉS
PONENT: MADDALENA FEDELE
PRIMAVERA 2016



TecnoCampus
Mataró-Maresme

Índex.

Índex de figures.....	III
1. Planificació.....	1
1.1. Planificació inicial.	1
1.2. Desviacions.....	3
2. Anàlisi de la viabilitat tècnica.....	5
3. Anàlisi de la viabilitat econòmica.....	7
3.1. Pla de finançament.....	7
3.2. Costos de producció. Pressupost.....	7
4. Aspectes legals.....	9

Índex de figures.

Fig. 1.1.1. Diagrama de Gantt inicial.....	1
Fig. 1.1.2. Diagrama de Gantt final.....	2

1. Planificació.

1.1. Planificació inicial.

Aquest treball ha patit diverses modificacions abans d'arribar a la versió definitiva. Inicialment, el marc teòric d'aquest TFG, se centrava a enumerar i justificar les característiques de la filmografia de Quentin Tarantino, per a, posteriorment, comparar les característiques individuals de cada film amb les característiques dels gèneres als quals pertanyen. L'objectiu d'aquest marc teòric inicial, era demostrar la influència de Tarantino al cinema.

Per a planificar el treball, es va dibuixar un diagrama de Gantt, dividint el projecte en les diverses fases que es portarien a terme fins a l'entrega, i la posterior defensa davant el tribunal.

CRONOGRAMA		SETEMBRE		OCTUBRE		NOVEMBRE		DESEMBRE		GENER		FEBRER		MARÇ		ABRIL		MAIG		JUNY		
Guió de llargmetratge a l'estil de Quentin Tarantino		1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	1a Q	2a Q	
1	Ideació del projecte																					
2	Avantprojecte. Fase 1																					
	Tema i objectius del projecte																					
	Intencions i motivacions																					
	Estudi previ (referents)																					
3	Avantprojecte. Fase 2																					
	Objecte del projecte																					
	Estudi previ (Refet)																					
	Definició objectius i abast																					
	Metodologia																					
	Marc teòric																					
4	Avantprojecte. Fase 3																					
	Marc teòric (Refet)																					
	Disseny o Concepció Global																					
	Estudis de viabilitat i planificació																					
5	Visionat pel·lícules Quentin Tarantino																					
6	Recerca informació gèneres a analitzar																					
7	Segon visionat pel·lícules Quentin Tarantino																					
8	Enumeració i justificació característiques Quentin Tarantino																					
9	Biblia personatges																					
10	Espectura guió literari																					
11	Revisió projecte																					
12	Entrega																					
13	Exposició tribunal																					

Fig. 1.1.1. Diagrama de Gantt inicial

Després d'un acord consensuat amb la tutora del TFG al mes de maig, es va acordar demanar l'extensió d'entrega del treball, canviant aquesta al mes de setembre. A més, es decideix canviar el marc teòric del treball, centrant-se en les teories de guió i l'estil del director. Al mes de juny, es decideix començar de nou el projecte, canviant també la temàtica del guió. Així doncs, la planificació definitiva queda estructurada en un nou diagrama de Gantt.

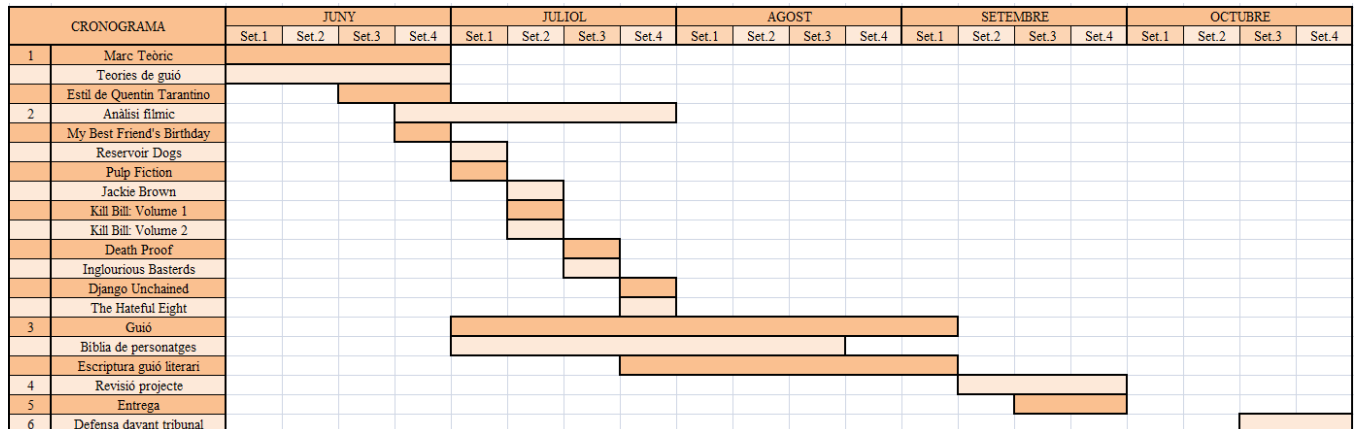


Fig. 1.1.2. Diagrama de Gantt final

Un cop replantejat el treball, es va decidir centrar el primer mes per a estudiar el marc teòric, i començar l'anàlisi dels referents. Dins aquesta planificació, es va decidir centrar el mes de juliol en l'anàlisi fílmic dels treballs de Tarantino. Alhora, es va decidir començar a preparar el guió, amb l'objectiu d'escriure'l al mes d'agost, i acabar-lo la primera quinzena de setembre.

Així doncs, es va pensar que el marc teòric es faria en un termini màxim d'un mes, dedicant la primera quinzena de juny a les teories de guió, i la segona a l'estil cinematogràfic de Quentin Tarantino, i començar l'anàlisi fílmic amb el film *My Best Friend's Birthday*. Donat que l'autor que s'ha estudiat té deu treballs, i, el primer treball es volia analitzar al mes de juny, es va dividir el mes de juliol en setmanes, analitzant cada setmana dos films, ja que l'anàlisi dels films *Kill Bill: Volume 1* i *Kill Bill: Volume 2*, es faria conjunt. Alhora, es pretenia començar a idear el guió, i definir els personatges que hi apareixerien, mentre es feia la tasca anterior.

En aquesta planificació, es va definir que el guió i la bíblia de personatges s'escriurien entre l'agost i el setembre. També es va decidir revisar i maquetar el projecte mentre s'escrivia el guió.

1.2. Desviacions.

Com ocorre moltes vegades, en el transcurs d'aquest treball hi ha hagut diversos imprevistos que han fet que els tempos del projecte canviessin respecte a la planificació inicial.

El canvi més evident, ha estat la reformulació del TFG al mes de maig. El motiu d'aquest fet ha estat que "s'ha patit un bloqueig" amb la idea del guió, ja que entre els mesos de març i abril no s'ha aconseguit trobar una idea el suficientment interessant, al voltant de la qual escriure un guió. El fet de centrar-se en excés en el guió, ha fet que es desentengui la part teòrica, desquadrant completament la planificació que s'havia fet.

Després de reformular el treball, també s'ha patit desviacions respecte a la planificació feta al mes de juny. Així doncs, mentre que les teories de guió sí que s'han redactat dins el termini previst, l'apartat "Estil de Quentin Tarantino" ha patit modificacions, ja que a l'hora de planificar les tasques, no es va tenir en compte que les característiques de l'obra de l'autor s'havien de fer després d'analitzar els seus films. Així doncs, el marc teòric s'ha acabat completant el dia 23 d'agost, un cop finalitzat l'apartat d'anàlisi fílmic.

La desviació més gran però, s'ha donat en l'apartat "Anàlisi dels referents", ja que el treball que aquest apartat ha comportat, ha estat major al que s'havia planificat inicialment, finalitzant el dia 20 d'agost. El primer treball a analitzar, *My Best Friend's Birthday*, sí que ha estat dins els tempos previstos, en canvi però, les anàlisis dels films de *Reservoir Dogs* i *Pulp Fiction* han estat el doble del temps previst inicialment, una setmana cada un.

El mateix imprevist hi ha hagut amb els tres llargmetratges que s'han analitzat després, *Jackie Brown*, i els dos volums de *Kill Bill*. Aquest fet, ha endarrerit dues setmanes els darrers 4 anàlisis. Tot i així, aquests sí que s'ha analitzat en el període previst, dos films per setmana. Així doncs, l'apartat "Anàlisi dels referents" s'ha completat el dia 20 d'agost amb el punt "estereotips dels personatges de Quentin Tarantino".

Veient que no es completaria el guió abans de l'entrega del treball, s'ha decidit centrar els esforços en la part prèvia del guió, és a dir, l'storyline, la sinopsi, el tractament, la bíblia de personatges, el tractament de l'espai i el temps, així com de la banda sonora. Aquest apartat s'ha completat el 12 de setembre, i els dies posteriors fins a l'“entrega 3” s'han dedicat a revisar i acabar de maquetar el treball. Finalment, s'ha decidit escriure i presentar les tres escenes del guió que s'ha completat.

2. Anàlisi de la viabilitat tècnica.

Per a la realització d'aquest TFG s'ha utilitzat diferents programaris.

En primer lloc, i per a realitzar la memòria, s'ha utilitzat el software de Microsoft Office, Word 2007. Aquest programari és totalment gratuït i ja es disposava d'ell abans d'iniciar el projecte.

Per a desenvolupar les tres escenes del guió que s'ha presentat, s'ha utilitzat el software professional de guió Celtx. Aquest és gratuït i es pot descarregar a Internet, a través de diferents pàgines web.

3. Anàlisi de la viabilitat econòmica.

3.1. Pla de finançament.

Des del plantejament inicial d'aquest TFG, s'ha treballat amb la idea que el treball tindria un cost de 0 € Així doncs, no s'ha pensat en cap pla de finançament, i les possibles despeses es cobririen amb recursos propis.

3.2. Costos de producció. Pressupost.

Tot i que inicialment no es tenia pensada cap despesa, per a completar l'apartat 2.2.1., "Biografia de l'autor", s'ha decidit comprar la versió electrònica del llibre *Quentin Tarantino: The Pocket Essential Guide*, a la pàgina de Google Play. El cost d'aquesta operació ha estat de 4,78 €

Com s'ha comentat en l'apartat de la viabilitat tècnica, en el transcurs d'aquest treball s'ha fet servir programari gratuït, doncs, tant el Word com el Celtx han tingut un cost de 0 €

Així doncs, el cost total d'aquest TFG ha estat de 4,78 € i les despeses s'han pogut afrontar amb recursos propis. Un cop finalitzat el treball, es pot afirmar que aquest projecte és viable econòmicament.

En cas d'haver completat el guió, i, tractar-lo com a part d'un llargmetratge de caràcter professional, l'associació de guionistes de Catalunya (GAC) estipula, en els criteris orientadors en matèria d'honoraris dels guionistes dels anys 2010 i 2011, que el pressupost destinat al guió de llargmetratge és de 55.000 €, o, per defecte, el 5% del pressupost.

Respecte a l'àmbit estatal, el sindicat de guionistes espanyols, ALMA, l'any 2010 va estipular que els honoraris recomanats pel sindicat per a guionistes autònoms han de ser mínim de 36.000 €

4. Aspectes legals.

Tal com es defineix a la Normativa General de la Universitat Politècnica de Catalunya, en casos dirigits o coordinats per professorat UPC, i més concretament en un TFG que ha de ser elaborat totalment per l'alumne, la titularitat de la propietat intel·lectual resta a les mans de l'alumne. Així, en el cas del treball que s'ha presentat en aquest TFG recau en l'alumne Sergi Ramón Cortés. Com a tal, és l'única persona que pot reproduir, distribuir, o cedir a tercers, els drets de l'obra.

La Normativa General també exposa que l'autor només comptarà amb els drets d'explotació en casos excepcionals, com per exemple, en el cas que l'obra no vulneri els drets de propietat intel·lectual de tercers, que no n'impedeixi l'explotació algun conveni prèviament existent i que la UPC no està interessada a desenvolupar el resultat d'un treball després, i ho comunica a l'Oficina de Patents i Llicències de la UPC abans de la presentació davant el tribunal. Així, si l'alumne vol vendre el producte, abans haurà de comunicar-ho a la UPC, qui està en el dret d'intervenir en les negociacions si ho creu.

Escola Universitària Politécnica de Mataró

Centre adscrit a:



UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA

Grau en Mitjans Audiovisuals

GUIÓ DE LLARGMETRATGE A L'ESTIL DE QUENTIN TARANTINO

Annexos

SERGI RAMÓN CORTÉS
PONENT: MADDALENA FEDELE

PRIMAVERA 2016



TecnoCampus
Mataró-Maresme

Índex.

Annex I. Contingut del CD-ROM.....	3
Annex II. Guió literari.....	5
2.1. Escenes 1 - 8.	6
2.2. Escena 12.	28
2.3. Escenes 15 - 17.	40

Annex I. Contingut del CD-ROM.

- Documentació del treball (memòria, viabilitat del projecte i annexos) en versió .pdf.
- Escenes completades del guió en versió .celtx.

Annex II. Guió literari.

En aquest annex es troben les escenes que s'ha desenvolupat del guió. Com les escenes que s'ha elaborat són de diferents punts del guió, per a diferenciar-les, s'utilitza la pàgina que es crea per defecte al software Celtx. Aquesta pàgina té la paraula "Guión" escrita al mig. Donat que el programa Celtx inicia de nou la numeració de cada document emprat, i, contant que aquesta pàgina actual correspon a la pàgina 5 dels annexos del treball, les pàgines corresponent als números 6, 28 i 40, són les inicials de les escenes treballades.

Seguint l'ordre estipulat a l'esquema creat a l'apartat 6.3 de la memòria, "Sinopsi", el guió que comença a la pàgina 6 és el relatiu a les escenes 1 - 8 de l'esquema. El que s'inicia a la pàgina 28 és el relatiu a l'escena 12 de l'esquema. I, el que comença a la pàgina 40, és el relatiu a les escenes 15 – 17 de l'esquema.

Annex III. Guió literari. Escenes 1 - 8.

Guión

INT. ESTACIÓN DE METRO SANT ANDREU COMTAL(BARCELONA) - NOCHE

Hay gente esperando en el andén del tren. Llega el tren y se para. Se abren las puertas y sale bastante gente, aún hay gente dentro del vagón. La mayoría de la gente que acaba de bajar (y la que sigue en el vagón) visten la camiseta del FC Barcelona. La cámara sigue a dos chicas que acaban de bajar. Rápidamente, se dirigen a las escaleras mecánicas con la intención de salir a la calle.

Ambas chicas son jóvenes (20 - 25 años), de estatura media y bastante monas. Una de ellas, Maria, es rubia con ojos azules y la otra, Saray, es morena con los ojos marrones. Visten coquetas, con ropa de fiesta.

MARIA

(con paso acelerado por las escaleras mecánicas y el móvil en la mano)

!Vamos, tía! Que no llegamos y el Javi me ha dicho que nos está esperando en la zona azul.

SARAY

(siguiendo el paso de su compañera)

Tu tira Maria, que yo te sigo.

MARIA

(apartando la gente de delante con la mano)

Perdón, perdón, tenemos prisa.

Maria y Saray llegan a la planta superior y se dirigen rápidamente al tornio de salida y validan el billete para salir.

MARIA

(deteniéndose para escribir por el móvil. Mientras escribe susurra lo que está escribiendo)

¿Dónde estás, cielo? ¿Izquierda o derecha?

(inmediatamente vibra el móvil. Dirigiéndose a su amiga con una sonrisa)

A la derecha

Ambas se dirigen apresuradas a las escaleras que llevan a la calle.

(CONTINUED)

Mientras las chicas se van hacia las escaleras, LA CÁMARA DEJA DE SEGUIRLAS Y SIGUE a un hombre de 25 años que viste una camiseta del Barça. Tiene el pelo moreno y ondulado. Los ojos marrones. Es de estatura y constitución mediana. Habla por teléfono mientras se dirige a las escaleras por las que han salido Maria y Saray.

JOEL

¿Todo bien? ¿Ya lo tienes? ¡Genial!
Ya te lo dije, he ido a ver al
Barça.

(mientras sube las escaleras)

¿¡En serio no sabes cómo han
quedado!? 5 a 0, te lo juro, ha
sido un partidazo, de los mejores
partidos de la temporada. Hasta
Iniesta ha marcado, ¡2 goles!

EXT. CALLE (BARCELONA) - NOCHE

Llega al final de las escaleras y se acerca a la calzada levantando la mano para pedir un taxi.

¡Sí, (ríe)!Doblete del manchego,
¡tía!

Un taxi se para delante de Joel.

(dirigiéndose al teléfono)

Espera un segundo Vicky.

El conductor es un hombre de unos 50 años bastante obeso. Calvo y con barba desaliñada.

CONDUCTOR

¿Dónde vamos?

JOEL

(dirigiéndose al conductor)

A Granollers.

CONDUCTOR

De acuerdo, suba.

Joel se sube al taxi y éste arranca enseguida.

INT. TAXI - NOCHE

JOEL

(dirigiéndose al móvil)

Al principio no parecía que sería
un gran partido, estaban haciendo
un juego irreconocible, nadie

(MORE)

(CONTINUED)

JOEL (cont'd)
 entendía nada, pero luego, ya han empezado a jugar como ellos saben y ¡Joder! Vaya cambio de imagen han hecho, ha sido una lluvia de ocasiones, el pobre portero rival no sabía de dónde le caían los chutes.

(ríe)
 He disfrutado mucho el partido, mejor de lo que me esperaba.

CORTE

El taxi se encuentra al final de La Meridiana, a punto de incorporarse a la carretera C-17.

JOEL
 (al móvil)
 ¿Pues nos vemos mañana si te va bien, de acuerdo? Sí, sí, tranquila, mañana ya lo sabré. Seguro. Adiós.

Joel cuelga el teléfono y mira por la ventana pensativo.

CONDUCTOR
 (dirigiéndose a Joel)
 ¿Entretenido el partido?

JOEL
 ¿Qué? Perdona, estaba empanado.

CONDUCTOR
 Que si ha estado entretenido el partido.

JOEL
 Ah! Sí, sí, muy guapo, han quedado 5 a 0, De los mejores partidos de la temporada, era la primera vez que iba al campo.

CORTE

LA CÁMARA SE ENCUENTRA fuera del taxi, más adelante de dónde se encuentra éste. Cuando el taxi aparece por la parte derecha de la pantalla, LA CÁMARA SE ACERCA pero pasa del taxi y se adentra en uno de los almacenes que se encontraban en el encuadre.

INT. ALMACÉN - NOCHE

El almacén está desnudo (el mobiliario está tapado para que no se llene de polvo), está todo oscuro excepto una luz de techo que ilumina el suelo y una mesa con diferentes utensilios repartidos por ella (cuchillos, sierras, destornilladores,...). Se empieza a escuchar la canción "Hasta el amanecer" y aparece una mujer de 25 años. Cabello largo y oscuro (hasta media espalda), y ojos azules. La chica es de estatura mediana (1.74) y figura esbelta. Tiene un tatuaje en la muñeca izquierda (4 rayas negras verticales y una fina raya roja que las corta en diagonal). Va medio maquillada. Viste una camiseta verde rasgada y pantalón corto. También viste unos zapatos planos. En la mano lleva una botella de vodka. Da la sensación que la chica va dejada.

VICKY

(cantando la canción mientras baila al ritmo de la música descoordinadamente)

Cómo tú te llamas, yo no sé
(da un trago al vodka mientras suena la siguiente estrofa. Sigue bailando)

Lo único que sé
(se limpia la boca con la mano)
(mirando a cámara y señalándola con el dedo índice de la mano que sostiene la botella)

Quedarme contigo hasta el amanecer.
(tira la botella al suelo, hay más botellas rotas en el suelo. La chica tropieza)

¡Uy! (ríe) Que me caigo...

Se acerca a la mesa bailando y cantando la canción y coge un cuchillo, se gira, sonrío y se dirige a cámara igual que se ha acercado a la mesa. LA CÁMARA SE ALEJA y se observa a un hombre atado a una silla. El hombre, Josep Maria, tiene 40 años, de pelo moreno, viste el uniforme de mosso d'esquadra. Tiene heridas de cuchillo por la cara, la ropa, los brazos,... Presenta también magulladuras. Tiene la boca tapada con una mordaza.

VICKY

(siguiendo la letra de la canción, mientras se acerca, cuchillo en mano, a Josep Maria)

(MORE)

(CONTINUED)

VICKY (cont'd)
 Rumbeando y bebiendo a la vez
 ¡Joder! ¡Joder! Me he quedado sin
 vodka.
 (sentándose de manera sensual
 en el regazo de Josep Maria y
 acercándole el cuchillo al
 cuello y la boca a la oreja)
 Cómo tú te llamas yo no sé, de
 dónde llegaste ni pregunté...

Vicky le saca la mordaza a Josep Maria en un movimiento elegante. La música baja hasta escucharse solamente de fondo.

JOSEP MARIA
 (sollozando)
 ¡Por favor! Ya te lo he dicho... no
 sé nada... tengo familia...

VICKY
 ¡MEEEEEC! Respuesta incorrecta...
 (saltando del regazo de Josep
 Maria)
 ya me estoy hartando de ti
 (con sorna)
 Y tampoco te sabes la letra de este
 hit musical.

Vicky blande el cuchillo con la mano derecha y mata a Josep Maria cortándole el cuello en un ángulo de 45° de izquierda a derecha. Vicky deja caer el cuchillo al suelo. Está manchada de la sangre de Josep Maria. Se arrodilla cansada en el suelo.

VICKY
 (gritando)
 ¿¡Dónde está mi hermana!?

CORTE A:

TÍTULO PELÍCULA: "HERMANAS VEGA"

EXT. CALLE SOLITARIA (GRANOLLERS) - DÍA

Vicky, a diferencia de la noche anterior, bien vestida, espera apoyada en el lateral de un Ford Focus de color negro. Suspira. Mira el reloj. Da pequeños pasos de impaciencia. Llega un Audi TT de color plateado a alta velocidad y frena para quedar aparcado a 1 metro del Ford Focus. Se abre la puerta del conductor y sale Joel.

(CONTINUED)

VICKY
(sorpresa)
¿Y ese carro?

JOEL
(acariciando el capó del
coche)
Mi nueva adquisición. No está mal,
¿eh?.

VICKY
(acercándose al Audi)
Para nada.
(mirando a los ojos de Joel)
Tienes lo que te pedí?

JOEL
Claro (Sonríe). ¿No hago siempre lo
que me pides? La he encontrado.

VICKY
(ilusionada)
¡Al fin! Han sido 3 años muy
largos... ¿Dónde estaba?

JOEL
He escuchado que estaba en la
cárcel para mujeres de Barcelona
pero la trasladaron hace quince
días a Quatre Camins, a La Roca.

VICKY
¿Quién te lo ha dicho?

JOEL
Una fuente segura, nunca me ha
fallado. (sonríe)

VICKY
Bien... Necesito otro favor.

JOEL
Lo que sea.

Vicky se acerca a su maletero y lo abre.

INT. MALETERO FORD FOCUS - DÍA

Joel se acerca, mira el interior y luego mira sorprendido a
Vicky

(CONTINUED)

JOEL
¡¿Qué has hecho?!

VICKY
Lo que tenía que hacer... No sabía
dónde estaba mi hermana... y no
podía dejarlo libre (esboza una
sonrisa).

JOEL
¡Joder! ¡Joder! Es un puto poli...

VICKY
(interrumpiendo a Joel)
Y tienes que librarte de él,
(sensualmente mientras
acaricia cariñosamente a Joel)
¿lo harías por mí?

JOEL
(asustado)
¿Y si me pillan? Nunca me lo habías
pedido para un puto madero.

VICKY
(sonriendo)
Procura que no te pillen.

INT. AUDI - DÍA

Joel con las manos tapándose la cara

JOEL
Estoy jodido... realmente jodido.
Levanta la cabeza de las manos.
(secamente)
Me mata.

INT. CELDA CÁRCEL PARA MUJERES DE BARCELONA - DÍA

Una mujer de 27 años está tumbada en su cama con los dedos
entrecruzados detrás de la cabeza y silbando, es idéntica a
Vicky, con la diferencia que tiene los ojos marrones y no
tiene ningún tatuaje. Viste el mono de la cárcel. Se acerca
una celadora a la puerta de la celda, da un golpe a los
barrotes para que la mujer note su presencia.

CELADORA
Tienes visita.

(CONTINUED)

VERO
 (con curiosidad)
 ¿En serio?

CELADORA
 (cortante)
 Sí.

Vero baja de la cama, se pone firme delante de la puerta y esta se abre.

INT. PASILLO DE LA CÁRCEL - DÍA

Vero camina por el pasillo hacia la sala de visitas seguida por la celadora.

INT. SALA DE VISITAS - DÍA

La sala de visitas tiene seis mesas redondas y dos sillas en cada una de ellas. Sólo hay un hombre esperando. El hombre tiene 23 años, viste el uniforme de mosso d'esquadra y espera sentado en una silla delante de la mesa más céntrica. Tiene los ojos azules. Es de estatura mediana y está en buena forma física. Hay unos papeles delante de él, en la mesa, unos encima de otros un poco desordenados (no por toda la mesa, están unos encima de otros pero como si los acabaran de dejar)

CELADORA

Señalando la silla libre delante la mesa céntrica.
 (a Vero)
 Siéntate aquí.

Vero se acerca con desinterés a la silla y se deja caer en ella. La celadora se va por el camino que ha venido anteriormente. Vero mira al hombre y se asombra.

DANI
 Hola, soy Dani.

VERO
 (cortante)
 ¿Has venido a burlarte?

DANI
 (sonriendo)
 Vaya, parece que una cara tan bonita como la mía no se olvida fácilmente.

(CONTINUED)

VERO
(con desprecio)
Púdrete.

DANI
Mira chica, he venido con buenas intenciones, pero si tienes que mostrar esta actitud tan ridícula. (se levanta) No voy a perder el tiempo contigo

VERO
¿Qué quieres?

DANI
Me dejarás explicártelo todo, no me interrumpirás y luego responderás a mis preguntas. ¿Ha quedado claro?

Vero asiente lentamente con la cabeza. Dani vuelve a sentarse.

DANI
(mirando fijamente a los ojos de Vero)
Podemos rebajarte la condena y dejarte en libertad vigilada si nos ayudas en una investigación en curso.

VERO
(mostrando interés en Dani)
¿Y de qué se trata?

DANI
En el último año hemos encontrado veinte cadáveres. Todos los cuerpos mostraban un corte a cuchillo con el mismo ángulo (lo muestra con el dedo), y investigando casos anteriores hemos encontrado un único caso en todo el Estado que concordase con este método. El tuyo.

VERO
Llevo aquí encerrada casi 3 años, ¿Cómo quieres que te ayude si no he podido salir?

DANI
Des del cuerpo creemos que una persona como usted puede aportarnos
(MORE)

(CONTINUED)

DANI (cont'd)
la experiencia suficiente para
conseguir atrapar a alguien que ha
destrozado ya demasiadas familias.

Mientras Dani dice "demasiadas familias", desvía la mirada de Vero hacia otra parte. A continuación vuelve a mirarla.
Pero si no crees que puedes ayudarnos...

(se levanta de nuevo)
será mejor que te dejemos tranquila aquí.

VERO
¡Espera! Yo no he dicho que no pueda ayudaros. Tienes razón, mi experiencia puede seros útil.

DANI
Entonces, ¿podemos contar con usted, señorita Vega?

VERO
Claro (sonríe), siempre es un placer ayudar a las autoridades del país. Eso si, tengo una condición. No me vuelvas a hablar como si tuviese 40 tacos.

DANI
(exclama una carcajada)
De acuerdo. Si eso es todo lo que pides, lo acepto.

EXT. CALLE "PASSEIG FLUVIAL" GRANOLLERS - TARDE

Dos mossos d'escuadra, Francisco (40 años) y Xavi (27 años) se encuentran conversando mientras miran el río. Llega un coche oficial del cuerpo de mossos d'esquadra y sale Dani, abre la puerta trasera y sale Vero.

DANI
Aquí fue dónde encontramos a la última víctima.

VERO
(mientras asienta con la cabeza)
Ahá... ¿Cómo se llamaba?

(CONTINUED)

DANI

Claudio Villanueva, era un hombre de origen argentino... Hola chicos, todo bien?

Dani va a saludar a sus compañeros y obliga a Vero a seguirlo.

Esta es la chica que nos ayudará, Vero Vega.

VERO

(ignorando la presentación)
Y ¿qué debería hacer?

FRANCISCO

¿Tú cómo lo habrías asaltado?

Vero hace una mirada desafiante a Francisco. La aguanta cinco segundos.

VERO

¿Qué tipo de persona era?

FRANCISCO

Según su familia era un buen tipo, que nunca se metió con nadie.

XAVI

(interrumpiendo a Francisco)
Pero estaba acusado de intento de violación a una menor.

VERO

(risa irónica)
Vaya una pérdida de tiempo,
¿enserio investigáis casos de gente que merece morir?.

DANI

Nadie merece morir.

VERO

(distendida)
Es un decir. Pero si alguien intenta violar

Vero aprieta con rabia los puños a otra persona, y más siendo un menor, lo siento, pero merece morir.

(CONTINUED)

FRANCISCO

Bueno, bueno, nos estamos desviando del tema...

Francisco camina hasta el sitio dónde murió Claudio. la víctima murió aquí, cómo lo asaltaría alguien que usara tu método.

Vero se acerca a dónde está Francisco, mira alrededor.

VERO

Lo primero que hubiera hecho sería esperar a que el hombre éste estuviera solo, mejor que no haya testigos (hace una mirada burlona a Dani). Entonces esperaría a que se distrajera con algo, con el móvil por ejemplo, y luego me habría acercado por detrás

Vero, mientras habla, rodea a Francisco hasta quedarse detrás.

y le hubiera rajado el cuello.

Vero empuja Francisco hacia delante haciéndolo caer. Mientras cae, Vero le coge la pistola a Francisco y sale corriendo en dirección contraria. Xavi y Dani, sorprendidos, no reaccionan hasta que Francisco cae al suelo y empiezan a seguir a la fugitiva.

Francisco se levanta y sigue a sus compañeros.

EXT. CALLES GRANOLLERS - TARDE

Vero corre por diversas calles de Granollers. Xavi la sigue a una distancia cercana. Dani se queda atrás. Al girar Vero por una calle, se encuentra Dani enfrente. Éste levanta la arma y apunta a Vero a la cabeza.

DANI

(sin dar tiempo de reacción a Vero)

¡Deja el arma en el suelo y levanta las manos con los dedos entrecruzados detrás de la cabeza!

Vero mira a los lados para ver si puede escapar
¡Ni se te ocurra! Si te mueves, te juro Vero, que te vuelo la tapa de los sesos!

(CONTINUED)

Vero deja caer la pistola al suelo, levanta las manos y se arrodilla mientras entrecruza los dedos. Llega Xavi y esposa a Vero.

XAVI
¿Qué creías? ¿Que podrías escapar?

Vero esboza una sonrisa pero no responde.

DANI
(por radio)
¡Ya la tenemos, volvemos al coche!

INT. CELDA CÁRCEL PARA MUJERES DE BARCELONA - NOCHE

Vero está tumbada en la cama con los dedos entrecruzados detrás de la cabeza, silbando y mirando al techo con la mirada perdida.

EXT. ENFRENTA DE LA CÁRCEL QUATRE CAMINS - TARDE

Vicky viste un gorro en el que lleva recogido el pelo, sobresale un poco por detrás. Se acerca con paso decidido a la puerta. Suspira.

VICKY
(musicalmente)
Las hermanas Vega se van a reunir
de nuevo y volverán a matar,
volverán a matar juntas de nuevo.

Vicky abre la puerta y entra a recepción.

INT. RECEPCIÓN CÁRCEL QUATRE CAMINS - TARDE

En la sala hay 1 policía recepcionista (45) atendiendo a las posibles visitas, y, 2 policías (40 años cada uno) y 1 preso (18) sentados en las sillas.

VICKY
(sonriente. Al recepcionista)
Hola, vengo a ver Vero Vega.

El policía recepcionista consulta el ordenador.

POLICÍA RECEPCIONISTA
Lo siento, no tenemos registrada a
ninguna Vero Vega.

VICKY
(extrañada)
¿Está seguro?

El policía recepcionista vuelve a consultar el ordenador.

POLICÍA RECEPCIONISTA
Sí, seguro. Nunca hemos tenido
internada ninguna Vero Vega en
Quatre Camins.

VICKY
Pensaba que estaba aquí, perdone
las molestias.

Vicky se dirige a la puerta de salida. Sale. 1 policía se acerca a recepción. Vicky entra de nuevo. Lleva un cuchillo en la mano, se acerca al policía que tiene más cercano y amenaza con cortarle el cuello.

VICKY
¡No hagáis ningún movimiento brusco
o me cargo a este cabrón! Tú
(señalando al recepcionista) sal y
ven hacia aquí.

Mientras el policía se acerca dónde están los demás.
¡Y tú! (señala al preso), saca los
cartuchos a las pistolas y tíralos
por ahí (señala hacia la puerta con
la cabeza).

El preso hace lo que Vicky le pide.
Muy bien, ahora los tres (a los
policías) pegaros a la pared. Lo
volveré a preguntar otra vez (se
acerca al oído del policía
recepcionista con el cuchillo
rozándole el cuello), porque veo
que no lo has entendido. ¿Dónde
está Vero Vega?

POLICÍA RECEPCIONISTA
(asustado)
Ya se lo he dicho señora, no ha
estado nunca en Quatre Camins.

VICKY
(cabreada)
¿Me estás diciendo mentirosa?

Vicky raja al policía, tira el cadáver al suelo y, seguidamente, mata a los otros dos policías sin que puedan hacer ningún movimiento. El preso se queda estático, sorprendido por la situación.

¿Cuánto tiempo llevas aquí?

El preso no responde.

¡Eh! ¿No me escuchas? ¿Cuánto hace que estás aquí?

PRESO

(tartamudeando)

S-s-soy nuevo, 20 minutos, me han tra...

Vicky corta el cuello al preso.

VICKY

(con indiferencia y encogiéndose los hombros)

Siempre mato de 4 en 4.

Vicky está ensangrentada, se pasa la mano por la cara, se mira la mano y lame la sangre.

VICKY

Pues parece que no está aquí...
Bueno, me he divertido un poco, no mucho, pero algo es algo.

Vicky abre la puerta y se va. La cámara se aleja, mostrando que la cámara de seguridad lo ha grabado todo.

CORTE

EXT. CÁRCEL QUATRE CAMINS - ATARDECER

Multitud de coches de mossos d'esquadra aparcados delante de la cárcel. Llega otro coche de mossos d'esquadra, y baja Dani.

DANI

(dirigiéndose a un policía de 40 años)

¿Qué ha ocurrido?

JON

Hola Dani. (se dan la mano para saludarse) Lo ha vuelto a hacer, cuatro víctimas más para su historial. Y lo peor de todo es que acaba de pasar, los cuerpos aún

(MORE)

(CONTINUED)

JON (cont'd)
estaban calientes cuando hemos
llegado.

Dani sigue en silencio a su compañero hasta la puerta. Jon abre la puerta y ambos entran.

INT. RECEPCIÓN CÁRCEL QUATRE CAMINS - ATARDECER

Están todos los cuerpos en el suelo tapados. Los técnicos están investigando el lugar, en busca de huellas, mirando los cuerpos...

JON
Todas las víctimas con el mismo
patrón, corte profundo en el
cuello.

DANI
Es su firma.

JON
Pero algo ha cambiado. Esta vez
parece que ha ido a provocar, es la
primera vez que decide actuar
dentro de un edificio público. No
lo había hecho nunca hasta ahora.

Mientras habla, Jon se acerca a un cuerpo, y lo destapa para mostrar-lo a Dani. Dani aparta la mirada enseguida.

DANI
¿Cómo debe haberlo hecho? Los
funcionarios tenían que estar
armados, ¿no?

MIGUEL
(interrumpiendo)
Cogió un rehén.

Dani mira extrañado al técnico que lo acaba de interrumpir.
Las cámaras lo han grabado todo, y
no os lo vais a creer, el mayor
asesino de los últimos años en
España es... una mujer.

JON
¡¿Qué?!
(en tono despectivo, sacando a
relucir su machismo)
¿Una mujer? No mientas tío.

(CONTINUED)

MIGUEL

Juzgad vosotros mismos.

Miguel, seguido de Jon y Dani, se acerca al mostrador, activa las imágenes grabadas y retrocede el tiempo hasta el punto en que Vero coge amenaza al rehén. SE MUESTRA DE NUEVO ESTE PUNTO EN PANTALLA.

DANI

Esto es justo lo que necesitaba.

Jon y Miguel miran desorientados a Dani.
Las imágenes. Creo que puedo encontrarla si juego bien mis cartas. Miguel, ¿me puedes dar una copia de las cintas?

MIGUEL

Sí. Cuando llegue a mi despacho te hago una y te la llevo antes de que acabe el día.

DANI

Lo más rápido que puedas, por favor, cuánto antes solucionemos este caso mejor.

INT. SALA DE VISITAS CÁRCEL PARA MUJERES DE BARCELONA - NOCHE

Dani espera de pie impaciente. Llega la celadora con Vero. Vero al ver a Dani se da la media vuelta.

VERO

No pienso estar aquí.

CELADORA

(imperativa)

Para adelante.

Vero, resignada, se acerca dónde está Dani y se deja caer en la silla. La celadora vuelve al pasillo.

VERO

Ya se lo que vas a decirme.
(imitando a Dani) Ha sido una estupidez, ¿qué creías que conseguirías? No sabes que soy el mejor agente del cuerpo y tengo una fijación contigo.

(CONTINUED)

DANI

(secamente)

No. He venido a volver a pedirte ayuda, pero es la última vez que te lo pediré, ¿entendido? (sin dejar contestar a Vero).

Dani se sienta.

El asesino que buscamos ha hecho un nuevo ataque, pero esta vez a cruzado una nueva línea, incluso para él. Así que tú nos ayudarás a capturarlo te guste o no, ¿de acuerdo?

VERO

(en tono jocoso)

Y ¿qué pasa si vuelvo a dejaros en evidencia y vuelvo a escaparme?

DANI

Esta vez tenemos permiso para disparar si haces algún intento de escapar, y créeme, no me importará en absoluto (sonrisa "maléfica").

Vero aguanta la mirada a Dani durante 5 segundos.

VERO

De acuerdo, os ayudaré, pero me libras de la conde...

DANI

(interrumpiendo)

¿Aún no lo has entendido verdad? Aquí mando yo, tu no decides nada, no te rebajaremos la condena, has intentado escapar. Si conseguimos capturar a la asesina

Vero hace una mirada confundida ("¿asesina?")
estarás 3 meses de prueba en libertad vigilada, y te lo juro, todos tus movimientos serán vigilados con lupa, si tiras un papel al suelo, si cruzas por dónde no toca, cualquier cosa, te volveremos a encerrar. ¿Te enteras?

Vero asienta lentamente, con rostro serio y mirando a los ojos a Dani.

Perfecto, mañana por la mañana te sacaremos de aquí y nos ayudarás a encerrar a este miserable asesino.

INT. COMISARIA - DÍA

Dani y Vero están en el ordenador visualizando las grabaciones. En el momento que Vicky se gira y la cámara enfoca perfectamente su cara, Vero abre los ojos como platos por la sorpresa que le causa ver a su hermana. Dani para en ese momento la cinta.

DANI

¿Te suena su cara?

VERO

No, no la había visto nunca, no mentías eh, las imágenes son impactantes, vaya masacre ha hecho la chica.

DANI

Con estas víctimas, eleva su cuenta a más de 50 en los últimos 3 años, pero es la primera vez que tenemos imágenes tuyas. Su cara no está registrada en ninguna base de datos.

Vero no hace caso a las explicaciones de Dani, está ausente, pensando.

¿Estás segura que no la has visto nunca?

Silencio.

¡Eh! Vero (la zarandea), ¿me escuchas?

VERO

Perdona, estaba pensando, pero no la había visto en mi vida.

DANI

¿Estás segura? ¿Es idéntica a ti?

VERO

(indignada)

¿Qué? ¿Me estás comparando con alguien que ha asesinado a sangre fría a tantas personas a la vez? ¿Pero a ti que te pasa?

DANI

Tranquilízate... Lo que quiero decir es que físicamente se parece a ti, esto es innegable.

(CONTINUED)

VERO
(indignada)
Claro, como es delgada ya tiene que parecerse a mi, ¿no?

DANI
Está bien, está bien. Lo siento.
Porque... tú no tendrás ninguna hermana, ¿verdad?

VERO
¿No crees que si la tuviera lo pondría en mi ficha?

DANI
Bueno... Tampoco es que tu ficha sea una novela de Carlos Ruíz Zafón.

Vero mira con cara estañada
Que no es muy descriptiva.

VERO
¡Ah!

DANI
Es más, la primera noticia que tenemos de ti es del día en que te capturamos, no tenemos ninguna dada de tu pasado, ¿tienes alguna hermana?

VERO
¡Y dale! Cuando empiezas con un tema tú no lo dejas nunca, ¿o que?

DANI
(cabreado)
Ya me estoy cansando de tus impertinencias. He intentado ser amable contigo, pero no paras, y si hago tantas preguntas es porque soy un mosso d'esquadra y estoy haciendo mi jodido trabajo.
(calmado)Te lo volveré a preguntar de nuevo. ¿Tienes alguna hermana?

VERO
(secamente)
No. Si esta tía se parece a mí es porque las dos somos delgadas, pero ya está. La cámara tampoco es que sea de alta calidad, pero estoy

(MORE)

(CONTINUED)

VERO (cont'd)
seguro que si el vídeo fuese bueno,
ella y yo no nos pareceríamos en
nada.

DANI
Confío en ti. Espero que digas la
verdad.

CORTE A:

INSERT: TÍTULO "NUESTRA HISTORIA". SUBTÍTULO: " AÑO 2000"

Annex IV. Guió literari. Escena 12.

Guión

INT. HABITACIÓN HOTEL, BARCELONA - TARDE

Vicky y Vero están tumbadas en dos camas individuales de un hotel de 4 estrellas de Barcelona. Vicky está jugando con la tablet, con los pies arriba. Vero está sentada, apoyada en la cabecera de su cama, mirando la televisión.

TEXTO: "2013"

VERO

¡Qué pereza! Y no hacen nada en la tele.

Vero cambia de canal.

VICKY

(mirando a su hermana)
Si no hacen nada no la mires

VERO

(con sarcasmo)
Jeje, y ¿qué hago sino? ¿Miro el techo?

Vero sigue cambiando de canal

VICKY

Puedes mirarme a mi jugar.

Vero mira la pantalla de la tablet.

VERO

¿Qué es esta mierda?

Vero vuelve su vista a la pantalla del televisor

VICKY

(ríe)
Es el FILGRI. Un juego on-line. Has de crear tu propio imperio des de cero y luego ir creciendo hasta ser el mejor, pero lo que a mi me gusta es reventar a los demás.

VERO

(acariciando la cabeza de su hermana)
No cambiaras nunca, tía. (ríe)

Vero para de cambiar de canal. Deja un canal donde emiten "Kill Bill: Volume 1", la escena en que La Novia lucha con el ejército de O-Ren Ishii.

Como molaría tener una espada así

(CONTINUED)

Vicky gira la cabeza para mirar la televisión, apaga la tablet y se gira para ver la película

VICKY

No cambies ¡eh! Es mi peli favorita, esta tía es la mejor.

Empiezan los anuncios en la película.
¡Joder! Me cago en su madre, en la jodida mejor parte...

VERO

(se levanta)

No se que te extraña, siempre hacen lo mismo.

Vero se acerca al mini-bar, lo abre y mira el interior
Buff, no hay nada, ¿cuándo te lo has terminado todo?

VICKY

(molesta)

¿Qué dices? Si no me he comido ninguna porquería.

VERO

Era broma, amor. Voy a ir al super de abajo a comprar algo para comer, ¿quieres algo?

Vicky vuelve la vista a la tablet

VICKY

Matar. Pero supongo que abajo no vendrán a ningún pringado

Vero coge un cuchillo de su maleta.

VERO

Lo cojo (muestra el cuchillo) para traerte algún pedacito.

VICKY

(con ironía)

Por favor (sonríe)

VERO

Nos vemos ahora.

Vero abre la puerta, sale y cierra la puerta. Vicky sigue jugando con la tablet.

EXT. CALLE DEL HOTEL. BARCELONA - TARDE

Vero lleva el cuchillo en el bolsillo trasero del pantalón. Vero camina tranquilamente por la calle, cruza un paso de cebra y se para delante de un pequeño supermercado de origen chino. Mira su bolsillo y ve que tiene monedas. Entra.

INT. SUPERMERCADO CHINO. BARCELONA - TARDE

El supermercado está vacío, sólo hay el dependiente, un hombre chino de 50 años, está sentado en el mostrador leyendo el periódico. Lleva gafas de leer. Encima del mostrador hay un espejo que muestra el mostrador en primer plano, y, en segundo plano, el resto del establecimiento. El supermercado tiene tres pasillos.

Vero silba. Vero pasea por el primer pasillo y coge diversos productos. Todo son productos que contienen chocolate.

VERO

¿Tienes galletas con pepitas de chocolate?

El dependiente no responde.

¡Eh! (el dependiente levanta la vista del periódico) ¿Tienes galletas con pepitas de chocolate?

El dependiente señala el pasillo central.

(en voz baja)
subnormal.

Vero se dirige al pasillo central, mira y coge las galletas. mucho mejor.

EXT. CALLE DEL HOTEL. BARCELONA - TARDE

Josep Maria (37) y Dani (20) patrullan a pie por la calle. Pasan por delante del portal que ha salido Vero.

JOSEP MARIA

Pues la verdad es que nunca me he planteado pedir el ascenso a subinspector. A mí lo que me gusta es patrullar, las tascas ejecutivas se las dejo a otros (sonríe).

DANI

A mí también me gusta patrullar pero tantos años acaban cansando, ¿no?

(CONTINUED)

JOSEP MARIA

Lo importante es hacer lo que te guste, Dani. Si haces lo que realmente te gusta,

no te cansas en absoluto.

Dani asiente.

DANI

Cierto, pero el problema que encuentro es que este barrio es demasiado tranquilo. Supongo que si estuviéramos en un barrio con más movimiento, no encontraría este trabajo tan... nose, insulso.

JOSEP MARIA

Es mejor así, hazme caso. ¿Es una zona tranquila?, sí, ¿hay menos trabajo? También, pero así te aseguras no sufrir ningún percance serio.

Las únicas preocupaciones que tenemos que tener aquí es la seguridad vial, porque tampoco hay ninguna tienda que puedan robar.

Ambos se paran. El semáforo está en rojo.

INT. SUPERMERCADO CHINO. BARCELONA - TARDE

Vero se acerca al mostrador y deja los paquetes que lleva encima el mostrador.

VERO

¿Cuánto es?

El dependiente levanta la vista del periódico, deja lentamente el periódico encima el mostrador, coge los paquetes y los pasa por el lector. Vero agarra al dependiente por la muñeca antes que coja el siguiente paquete.

¡Ya me estoy hartando de tu actitud! ¿Sabes qué? No hace falta que continúes, me lo voy a llevar gratis.

Vero saca el cuchillo de su bolsillo. El dependiente muestra sorpresa. Vero suelta con fuerza el brazo del hombre, y entra en el mostrador. Vero corta, con un corte limpio, el

(CONTINUED)

cuello del dependiente. El hombre se pone las manos en el cuello, cae al suelo y muere. Brota sangre de la herida, manchando el suelo.

EXT. CALLE DEL HOTEL. BARCELONA - TARDE

Dani y Josep Maria pasan por delante de la puerta del supermercado.

JOSEP MARIA

Espera un momento. Voy a comprarme un Aquarius, ¿quieres algo?

DANI

No, gracias.

Ambos entran.

INT. SUPERMERCADO CHINO. BARCELONA - TARDE

Vero aparta los paquetes de encima el mostrador, en el mismo momento, entran los dos mossos. Vero está apoyada con las manos tapadas por el mostrador. En la mano izquierda tiene el cuchillo.

JOSEP MARIA

Hola, ¿tenéis Aquarius?

VERO

Sí, por ahí (señala el pasillo más lejano).

JOSEP MARIA

Gracias.

Dani, al ver el rostro de Vero se queda quieto.

DANI

(en voz baja)

¿De qué me suena esta chica?

Josep Maria coge una botella de Aquarius y se dirige al mostrador. Pasa al lado de Dani.

JOSEP MARIA

(dando un golpe al hombro de Dani)

Reacciona, que te has quedado empanado.

Josep Maria mira la cara de Vero. Seguidamente, acerca su cara a la oreja de Dani.

(CONTINUED)

(susurrando)
A mi también me parece que está muy
buena.

Josep Maria se acerca al mostrador.

Dani abre los ojos, mira el espejo de encima el mostrador y
ve el suelo rojo.

DANI
(cogiendo su pistola)
¡Jota, apártate!

Dani apunta a Vero. Josep Maria se para en seco y se gira
para mirar a Dani.

JOSEP MARIA
(confuso)
¿Jota?

DANI
(ignorando el comentario de su
compañero. Dirigiéndose a
Vero)
¡Ponga las manos encima de la
cabeza y no haga ningún movimiento
brusco o disparo!

Vero levanta las manos y deja caer el cuchillo al suelo. La
cámara muestra la muñeca de la chica, no tiene ningún
tatuaje.

JOSEP MARIA
(sin entender nada)
¿Qué ocurre?

DANI
Mira el espejo,

Josep Maria mira el espejo y ve la sangre.
esta mujer ha asesinado al
propietario, y seguro que habría
hecho lo mismo con nosotros.

Josep Maria se acerca a Vero y la esposa. Dani sigue
apuntando a la chica.

JOSEP MARIA
Tiene usted derecho a permanecer en
silencio. Todo lo que diga podrá
ser usado en su contra.
(dirigiéndose a Dani)
Ya puedes bajar el arma chico, lo
tengo todo bajo control.

Dani mantiene el arma apuntando a Vero unos 5 segundos. Dani baja el arma con la mirada fija en Vero.

DANI

(en voz baja, "para sus adentros")

Seguro que está cerca.

(dirigiéndose a Vero)

¿Hay alguien más aquí? ¿Has venido con alguien?

VERO

¿Qué? No, estoy sola.

JOSEP MARIA

(a Dani)

Después no digas que este barrio es tranquilo, eh! (le guiña un ojo).

INT. HABITACIÓN HOTEL, BARCELONA - DÍA

7.00. Vicky duerme en la cama. La luz del sol le da en la cara. Vicky empieza a moverse sin abrir los ojos.

VICKY

(refunfuñando)

Mmmm... Vero cierra la ventana.

Silencio.

¡Vero!

Vicky toca la cama vacía del lado. Vicky abre los ojos y mira durante unos segundos hacia donde debería estar su hermana.

¿Vero? ¿estás en el lavabo?

Vicky se levanta y mira en el baño. Nadie. Se dirige al armario para coger la ropa para vestirse.

EXT. CALLE DEL HOTEL. BARCELONA - DÍA

Vicky sale apresurada del hotel, mira a todas las direcciones. Se dirige hacia el supermercado más cercano. Al llegar al supermercado ve que está cerrado con cinta policial.

VICKY

(abatida)

No... no te pueden haber cogido,
Vero... no es posible.

INT. HABITACIÓN HOTEL, BARCELONA - DÍA

Vicky entra a la edición digital de "El Periódico" con la tablet. Lee la primera noticia que aparece "Asesinato en Sant Gervasi".

VICKY

Una mujer de 24 años ha sido detenida, culpable de haber asesinado a Wong Chao, propietario de "Alimentación Chao". La actuación de los agentes del cuerpo de mossos d'esquadra, Josep Maria Riells y Dani Domínguez, ha sido clave en la detención de la sospechosa.

(Vicky aparta la mirada de la noticia)

Voy a encontrarte Vero, juro que voy a encontrarte. Y estos dos la han fastidiado pero bien. Que se prepare la policía, porque van a empezar a temer a Vicky Vega. (cierra la tablet) Que le den las gracias a Josep Maria Riells y Dani Domínguez.

(ríe)

Vais a sufrir por habernos separado... des de luego que sí, pienso mataros lentamente.

FUNDE A:

EXT. CALLE BARRIO SANT GERVASI. BARCELONA - NOCHE

TEXTO: "2 AÑOS Y 11 MESES DESPUÉS"

Son las 23.00. La calle está desierta. Hay coches aparcados en ambos lados. Se acerca andando tranquilamente, con el uniforme de mosso d'esquadra, Josep Maria. En dirección contraria, y fingiendo que la siguen, va corriendo Vicky, con ropa informal. Intencionadamente, choca con el hombre y lo hace caer de espaldas al suelo. Ella también cae al suelo.

VICKY

¡Ay, lo siento! (mira hacia atrás con preocupación) ¿Se encuentra bien?

(CONTINUED)

JOSEP MARIA
Sí, tranquila(sonríe).

Josep Maria ve la cara de preocupación de Vicky.
¿Estás bien?¿Qué te ocurre?

VICKY
(con respiración agitada)
Hay... unos hombres... siguiéndome

JOSEP MARIA
¡¿Qué?!

VICKY
(se levanta)
Tengo que ir...

Josep Maria agarra del brazo a Vicky.

JOSEP MARIA
(cortando a Vicky)
Soy mosso, tranquila, yo te
ayudaré.

VICKY
(con entusiasmo)
¿Enserio? No se ofenda, pero
¿podría enseñarme su placa? No
quisiera que fuera un loco que sólo
intenta aprovecharse de una persona
de buen corazón como yo (risa
falsa).

JOSEP MARIA
Sí, mira (enseña su placa). Soy
Josep Maria Riells, 20 años en el
cuerpo de Mosso d'Esquadra.

VICKY
Gracias, ¿podría acompañarme al
coche?

JOSEP MARIA
Claro.

Josep Maria se levanta. Ambos caminan en la dirección que
venía Vicky.
¿Cuántos hombres te seguían?

VICKY
4. He ido a buscar el coche, y he
visto que había 4 hombres en la
esquina, pero no he pensado nada
(MORE)

(CONTINUED)

VICKY (cont'd)
malo, por que, tampoco había de pasar nada malo, ¿no? Total, que voy a cruzar, y uno de ellos, se para enfrente mio y me dice, "¿dónde vas sola a estas horas, guapa?". Decido no contestarle, y cuando paso por su lado, me coge del brazo y me dice "¿No me has oído, puta?", entonces me he asustado, he ido a girarme, y los otros 3 estaban justo detrás de mí. Me he asustado mucho (solloza).

Josep Maria la rodea con el brazo para consolarla.

JOSEP MARIA
Y, ¿entonces has salido corriendo?

Vicky asienta con la cabeza.
¿En que calle tienes el coche?

VICKY
(mientras se limpia las lágrimas)
A dos calles de aquí. Por cierto, gracias por ser tan amable y acompañarme.

JOSEP MARIA
De nada (ríe). Por cierto, ¿cómo te llamas?

VICKY
Judit, Judit Reyes (sonríe).

JOSEP MARIA
Tiene gracia. Mi mujer se llama igual.

VICKY
(sorpresa)
¡Anda, qué casualidad! A pesar de ser un nombre y un apellido común, no conocía a nadie que se llamara igual que yo.

JOSEP MARIA
Pues ahora qué lo pienso, tampoco conozco yo ninguna Judit Reyes a parte de mi mujer.

Josep Maria i Vicky giran la esquina. Se escucha un sonido raro cuando Josep Maria pisa, mira y ve que hay sangre en el suelo, extrañado, mira más adelante, y se observa una hilera de sangre hasta verse 4 cuerpos en el suelo, se gira y Vicky le da un puñetazo en el ojo.

VICKY

La puta de tu mujer te manda saludos.

JOSEP MARIA

(aturdido)

¿Qué?

Sin dar tiempo de reacción a un sorprendido Josep Maria, Vicky vuelve a pegar a Josep Maria. Josep Maria queda tumbado en el suelo.

VICKY

Y ahora prepárate, porque vas a recibir lo que te mereces, ¿me has entendido? Y quiero que me respondas, ¿dónde coño está mi hermana?

Josep Maria pierde el conocimiento.

Judit Reyes (ríe), ya sé que la puta de tu mujer se llamaba así, (mientras lleva Josep Maria al maletero, y lo pone dentro) ¿dónde crees que me he estado divirtiendo después de acabar con estos payasos de aquí (señala los 4 cadáveres)?

Annex V. Guió literari. Escenes 15 - 17.

Guión

"EL PASADO DE DOBLE D"

INT. COMEDOR DEL PISO DE INFANCIA DE DANI - NOCHE

EN BLANCO Y NEGRO

Piso modesto de L'Hospitalet, en el barrio trabajador de la ciudad. Año 2006.

Dani, con 13 años, está jugando con la PSP en la mesa del comedor. Viste una camiseta de manga corta de color azul y unos pantalones azules. A un lado tiene el sofá y el televisor, y enfrente, la puerta de entrada.

DANI -NARRADOR- (OFF)

Éste soy yo a la inocente edad de 13 años, bueno, no tan inocente, por aquel entonces ya me habría hecho más de 10 gallardas.

Dani mira a cámara con una sonrisa pícaro y vuelve a centrar su atención en el videojuego.

Aún recuerdo ése maldito día como si fuese ayer... Fue el Martes 4 de abril de 2006. (risa sarcástica), como olvidarlo, lo que no recuerdo es la hora.

Dani pone en pausa el juego. El reloj de la consola marca las 22.40h. Vuelve de nuevo al juego, está jugando al Fifa, corre el minuto 49 de partido.

Gracias (irónico). Recuerdo pasarme toda la tarde jugando a la consola, esa no era mi rutina entre semana, yo siempre llegaba a casa después de extraescolares, hacía mis deberes y luego jugaba un rato a la PSP, hasta que llegaba mi madre. Ella siempre llegaba sobre las 10 y 1 hora más tarde mi padre.

Dani marca gol en la consola y lo celebra levantando el puño.

Pero ese día (voz entrecortada)... ese martes, mi madre llegó 41 minutos tarde.

El reloj de la cocina cambia de minuto.
Y esto es lo que ocurrió.

Se abre la puerta.

CAMBIO A COLOR

(CONTINUED)

Entra la madre de Dani con un vestido de flores, arreglada, pero con el maquillaje un poco corrido por las lágrimas. Temblorosa, cierra la puerta, se acerca su hijo y lo abraza.

DANI
(protestando)
¡Mamá! ¡Que estoy en medio de un partido!

Dani pausa la consola, el reloj de partido marca el minuto 86. La madre de Dani rompe a llorar.
¿Mamá? ¿Mamá? ¿Qué ocurre?

MADRE DE DANI
Da...Dani... tu padre

Las lágrimas impiden a la madre de Dani continuar hablando. Silencio, sólo se escucha a la madre de Dani llorar. Dani entiende la situación. Brotan lágrimas de sus ojos.

DANI
(con tristeza)
¿Quién te lo ha dicho?

MADRE DE DANI
Jon,

La madre de Dani agarra un trozo de papel para limpiarse las lágrimas.
el compañero de tu padre

DANI
(levantándose)

Dani llora
¿Y quién ha sido? ¿Quién ha sido el cabronazo que ha matado a papá?

EN BLANCO Y NEGRO. LA IMAGEN SE QUEDA EN ESTÁTICO

DANI -NARRADOR- (OFF)
Ese día fue el día que dejé atrás las tonterías de la niñez y decidí que sería policía, ¡como mi padre!

INT. HABITACIÓN DANI - NOCHE

Dani está en su habitación, llorando en la cama con la cara en las sábanas. Se da la vuelta, se limpia las lágrimas.
Mi héroe. Sí, mi padre era como un héroe para mí.

(CONTINUED)

Dani se dirige al ordenador de su habitación, a mirar fotos de su padre por la pantalla.

A pesar de las críticas que reciben, los policías hacen una gran labor sacrificándose para nosotros, y los que tienen que hacer más sacrificios son los policías encubiertos como mi padre. Llevaba infiltrado en una banda de traficantes de droga cuatro meses, y ese 4 de abril era el día de la entrega, el momento estelar, el momento en que mi padre reuniría las pruebas suficientes para enviar a esos malditos delincuentes a prisión.

Dani se queda mirando una foto de su padre y él en bici, en la foto, él tendría unos 5 años.

El hombre que me lo había enseñado todo... muerto.

Dani acaricia la pantalla

Ése día juré venganza. Sí, me haría policía, pero si descubría quién había osado matar a mi padre... Me vengaría.

CORTE A:

INT. GIMNASIO - DÍA

Diferentes secuencias de Dani
entrenando.

SUENA DE FONDO GONNA FLY NOW -

BILL CONTI

DANI -NARRADOR- (OFF)

Entrene duro antes de cumplir la mayoría de edad. Lo tenía claro, quería opositar para mosso d'esquadra. Si había imágenes del asesinato de mi padre, seguro que ellos tendrían algún archivo.

INT. COMISARIA DE L'HOSPITALET - DÍA

DANI -NARRADOR- (OFF)

Y no me equivocaba.

Dani y el inspector se saludan dándose la mano.

(MORE)

(CONTINUED)

DANI -NARRADOR- (OFF) (cont'd)
Una vez entré dentro del cuerpo, ya
la primera semana fui a buscar
imágenes del 4 de abril de 2006.

Dani está en la sala de vídeo, mirando diferentes vídeos. Se
van intercalando diferentes secuencias.
Habían de ser imágenes en
Granollers, mi padre ya me lo había
advertido, en esa zona se mueve
mucho droga.

Dani encuentra el vídeo que buscaba. LA CÁMARA MUESTRA COMO
VICKY MATA AL PADRE DE DANI.

DANI
(dando un golpe a la mesa)
¡Hija de perra! Ya te tengo...¿Qué?

SE MUESTRA A VERO.
Son idéntic... ¡No! Tiene algo en
la muñeca... ¿será un tatuaje?

Dani hace zoom en la imagen
¡Premio! Ya te tengo maldita
asesina. Pienso acabar contigo con
mis propias manos si hace falta,
pero ten por seguro
(señala la imagen de Vicky con
el dedo)
Que te encontraré y te mataré.

Dani coge una copia a papel de la cara de Vicky y otra de
Vero, que acaba de imprimir.
En cuánto a ti... te pudrirás en la
cárcel por cómplice.

Un subinspector entra en la sala.

SUBINSPECTOR
¿Qué hace aquí, caporal?

Dani se guarda las copias en el bolsillo trasero. Las copias
se arrugan.
Esta es una sala restringida a...

CORTE A:

INT. CAFETERÍA DE GRANOLLERS - DÍA

Dani y Verónica, con la sangre salpicada en su cara, se quedan parados unos 5 segundos. Los dos se giran a la vez para ver qué ha ocurrido.

Vicky da una patada al cuerpo de Joel, que aún está sangrando. El cadáver cae al suelo. Con el ruido que hace al caer, la gente se gira para ver, y, al ver que hay un cadáver, huyen. Algunos chillan.

VICKY
Maldito traidor... Trabajando con esta chusma.

Vicky señala con el cuchillo a Dani.

VERO
¿Vicky?

DANI
(levantándose)
¿Qué has hecho desgraciada?

VICKY
Tranquilo cariño (sonríe), ahora te reunirás con él.

Vicky ataca con el cuchillo a Dani. Dani esquiva a su agresora. Vicky vuelve a cargar sin éxito.

Vero se arrodilla al lado de Joel, y le toma el pulso. No tiene.

VERO
¿Pero qué has hecho? (mirando fijamente a su hermana) ¡Has matado a Joel! Era nuestro amigo.

VICKY
(mientras carga con el cuchillo contra Dani)
Un traidor es lo que era.

Dani se refugia detrás de una silla, y, aprovechando un nuevo error de Vicky, golpea con su cuerpo a Vicky, quién suelta el cuchillo debido al golpe. El cuchillo resbala por el suelo y se aleja de Dani y Vicky.

Veo que quieres un combate cuerpo a cuerpo, ¡eh! ¡Vamos! Aquí te espero.

Dani se abalanza hacía Vicky, ella lo esquiva y le hace una zancadilla a Dani.

(CONTINUED)

DANI

Maldita... (se levanta), te juro por Dios que voy a acabar contigo. Ten por segura que vas a acabar como él (señala a Joel)

Vicky ríe

¿De que te ríes, zorra?

VICKY

El que va acabar así vas a ser tú.

Ambos se acercan y intercambian golpes.

Vero se aleja de la acción sin levantarse del suelo. Tiene lágrimas en los ojos.

Dani da un golpe en las costillas a Vicky que la deja sin aliento.

DANI

Ya no te escucho reír, (mientras se limpia la sangre de la boca con el torso de la mano) ¿no ibas a matarme?

Vicky se acerca de nuevo a Dani y le tumba en el suelo. Vicky golpea varias veces a Dani en la cara. Vicky se levanta. Dani mueve la mano, pero está medio inconsciente.

VICKY

(apoyándose en la mesa más cercana)

Vaya, no eres tan nenaza como parece. (se gira para mirar a Dani mientras se acaricia el mentón) Golpeas bien para ser poli.

Vicky se deja caer en una silla para descansar.

Tú tienes la culpa de todo (resopla), de todo lo que ha sucedido estos últimos 3 años. No habría matado ni un puto madero, si no nos hubieras separado a mi hermana y a mí (mira dulcemente a Vero), pero no, teníais que separarla de mí, teníais que separarnos.

Vicky se levanta, se acerca donde el cuchillo y se agacha para cogerlo.

Dani se abalanza sobre Vicky y ambos resbalan por el suelo, chocando con la mesa y las sillas más cercanas.

(CONTINUED)

DANI
 (con lágrimas en los ojos)
 Tú mataste a mi padre... Hija de
 puta, tú mataste a mi padre.

Vicky se levanta de nuevo, y, casi al unísono Dani también.
 Ambos están en cada punta de la mesa.
 No te dejaré marchar... No podrás
 irte.

VICKY
 ¿Me estás diciendo que nos
 separaste porque querías vengar a
 tu padre?

Vicky empieza a reír.

DANI
 A mí no me hace gracia

Dani corre hacia Vicky. Vicky esquiva a Dani con un
 movimiento elegante y pega a Dani en la boca del estómago.
 Mientras Dani intenta recuperar el aliento, Vicky vuelve a
 pegarle en la cara. Vicky se levanta y se queda mirando a
 Dani.

Los dedos de Dani se mueven muy poco.

VICKY
 Hoy me he divertido contigo pero
 tus compañeros estarán al caer, así
 que vamos a terminar con esta
 tontería.

Vicky se dirige al cuchillo con un andar elegante a pesar de
 las heridas.

¿Tú que creías, madero? ¿Que
 podrías hacer como Mandy Patinkin
 en La Princesa Prometida?

Vicky se detiene para mirar a un malherido Dani.
 ¿Eh? ¿Nada?

Vicky se detiene antes de coger el cuchillo.
 Hola, (hace una reverencia y recoge
 el cuchillo del suelo) mi nombre es
 Iñigo Montoya. Tú mataste a mi
 padre, prepárate a morir.
 (cabreada)
 ¿De verdad creías que iba a ser tan
 fácil, subnormal? ¿De verdad?

Vicky se acerca a Dani, cuchillo en mano.

Vicky esgrime el cuchillo delante de Dani. El cuchillo empieza a bajar lentamente.

FUNDE A NEGRO:

SE MANTIENE EL NEGRO 5 SEGUNDOS.

SE ESCUCHA LA CANCIÓN "FAST CAR" - JONAS BLUE

INT. FORD FOCUS - DÍA

Vicky conduce con el posado serio. Tiene heridas en la cara. Vero se encuentra en el asiento de copiloto con la sangre seca de Joel aún en la cara.

Vero se dispone a cambiar de emisora.

VICKY

No. Deja esta, me gusta.

Vero mira a la cara a su hermana.

VERO

Has hecho bien. Has hecho lo correcto dejándolo con vida

Vicky ríe.

¿por qué ríes ahora?

VICKY

Que he hecho lo correcto dices
(ríe)

Vero mira confundida a Vicky.

Imagínate lo que es pasarte toda la vida buscando a la persona que mató a tu padre, y, cuando al fin la encuentras, te machaca (sonríe), no sólo te machaca, sino que te humilla.

Vicky ríe. Vero mira con asombro a su hermana.

¿Cómo crees que se sentirá? Ese inútil se pasará toda la vida lamentando este día (levanta el dedo índice mientras mira a su hermana), sabiendo que ha tenido una oportunidad para vengar a su padre y ha fallado.

El rostro de Vero denota asombro.

¿Cómo crees que se sentirá,

(MORE)

(CONTINUED)

VICKY (cont'd)
hermanita? Dejarlo con vida es lo
peor que podía hacerle.

El rostro de Vero muestra terror. El rostro de Vicky muestra autosuficiencia.

CORTE A:

INT. CAFETERÍA DE GRANOLLERS - DÍA

"14 MINUTOS Y 44 SEGUNDOS DESPUÉS"

El cuerpo inconsciente de Dani sigue tumbado en el suelo ensangrentado. El cuchillo está clavado en el suelo a escasos centímetros de su cara.

Se escucha la sirena de la policía y la ambulancia. También gente corriendo.

JON
(cogiendo a Dani por la cara)
¡Doble D! ¡Responde, Doble D!

Dani emite un leve sonido
(dirigiéndose a alguien fuera
de escena)
¡Sigue vivo! ¡Rápido! Por favor...

Llegan dos paramédicos con una camilla y colocan a Dani encima. La cámara enfoca únicamente a Dani.

PARAMÉDICO (OFF)
¡Dejen paso, dejen paso!

La camilla que lleva a Dani sale de la cafetería

EXT. CALLE DE GRANOLLERS - DÍA

El sol da directamente en la cara de Dani. Se escucha muy levemente el alboroto de la gente. La camilla de Dani entra en la ambulancia.

INT. AMBULANCIA - DÍA

DES DE EL PUNTO DE VISTA DE DANI

Se ve borrosamente los dos paramédicos que han trasladado a Dani, hablan pero no se entiende. Cierran las puertas de la ambulancia.

10.

FUNDE A:

CRÉDITOS